

Παπαχαραλάμπειος Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ναυπάκτου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΤΑΞΙΝ. Α/

445

ΚΑΜ

Παπαχαραλάμπειος Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ναυπάκτου

Βιβλίο εισαγωγής 421
6181
100
604: 176
6x: 21x13

ΣΕΙΡΑ
ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ

Πρός χρῆσιν τῶν Ἑλληνοπαίδων.

ΥΠΟ
Κ. ΚΑΜΒΙΟΛΟΥ,

Πρώην καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Ἑδελπίδων.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΘΕΜΑΤΑ

Ἐφαρμοζόμενα ἐπὶ τῶν κανόνων τῆς Γαλλικῆς Συντάξεως.

ΚΑΤ' ΕΓΚΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
1867.

ΑΘΗΝΗΣΙ.

ΤΥΠΟΙΣ Φ. ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ καὶ Κ. ΒΑΦΑ.

(Παρά τῇ ἑδρῇ ΒΥΣΣΗΣ ἀριθ. 302).

ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
"ΓΙΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΠΙΑΝΝΗ"
1861.

421
21-1-1981

Παπαχαραλάμπειος Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ναυπάκτου

Ἔσα ἀντίτυπα τῆς παρούσης Σειρᾶς Θεμάτων Γαλλικῶν
δὲν φέρουσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ Συντάκτου, θεωροῦνται ὡς
ἐκ τυποκλοπίας προερχόμενα.

Ἄριθ. Πρωτ. 5097.

Διακ. 3376.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Κ. Καμπιόλην.

Κοινοποιούμεν ὑμῖν, ὅτι ἡ ὑφ' ὑμῶν ἐκδιδομένη σειρά
μαθημάτων τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, ἐξετασθεῖσα ἀρμοδίως
ὑπὸ ἰδίας ἐπιτροπῆς, ἐνεκρίθη ὡς χρήσιμος διὰ τὴν διδα-
σκαλίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουλίου 1867.

Ὁ Ὑπουργός
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Παπαχαραλάμπειος Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Ναυπάκτου

ΘΕΜΑΤΑ

ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Συμφωνία τοῦ ἄρθρου μετὰ τοῦ ὀνόματος. — Χρήσις, ἐπανά-
ληψις καὶ παράληψις τοῦ ἄρθρου. — (§ 2—20).

Θέμα 1.

Ὁ ὀρθὸς (1) λόγος εἶναι ἡ ἰσχὺς
καὶ τὸ ὄπλον τοῦ σοφοῦ.

Ἡ τῶν ἀνθρώπων ζωὴ εἶναι ἀ-
βέβαιος.

Ἡ ὑπερηφάνεια ὑπῆρξεν ὀλέθριος
τῷ Ἀλεξάνδρῳ.

Αἱ ἡδοναὶ συντέμνουσι πολλὰ-
κις τὸν βίον.

Οἱ ποταμοὶ φέρουσι τὴν ἀρθου-
νίαν εἰς τοὺς ἀγρούς.

Ἡ ἀρετὴ εἶναι σεβαστὴ καὶ
παρὰ τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν.

Οἱ Ῥωμαῖοι οὐδέποτε ἐνίκησαν
τοὺς Ἀράβας.

Force, θ. (2) (§ 2
καὶ 3)— arme, θ. (3) (§ 125).—

(§ 2 καὶ 125) — — In-
certain. —

Orgueil. — funeste.
(§ 143) — (§ 8).

Plaisir. (§ 38). abrégé. —

Rivière, θ. porter. abondan-
ce, θ.— (§ 207) campagne, θ.

— — Respectable (*adora-
ble*). (4) même, dans. — —

Romain. (5). — — (§ 155)

(1) Ὁ ὀρθὸς λόγος, la raison.

(2) Τὸ θ. δεικνύει τὸ θηλυκὸν γένος ἐν
τῷ προσηρτημένῳ λεξιχῷ.

(3) Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν παραγράφων
τῶν θεμάτων ἀπέναντι τοῦ καίμένου ση-
μαϊοῦμενοι ἀριθμοὶ μετὰ τοῦ σημείου §
δεικνύουσι τοὺς παραγράφους τῶν ἐφαρμο-
στῶν κανόνων τοῦ συντακτικοῦ.

(4) Πᾶσα λέξις τιθεμένη μεταξὺ παρεν-

θέσεως καὶ διὰ πλαγίων σαγείων δηλου-
μένη, προτιμᾶται ἐν τῇ παρουσίᾳ φρά-
σαι τῆς προηγούμενης, ὅτις ἀκριβῶς μὲν
ἐξηγεῖ τὴν ἑλληνικὴν, οὐχὶ δὲ τοσοῦτον
ἀκριβοῦς πρὸς τὴν ἠθελείαν φράσιν.

(5) Ὅσακις τὸ ἐπίρρημα jamais συνο-
δῶν τὴν ἄρτησιν ἐν τῇ Γαλλικῇ, τὸ μό-
ρον pas δὲν τίθεται.

Ὁ κόραξ καὶ ἡ ἀλώπηξ εἶναι φίλοι πρὸς ἀλλήλους.

Τὸ ψῦχος εἰσέδουε μέγαι τῶν ὀστέων καὶ τοῦ μυελοῦ (1).

Ὁ Θεὸς κολάζει περὶ ἡμᾶς τοὺς συγγενεῖς, τοὺς φίλους καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν.

Αἱ μέλιτσαι κατασκευάζουσι τὸ μέλι ἐκ τοῦ χυμοῦ τῶν ἀνθέων.

Μὴ δίδῃς πρὸς τὸν εἶλον σου τὰς τερπνοτέρας, ἀλλὰ τὰς ὠφελιμωτέρας συμβουλὰς.

Ἡ κολακεία εἶναι νόσος τῆς φιλίας.

Οἱ καλοὶ λόγοι εἶναι ἡ τροφὴ τῆς ψυχῆς.

Ἡ ὑπόκρισις εἶναι (2) ἐλάττωμα θδελυκτῶν.

Αἱ ἡδοναὶ ἐπιφέρουσι πολλὰς μακράν (3) καὶ ὀλεθρίαν μεταμέλειαν.

Καθαρὰ (4) καὶ ἄφθονα ὕδατα ἀναβρῦουσιν ἐκ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων.

Ὁ σοφὸς καὶ εὐτελεῖς Φενελὼν εἶναι ἄξιος τῆς ὑπολήψεως ὅλου τοῦ κόσμου.

Τὸ κλίμα θεωρεῖται ὡς ἡ πρώτη καὶ μόνη σχεδὸν (5) αἰτία τοῦ χρώματος τῶν ἀνθρώπων.

Corbeau. — — (§ 38) — —
ami. entre. — —

Froid. pénétrer, ῥ. οὐδ. jusque. — os moelle, θ. —

— Frapper. autour de. —
— parent. — (§ 14, σημ.) —

Abeille, θ. faire (composer).
miel. — suc. (§ 125) fleur, θ.

— — — —
agréable. — (§ 19) utile,
conseil.

Flatterie, θ. — maladie, θ.
amitié, θ.

— Discours. (§ 38) —
— nourriture, θ.

Hypocrisie, θ. — vice.
abominable.

— (§ 38) causer. —
long. — (§ 17) funeste. repentir.

Pur. — (§ 17) abondant. —
jaillir, ῥ. οὐδ. (§ 175). — — —

Sage. — (§ 17) pieux. Fénelon.
— digne. estime, θ. (§ 25) —

— — — —
Climat. être regardé — —
— — — — presque. cause, θ.

couleur, θ. — —

(1) Ἡ πρόθεσις jusque πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ πρὸ τοῦ moelle.

(2) Ὁρα Γραμμ. §. 235 καὶ Συντακτ. §. 68.

(3) Οἱ περὶ τῆς ἐπαναλήψεως καὶ παραλείψεως τοῦ ἄρθρου § 16 καὶ 17 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἀντίστοιχα τοῦ ἄρθρου, ὡς un, ce, cet, moi, toi, κτλ. (Ὁρα § 2, σημ. 1 καὶ § 69).

(4) Ὅτε τὸ εὐσιαστικὸν κατὰ τὸν πληθυντικὸν τίθεται ἀνάρθρωτος ἐν τῇ ἑλληνικῇ (ἴσλ. κατὰ μεριστικὴν σημασίαν), δέχεται τὸ μόριον des ἐν τῇ Γαλλικῇ, ἐὰν δὲν

ὑπάρχῃ μετὰ ποιωτικῷ ἐπιθέτου, ἢ ἐν τῷ ποιωτικῶν τοῦτο ἐπιθετικὸν τίθηται κατὰ τὸν, ὡς ἐν τῇ φράσει ταύτῃ.

Ἐὰν δὲ κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν τὸ ποιωτικὸν ἐπιθετικὸν τίθηται πρὸ τοῦ εὐσιαστικῷ ἐν τῇ Γαλλικῇ, τότε τὸ εὐσιαστικὸν τοῦτο, ἀντὶ νὰ λάβῃ des, δέχεται μόνον τὸ de (Ὁρα Συντακτικῶν § 5 καὶ 6).

(5) Ἑλληνιστὶ τὸ ἐπιρρήμα τίθεται πρὸ τοῦ ἐπιθέτου καὶ τοῦ ῥήματος ἢ καὶ μετὰ ταῦτα, ἀλλὰ γαλλιστὶ τίθεται μὲν μετὰ τὸ ῥῆμα, πάντοτε δὲ πρὸ τοῦ ἐπιθέτου.

μαίων ἐκυρίευσαν (1) οἱ Γερμανοί, μετὰ τὴν ἐπὶ Λύγουστου καταστροφὴν τοῦ Βάρου.

Ὁ ἐχθρὸς εἶχεν ἀποδιωχθῆ (2) ἀπὸ τῆς Φθιώτιδος καὶ τῆς Ἀκαρνανίας.

Τὴν 8 καὶ (3) τὴν 9 ἠλειώσαμεν δύο καρχαρία καὶ δέκα θύνους.

Τὴν εἰκοστὴν (4) πρώτην καὶ τὴν εἰκοστὴν δευτέραν ἐξηκολούθησεν (5) ἡ γαλήνη καὶ ἡ πληῆξ.

Ὁ ἔμπορος οὗτος ἐλαθε (6) καλὸν καπνὸν ἐκ τῆς Τουρκίας.

Τὰ πτηνὰ εἶναι ὄλων τῶν ζώων τὰ (7) μᾶλλον εὐσφρα καὶ τὰ ἐπιτρυφεύτερα πρὸς τὴν κίνησιν.

Ὡ ἄνθρωπε! πόσον εἶσαι ὑπερήφανος, καὶ ὅμως (8) οὐδὲ σκνίπα μίαν δύνασαι (9) νὰ ποιήσῃ.

s'emparer. (2) Germain.

— sous. (3) Auguste. défait, θ. (§ 8) Varus.

Ennemi. être repoussé.

— Phtiotide, θ. (§ 7) — Acarnanie, θ.

— (§ 11 α.) — Pêcher (prendre). — requin. — thon.

— — — Continuer.

(8) calme. — ennui.

Marchand. — recevoir. — tabac. — (§ 163) Turquie, θ.

Oiseau. — — — agile. — apte (propre).

(§ 143) — — mouvement.

— Combien (Que). —

— — — moucheron.

— — — créer.

Ὁ δὲ πληθυντικὸς πολλοί, πολλοί, κτλ. ἐκφέρεται ὡσαύτως διὰ τοῦ beaucoup (de).

Ἐάν ὅμως ὑπάρχῃ μετ' οὐσιαστικοῦ ἐκφράζοντος ἄτομα, ἢ πρᾶγμα ἐπιδεικτικὸν ἀριθμώσεως, εἴητε, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει, ἐκφέρεται γαλλιστὶ διὰ τοῦ ἀρίστου ἐπιθέτου plusieurs, ὅπερ σημαίνει περισσότερον τοῦ ἑνός. (Ὁρα Γραμμ. τεχνολ. μέρος, § 72, σημ. 4).

(1) Κοριεῖω, s'emparer (de) prendre τὸ μὲν s'emparer ὡς φύσει ἀντωνυμιακὸν ῥῆμα, ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν de πρὸ τοῦ ἐπιθέτου συμπληρώματος αὐτοῦ, ἔχον ὡς ἄμετον συμπλήρωμα ἢ ἀντικειμένον τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν, ἣτις τίθεται ἀμέσως πρὸ τοῦ ῥήματος, ἐνῶ ἑλληνιστὶ σιωπηλῶς ἐμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ῥήματος.

(2) Τὰ ἐνεργητικὰ, παθητικὰ, ἀντωνυμιακὰ καὶ οὐδέτερα ῥήματα ἀπαιτοῦσι τὴν πρόθεσιν de πρὸ τοῦ τοπικοῦ ὀνόματος, ὡς αἱ ταῦτα ἐκφράζουσι τὴν ἀπομάκρυνσιν, τὸν χωρισμὸν, τὸ ἐξ οὗ ὁμαρτὰ τις ἢ τι, τὴν ἀναχώρησιν καὶ ἄλλας τοιαύτας σημασίας.

(3) Ὁρα Γραμμ. § 243 καὶ Συντακτ. § 11 α'.

(4) Ὁρα Γραμμ. §. 243 καὶ Συντακτ. § 11 α'.

(5) Ἐξακολουθεῖω, suivre. Τὸ ῥῆμα ταῦτο φύσει ἐνεργητικόν. Πολλὰκις δὲ, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει, τὸ ἐνεργητικὸν ῥῆμα τίθεται ἀντὶ ὁμοῦ συμπληρώματος ἢ ἀντικειμένου, καὶ τότε λέγεται ἐπιτίθεται ἀπολύτως, κατ' ἀπόλυτον σημασίαν, ἣτι οὐδέτερος.

(6) Ὁρα Συντ. § 5 καὶ 6.

(7) Ὁρα Συντακτ. § 19, καὶ περὶ τοῦ συμπληρώματος τοῦ ὑπεροπτικοῦ § 153.

(8) Τὰ ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα οὐδὲ, οὐτε, μήτε, τιθέμενα ἀπαξ ἐν τῇ φράσει, ἐκφέρονται γαλλιστὶ διὰ τοῦ ne... pas même, τοῦ μὲν ne τιθέμενον πρὸ τοῦ ῥήματος, τοῦ δε pas même μετ' αὐτό· ἐάν δὲ τὸ ἀρνητικὸν μοριον ἐπαναλαμβάνηται ἑλληνιστὶ πολλάκις πρὸ οὐσιαστικοῦ, ἐπιθέτου ἀντωνυμιακῆς, ἢ ἐπιρρήματος, ἕκαστον ἐκφέρεται γαλλιστὶ διὰ τοῦ ni, καὶ ἐκτὸς τούτου τὸ ne τίθεται πρὸ τοῦ ῥήματος, μὴ ἐκφραζομένου ὅμως τοῦ μοριον pas οὐτε même.

(9) Ὁταν ῥήματα δύο ὑπάρχωσιν, ἐν κατ'

Ἐκ (1) διαλειμμάτων ἀναφαι-
νονται ἐπὶ τῆς γῆς ἄνδρες σπά-
νιοι, οὐτε προγόνους, ἔχοντας οὐτε
ἀπογόνους.

— — — Apparatre, ῥ. οὐδ.
— — — rare.
— aïeul (§ 20, 6°) — —
descendant.

Θέμα 5.

Ἡ ἰσχυροτέρα, κατὰ τὸ (2) φρι-
νόμενον φιλία, πηγάζει ὡσεπιτο-
πλεῖστον (3) μόνον ἐξ (4) αἰσι-
θαίων συμφερόντων.

Παρά μὲν (5) τῷ ἀνθρώπῳ ἡ
ἀφή, παρά δὲ τοῖς τετραπόδοις ἡ
ἄσφρησις, παρά δὲ τοῖς πτηνοῖς ἡ
ὄρασις, εἰσὶν αἱ πρῶται, δηλαδή,
αἱ τελειότεραι αἰσθήσεις.

Ἐπιπρῆξαν ἀναμφιβόλως εἰς τὴν
ἀπωτάτην (6) ἀρχαιότητα Ἀλέ-
ξανδροι καὶ Καίσαρες, τῶν ὁποίων
τὰ ἔργα (7) ἐξηφάνισεν ὁ χρόνος.

Οἱ νικηφόροι (8) Ῥωμαῖοι κα-
τέστησαν μαθηταὶ τῶν νικηθέντων
Ἑλλήνων, καὶ ἔμαθον τὴν γλῶσσαν
τῆν ὁποίαν οἱ Ὀμηροὶ, οἱ Πίνδαροι,

Fort (§ 16). — — —
— naltre, ῥ. οὐδ. (§—175).
— — — réciproque.
intérêt.
Chez (dans). — — —
toucher. — — — quadrupède.
odorat. — — —
vue (œil). — — —
(§ 19). parfait. sens.
Exister, ῥ. οὐδ. — — —
(§ 19) antiquité, θ. — — —
(§ 10) — — —
exploit. — — —
Vainqueur. — devenir, ῥ. οὐδ.
disciple. (§ 125) — — —
— — apprendre. — — —
— (§ 209) — Homère. (§ 9)

τόπιν τοῦ ἄλλου, τὸ τῆς δευτερευούσης
Ἑλληνικῆς προτάσεως (ἢ τὸ ἐξαρτώμενον
ἐκ τοῦ ἄλλου) τίθεται κατὰ προτίμησιν, ἐν
τῇ Γαλλικῇ, κατ' ἀπαρέμφατον, ἐάν τις
δύο ῥήματα τίθεμενα ἐν τῇ Ἑλληνικῇ κα-
τὰ παρεμφατικὴν ἔγκλισιν ἔχωσι τὸ αὐτὸ
πρόσωπον ὑποκειμένου.

(Ὁρα τὸ Συστ. § 356 καὶ 357 σ. 188.)

(1) Ἐκ διαλειμμάτων, de temps en
temps.

(2) Κατὰ τὸ φαινόμενον, en apparence.

(3) Ἡ πρόθεσις ἐκ συντασσόμενη μετὰ
τῶν ῥημάτων τῶν δηλούντων τὴν κατα-
γωγὴν, τὴν διαφορὰν, τὴν μετὰ δασίαν ἀπὸ
κατασάσεως τινος εἰς ἄλλην, μεταφράζε-
ται γαλλιστί διὰ τῆς πρόθεσεως de.

(4) Τὸ ἐπιρῆμα μόνον μεταφράζε-
ται γαλλιστί κατὰ λέξιν διὰ τοῦ ἐπιρ-
ήματος seulement, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον καὶ μετὰ πλείστης κομφοῦτος

διὰ τοῦ ne... que, ἀντιστοίχου τοῦ seule-
ment, τοῦ μὲν ne τίθεμένου ἀμέσως πρὸ
τοῦ ῥήματος, τοῦ δὲ que τίθεμένου ἀμέ-
σως μετ' αὐτοῦ, ἐκτός ἐάν ὑπάρχῃ, ὡς εἰς
τὴν παρούσαν πρότασιν, ἄλλο ἐπιρῆμα
τροποποιούν ἢ χαρακτηρίζον τὸ αὐτὸ ῥήμα.

(5) Παρά μὲν . . . παρά δὲ. ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον τὰ μόρια μὲν, δὲ, ἀντιθε-
τικῶς τίθεμενα, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει,
δὲν ἐκφέρονται γαλλιστί.

(6) Ἀπώτατος, très-reculé, le plus reculé.

(7) Ἐξαφανίζω, effacer: προκειμένου δὲ
περὶ χρόνου, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει,
προτιμητέον faire oublier.

(8) Τὰ μὲν ἰθὺνικὰ ὀνόματα προτά-
σσονται γαλλιστί πάντοτε τοῦ ἐπιθέτου
ὑπὸ τοῦ ὁποίου ταῦτα χαρακτηρίζονται·
τὰ δὲ ἰθὺνικὰ ἐπιθετὰ, ἐξ ἐναντίας, τίθενται
μετὰ τὸ κοινὸν οὐσιαστικὸν τὸ ὁποῖον
χαρακτηρίζουσι.

οἱ Θουκυδίδαι, οἱ Ξενοφώντας, οἱ Δημοσθένεις, οἱ Πλάτωνες καὶ οἱ Εὐριπίδαι ἐκάλλυναν δι' ὄλων τῶν χαρίτων τῆς μεγαλοφυΐας αὐτῶν.

Οἱ ἐτησίαι (1) παύουσι (2) τὸν Ἰανουάριον κατὰ τὰς μεταξὺ τοῦ ἑκτῆς καὶ τετάρτης μοίρας τοῦ πλάτους κειμένας χώρας.

Ὁ ἔχων (3) ἐχθρόν, λέγει περίφημος τις συγγραφεὺς, ἔχει ἐπιμελῆ καὶ πολυμαθὴ παιδαγωγόν.

Τὸ ψεῦδος ἔχει πολυαριθμούς ναοὺς.

Ἡ σοφία τῶν ἀνθρώπων δεν εἶναι ἄλλο (4) ἢ μωρία παρὰ τῷ Θεῷ.

Ἡ δυσπιστία εἶναι ἀειποτε ἢ μήτηρ τῆς ἀσφαλείας.

Ἄνδρες, γυναῖκες, τέκνα, πάντες συνέρχουσιν εἰς τοῦτο τὸ θέαμα.

Οὐδέποτε ῥήτωρ ὑπῆρξεν εὐφραδέστερος (5) τοῦ Δημοσθένους.

Κατὰ (6) τὸν δωδέκατον καὶ δέκατον τρίτον αἰῶνα, ἡ γαλλικὴ (7) γλῶσσα ὠραιόθη καὶ ἐπολίθη.

Thucidide. Xénophon. Démos-
thènes. — —

— embellir. par (de) —
grâce, θ. génie. —

Alizé. cesser, ῥ. οὐδ.

— — entre.

— — (§ 16). — degré.

latitude, θ. — contrée, θ.

— (§ 68) — Célèbre.

— auteur. — soigneux.

— savant (docte). précepteur.

Mensonge. — nombreux.

(§ 5 καὶ 6) —

Sagesse, θ. (§ 125) — — —

— folie, θ. auprès de. —

Méfiance, θ. (§ 20, 1^{ον}) — —

— sûreté, θ.

— — — (§ 20, 2^{ον}) —

Accourir, ῥ. οὐδ. — — spectacle.

Jamais (§ 20, 6^{ον}) orateur. —

éloquent. —

Dans. — (§ 16). —

— — siècle. —

— être embelli. — être poli-
licé.

(1) Οἱ ἐτησίαι ἐξυπακούεται ἄνεμοι, vents alizés.

(2) Τὸν Ἰανουάριον. Ἡ ἐξυπακουομένη πρόθεσις κατὰ, ἐν τῇ ἑλληνικῇ, ἐκρέμεται γαλλιστί δια τῆς en πρὸ τῶν ὀνομαστικῶν τῶν μηνῶν, καὶ λέγεται en Janvier, λίγεται καὶ μετὰ τὴν πρόθεσιν dans ἢ pendant καὶ τὸ ἄρθρον: dans le mois, ἢ pendant le mois de janvier.

(3) Ὁ ἔχων ἐχθρόν. Ὁ μεταγωγικός ἰνεστικός, τιθέμενος, ὡς ἐνταῦθα, ἀνεμ οὐσιαστικῶς, ἀναλύεται γαλλιστί διὰ τοῦ celui qui, celle qui, πληθυντ. ceux qui, celles qui, μετὰ τοῦ ῥήματος κατὰ παρρησιαστικῆν ἑγκλίσειν καὶ ἀρμόδιον χρόνον τιθέμενον. Ὁ ἔχων ἐχθρόν celui qui a un ennemi.

(4) Δὲν εἶναι ἄλλο ἢ. Τὸ ἢ, ἔχον πρὸ τοῦ σχετικῶς τὴν ἀρνησιν, μεταφράζεται

γαλλιστί διὰ τοῦ συνδέσμου que.

(5) Εὐφραδέστερος τοῦ Δημοσθένους. Ἑλληνιστί, ὅταν αἱ δύο ὕροι τῆς παραθέσεως ἦναι οὐσιαστικά, τὸ δεύτερον ἐκρέμεται ἐν γενεῇ κατὰ γενικῆν, γαλλιστί δὲ, τὰ μὲν plus, moins, autant, aussi τίθενται πρὸ τοῦ ἐπιθέτου, ὃ δὲ σύνδεσμος que, χρησιμαίων εἰς τὸ συναπτειν τοὺς δύο ὕρους τῆς παραθέσεως, τίθεται ἀμέσως πρὸ τοῦ δευτέρου: Εὐφραδέστερος τοῦ Δημοσθένους, plus éloquent que κτλ.

(6) Κατὰ τὸν δωδέκατον αἰῶνα. Τὰ τακτικά ἀριθμητικά ἐπιθέτα γαλλιστί τίθενται πρὸ τοῦ οὐσιαστικῶς, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν οὐσητωμένων κατὰ τὸν § 3 καὶ 2^{ον} τοῦ συντακτικῶς.

(7) Ὅρα προηγουμένης σελ. 5, σχολ. 7.

Οἱ ἀραβικοὶ (1) ἵπποι κατάγονται (2) ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἵππων τῶν ἐρήμων τῆς Ἀραβίας.

Οἱ Ἕλληνες ἐκάλουσαν τυράννους τοὺς τε καλοὺς καὶ κακοὺς ἡγεμόνας, τῶν ὁποίων ἡ ἐξουσία δὲν ἦτο νόμιμος.

Ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Λάωτ (3) κατόκει ἐν τῇ πόλει ἢ κώμῃ τῶν Σαδόμενων.

Γέροντες, γυναῖκες, παῖδες συνῆρξον εἰς τὸν ναόν.

Ὅτι παρὰ τοῖς μεγάλοις ὑπάρχει λαμπρότης, πολυτέλεια, μεγαλοπρέπεια, εἶναι ἀσωτεία, παραφροσύνη, μωρία, παρὰ τοῖς ἰδιώταις.

Arabe. — — —
(§ 175) — sauvage. — (§ 125) désert. —

— Appeler. (§ 4 καὶ 65) —
— (§ 3) —

prince. (§ 134) — autorité θ.
— — — légitime.

Neveu (§ 137). — Loth. —
— — — (§ 15) bourg.

(§ 115) Sodome.
Vieillard. — — (§ 20, 2^{ον})

accourir, β. οὐδ. vers. temple.
— Chez (dans). grand. —

splendeur, θ. somptuosité, θ. magnificence, θ. — dissipation, θ.

(20, 2^{ον}) folie, θ. ineptie, θ. — particulier.

Συμφωνία τοῦ ἐπιθέτου μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ.
(§ 21—26).

Θέμα 5.

Ὁ ὑπέρτατος δημιουργὸς τοῦ παντός. — Ὁ ἐνάρετος καὶ πεπαιδευμένος ἡγεμὼν. — Ἡ συμπάθης βασίλισσα. — Τὰ χρήσιμα ζῶα.

Αἱ ὑπερβολικαὶ θερμότητες. — Τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν ἀντίθετα.

Ὁ ῥωμαλέος ἵππος καὶ βοῦς. — Ἡ μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ αἱ ἐπιμελεῖς. — Ἡ πρωΐα καὶ ἡ ἑσπέρα αἱ δροσεραί. — Ὁ ζωγράφος καὶ ὁ μουσικὸς οἱ ἐπιτήδειοι. — Ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ ματαιότης αἱ μισηταί.

— Αἱ ὑπερβολικαὶ θερμότητες. — Excessif. chaleur, θ.
— Bien. — — — (§ 22) opposé.
— Robuste. — — — bœuf.
— Mère, θ. — fille, θ. soigneux.
— Matinée, θ. — soirée, θ.
— frais. — Peintre. — musicien. habile. — Orgueil.
— vanité, θ. (§ 23). odieux.

Souverain. (§ 21) — (§ 125).

— Vertueux. — instruit.

— Compatissant.

— Utile. —

Excessif. chaleur, θ.

Bien. — — — (§ 22) opposé.

Robuste. — — — bœuf.

Mère, θ. — fille, θ. soigneux.

Matinée, θ. — soirée, θ.

frais. — Peintre. — musicien. habile. — Orgueil.

— vanité, θ. (§ 23). odieux.

(1) Ὁρα προηγουμένως, σελ. 5, σελ. 7. || (3) Κατοικῶ, demourer, rester (être établi).
(2) Κατὰ γόμα, tirer son origine, venir de. ||

Τὸ ξίφος καὶ ἡ σπάθη θραυσθέντα.

Οἱ γείτονες λαοὶ εἰσὶν ἐχθροὶ ἢ ἀντίζηλοι.

Αἱ ἀληθεῖς φιλίαι εἰσὶν αἰώνιαι.

Τὸ ὕδωρ καὶ τὸ πῦρ εἰσὶ χησιμώτατα.

Ἡ δάμαλις καὶ ἡ ἀμνάς εἰσὶ πραεῖαι.

Ὁ γύψ καὶ ἡ ὕαινα εἰσὶν ἰσχυροί.

Τὸ ρόδον καὶ τὸ καρπούφλλον εἰσὶν εὐοσμώτατα.

Τὰ ἀνθρώπινα πράγματα εἰσὶν ἀκροσφαλῆ καὶ φθαρτά.

Ὁ χειμὼν ἐστὶν ὥρα τοῦ ἔτους βροχερά καὶ βδελυρά.

Τὸ λείριον (1) καὶ τὸ ρόδον ὠραιότατα εἰσὶ.

Ὁ λοχαγὸς καὶ ὁ στρατιώτης ἴσοι μετὰ τὸν θάνατον εἰσὶ.

Τὰ χρώματα ταῦτα λαμπρότατά εἰσὶ.

Αἱ κακίαι ὑπῆρξαν ἀείποτε (2) ἀφθονοὶ καὶ αἱ ἀρεταὶ σπανιώταται.

Οἱ Ῥωμαῖοι ἐθεωροῦντο ὡς ἀήττητοι.

Épée, θ. — sabre. être brisé.

Voisin. — — — —

— rival.

Véritable. — (§ 38) — (§ 56)

Eau. — feu. —

utile.

Genisse, θ. — brebis, θ. —

doux.

Vautour. — hyène, θ. — —

Rose, θ. — œillet. —

— odorant.

Humain. — — — —

fragile. — périssable.

Hiver. — saison, θ. — —

pluvieux. — détestable.

Tulipe, θ. — rose, θ.

Capitaine. — — — —

égal. — — — — (§ 39) — —

Couleur, θ. — brillant.

Vice. — toujours. com-

mun. — — — — rare.

Romain. être regardé. —

invincible.

Συμφωνία τῶν δεικτικῶν, κτητικῶν, ἐρωτηματικῶν, ἀριθμητικῶν καὶ ἀορίστων ἐπιθέτων μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ. — Χρῆσις αὐτῶν. — Συμφωνία τοῦ ἀναφορικοῦ ἐπιθέτου (ἢ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας) μετὰ τοῦ πρὸς ὃ ἀναφέρεται.

Θέμα 6.

Ὁ παῖς οὗτος πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ τὴν εἰδήσιν ταύτην θέλει ἀναγγεῖλαι.

Enfant. — à — — (§ 137).

— nouvelle, θ. — — — —

annoncer.

(1) Λείριον, ἄθος, τὸ Τουρκιστὶ λα-λίς.

(2) Ἄφθονος, abundant, θαλ. commun.

Οι ἐχθροὶ πάντες ἔφυγον (1) ἔντρομοι.

Οὗτοι οἱ μαθηταὶ (2) ἐνομιζοντο ὡς πεπαιδευμένοι, (3) ἐβρέθησαν δὲ πολὺ ἀμαθεῖς.

Αὐτὰ τὰ ἄνθη μεγαλοπρεπῆ καὶ εὐοσμώτατα εἰσὶ.

Ἡ θυγάτηρ τῆς ἀδελφῆς ὑμῶν προκόπτει (4) πολὺ ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ, μανθάνουσα τὴν γερμανικὴν εἰς (5) αὐτὸ θέλω πέμψει καὶ ἐγὼ τὴν ἰδικὴν μου.

Ἐν (6) τῇ Σπάρτῃ οἱ παῖδες πολὺ νέοι (7) ἐφοίτων εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

Ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, μετ' (8) ὀλίγον, τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸ γυμνάσιον θέλει πέμψει.

Ὁ τεχνουργὸς (9) οὗτος ἀποσέλλει εἰς Παρισίους καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα τὰς ἐρέκς (10) καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ ὑφάσματα.

Οἱ πολέμιοι προσέβαλλον τὰ τεῖχη ἡμῶν.

Φύγε ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου,

Ennemi. — (§ 38) — érouvanté.

— Elève. —

— instruit. être trouvé.

— — ignorant.

— Fleur, θ. superbe. — odorant. —

Fille, θ. (§ 125). — —

— — pensionnat.

— — envoyer.

— Sparte, θ. — —

— — public. école, θ.

— — — — — collége.

— — — — — Envoyer. (§ 307)

— Paris (§ 8). — — — — — se-

— — — — — maine, θ. drap. — — — — —

— — — — — (§ 137) étoffe, θ.

Ennemi. attaquer.

mur. — — — — —

Fuir, ρ. οὐδ. (§ 175). — — — — —

(1) Η συμφωνία τοῦ ποιοτικοῦ ἐπιθέτου καὶ τῆς μετοχῆς μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ γίνεται ὡσαύτως καὶ ὅταν συνδέονται

τον Δι' ἐνός ἢ πολλῶν οὐδετέρων ῥημάτων, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει·

τον Διὰ τινῶν παθητικῶν ῥημάτων, ἔχοντων γενικῶς τὴν ἐπομένην ἢ ἀνάλογον σημασίαν· être regardé, θεωροῦμαι, être réputé, νομιζομαι, être appelé, καλοῦμαι, être dit, λέγομαι, être créé, πλαττομαι, être proclamé, κηρύττομαι, être élu, ἐκλέγομαι, être désigné, παριστάνομαι κτλ. ὡς ἐν ταῖς ἐπομέναις προτάσει.

(2) Νομιζομαι, être regardé comme, passer pour.

(3) Εβρέσκομαι, être trouvé, δηλαδή, être jugé.

(4) Προκόπτω πολὺ, faire de grands progrès.

(5) Εἰς αὐτὸ θέλω πέμψει, κατὰ λέξιν, j'enverrai dans celui-là, δηλ. j'y enverrai.

(6) Ἐν τῇ Σπάρτῃ. Ἡ πρόθεσις ἐν, ἔχουσα συμπλήρωμα κύριον ὄνομα πόλεως, ἐκφέρεται γαλλιστὶ διὰ τοῦ à (ὄρα συντ. § 307.)

(7) Φοιτῶ εἰς ... κτλ. aller, ρ. οὐδ. dans, à, δηλ. fréquenter, ρ. ἐνερ.

(8) Μετ' ὀλίγον, bientôt.

(9) Τεχνουργός, fabricant, manufacturier.

(10) Ἐρέκς, κενῶς, τοῦχος, drap.

ναισθέντα εἰπὶ τὰ ἰδικά μου καὶ οὐχὶ τὰ ἰδικά σου.

Ἡ ἀμπελος αὐτοῦ ἐστὶ γείτων τῆς ἰδικῆς μου.

Ὁ κῆπος μου (1) κείται οὐχὶ μακρὰν τοῦ (2) ὑμετέρου.

Τὸ ἀγαλμα τοῦτο ἐστὶ κολοσσαῖον. Τίς τὰς ἀκριβεῖς (3) ἀναλογίας τῶν διαμορφώσεων τούτου δὲν ἤθελε θαυμάσει;

Θέλετε ἀκολουθήσει πάντα τὸν (4) αὐτὸν δρόμον.

Περὶ τίνος (5) παραπονείσθε, Κύριοι;

Ἡ μὲν τοῦ ἐνοικίου μου προθεσμία λήγει τὴν (6) δεκάτην πέμπτην Ἰανουαρίου, ἡ δὲ ἰδική του, τὴν εἰκοστὴν (7) πρώτην τοῦ μηνός. Μαίτου θέλει λήξει.

Σοφοὶ τινὲς μόνον τὸ προβαλλόμενον ζήτημα ἐξήγησαν.

Vigne, θ. ———— voisin.

Statue, θ. ———— colossal. ———— proportion, θ.

forme, θ. ———— admirer.

——— Suivre. ————

——— Se plaindre.

——— Loyer. ———— terme.

échoir. (§ 11 α.) ————

Savant. ———— être proposé. question, θ. résoudre.

Θέμα 8.

Οἱοὶ ὠραῖοι καρποὶ! οἷα ἐξαισία ἄνθη!

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν βλέπουν τὰ πράγματα οἷα (8) εἰσί.

Διὰ ποῖον λόγον τόσον (9) ἐνωρίς ἀνεχώρησαν αἱ ἀδελφαὶ ὑμῶν;

Ἡ Πηνελόπη ἐξετέλεσε τὸ θέμα

——— Fruit. ———— superbe.

——— ———— Voir.

——— ———— Raison, θ. ————

partir, β. οὐδ. ————

——— ———— Thème (§ 137).

(1) Κεῖται, être situé (ἢ ἀπλῶς être, εἰςυπακουμένου τοῦ εἰσῆ).

(2) Τοῦ ἰδικοῦ σας (ὑμετέρου) (ὄρα Γραμμ. τεχν. μέρος, § 64.

(3) Ἀκριβῆς, exact, juste. — ἀκριβεῖς ἀναλογίαι, justes proportions.

(4) Τὸν αὐτὸν δρόμον. Τὸ αὐτὸς, ἔχον ἀκολουθεῖν οὐσιαστικὸν ἤ μὴ, μεταφράζεται διὰ τοῦ le même (ὄρα Γραμμ. τεχν. μέρος, § 67).

(5) Περὶ τίνος (ὄρα Γραμμ. § 70)

(6) Τὴν δεκάτην πέμπτην (ὄρα Γραμμ. § 243.

(7) Τὴν εἰκοστὴν πρώτην (ὄρα Γραμμ. τεχν. μέρος, § 243).

(8) Οἷα εἰσίν, ἀντί τοιαῦτα ὅποια εἰσίν.

(9) Τὸ τόσον καὶ τὸ τοσοῦτον πρὸ ἐπιρρήματος ἢ ἐπιθέτου μεταφράζονται διὰ τοῦ si, καὶ ἴσως διὰ τοῦ tellement.

Πολλοί (1) σκοπεύοντες ἐν' ἀ-
κατήσασιν τοὺς ἄλλους, ἑαυτοὺς
ἠπάτησαν.

Plusieurs. — —
tromper. — —
—

Θέμα 9.

Πόσα χρυσᾶ νομίσματα εἰσι
συσταρευμένα τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλ-
λου ἐν τῷ ῥίσκῳ (2) τοῦ φιλαρ-
γύρου τούτου!

— — Pièce, θ. être
entassé. — —
dans. coffre-fort. — —

Οἷα θαυμασιά φιλοσοφία ἐδι-
δάχθη ὑπὸ τοῦ Σωκράτους!

— — Admirable. — —
être enseigné. — —

Περὶ τίνος (3) ἐπρόκειται κατὰ
τὴν μετὰ τῶν κυρίων τούτων συ-
νομιλίαν ὑμῶν;

— — S'agir. — —
— — conver-
sation, θ. — —

Τὸ ὠραῖον τοῦτο δένδρον οὐ-
δένα καρπὸν παράγει.

— — Produire. — —

Τὸ φθινόπωρον καὶ τὸ ἔαρ διε-
τρίβωμεν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

— — Automne. — printemps.
passer. — pays. — —

Ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη ὥρα τοῦ
ἔτους εἰσὶν ἐκεῖ ἐπίσης βροχεραί.

— — — Saison, θ.
— — également. pluvieux.

Τίς ἐκ τῶν δύο μεθ' ἡμῶν θέ-
λει ἔλθει;

— — Avec. — —
— —

Ἀμφότεροι ἐβόηθον ἀλλήλους
πρὸς τὸ (4) ἀνέχεσθαι τὴν λύπην
αὐτῶν.

— — S'aider (à). — —
— — supporter. douleur, θ.
— — (§ 137). — —

Μὴ ἔχοντες πλέον ἄλλα (5)
ὑπάρχοντα, ἀλλήλοισ (6) προσέ-
φερον δάκρυα.

— — bien. — —
— — larme, θ.

Οὐδεμία ἀνθηρὰ ὁδὸς εἰς τὴν
δόξαν φέρει.

— — Fleuri (ἡ de fleurs). — —
— — conduire (§ 307).

Τὸ δυστύχημα διδάσκει μάλ-

— — Malheur. instruire. mieux.

(1) Σκοπεύοντες, en se proposant, |
δηλ. en voulant.

(2) ῥίσκος, δηλ. κινδύτιον αἰδηρῶν πρὸς
διαρῦλαξιν κειμηλίων, coffre-fort.

(3) Πρόκειται, s'agir, ῥῆμα ἀντωνυμ.
κλινομένου τριτοπροσώπου καὶ ἀπατοῦν
τὴν κρῆθειν δε πρὸ τοῦ συμπληρώματος.

(4) ἀνέχεσθαι, endurer, supporter,
porter: ἐνταῦθα δὲ τὸ porter προτιμητέον.

(5) Τὰ ὑπάρχοντα, ἐξυπακουο-
μένου τινός, ce qui appartient à
quelqu'un, ce qu'il possède, ses biens.

(6) Προσφέρειν, offrir, donner: ἀλλή-
λοισ προσφέρονται, ils se donnent κτλ.

λον ἢ οἰαδήποτε (1) ἐπίπληξις.
 Τίνας (2) εἰσὶν οἱ νεανῖαι οὗτοι;
 Οὗτοι οἱ δύο συγγραφεῖς ἀνα-
 φέρουσι τὰς αὐτὰς περιστάσεις
 τοῦ συμβάντος.
 ἤξεύρετε ποῖαι εἰσὶν αἱ γυναῖ-
 κες αὐταί;
 Τίνα τῶν δύο τούτων τόπων
 διετρέξατε;
 Τίς (3) τῶν δύο τούτων πόλεων
 ἐστὶν ἐνδοξοτέρα, ἢ Ῥώμη ἢ αἱ
 Ἀθῆναι;

— — — remontrance, θ.
 — — — Jeunes gens. — — —
 — — — Ecrivain. rapporter.
 — — — circonstance, θ.
 événement.
 Savoir. — — — — —
 — — — Pays (contrée, θ.)
 parcourir.
 — — — — — Ville, θ.
 — — — glorieux. Rome, θ. —
 — — — — —

Συμφωνία τοῦ ῥήματος καὶ τοῦ κατηγορημένου μετὰ τοῦ ὑποκειμένου.

(§ 38—43. § 46—50, καὶ § 56, 57, 58).

Θέμα 10.

Ὁ Θεὸς ἐστὶ μέγας. — Αὐτὴ ἡ
 γυνὴ ἐστὶν εὐσεβής. — Ὁ ἀδελ-
 φός σου ἤδη ἐστὶ πεπαιδευμένος.
 — Ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἐστὶν ἀγαθὴ
 καὶ εἰλικρινής. — Σὺ παίξεις, ἐγὼ
 ἐργάζομαι. — Αἱ πορτοκαλεῖαι
 ἀνθίζουσιν. — Αὐτὰ τὰ ἀπόκρυφα
 ἀνεκαλύφθησαν. — Ὁ μὲν Νέστωρ
 ἐστὶ φιλόπνοος, σὺ δὲ ὀκνηρός. —
 Θέλομεν σωθῆ. — Θέλομεν σὰς ὑ-
 περασπισθῆ καὶ βοηθήσει ὡς ἀδελ-
 φός. — Οἱ λειμῶνες δι' ἀνθέων
 ποικίλλονται. — Τολμάτε νὰ φερ-
 θῆτε οὕτως; — Ἡ κολακεία καὶ
 ἡ ὑπερφάνεια ὀλέθρια εἰσὶν. —

Dieu. — — — — —
 — — — pieux. — — —
 — — — Instruit.
 Sœur, θ. — — — — —
 — franc. — Jouer, ῥ. οὐδ. — — —
 travailler. — Oranger.
 fleurir, ῥ. οὐδ. — secret.
 être révélé. — — Nestor (§ 8)
 — laborieux. — — — — —
 Être sauvé. — — Proté-
 ger. — secourir. — — —
 — — Prairie, θ. — — — être
 émaillé. Oser. — — —
 agir. — Flatterie, θ. — — —
 — — funeste. — — — — —

(1) Οἰαδήποτε ἐπίπληξις, une remon-
 trance quelconque: ἵνα εἴθω δὲ προτιμη-
 τόν aucune remontrance.

(2) Τὸ ἐρωτηματικὸν ἐπιθετὸν τίς, τι-
 θέμενον σχετικῶς, ὡς ἵνα εἴθω, μὴ ὄνομα

προσώπου, μεταφράζεται γαλλιστὶ διὰ
 τοῦ qui ἢ quel.

(3) Τίς κτλ. Ὄρα Γραμμ. τεχν. μέρος
 § 70.

Ἡ ἀγάπη τῶν ἡδονῶν καὶ ἡ τῆς ἐργασίας ἀποσροφὴ ἐπιφέρουσι τὴν (1) μελαγχολίαν. — Ἡ θεία καὶ ἡ ἐξαδέλφη ὑμῶν ἀπόψε ἡ αὔριον θέλουσι φθάσει. — Λυποῦμαι, ὑμεῖς δὲ χαίρετε. — Ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς καὶ αὐτὸς ἦλθον ἕνα μᾶς (2) ἐπισκεφθῶσιν αἱ τὴν ἐξοχὴν ἡμῶν. — Ἀναχώρησον, φύγε ἀπὸ τῶν ὀρθαλμῶν μου.

Ἀναγνώσατε τὴν ἱστορίαν ταύτην· περίεργοι εἰσὶν αἱ λεπτομέρειαι αὐτῆς; — Σὺ, ἀκολουθεῖ με, ὑμεῖς δὲ προσμένετε με ἐκεῖ.

Τὸ μέτωπον, οἱ ὀφθαλμοί, τὸ πρόσωπον πολλάκις ψεύδονται.

Τί! ἔλεγεν ἡ μύια πρὸς τὸν μύρμηκα, τολμᾶς σὺ νὰ παραβάλλῃσαι πρὸς ἐμέ! — Ἐγὼ κατοικῶ ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν ναῶν, ἐνῶ σὺ ἐν τῷ βορρῶσφ ἔρπεις. — Ὁ μύρμηξ τῇ ἀπεκριθῆ: Σὺ καὶ ἐγώ, τὸ ὅμοιο γῶ, πολὺ διαφέροντα βίον διάγομεν· σὺ μὲν πρὸς πάντων (3) καταφρονεῖσαι, ἐγὼ δὲ πρὸς πάντων τῶν φρονίμων ἐπαινοῦμαι.

Amour. plaisir. — —
travail. dégoût. engendrer.

— Tante, θ. —
cousine, θ. — — — — —

— arriver, ῥ. οὐδ. Être triste. —
— se réjouir. — — — — —

— — — venir, ῥ. οὐδ. — — — — —
— — — campagne, θ. — — — — —

Partir, ῥ. οὐδ. s'éloigner. —
— — — — —

Lire. — — — — —
curieux. — — — détail (§ 136).

— — — Suivre. — — — — —
— — — Attendre. — — — — —

Front. œil.
— — — Souvent. (§ 40). mentir.

— — — Dire. mouche, θ. — — — — —
fourmi, θ. oser. — — — se com-

parer. — — — — — Habiter.
dans. palais. — — — — —

— — — — — fange, θ. ramper,
ῥ. οὐδ. — — — — — répondre. — — — — —

— — — avouer — — — — — diffé-
rent. — — — mener. — — — — —

— — — (3) être méprisé. — — — — —
— — — sage. être

loué.

Θεμα 11.

Ὁ Ναρβάλ καὶ ἐγὼ ἐθουμάσαμεν τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀφοσίωσιν ἡμῶν (4) ἀνταμείβοντος.

Σὺς βεβαιῶ ὅτι ἔχομεν συμπάθειαν συναλλήλως ὑμεῖς καὶ ἐγώ.

Narbal (§ 8). — — — — — admirer. — — — (§ 125). — — — — —

dévouement, θ. — — — récompenser.

— — — — — Assurer. — — — — —
— — — — — — — — — — —

(1) Μελαγχολία, mélancolie, θ. tristesse, θ.

(2) Ἐπισκέπτομαι, visiter, faire visite· τὸ δεῖ νοῖρ, ἐν τῇ αὐτῇ σημασίᾳ, εὐχρηστότερον, περιουμένου τοῦ aller ἢ

venir, κατὰ τὰς περιπτώσεις.

(3) Πάντων, ἐξυπακουσμένου τῶν ἀνθρώπων· de tous les hommes, ὅπλ. de tout le monde.

(4) Ἐξ ἀκολουθίας σελ. 19, σελ. 3.

Ἄς λάβωμεν ὑμεῖς καὶ ἐγὼ ἐν
ἐξ αὐτῶν τῶν καθισμάτων.

Ὁ πατὴρ ὑμῶν καὶ ἐγὼ, πολὺν
καιρὸν στενοὶ φίλοι ὁμοῦ ὑπῆρξα-
μεν.

Ἵμεῖς καὶ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν (1)
ὕγιαίνετε.

Σὺ καὶ ἐγὼ ὑπὸ τῆς δυστυχίας
καταδιωκόμεθα.

Σὺ καὶ ἡ ἀδελφὴ σου θέλετε
(2) ἀναχωρήσει αὐριον εἰς τὴν ἐξο-
χήν.

Αὐτὴ καὶ ἐγὼ δὲν εἴμεθ' μου-
σικοί.

Ἵμεῖς καὶ αὐτὴ δὲν ὑπῆρξατε
ἀρκετὰ γενναῖοι ἐπὶ τῆς περιστά-
σεως ταύτης.

Αὐτὸς καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἐξά-
δελφοί.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγεννήθημεν
ἐγὼ τε καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ.

Πηνελόπη, ἡ σύζυγος τοῦ Ὀ-
δυσσεύος καὶ ἐγὼ, ὅστις εἰμὶ υἱὸς
αὐτοῦ, ἀπωλέσαμεν τὴν ἐλπίδα
τοῦ ἰδεῖν πλέον αὐτόν.

Κυρία, ἐστοιχημάτισα ὅτι αὐτὴ
καὶ ὑμεῖς εἴσθε τῆς αὐτῆς ἡλι-
κίας.

Ἡ μὲν θρησκεία ἐπαγρυπνεῖ
ἐπὶ τῶν κρυφίων ἐγκλημάτων, οἱ
δὲ νόμοι ἐπὶ τῶν δημοσίων.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνοιξέως
ἡ χελιδὼν καὶ ἡ ἀηδὼν ἀναγγέλ-

— Prendre. — — — —

— (§ 129) — siège.

— Intime. — — — —

— — Frère. — (§ 42).

— — — — Malheur.

être poursuivi.

— — sœur, θ.

partir, ῥ. οὐδ.

campagne, θ.

— — — — Mu-
sicien.

assez. généreux. — — circons-
tance, θ. — — — —

— — — — cousin
germain.

— — Naitre, ῥ. οὐδ.

— — — — (137) —

Pénélope, θ. épouse, θ.

Ulysse. — — — —

— perdre. — — — —

— — — — —

Madame, θ. parier. — — — —

— — être. — — — —

— — — — —

— Religion, θ. veiller, ῥ. οὐδ.

sur. secret. — — — —

— — — — —

A. commencement. printemps.

hirondelle, θ.— rossignol. (§ 39)

(1) Ἵγιαίνω, être en bonne santé, se
porter bien.

(2) Εἰς τὴν γαλλικὴν ὅταν τὸ ῥῆμα
τῆς προτάσεως ἔμφασιν κίνησιν πρὸς τινὰ
τόπον, τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἔπου τις ὑπά-
γει ἢ πρὸς ἐν διευθύνει ἀνθρωπὸν τινὰ ἢ
πράγμα, συντάσσεται ἐν γένει μετὰ τῆς

προτάσεως α, καὶ σπανιότερον μετὰ τῆς
en, dans vers. (Ὁρα Συντ. §. 307.)

Κατ' ἐξαιρέσιν, ὅταν τὸ τῆς προτάσεως
ῥῆμα ἐστὶ τὸ partir, ἕως ἐν τῇ παρούσῃ
φράσει, τὸ ὄνομα τοῦ τόπου δέχεται τὴν
πρόθεσιν pour.

λουσι πρὸς ἡμᾶς τὴν τῶν λαμπρῶν ἡμερῶν επιστροφὴν.

Ὁ θυμὸς καὶ ἡ κατάσπενσις (1) εἰσὶ δύο πράγματα τῆ φρονήσεως πολὺ ἀντίθετα.

Ὁ μὲν χρυσοῦς καὶ ὁ ἄργυρος ἐξαντλοῦνται, ἡ δὲ ἀρετὴ καὶ ἡ σταθερότης οὐδέποτε.

annoncer — — (§ 125) brillant (*beau*). —

Colère, θ. — précipitation, θ. — — — — prudence, θ.

— opposé.

— Or. — argent.

s'épuiser. — — —

constance, θ. — — —

Θέμα 12.

Ἡ ὁλότης τῶν παιδίων τὸ μέλλον διὰ τὸ παρὸν θυσιάζει.

Ἄπειρα (2) πτηνὰ ἕτερον πτῆσι ἀλση ταῦτα διὰ τῶν ἡδέων (3) μινυρισμῶν αὐτῶν.

Ὁ τῶν ἀνταρτῶν στρατὸς ὁλοκλήρως κατεστράφη.

Τὰ πλεῖστα (4) τῶν ζώων ἔχουσι εὐκίνησιν, ταχύτητα καὶ δύναμιν περισσοτέραν ἢ ὁ ἄνθρωπος.

Εἰκοσίς (5) κορασίων ὑπὸ μοναχῆς ὁδηγουμένων, ἦλθον τὰ μὲν ἵνα καθίσωσι, τὰ δὲ ἵνα πικίξωσι πλησίον ἡμῶν.

Ἰβελον νὰ περιπατήσωσιν ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος· ἀλλ' οὔτε ὁ εἷς, οὔτε ὁ ἄλλος ἐπεριπάτησαν.

Οἱ πλεῖστοι (6) τῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρώπου τροφὴν προσδιο-

Totalité, θ. — avenir.

pour(a). présent. (§46) sacrifier.

— — — (§47) — Bocalge. — — — doux.

chant (137). —

Rebelle. armée, θ. entièrement. (§ 46) être détruit.

La plupart (§ 74, 3°) —

— agilité, θ. vitesse, θ. —

force, θ. (§ 273) — —

Vingtaine, θ. (§73, 3°) — —

religieuse, θ. être conduit. — —

— s'asseoir. — — jouer, ε. οὐδ.

Vouloir. — Se promener. —

La plupart. pour.

— nourriture, θ. être destiné.

(1) Κατάσπενσις, κατὰ τὴν ἀρχαίαν, προπέτεια, δηλαδὴ, ὄρμη ἀπροσδούλευτος, μεγάλη βία.

(2) Ἄπειρος, innombrable: ἄπειρα πτηνὰ, des oiseaux innombrables, ἢ une infinité d'oiseaux. (ὄρα § 47 τοῦ Σουταχτ.)

(3) Μινυρισμὸς, κελᾶθμα.

(4) Τὰ πλεῖστα τῶν ζώων, la plupart κτλ. ὅταν τὸ la plupart ὑπάρχη ὡς ὑποκείμενον τῆς προτάσεως, ἔχον ὡς

συμπλήρωμα οὐσιαστικὸν ἢ ἀνωνομίαν, τὸ ῥῆμα συμφωνεῖ μετὰ τοῦ συμπληρώματος τούτου, οὐχὶ δὲ μετὰ τοῦ la plupart. ὅταν δὲ λαμβάνηται κατὰ τρόπον ἀπόλυτον, δηλαδὴ, ἀνεὺ οὐθενος συμπληρώματος, τότε ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα κατὰ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν.

(5) Εἰκοσὰς κορασίων ἑικοσὰς, δηλ. εἰκοσαριά, une vingtaine, κορασίον, petite fille.

(6) ὄρα τὸ προηγούμενον σελ. 9.

ριζομένων καρπῶν θέλγουσι τὴν ὄψιν καὶ τὴν ὄσφρησιν αὐτοῦ.

Πόσοι ἄνθρωποι φαντάζονται ὅτι ἔχουσι ἀγγλίνουαν!

Οἱ πλείστοι (1) τῶν μαθητῶν εἰσὶν ἀπειθεῖς.

Οὐδεὶς (2) τὰς ἡδονὰς λητμονεῖ· ὀλίγοι δὲ τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐνθυμοῦνται.

Ἐκ τῶν γεννημένων (3) παιδῶν τὸ ἥμισυ (4) τὸ πολὺ φθάνει εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς ἐρησίας.

Πρότεχε (5) μὴ ποτὲ ὀδεύσης μετὰ τινος κακοῦ.

Πολλοὶ (6) μὲν κακοὶ εἰσὶ πλούσιοι, πολλοὶ δ' ἐνάρετοι ἄνθρωποι εἰσὶ πένητες.

Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, πᾶς τις ἔφευγε.

Ἐκατοντὰς (7) στρατιωτῶν ἀπωλέσθη.

— flatter.

vue, θ. — odorat. (§ 137) —

Combien (§ 73, 2^{ον}). — s'imaginer. — — (§ 5) talent.

La plupart. écolier.

— indocile.

Personne. — oublier.

peu (§ 50) — — (§ 137) — se souvenir.

— Naitre. ρ. οὐδ.

moitié, θ. — parvenir, ρ. οὐδ.

— — adolescence, θ.

— — Voyager, ρ. οὐδ.

— — — — —

Beaucoup. — — — — —

— — vertueux. — (§ 48)

— pauvre.

— Femme, θ. —

— — (§ 41, 4^{ον}) fuir. ρ. οὐδ.

— — (§ 73, 3^{ον}). — (§ 47).

— périr, ρ. οὐδ.

(1) La plupart. (ὄρα Συνταξ. § 74 καὶ προηγουμένως σελ. 18. σελ. 4.)

(2) Οὐδεὶς. Ἡ ἀριστεύουσα ἀντωνυμία αὕτη, τιθεμένη κατὰ τὸ ἀρτηνικὸν γένος, καὶ μὴ ἀναφερομένη εἰς προηγουμένην ὄνομα, ἐκφέρεται γαλλιστὶ διὰ τῆς ἀριστεύου ἀντωνυμίας personne, ἐνίστη, σπανίως δὲ, διὰ τοῦ nul, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ personne.

(3) Ὁ μετοχικός ἐνεστώς ἢ παρωχημένος συνοδεύων ἢ χαρακτηρίζων ὄνομα ἢ ἀντωνυμίαν, ἀναλύεται γαλλιστὶ, ὡς ἐπὶ

τῆ πλείστον, δηλαδὴ, ἐξηγεῖται διὰ τοῦ ἀναλόγου χρόνου τοῦ ῥήματος, κατὰ προσωπικὴν ἔγκλισιν, μετὰ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει.

(4) Τὸ πολὺ, tout au plus.

(5) Προσέχω, δηλαδὴ, φυλάττομαι, se garder bien de, μετὰ τῆς ἀπαρεμφάτου.

(6) ὄρα Συνταξ. § 273. § 73. 2^{ον} καὶ §. 48.

(7) Ἐκατοντὰς, κοινῶς, ἑκκοσταιριά.

Θέσις τοῦ ὑποκειμένου.

Παράληψις ἢ ἐπανάληψις αὐτοῦ.

(§ 54 καὶ 55.)

Θεμα 15.

Ἡ ἐλπίς (1) ἐκλαμβάνεται ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπερ' ὑπόσχεται.

Ὁ ὕπνος ἐστὶ δι' ἀπαντας ἢ τῆς ζωῆς υγία.

Ὁ Κύρος, παῖς ἔτι ἦν, ἀνατρεφόμενος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἄλλων παίδων, ἐνομίζετο (2) ὡς ὑπερέχων (3) αὐτῶν καθ' ὅλα.

Συνοτοὶ καὶ δειλοὶ εἰσὶν οἱ γέροντες.

Ἐν τῷ κόσμῳ (4) τεύτῳ ὑπάρχουσι (5) τὰ κακά, ἐν δὲ τῷ οὐρανῷ τὰ ἀγαθά· ἐκεῖ τέλος ἀφνίζεσθαι ἢ τοῦ ὑπερτάτου βαθμοῦ ὑπερηράνεια.

Οὔτοι οἱ παῖδες οὐδαμῶς εἰσὶ ζηλοῦτοι ὁ εἰς τοῦ ἄλλου.

Διατί ἤρχετο (6) αὐτὴ ἡ γυνί;

Espérance, θ. — — — —
bien. (§ 209) — — — — promettre.

Sommeil. (§ 54) — — — —
— santé, θ.

Cyrus. — — — — être élevé. avec. — — — — (§ 137) — — — —

— surpasser. — — — — en. — — — —

Prudent. — — — — timide. — — — —

— — — — — — — — — —
Mal. — — — — — — — — — —
bien. — — — — disparaitre, ῥ. οὐδ. suprême. rang. orgueil.

— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —
jaloux. — — — — — — — — — —

Pourquoî. — — — — — — — — — —

(1) Ἐκλαμβάνομαι, être pris. Ἡ ἐλπίς ἐκλαμβάνεται ἀντὶ κτλ. κατὰ λέξιν, l'espérance est prise pour, δηλ. tient lieu de κτλ.

(2) Ἐνομίζετο. Νομίζομαι ὡς, passer pour.

(3) Ἰππερέχων αὐτῶν. Ἰπερέχων τινός, surpasser quelqu'un, être supérieur à quelqu'un. Ἰπερέχων αὐτῶν, κατὰ λέξιν, surpassant eux, les surpassant. Ἐν τῇ παρούσῃ φράσει προτιμητέον τὸ être supérieur μᾶλλον ἢ τὸ surpasser. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ passer pour ἀπαίτεται τὸ ἐπόμενον ῥήμα κατὰ τὴν ἀπαρέμφατον.

(4) Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, dans ce monde-ci, δηλ. (δι' ἐπιρρήματος) ici-bas.

(5) Γενικῶς ἐν τῇ Γαλλικῇ συντάξει

τίθεσθαι πρῶτον τὸ ὑποκείμενον μετὰ τῶν ἐνδεχομένων ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένων λέξεων, ἀκολουθῶς δὲ τὸ ῥήμα, εἶπειτα τὸ κατηγορούμενον, καὶ τέλος, τὰ διάφορα συμπληρώματα, δηλαδή, τὸ ἄμισον, τὸ ἐμμεσον καὶ τὸ ἰμπεριοστατικόν.

Ἄλλ' ὅταν ὑπάρχῃ ἐπιρρήμα ἢ ἐπιρρηματικὴ ἐκφρασις χρόνου ἢ τόπου, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀποφαντικῆς προτάσεως, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει, τότε πολλάκις τὸ ῥήμα τίθεται κομψότερον ἀμέσως μετὰ τὸ ἐπιρρήμα ἢ ἐπιρρηματικὴν ἐκφρασιν, καὶ τὸ ὑποκείμενον κατόπιν τούτου, προπάντων ὅτε τὸ ῥήμα ἂν' οὐδενός συμπληρώματος συνοδεύηται.

(6) Διατί ἤρχετο κτλ. Ὅταν ἡ ἐρώτησις δεκνύηται δι' ἐρωτηματικοῦ ἐπιρρήματος, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ προτάσει

Ποῦ ὑπάρχει ἡ διαμονὴ ὑμῶν ;
 Πρὸς τί χρησιμεύει ἡ (1) ἰκανότης ὅπου λείπει ὁ πλοῦτος ;

Κατὰ τί ὁ πλοῦτος ἐστὶν ἀγαθόν, ἐὰν δὲν βοηθῇ τοὺς ἔχοντας αὐτὸν ὅπως καλλήτεροι γίνωσι.

Τίς (2) φωνάζει; τίς μὲ ὀνομάζει ;

Τίς ἐκ τῶν δύο εὐκολότερον ἤθελε πράξει τοῦτο ;

Ποῖον ἦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ ;

Ποῖον ἄσμα δύναται νὰ εὑρεθῇ ἀρμодиότερον ;

Ποῖα ἐστὶν ἡ φιλία αὐτῆ ;

Ἐκ τίνος (3) οἰκογενείας ἐγεννήθη ;

Ποῖαν χώραν ἐκ τῶν δύο διήλθετε ;

Ποῦ ἦσαν λοιπὸν αὐτὰ τὰ παιδία ;

Τί (4) χρησιμεύει εἰς τὸν μὴ ὑπάρχοντα πλέον ματαία προσωνομῖα δόξης ;

Ποῖος τῶν δύο θέλει ἀναχωρήσει ἀπόψε ;

Περὶ τίνος γρατηγοῦ ὀμιλεῖτε ;

Τίς δὲν φοβεῖται τὴν πενίαν ;

— — — Domicile. — —

— — — Servir, ῥ. οὐδ. capacité, θ.

— — — manquer, ῥ. οὐδ. richesse, θ.

En. — — — (§ 68) bien.

— — — aider. avoir. (posséder).

— — — devenir, ῥ. οὐδ.

— Appeler. — — nommer.

— — — — —

— — — — — Facilement.

— — — — —

— — — — — Nom. (§ 137) —

— Chant. — — être trouvé.

convenable.

— — — — — Amitié, θ. —

— — — — — Famille, θ.

naitre, ῥ. οὐδ.

— — — — — Contrée, θ. — — — par-

courir.

— — — — —

— — — — — servir, ῥ. οὐδ. — —

— — — — — vain. titre.

— — — — —

— — — — — Partir, ῥ. οὐδ.

— — — — —

— — — — — Général. — —

— — — — — Craindre. pauvreté, θ.

ἢ ὡς ἐν τῇ ἐπομένῃ, διὰ τοῦ ἐπιρρήματος οὐ, ὅπερ τιθέμενον ἐπὶ κεφαλῆς τῆς προτάσεως, ἀποβαίνει ἐρωτηματικὴν, ἐφαρμόζεται παρομοίως ὁ τοῦ § 54 2ος κανὼν τοῦ συντακτικοῦ.

(1) Ἰκανότης, capacité, θ. Ἐνταῦθα δὲ προσημειῖται τὸ mérito, κατὰ τὴν αὐτὴν σημασίαν.

(2) Τίς; qui? ὅταν τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως ἐστὶν ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία, ὡς qui, ἢ μετὰ συμπληρώματος, lequel μετὰ συμπληρώματος, ὡς lequel de vous, lequel des deus, κτλ. ἢ οὐσιαστικὸν συνοδευόμενον μετ' ἐρωτηματικοῦ ἐπιθέτου, τότε ἀρκούντως δε-

κνύεται ἡ ἐρώτησις, καὶ ἐπομένως δὲν ἐκφράζονται μετὰ τὸ ῥήμα αἱ ἀντωνυμίαι il, elle κτλ.

(3) Ἐκ τίνος οἰκογενείας κτλ. ὅταν ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία ἢ τὸ μετ' ἐρωτηματικοῦ ἐπιθέτου ἐνοούμενον οὐσιαστικὸν ἐστὶν ἄμισον ἢ ἕμισον συμπλήρωμα, οὐχὶ δὲ τὸ ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος, τότε ἡ ἐρώτησις ἀναγκαστικῶς δηλοῦται διὰ τίνος προσωπικῆς ἀντωνυμίας μετὰ τὸ ῥήμα τιθεμένης, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐν τῇ φράσει ὄνομα τι τιθέμενον ὡς ὑποκείμενον μετὰ τὸ ῥήμα.

(4) Τί χρησιμεύει, que sert-il, ἢ à quoi sert-il?

Θέμα 14.

Ποῖος καταδιώκει ὑμᾶς ;
Ποῖος ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, ὅστις
γογγίζει κλαίων ἔμπροσθεν τῆς
οἰκίας;

Διὰ τίνος μέσου θέλω δυνηθῆ
νὰ νικήσω τὴν καρδίαν μου;

Τίς (1) εἶμαι; Τίς εἶσαι; Τίνος
εἶσαι υἱός; Ποία ἐστὶν ἡ πατρίς σου;

Τίς (2) εἶπεν αὐτό; — Τί σᾶς
λυπεῖ τοσοῦτον; Τί λέγετε λοιπόν;

Τί (3) τερπνότερον τῆς χλοερᾶς
ταύτης καὶ δι' ἀνθέων ποι-
κιλλομένης κοιλάδος ;

Ἔβρεξεν (4) ἐδῶ χθὲς καὶ ὄλην
τὴν ἡμέραν.

— Poursuivre. (§ 219) —

Se plaindre. — devant.

Par. — moyen. —

— Pays. —

— Cha-
griner. —

— Agréable. verdoyant.

— être émaillé,
colline, θ.

Pleuvoir. — — —

(1) Ἐὰν ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία τίς, συντάσσεται οὖν τῷ ὑπαρκτικῷ ὄντι μόνω, τότε ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία τίθεται κατὰ τὴν ἐρωτήσεως. Π. X. Qui es-tu? — Qui est-il? — Qui êtes-vous? — Qui sont-elles?

(2) Ὅταν αἱ λέξεις τίς καὶ ποῖος, ἐκλαμβάνονται ὡς ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι προκειμένου περὶ προσώπων, ἐκφέρονται γαλλιστὶ διὰ τοῦ qui, ἢ διὰ τῆς ἐκφράσεως qui est-ce qui, τιθεμένου κατὰ τὴν ἀίεσιν τοῦ τῆς προτάσεως ῥήματος.

Αὗται δὲ αἱ ἀντωνυμίαι, τιθεμέναι ὡς ὑποκείμενα καὶ ἐπὶ πραγμάτων, ἐκφέρονται γαλλιστὶ, ὡς ἐπὶ το πλεῖστον, διὰ τοῦ qu'est-ce qui, ἐνίοτε δὲ διὰ τοῦ que est-ce que quelle chose.

(3) Ἡ εὐδαιτέρη ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία τί κατ' ὀνομαστικὴν, συντασσόμενη μετὰ συγκριτικοῦ, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει, ἐκφέρεται γαλλιστὶ διὰ τῆς ἀντωνυμίας qu'on, οὐδέως ἐκφράσσονται ῥήματος καὶ τῆς προθέσεως de προτασσομένης τοῦ συγκριτικοῦ: τί τερπνότερον κτλ. qu'on de plus agréable κτλ.

Τὸ ἐρωτηματικὸν τί, ἐκλαμβανόμενον ἀπολύτως, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει, ἐκφέρεται καὶ διὰ τοῦ que, τὸ ὁποῖον συντάσσεται

μετὰ τοῦ μονοπροσώπου λαμβανόμενου ῥήματος avoir οὕτω πῶς: Qu'y a-t-il de plus agréable κτλ.

(4) Τὰ μονοπρόσωπα δὲν συντάσσονται γαλλιστὶ μετὰ τοῦ ὑποκειμένου αὐτῶν ὡς τὰ ἄλλης οἰοσθήποτε διαθέσεως ῥήματα.

1ον Τὰ φύσει μονοπρόσωπα συντάσσονται ἀπολύτως, τοῦτίστιν, ἡ πράξις τὴν ὑποκείμενον ἐμφαίνουσι, δὲν ἐνεργεῖ εἰς ἀντικείμενον τι, τὸ δὲ ὑποκείμενον δηλοῦται ἀόριστως διὰ τῆς ἀντωνυμίας il. Π. X. βρέχει, il pleut: βροντᾶ, il tonne.

2ον Ὡς πρὸς τὰ ἄλλης οἰοσθήποτε διαθέσεως ῥήματα μονοπροσώπων ἐκλαμβανόμενα, ἡ ἀντωνυμία il ὡσαύτως προτάσσεται πάντοτε ἐπὶ τῶν ἀποφαντικῶν προτάσεων.

Ἐκτός τούτου, μετὰ τὰ μονοπροσώπων λαμβανόμενα ῥήματα, ἔπεται, ὡς ἐπὶ τὰ πλεῖστον, ἡ ἀπαρέμφατος, προηγουμένης τῆς προθέσεως de, ἢ οὐσιαστικόν τι, προηγουμένης αὐτοῦ μιᾶς ἐκ τῶν ἐκφράσεων un, une, ἢ du, de l', de la, des: καὶ ἡ ἀπαρέμφατος καὶ τὸ οὐσιαστικόν τούτο εἰσὶ τὰ ἀληθῆ τοῦ μονοπροσώπου ῥήματος ὑποκείμενα· ἢ δὲ ἀντωνυμία il ἐστὶ μόνον τὸ φαινόμενον ὑποκείμενον, ἀντιστοιχοῦν τῷ esla, καὶ προτασσομένου τοῦ

Ἐπὴλλον (1) αἴσιαι εἰδήσεις πε-
ρὶ τοῦ στρατοῦ.

Οὐδεμία ἡμέρα (2) παρέργεται
χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῶ ὑμᾶς.

Ὡ! ὑπάρχει (3) κανεὶς ἐντὸς τῆς
ἀγροτικῆς (4) ταύτης οἰκίας; θέλει
μᾶς ἀνοίξει κανεὶς;

Φίλος σου ἐστὶν οὗτος; — Οὐ-
τοι εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι ὑμῶν;

Αὐτὰ εἰσὶ τὰ περικαλλῆ ἄνθη
ἅτινα ἐστάλησαν πρὸς ὑμᾶς χθὲς
ἐκ τῆς πόλεως;

Ἀμφίβαλέ τις ποτὲ περὶ τῆς τοῦ
Θεοῦ ὑπάρξεως;

Περὶ τίνος ἐπρόκειτο ἐν τῇ συν-
διαλέξει ὑμῶν μετὰ τῶν κυρίων
τούτων;

Τί στοχάζεσθε περὶ τοῦ ἀνθρώ-
που τούτου;

Τοιαύτη ἐστὶ καὶ τοιαύτη θέ-
λει εἶσθαι ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἢ τοῦ
ὄχλου πλάνη.

Καλὴ πράξις, λέγουσιν, ἀντιμι-
σθίαν πάντοτε λαμβάνει.

— Heureux. — —

— penser (à) ῥ. οὐδ. —

*Holla! — quelqu'un. dans.

— ouvrir. —

Ami. — —

— Superbe.

— être envoyé.

Douter. ῥ. οὐδ. — —

— existence, θ.

— S'agir. — conversa-
tion, θ. — avec. —

— Penser. — (§ 54, 2^{ov}) —

— (§ 54, 6^{ov}) — — —

peuple. erreur, θ.

— Salaire.

ῥήματος, ἵνα ἀναγγεῖται τὸ ἐπόμενον ὑπο-
κείμενον, καὶ παρατοπῆ ἐκ προαιμίου,
οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ· τούτο δὲ
ἀποβαίνει καταφανές· καὶ εὐκατάληπτον
ἐκ τῆς παραβολῆς τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ
γαλλικοῦ κατὰ τὰς ἐπομένας φράσεις.

(1) Αἴσιος, favorable, heureux, bon.

(2) Παρέργομαι, s'écouler (ἐπὶ χρό-
νου), se passer. Ἐν τῇ παρουσίᾳ φαίνει
πρῶτον τὸ ῥήμα se passer, ἐλαμ-
βανόμενον συνάμα ἀντωνυμιακῶς καὶ τρι-
τοπροσώπως.

(3) Ὑπάρχει κανεὶς κτλ. Τὸ
ῥήμα ὑπάρχω, τίθεται κατὰ τὸ τρίτον
πρῶτον τοῦ ἐνικοῦ ἢ τοῦ πληθυντικοῦ,
ἐκφέρεται γαλλιστὶ συνήθως διὰ τοῦ ῥή-
ματος ανοίγει μονοπροσώπως ἐλαμβανο-
μένου, τίθεμένης δὲ τῆς ἀντωνυμίας γ
μιταξὺ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας; il

καὶ τοῦ ῥήματος. Π. X. Τίς ἢ κανεὶς ὑ-
πάρχει, il y a quelqu'un; ἐρωτηματικῶς
δέ: y a-t-il-quelqu'un?

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία
quelqu'un, ἐλαμβανόμενη ἕως ὑποκείμε-
νον, προγίγεται τοῦ ῥήματος ἐπὶ τῶν ἀ-
ποφαντικῶν καὶ ἐρωτηματικῶν προτάσεων,
ἐνῶ τίθεται πάντοτε μετὰ τὸ ῥήμα ὅτε
τούτο μονοπροσώπων. Π. X: Quelqu'un
vient. — Ἐρωτηματικῶς: Quelqu'un
vient-il? — Μονοπροσώπως: Il vient
quelqu'un. — Μονοπροσώπως καὶ ἐρωτη-
ματικῶς: Vient-il-quelqu'un?

(4) Ἀγροτικὴ οἰκία, maison champê-
tre, maison des champs, maison de
campagne.

Εὐτυχὴς ὁ λαός, ἔλεγεν ὁ Μέντωρ, ὁ ὀδηγούμενος ὑπὸ φρονίμου βασιλέως.

Heureux. — — —
— être conduit. — sage.
roi.

Θέμα 15.

Ἰσως εἶχον ἄδικον (1) ἐξηγήσας τὰ ἐνδόμυχα (2) τῆς διανοίας μου.

Τοιαύτη ἦτο τότε ἡ τῆς ἐπικρατείας ἡμῶν κατάστασις.

Ἐπικρατοῦσι (3) σχεδὸν πάντοτε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐπικινδυνωδέστατοι πυρετοί· ὅθεν οἱ κάτοικοι νεκροῦ (4) ὄψιν ἔχουσι.

Γινώσκω (5) οἷος ἐστὶν ὁ λαός: μεταποιεῖται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ: παρέχει δ' εὐκόλως τὸ μῖσος ἢ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ.

Ἰδοὺ πῶς φέρονται οἱ πανοῦργοι οὗτοι.

Οὕτως ἀπεπερατώθη ὁ πόλεμος ἐκείνος ἐπὶ δεκαετίαν διαρκέσας.

Ἰδοὺ τί μᾶε εἶπεν: Ἰπάρχει θεὸς παντοδύναμος.

Τί λοιπόν! ἀπεκρίθη ὁ Τηλέμαχος, ἡδυνάμην ἂν ἀρνηθῶ πρὸς τὴν Καλυψῶ τὴν διήγησιν τῶν συμφορῶν ἡμῶν;

Ἰδοὺ οἷα ἐστὶν ἡ τῶν ἀσεβῶν τύχη.

Peut-être. — tort. —
— pensée, θ. —
— (§54, 6^{ον}) — — — Roy-
aume. — état.
Régner, ῥ. οὐδ. — — —
— pays. — — — dangereux.
fièvre, θ. Aussi. (§ 54, 5^{ον})

Savoir. — — —
être changé. (§ 102) — — —
— — — *haine, θ. — — —
amour. —

Voilà. (§54, 6^{ον}) — agir. fripon.

— — — Se terminer. — — —
— — — durer, ῥ. οὐδ.
— — — Exister, ῥ. οὐδ.
— tout puissant.

— — — Répondre. (§ 54, 4^{ον}).

— — — refuser. —

— — — récit. malheur. —

Voilà. — (§54, 6^{ον}) — im-
pie. sort.

(1) Ἐξηγήσας. Ἐξηγῶ, déclarer, faire connaître, ἢ ἀπλῶς, dire.

Σημειωτέον ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὁ μετοχικός ἐνιστάς καὶ ὁ παρωχημένος τιθέμενοι ἑλληνιστὶ κατόπιν ἄλλου κατὰ προσωπικὴν ἑγκλίσιν ῥήματος, ἐξηγοῦνται γὰλλιστὶ διὰ τῆς ἀπαρσιμότητος.

(2) Τὰ ἐνδόμυχα, les fonds.

(3) Ἐπικρατῶν, régner, ῥ. φύσει οὐδ. ἐν δὲ τῇ παρούσῃ φράσει προτιμητέος ὁ σχηματισμὸς μονοπροσώπως.

(4) Ὅψιν νεκροῦ, aspect, mine d'un mort, δηλ. teint de couleur cadavé-

reuse.

(5) Γινώσκω οἷος ἐστὶ. Οἷος, quelle. Ὅταν τὸ quel ὑπάρχῃ τιθέμενον μεταξύ δύο ῥημάτων, οὐδέποτε ἐκφράζει τὴν κατ' οὐσίαν ἐρώτησιν, ἀλλὰ μόνον τὴν ἀμφισβόλιαν κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὸ δεύτερον ῥῆμα, ἐν τῷ ὀνομαστικῷ εἶρε, τίθεται πάντοτε σχεδὸν μεταξύ τοῦ quel καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ, ἵνα εἰς τὴν ἐκλαμβάνηται μονοπροσώπως, ὡς ἐν τῇ φράσει ταύτῃ: Je ne sais quelle heure il est.

Μόλις (1) εἶχον ἐξέλθει τῆς οἰκίας καὶ ὀπισθοδρόμησαν.

Εἰς μάτην ἱκετεύσαμεν αὐτὸν ὅπως συγχωρήσῃ τὸν δυστυχῆ μάλ-
λον ἢ ἔνοχον ἐκεῖνον νεανίαν.

Οὕτως ἐληξεν ἡ ἡμέρα.

Ἰδοὺ πῶς ἐπερατώθη ἡ ὁδοι-
πορία ἡμῶν.

Ἐκείθεν προῆλθεν ἡ ἐξίς αὐτη.

Εἴθε (2) νὰ ἐπιτύχητε κατὰ τὴν
τολμηρὰν ὑμῶν ἐπιχείρησιν!

Ἀπολεσθήτωσαν (3) οἱ κακοί!

Ζήτωσαν οἱ τῆς ἀνθρωπότητος
εὐεργέται!

Μετ' εὐπειθείας ἀκούομεν τὰς
συμβουλὰς, ὅσας δίδουσι (4) πρὸς
ἡμᾶς οἱ ἔμπειροι (5) εἰς τὸ ἐγκω-
μιάζειν (6) τὰ πάθη καὶ τὰς κλί-
σεις ἡμῶν.

A peine (§ 54, 5^{ov}) sortir, ῥ.
οὐδ. — — — —

— — (§54, 5^{ov}) Conjurer. —

— pardonner. —

— coupable. —

Ainsi (§ 54, 5^{ov}) finir. —

Voilà. — se terminer. voya-
ge. —

Delà. venir, ῥ. οὐδ. — —

— — Réussir, ῥ. οὐδ. dans.

*hardi. — entreprise, θ.

— Méchant.

Vivre. humanité, θ.

bienfaiteur.

— Docilité, θ. écouter.

conseil. — — —

— — — —

passion, θ. — — goût.

(1) Μόλις εἶχον κτλ. Τὸ καὶ
τιθέμενον σχετικῶς πρὸς τὸ μόλις, ἐκ-
γείνεται διὰ τοῦ que : à peine . . . que.

(2) Ὅτε, γαλλιστὶ, σημαίνει τῆς ἐλλεί-
ψεως ῥήματος, δηλοῦντος εὐχὴν, ἐπιθυμίαν,
βέλησιν, ἄλλο ὅτι καὶ ὑπάρχει κατὰ τὴν
ὑποτακτικὴν, τὸ ῥῆμα τοῦτο προτάσσει-
ται ἐπίσης τοῦ ὑποκειμένου, ὡς ἐν τῇ πα-
ρούσῃ φράσει καὶ ταῖς ἐπομέναις.

Εἴθε νὰ ἐπιτύχητε, κατὰ λέ-
ξιν, plaise à Dieu que vous réussis-
siez, ἄλλεπτικῶς ἀντὶ je souhaite qu'il
plaise à Dieu κτλ. ἢ. δι' ἑκφρασις εἴθε
νὰ, ἐν γένει, ἐκφέρεται γαλλιστὶ ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ ῥήματος pouvoir,
κατὰ τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς, καὶ
τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπομένου ῥήματος, ὅ-
περ τίθεται κατ' ἀπαρίμφοτον οὕτω πως:

Puissiez-vous réussir! — Εἴθε νὰ ἐπι-
τύχωσι, puissent-ils réussir!

(3) Ἀπολεσθήτωσαν οἱ κακοί, périssent
les méchants, ἐξυπακουμένου τοῦ εὐ-
χοματιῆνα, je souhaite que. Ἄλλὰ
ἡ ἄλλεπτικὴ ἑκφρασις, périssent les
méchants, δηλοῖ περιουσιώτερον ἐνέργειαν
ἢ τὸ je souhaite que les méchants κτλ.

(4) Τὸ ῥῆμα προτάσσεται ἐπίσης τοῦ
ὑποκειμένου, ὅτε τοῦτο ἔχῃ πολλὰς ἀ-
κολούθους λέξεις ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φρά-
σει.

(5) Ἐμπειρος, habile. Ὁ ἔμπειρος, ce-
lui qui est habile, δηλ. celui qui sait.
Τὸ savoir οὐδεμίαν δέχεται πρόθεσιν πρὸ
τῆς ἐπομένης ἀπαρίμφοτου. (ὄρα Συντ.
§ 196).

(6) Ἐγκωμιάζειν, flatter.

Θέμα 16.

(Συνέχεια τῶν § 54 καὶ 55.)

Αὕτη ἡ γυνὴ ἐστὶ πλήρως προ-
τερημάτων ζωγραφίζει, κεντᾷ,
κρούει (1) πολλὰ ὄργανα μουσικά,
τὴν ἄρπαν, τὸ κύμβαλον.

Ὁ ἄνθρωπος κύπτει, γονυπε-
τεῖ, ἔρπει, ὀλισθαίνει, κολυμβᾷ,
τρέχει, βιδίζει, πηδᾷ, ἐξερμαῖ,
ἀναβαίνει, καταβαίνει, ἀνέρπει,
καὶ ἐπίσης ἐστὶν ἰκανὸς πρὸς τὸ ἀ-
ναβαίνειν εἰς τὴν κορυφὴν τῶν βρά-
χων καὶ βαδίζειν ἐπὶ τῆς τῶν χιό-
νων ἐπιφανείας.

Ἡ ἐλπίς διεγείρει (2) τὸ θάρ-
ρος, ὁ φόβος διεγείρει τὴν δρα-
στηριότητα.

Ὁ μὲν ἄνθρωπος ὄν ἐστὶ λο-
γικόν, τὸ δὲ ζῶον, ὄν (3) ἄλογον.

Ἡ ἐργασία φέρει εἰς τὴν εὐ-
δαιμονίαν, ἡ δὲ ἀκηρία εἰς τὴν
δυστυχίαν.

Τὰ μὲν φυτὰ τελειοποιοῦνται
διὰ τῆς καλλιέργειας, οἱ δὲ ἄν-
θρωποι διὰ τῆς ἀνατροφῆς.

Ἡ μὲν συνείδησις ἐστὶν ἡ τῆς
ψυχῆς φωνή, τὰ δὲ πάθη (4) εἰ-
σὶν ἡ τοῦ σώματος.

————— Plein.
talent. peindre. broder.
jouer, ῥ. οὐδ. (de) instrument. —
*harpe, θ. piano.

————— S'incliner. (§ 55, 2.).
ramper, ῥ. οὐδ. glisser, ῥ. οὐδ. —
————— s'élancer.
monter. — grimper, ῥ. οὐδ.
————— propre. — gra-
vir, ῥ. οὐδ. — sommet. —
————— marcher, ῥ. οὐδ. — —
surface, θ.

————— Animer. —
—————
activité, θ.

————— Être. ——— raison-
nable. ——— ———

————— Conduire. ———
— paresse, θ. —
misère, θ.

————— Plante, θ. être façonné.
— culture, θ. — ———
— éducation, θ.

————— Conscience, θ. —
— voix, θ. — passion, θ. —
— (§ 116) ———

(1) Κρούω, jouer, προκειμένου περὶ ὄρ-
γάνων μουσικῶν. Τὸ μὲν jouer λέγεται
γαλλιστὶ ἐπὶ πάντων τῶν τῆς μουσικῆς ὄρ-
γάνων· προκειμένου δὲ περὶ τοῦ κυμβα-
λου, μεταχειρίζονται συνήθως τὸ ἐν-
νεροητικὸν ῥήμα toucher (toucher le
piano), περὶ δὲ τῆς ἄρπας καὶ κιθάρας,
τὸ ἐπίσης ἐνεργητικὸν ῥήμα pincer : pin-
cer la harpe, pincer la guitare.

(2) Ὅσακις τὰ ὑποκείμενα διαφόρων προ-
τάσεων, συντάσσονται μετὰ τοῦ αὐτοῦ ῥή-
ματος, εἰς τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ῥήμα

τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται μὲν κατὰ τῆς
φράσεως. ἔξοπακούεται δὲ κατ' ἄλλας.

Τῆς ἐλλείψεως ἢ τῆς ἐπαναλήψεως οὐ-
δαὶς ὑπάρχει κανὸν ἄλλος ἢ τὸ φιλόκαλον,
ἡ κομψότης καὶ ἡ τοῦ λόγου σαφής.

(3) Ἄλογον, (qui est) sans raison.

(4) Ἐὰν αἱ διαφορᾶι προτάσεις τῆς φρά-
σεως ἔχωσιν ὑποκείμενα διαφόρου ἀριθμοῦ
καὶ συντάσσονται ἅπασαι μετὰ τοῦ αὐ-
τοῦ ῥήματος, γενικῶς προτιμητέα τῆς
ἐλλείψεως ἢ τοῦ ῥήματος ἐπαναλήψεως με-
θ' ἑκάστου ὑποκειμένου.

Ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ ἐφρονεῖθη ὁ στρατηγός, καὶ κατεστράφη ὁ στρατός.

Ὁ Θεὸς ὑπῆρχε χθές, ὑπάρχει σήμερον καὶ θέλει ὑπάρχει εἰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Τοὺς θαυμάζοντας ἡμᾶς ἀγαπῶμεν πάντοτε, οὐχὶ δὲ τοὺς παρ' ἡμῶν θαυμαζομένους.

Ὅσοι οὐδέποτε ἔπαθον, οὐδὲν γινώσκουσιν, ἀγνοοῦσι τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἑαυτούς.

—— Bataille, θ. —— ——

—— —— —— ——

—— Être. —— (§ 55, 3^{ov}) ——
—— —— —— dans.

—— Admirer. (§ 219) —— ——
—— (§ 55, 5^{ov}). —— ——

—— —— (§ 242 καὶ σημ.) —— ——
—— Souffrir. —— ——

—— savoir. (§ 55, 5^{ov}) ignorer. —— ——

Συμφωνίαι.

τοῦ ἀναφορικοῦ ἐπιθέτου (ἢ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας) μετὰ τοῦ πρὸς ὃ ἀναφέρεται. — Συμφωνία τοῦ ῥήματος κατὰ πρόσωπον καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ πρὸς ὃ ἀναφέρεται ἢ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας ἀντικαθιστῶσα τοῦτο ὡς ὑποκείμενον.

Θέμα 17.

(§ 60—64.)

Ἡ ἀληθὴς ἀνδρεία πολὺ ἀντίκειται τῇ τόλμῃ, ἧτις οὐδὲν ἐξετάζει.

Μακρὰν τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἀγαπῶμεν, πᾶσα κατοικία ἔρημος ἐστίν.

Ὁ Μωϋσῆς συνέγραψε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ μετ' ἀκριβείας καὶ ἀπλότητος, αἵτινες τὸν θαυμασμὸν ἐφελκύνουσι.

Ὁ μαρὸς μὴ λαλῶν (1) οὐδέ-

Véritable. courage. — être opposé. témérité, θ. —— —— examiner.

Loin. personne, θ. —— —— demeure, θ. désert. ——

Moïse. écrire. œuvre, θ. —— avec exactitude, θ. —— simplicité, θ. (§ 64) —— admiration, θ. attirer.

Sot. —— parler. ——

(1) Μὴ λαλῶν, (ὄρα προηγουμένης σελ. 19, σελ. 2.

λως διακρίνεται (1) σοφοῦ σιω-
πῶντος.

Οὐδένα ἐλέπω ἄλλον ἢ ὑμᾶς
τοὺς δύο ὄντας φρονίμους.

Ἐγὼ, ὅστις σᾶς ἐνεθάρονον, δὲν
ἠδυνάμην νὰ ἐνθαρρῶνω αὐτὸς ἑ-
αυτόν.

Μεγάλε Θεέ! σὺ μόνος δίδεις τοὺς
καλοὺς βασιλεῖς πρὸς τοὺς λαοὺς.

Εἴμεθα δύο τὴν αὐτὴν γνώμην
ἔχοντες.

Εἰμί ὁ Διομήδης, βασιλεὺς τῆς
Αἰτωλίας, ὅστις τὴν Αφροδίτην ἐ-
πλήγωσα κατὰ τὴν πολιορκίαν
τῆς Τροίας.

Εἴμεθα δύο ἔμποροι (2) ἀπο-
δημοῦντες διὰ τὰς ὑποθέσεις ἡμῶν.

Πρέπει σὺ καὶ οἱ παρόντες (3)
ἐνταῦθα νὰ ὀρκισθῆτε (4) τὸν αὐ-
τὸν ὄρκον, ἢ θέλω σᾶς φονεύσει
πάντας.

Εἴμεθα ἐνταῦθα πολλοὶ, (5) ἐν-
θυμούμενοι τὰς μεγάλας ἐπιτυ-
χίας, ἃς ἔσχομεν κατὰ τὸν τελευ-
τῆσιον πόλεμον.

Τοῦτο θέλει εἶσθαι εὐάρεστον
δι' ἡμᾶς, ὅτινες σᾶς ἀγαπῶμεν.

Ὁ καιρὸς, αἱ παρακλήσεις, ὁ κό-
ρος, ἅτινα συνήθως ἡμερόνουσι τοὺς
ἄλλους, τὸν Τιβέριον οὐδαμῶς ἀ-
φοπλίζουσι.

Περιφρονεῖτε πᾶν ὅ,τι ἔχει μό-
νον (6) τὴν τῆς δόξης ἐπιφάνειαν

être distingué. savant.
se faire.

— Voir. — — —

— — — raisonnable.

— — — Rassurer. —

Grand. — — — (§155).

— — — (§ 161). — — —

— — — Opinion, θ.

— Diomède. — — —

Étolie, θ. (§ 60). — Vénus, θ.
blesser. à siège.

(§ 8) Troie, θ.

— — — Négociant. voya-
ger, ῥ. οὐδ. — affaire, θ. —

— — — Être présent.

ici. — — —

serment. — — — tuer.

— — — Se souve-
nir. — succès.

(§ 209) — — — dernier.

— — — Agréable.

— — — (§ 219) — — —

— Prière, θ. satiété, θ.

— — — adoucir.

— (§ 8) Tibère. — — —

désarmer.

Mépriser. — — —

— — — apparence, θ.

(1) Διακρίνομαι, être distingué. ἐ-
νταῦθα δὲ προτιμητέον τὸ ἀντωνυμιακὸν
se distinguer.

(2) Ἀποδημοῦντες, δηλ. αἵτινες ἀπο-
δημοῦμεν.

(3) Οἱ παρόντες. (ὄρα προηγουμένως
σελ. θ, σελ. 3.

(4) Ὀρκίζομαι, jurer, faire serment.
Ὀρκίζομαι τὸν αὐτὸν ὄρκον, faire le même
serment.

(5) Ἐνθυμούμενοι, δηλ. αἵτινες ἐνθυμού-
μεθα. (ὄρα προηγουμ. σελ. 19, σελ. 3.

(6) Ὅ,τι ἔχει μόνον τὴν κτλ. (ὄρα σελ.
5, σελ. 4).

καὶ τὸ ἐκ ψευδοῦς μόνον λάμ-
ψεως (1) ἐπιλάμπων.

Εὐτυχῆς ὅστις εὗρεν ἐνάρετον
φίλον!

— faux. — éclat.

briller, ῥ. οὐδ. (de).

— Trouver. —

Θέμα 18.

Ὁ ἐξολοθρευτὴν (2) τὰ ἄλλα οἷα
δήποτε χρόνος, εἰς τὸ γῆρας τὰς
γνώσεις προσθέτει.

Ἰπῆρχε (3) πλῆθος ποταμίων
πτυνῶν ἐν τῇ λίμνῃ ἐπιπλεόντων.

Πόσοι εἰσθε οἱ (4) ὑπογράφαν-
τες αὐτὰς τὰς προτάσεις;

Ζητήσετε (5) χάριν παρὰ τοῦ
(6) προστατεύοντος ὑμᾶς μεγα-
στάνος· συνοφρουῦται (7) καὶ λέ-
γει· θέλω σκευθῆ περὶ τούτου.

Ὁ στρατὸς τῶν πολεμίων (8),
ὅστις εἰς φυγὴν (9) ἐτράπη, συνί-
στατο ἐξ ὀγδοήκοντα χιλιάδων
ἀνδρῶν.

Περικυκλοῦται ὑπὸ (10) σώ-

Détruire. —

connaissance, θ. ajouter.

— Foule, θ. (§73. 1^{ov}) aquati-
que. — lac. nager, ῥ. οὐδ.

— (§ 50) — souscrire (à).

— proposition, θ.

Demander. (§68) faveur, θ.—
protéger. — grand.

— penser, ῥ. οὐδ. (à) —

— (§ 74. 1^{ov}) Ennemi.

— être

composé. — — —

Être enveloppé. (§ 68) — —

(1) Ἐπιλάμπων· (ὄρα προηγουμένως σελ.
19 σολ. 3).

(2) Ἐξολοθρευτὴν, δηλ. καταστρέφων.
(ὄρα προηγουμένως, σελ. 19, σολ. 3.

(3) Ἰπῆρχε πλῆθος κτλ. (ὄρα προηγου-
μένως σελ. 23, σολ. 3. καὶ Συντ. § 73,
1^{ov}).

(4) Οἱ ὑπογράφαντες κτλ. δηλ.
οἵτινες ὑπεγράψατε κτλ.

(5) Ζητήσετε χάριν παρὰ κτλ.
Τὸ ῥῆμα demander, σημαίνει ζητῶ, ὡς
ἐν τῇ παρουσίᾳ φράσει, ἢ ἐκλαμβανόμενον
ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ἐρωτῶ τινά, ἀπαι-
τεῖ τὸ ἄνομα τοῦ πράγματος ὡς ἄμεσον
συμπλήρωμα (ἀντικείμενον) καὶ τὸ ἄνομα
πρῶτου ὡς ἔμμεσον μετὰ τῆς προθέ-
σεως à.

(6) Τοῦ προστατεύοντος ὑμᾶς μεγαστάνος.
(ὄρα προηγουμένως σελ. 19, σολ. 3.

(7) Συνοφρουῦμαι, froncer les sourcils.

(8) Τὸ ἀναφορικὸν ἐπίθετον (ἢ ἀναφορικὴ
ἀντωνυμία), ἰὰν ἔχῃ προηγούμενον γε-
νικὸν περιληπτικὸν οὐσιαστικὸν μετὰ συμ-
πληρώματος, πρὸς ὃ ἀναφέρεται, ὡς ἐν
τῇ παρουσίᾳ φράσει, συμφωνεῖ κατὰ γένος,
ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον μετὰ τοῦ ἐνθέντος
γενικοῦ περιληπτικοῦ οὐσιαστικοῦ, οὐχὶ δε-
μετὰ τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ, καὶ με-
ταδίδοι εἰς τὸ ῥῆμα τῆς παρεμπιπτούσης
προτάσεως τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ πρόσωπον.

(9) Εἰς φυγὴν τρέπομαι, être mis en
fuite.

(10) Τὸ ἀναφορικὸν ἐπίθετον, εἰς ἐναντίαν,
συμφωνεῖ μετὰ τοῦ συμπληρώματος τοῦ

ματος Σπαρτιατῶν ῥιπτόντων ἐπὶ
τούτου βελῶν χάλαζαν.

Οὐδείς ἐκλέγει ὅτι ἐστὶ κακὸν
ἐκουσίως (1) καὶ (2) ἐν γνώσει.

Οἱ ταχέως (3) συλλογιζόμενοι
ὀλίγον ἀσφαλῶς συλλογίζονται.

Αἱ πόλεις ἀφανίζονται ὡς οἱ ἄν-
θρωποι καὶ (4) τὸ παραδοξότερον,
ἀφανίζονται ποταμοὶ ὁλόκληροι.

Αἱ μέλισσαι διώκουσι τοὺς κη-
φήνας (5) καὶ τὰς μὴ οὖτας οἰ-
κονόμους.

Ἄφωνα (6) εἰσὶ τὰ ζῶα, ὅσα
ζῶσιν ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

Ἄς συντέμνωμεν τὴν διήγησιν
τῶν δυναμένων νὰ θλίβωσι τοὺς
ὁμοειδεῖς ἡμῶν.

Ἀναφέρουσι περὶ Σπαρτιατίδων
γυναικῶν πλῆθος ἐκφράσεων, αἵ-
τινες τὸ θάρρος καὶ τὴν ἰσχὺν
μαρτυροῦσι.

Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἦσαν παρ' ὑ-
μῶν (7) τινα πρόσωπα· ποῖα εἰσὶ;

Ποῖα ἡ ἡλικία καὶ τὸ ἐπάγ-
γελμα αὐτοῦ; ποῖα τὰ μέσα αὐτοῦ;
Τίνες εἰσὶν ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι;

Ἄλλ' (8) ἀνάγκη νὰ μάθωμεν
τοὺς σκοποὺς ὑμῶν· ποῖοι εἰσὶ;

Spartiate. lancer. —

— flèche, θ. grêle, θ.

— Choisir. — — —

Promptement, penser, ῥ. οὐδ.

— sûrement. — — —

— Se perdre (*périr* ῥ. οὐδ.) —

— — extraordinaire.

— fleuve.

Abeille, θ. chasser.

— — — — —

économiste.

— — — — — Vi-

vire, ῥ. οὐδ. — — —

— Abréger. récit.

pouvoir. — affliger.

semblable. — — —

Citer. — — — — —

— foule, θ. expression, θ.

— — — — — force θ.

— — — — —

— — — — — chez. —

— — — — — (§ 60, σημ. 2^a)

— — — — — Etat.

— — — — — Ressource, θ. —

— — — — — (§ 60, σημ. 2^a) —

— — — — — Savoir.

dessein. — — — — —

περιληπτικοῦ διακριτικοῦ οὐσιαστικοῦ,
ὅχι δὲ μετὰ τοῦ περιληπτικοῦ αὐτοῦ, καὶ
μεταδίδει εἰς τὸ ῥῆμα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ
πρόσωπον τοῦ ῥηθέντος συμπληρωματικοῦ
ὀνόματος ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει.

(1) Ἐκουσίως, de sou gré.

(2) Ἐν γνώσει, en connaissance de
cause.

(3) Οἱ ταχέως συλλογιζόμε-
νοι κτλ. (Ὅρα προηγουμένως σελ. 6,
σχολ. 3.

(4) Τὸ παραδοξότερον, κατὰ

λέξιν, le plus extraordinaire, δηλ. ce
qui est plus extraordinaire.

(5) Κηφήνας, paresseuses. Οὕτω
λέγονται μέλισσαι ἄκεντροι, ἀρχαί καὶ κα-
τεσθίουσαι τὸ μέλι τῶν ἄλλων.

(6) Ἄφωνα, qui n'a pas de voix.

(7) Παρ' ὑμῶν (ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑμῶν)
chez vous.

(8) Ἄνάγκη, δηλαδή, ἐστὶν ἀνάγκη,
il est besoin, il est nécessaire, il faut.
Ἐνταῦθα προτιμητέον il faut.

Ἔχετε πολλοὺς λόγους ν' ἀναφέρητε κατὰ τῶν παρ' ἑμοῦ λεγομένων ποιοὶ εἶσι;

Ὁ ὑπηρετῶν καλῶς τὴν πατριδα πολλάκις ἀχάριστον ὑπηρετεῖ.

— — — Raison, θ. —

alléguer. contre. — — —

— — — (§ 60, σημ. 2^a)

Servir. — patrie, θ. (*pays*).

— — — ingrat.

Σύνταξις τῆς ἀορίστου ἀντωνυμίας ΟΝ.

(§ 102—108.)

Θέμα 19.

Συχνάκις ψέγονται οἱ γονεῖς διὰ τὴν μεγίστην (1) αὐτῶν φιλοσοφίαν ὑπὲρ τῶν τέκνων.

Ὅστις δὴποτε κολακεύει τοὺς κυρίους αὐτοῦ, προδίδει αὐτούς.

Ὅτε τις ὁδοιορῆ, (2) προμηθεύει εἰς ἑαυτὸν ὄλα, ὅσων νομίζει ὅτι ἀνάγκην ἔχει.

Ἄν εἴμεθα (3) δοῦλοι ὄπως περιπέσωμεν (4) εἰς τοσοῦτον ἀχρείαν ὑποδοχὴν.

Ἰπάγε (5) καὶ ἀνοιξὸν τὴν θύραν κτυπᾶ τις.

Ὅμιλοῦσι περὶ πλημμύρας τοῦ ποταμοῦ Ῥοδανοῦ βεβαίηται (6)

— Être blâmé (§ 102). — —

— — — (§ 137).

tendresse, θ. pour. — —

— — — Flatter.

maitre. — trahir. (§ 219) —

— — — Voyager, ῥ. οὐδ. —

— — — — croire.

— — — (§ 104) Esclave. —

— — — mauvais.

accueil (*traitement*).

— — — ouvrir. — —

frapper. (§ 105) —

— — — Débordement.

— (§ 115) Rhône. — (§ 102)

(1) Τὸ ὑπερβητικὸν μέγιστος ἐκφέρεται Γαλλιστὶ πολλάκις, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει διὰ τοῦ trop grand.

(2) Προμηθεύω, rouvrir, προμηθεύω εἰς ἑμαυτὸν, se rouvrir.

(3) Ἡ ἀντωνυμία ον, καίτοι φύσει ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, δύναται νὰ παραστήται τας ἀντωνυμίας τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου τοῦ πληθυντικοῦ ὡς καὶ πληθυντικὰ εὐσαιστικά. Ἄν εἴμεθα δοῦλοι, ον n'est pas esclaves, ἀντὶ, nous ne sommes pas κτλ.

(4) Περιπέτω εἰς τι, encourir, essayer, ῥ. ἐνεργ.

(5) Ἰπάγε καὶ ἀνοιξὸν κτλ. κατὰ λέξιν, va et ouvre, δηλ. va ouvrir.

(6) Βεβαίηται. Ὅτε τὸ καθηκτικὸν ῥήμα ἐλακμθάνηται κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ ἀορίστου καὶ ἀνευ ὑποκειμένου ὠρισμένου, ἐκφέρεται Γαλλιστὶ, ὡς ἐπιτοπλιστόν, διὰ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἐνεργητικῆς διαθέσεως μετὰ τῆς ἀορίστου ἀντωνυμίας ον ὡς ὑποκειμένου. Π. Χ. Λίγεται,

ὅτι ἐφάνησαν (1) συντρίμματα κατοικιῶν, ἐπιπλέοντα καὶ μάλιστα πτώματα ὑπὸ τῶν ὑδάτων ὀθούμενα.

Οἱ ἐχθροὶ προσεβλήθησαν καὶ ἀπεκρούθησαν αἱ πρῶται αὐτῶν γραμμαί.

Ἐάν τις δὲν σὲ συνώδευεν, ἤθελες ἀποθάνει τοῦ φόβου.

Τὰ πάντα δύνανται (2) ν' ἀφαιρεθῶσιν (3) ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀρκεῖ μόνον νὰ τοῖς ἀφίνηται ἡ ἐλπὶς.

Δὲν ἤξεύρει τις νὰ διοικῇ ἔάν δὲν ἔμαθε νὰ ὑπακούῃ.

Δὲν θέλουν σὲ συγχωρεῖσαι ἔάν δὲν ὑπόσχεσαι νὰ μεταβάλῃς (4) διαγωγὴν.

Δυσχερέστατον ζήτημα μᾶς ἐπρότεινον.

Καθ' ἐκάστην ἀποκτᾶται πείρα.

Ἡ καλὴ πράξις, (5) λέγουσι, πάντοτε ἀνταμείβεται.

Ὅταν ἀγαθὴ καὶ φιλελεήμωνες εἰσὶν αἱ (6) γυναῖκες ὡς ὑμεῖς,

— — — débris. — — —
surnager, ῥ. οὐδ. — même.
cadavre. — — — être
roussé.

— — — Être attaqué (*chargé*). —
être forcé. — — —
ligne, θ.

— — — — Accompanyer.
— — — (§ 289)

— — — (§ 103) — Être en-
levé. — — — (§ 365)

— — — (§ 102 καὶ 242) — — —

— — — (§ 105) — — — — —

— — — — Pardonner. — — —
— — — promettre. — changer.
conduite.

Difficile. question, θ. —
proposer.

— — — Être acquis (§ 102).

— — — Action, θ. — — —
— — — être récompensé.

— — — — Charitable.

il est dit, δηλ. on dit. — Βεβαιούται, il est assuré, δηλ. on assure.

(1) Ἐφάνησαν συντρίμματα κατοικιῶν. Κατὰ λέξιν, des débris d'habitations ont paru, δηλ. ont été vus. προσημνία δὲ ἡ τοῦ ῥήματος τροπὴ εἰς ἐνερητικὴν φωνὴν μετὰ τῆς ἀρίστου ἀντωνυμίας οἱ: on a vu des débris κτλ.

(2) Δύνανται ν' ἀφαιρεθῶσιν. (Ὁρα Συντ. § 103, 196 καὶ 242).

(3) Νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων (ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου). (Ὁρα Συντακτ. § 163, σημ. 1ην).

(4) Μεταβάλῃν τὴν διαγωγὴν, changer sa conduite, ἢ, τοῦ ῥήματος chan-

ger ληγομένου οὐδετέρως καὶ ἀνευ κτητικού ἐπιθέτου, changer de conduite.

(5) Ἀέγουσι. (Ὁρα Συντακτ. § 103, 107 καὶ § 54).

(6) Αἱ γυναῖκες. Πολλάκις ὄνομα προσώπου κατὰ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, καὶ ἀρσενικοῦ ἢ καὶ θηλυκοῦ γένους, ἀντικαθίσταται κοινώτερον διὰ τῆς ἀρίστου ἀντωνυμίας οἱ, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει, ἔτε τὸ ὄνομα τοῦτο ἐστὶν ὑποκείμενον τῆς προτάσεως: Ὅταν ἀγαθαὶ καὶ φιλελεήμονες εἰσὶν αἱ γυναῖκες κτλ., quand les femmes sont bonnes κτλ., δηλαδή, quand on est bonnes κτλ. (Ὁρα Συντακτ. § 106).

Κυρία, ἀγαπῶνται (1) καὶ εὐλο-
γοῦνται ὑπὸ τῶν πτωχῶν πάντων.

Ἄλλη τις (2) ἐστὶ μωροτέρα ἐ-
κείνης τῆς γυναίκος;

— — — être béni.

— — — —

— — — — sot.

— — — —

Θέμα 20.

Ἐάν τις θέλῃ νὰ ζῆ ἤσυχος,
πρέπει νὰ καταφρονῇ τοὺς λόγους
τῶν μωρῶν καὶ τῶν ζηλοτύπων.

Ἐν τῇ Τροίᾳ μᾶς ἔδειξαν
τὴν ἔδραν, ἐφ' ἧς ὁ Πηλεΐδης, υἱὸς τοῦ
Πέλοπος, τὴν δικαιοσύνην διένεμε.

Μοί φαίνεται, ὅτι ἐν τῇ διηγή-
σει, ἣν μᾶς ἐποίησαν, ἀπεπλανή-
θησαν τῆς ἀληθείας.

Οὐδέποτε τις συνέλεξε οὐδὲ
θέλει συλλέξει σόκα ἐπὶ βάτων.

Εἰς τί ἀσχολοῦνται ἐν τῷ κό-
σμῳ τούτῳ;

Τινὲς (3) ἐπιδιώκουσι τοὺς γε-
λωτοποιούς, ἐγὼ δὲ ἀποφεύγω αὐ-
τούς.

Οἷος δὴ ποτε κολακεύει τοὺς
κυρίους αὐτοῦ τοῦ προδίδει.

Ἄπαντῶνται (4) ἄνθρωποι, οἵτι-
νες σπάνια προτερήματα ἔχουσι.

Ὅπου ὁ εἷς βλέπει σκώληκας,
ὁ ἄλλος βλέπει βόσκα.

Οἱ πολῖται ἐφρονῶν ἀλλήλους.

Πᾶς τις ἄς ἀπέλθῃ καὶ μηδεὶς
εἰσελθῇ ἐδῶ.

— — — — Tranquille.

— — — mépriser, propos.

sot. — envieus.

— (§8) Trézène. — siège.

— — Pithée. (§ 111) — Pé-

lops. — distribuer (rendre).

— Sembler, ῥ. οὐδ. — —

récit. (§ 209) — — faire.

s'écarter. —

— — (§ 105) Cueillir. —

— — — — ronce, θ.

— — S'occuper (de). —

— — — —

— Chercher. rieur.

— — éviter (219).

— — — —

Quiconque. flatter.

maitre (§137). — (§219) trahir.

Être rencontré. personne, θ.

— rare. talent. —

— — — Voir. chardon.

— — — —

— Citoyen. — — —

— — — Se retirer. — —

— — — —

— — — —

— — — —

(1) Ἀγαπῶνται κτλ. Ὁρα Συντακτ. §
106.

(2) Ἄλλη τις ἐστὶ μωροτέρα ἀ-
ἐξυπακουμένου γυν. ἢ κατὰ λέξιν, une
autre femme est-elle plus sottie, δηλ.
est-ou κτλ. (Ὁρα προηγουμένης σελ. 32
σχολ. 6. καὶ Συντακτ. § 106.

(3) Τὸ τινὲς ἐκλαμβανόμενον κατὰ
τρόπον ἀπόλυτον, δηλ. ὡς ἀόριστος ἀν-
τωνυμία, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει, ἐκ-
φέρεται Γαλλιστὶ πολλάκις διὰ τῆς ἀο-
ρίστου ἀντωνυμίας οη.

(4) Ἀπαντῶνται ἄνθρωποι: κτλ. (Ὁρα
Συντακτ. § 102.

Ὁ μὲν Αὐγουστος ἦτον ἀγαθός, ὁ δὲ Νέρων σκληρός· οὗτος μὲν ἐβδελύττετο ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, ἐκείνος δὲ ὑπερηγαπᾶτο παρ' αὐτῶν.

Οὐδείς ἐστὶ εὐτυχέστερος σου. Τὰ συμβάντα ἀλλεπάλληλα (1) ἐπέρχονται.

Ἐπερωτῶσι αὐτὸν, ἀμφιβάλλουσι, πρκατηροῦσι αὐτὸν πολὺν καιρὸν, φοβούνται ὑπὸ τὸ ἱμάτιον τοῦτο ὀλέθριον τι μυστήριον.

Ἐδραμον, διέρρηξεν τὴν θύραν, ἀπήλλαξαν τὸν Φιλοκλέα ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν τριῶν τούτων ἀνδρῶν, οἵτινες θορυβηθέντες εἶχον προσβάλλει αὐτὸν ἀσθενῶς.

— Auguste. — — —

— — — cruel. — — —

être exécré. — — —

— — — être chéri. — — —

Personne. — — (§ 316) —

Aventure, θ. — — se succéder.

— (§ 103) — Douter, ῥ. οὐδ. observer (§ 219). — — —

— — — craindre. sous. habit.

— funeste. — — mystère.

Accourir, ῥ. οὐδ. enfoncer. —

dégager. Philoclès. — — —

— — — — —

— — — être troublé. — — —

attaquer. — faiblement,

Παράθεσις (2).

(§ 110—115.)

Θέμα 21.

Ὅλον τὸ κράτος (3) ἐπὶ τῶν θαλασσῶν ἐδόθη εἰς τὸν Ποσειδῶνα, δεῦτερον ἀδελφὸν τοῦ Διός.

Ἡ ἀλαζονεία (4) ἀπέβη ὀλεθρία

— — — Empire. — — —

— — — — (§ 8) Neptune.

(§ 111) — — — — —

Orgueil. — — — funeste.

(1) Ἐπέρχεσθαι ἀλλεπάλληλα, se succéder (les uns aux autres). Γαλλιστὶ δὲ ἐνδέχεται καὶ νᾶ ἐξυπακούεται τὸ les uns aux autres.

(2) Ἡ παράθεσις συνίσταται εἰς τὴν χρῆσιν οὐσιαστικοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνάρθρου, ποτὲ μὲν μόνου, ποτὲ δὲ μετ' ἐπιθέτου, τὸ ὅποιον παράκειται ἄλλω οὐσιαστικῷ προειρημένῳ, χαρακτηρίζον τοῦτο. Συνήθως ἡ παράθεσις δηλοῖ σκέψιν, ἥτις ἐκφραζομένη διὰ δύο ἢ τριῶν λέξεων

ἐνισχύει τὴν ἰδέαν.

Ἐνίστε τὸ παρατιθεμένον ὄνομα, ἀντὶ ν' ἀποδοθῇ εἰς ἄλλο ὄνομα, τροποποιεῖ ἕλην τὴν ἔννοιαν τῆς προτάσεως. (Ὁρα Συντ. § 113).

(3) Τὸ κράτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης, κατὰ λέξιν, l'empire sur la mer, κτλ. δὲ l'empire de la mer.

(4) Ἀποβάνειν, devenir, ἢ ἀπλῶς être.

τῷ Ἀλιζάνδρῳ, βασιλεῖ τῆς Μακεδονίας.

Οὗτος ὁ θαρραλέος ἄνθρωπος ὑπέφερε γαληνίως δύο πράγματα, τὰ ὅποια θεωροῦνται ὡς βαρύτατα φορτία, τὴν πενίαν καὶ τὸ γῆρας.

Ἐπλεύσαμεν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ῥήνου καὶ ἐπὶ τοῦ Δουναβέως.

Ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐπολέμησε (1) τοὺς Σκύθας.

Ἡ πόλις Ῥώμη ἐθεμελιώθη παρὰ τοῦ Ῥωμύλου.

Ἡ νῆσος Ἀῆλος κεῖται κατὰ τὸ Διγαῖον πέλαγος.

Σέβομαι τοὺς φιλοσόφους Σωκράτην, Πλάτωνα, Ἀριστοτέλην, τὸ κλέος καὶ τὸ κόσμημα τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Τίτος καὶ ὁ Τραϊανός, Ῥωμαῖοι αὐτοκράτορες (2) ἐγένοντο ἀξιοὶ τοῦ θαυμασμοῦ τῶν (3) μεταγενεστέρων. Ὁ πρῶτος ἐπωνομάσθη αἱ τέρψις (4) τοῦ ἀνθρώπου πίνου γένους.

Ἡ ὑψηλότερα (5) κορυφή τοῦ Ὀλύμπου ὄρους ἔχει δύο χιλιάδες τριακόσια ἑβδομήκοντα μέτρα ὕψος. Οἱ ἀρχαῖοι ἐθεώρουν τὸν Ὀλυμπον, ὡς ἐδρὰν τῶν θεῶν αὐτῶν.

Ἡ πόλις Λονδίνου, πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας καὶ πάσης τῆς Βρετανικῆς μοναρχίας, ἐστὶν ἡ με-

— (§ 111) — (125)

— — — — — Supporter. — — — — —

— — — — — pesant.

fardeau. — — — — —

Naviguer. ῥ. οὐδ. — — — — —

(§ 115) Rhin — — — — — Danube.

— (§ 114) Darius. — — — — —

Scythe.

— — — — — (§ 114) être fondé.

— — — — — Romulus.

— (§7) Délos, être situé, dans Egée, mer, θ.

Révérer. — — — — —

— — — — — Aristote.

gloire, θ. — — — — — ornement.

— — — — — Titus. — — — — — Trajan.

— — — — — (§ 124)

— — — — — admiration, θ.

— — — — —

— — — — — délice. — — — — —

— — — — —

— — — — — *Haut sommet.

Olympe (§ 115) — — — — —

— — — — —

*hauteur, θ. — — — — —

— — — — — séjour. — — — — —

— — — — — (§ 115) Londres. capi-

— — — — — tale, θ. — — — — —

— — — — — britannique. monarchie, θ. — — — — —

(1) Πολιμῶ, faire la guerre (à ἢ contre).

(2) Γίνομαι ἀξιος, devenir digne, se rendre digne de, mériter, ῥ. ἐνεργ.

(3) Οἱ μεταγενέστεροι, les descendants, ἑλλ. la postérité.

(4) Τέρψις, délice, οὐσ. ἀρσ. κατὰ μὲν τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν, θηλυκὸν δὲ κατὰ τὸν πληθυντικόν

(5) Ἡ ὑψηλότερα κορυφή, le sommet le plus *haut, ἢ le principal sommet.

γληντέρα καὶ ἡ πολυανθρωποτέρα
τῆς Εὐρώπης.

Ἡ νῆσος Ῥόδος, ἐπὶ τοῦ παρα-
λίου τῆς (1) μικρᾶς Ἀσίας, καίται
ὑπὸ θερπνόν κλίμα· ἡ γῆ αὐτῆς
ἐστὶ λίαν εὐφορος.

— — populeux.

— (§ 154).

— (§7 καὶ 115) Rhodes, θ.—
côte, θ. — — — —

sous. délicieux. — sol. —

(§ 136). — — fertile.

Θέμα 22.

Ὁ Παρνασσός ἦτον, κατὰ τὴν
μυθολογίαν, ἡ πρωτίστη διατριβὴ
τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Μουσῶν.

Ὁ ποταμὸς Σεκουάνα διέρχεται
τῶν Παρισίων, πρωτεύουσας τῆς
Γαλλίας.

Τὰ Ἰμαλαῦα ὄρη, κείμενα ἐν τῇ
κεντρικῇ Ἀσίᾳ, εἰσὶ τὰ ὑψηλότερα
τῶν τῆς γῆς.

Ἡ κωμόπολις Ἀσκρα, πατὴς
τοῦ Ἡσιόδου, ἔκειτο κατὰ τοὺς
πρόποδας τοῦ Ἐλικῶνος.

Ὁ Κύρος, διαβὰς τὸν Μείανδρον,
προέβη διὰ τῆς Φρυγίας μέχρι τῶν
Κολοσσῶν, πόλεως πολυανθρώ-
που, πλουσίας καὶ μεγάλης.

Ὁ Ἀγαμέμνων, βασιλεὺς τῶν
Ἑλλήνων, ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ σου, τὴν
ὁποίαν σοὶ ἐπαναφέρω.

Ἐπὶ τοῦ (2) Ἐρύκου, ὄρους τῆς
Σικελίας, ἦν ναὸς τῆ Ἀφροδίτῃ ἀ-
φιερωμένος, ἐν ᾧ ἐτρέφετο πλῆθος
περιστερῶν.

Ὁ Κλισοφός, παράσιτος τοῦ
Φιλίππου, βασιλέως τῆς Μακεδο-
νίας, τὸν ὁποῖον ὁ Φίλιππος (3)

Parnasse (§ 115) — —
Mythologie. principal. résiden-
ce, θ. — — — —

— (§ 115) Seine, θ. tra-
verser. — (§ 111) — —

Himalata. — — — —
central. — — — —

(§ 154). — globe.

Bourg (§ 115) Asera. — —

(§ 8) Hésiode. — — — —

— (§ 7) — — — —

Cyrus. passer. Méandre,
s'avancer. à travers. — —

(§ 8) Colosse. (§ 111)

populeux. — — — —

Agamemnon. — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

Sur. Eryx. (§ 111) — —

Sicile, θ. — — Vénus, θ. être
consacré. — — être élevé. mul-
titude, θ. colombe, θ.

Clisophe. parasite. (§ 8)

— (111). — — — —

— — — — — — — —

(1) Μικρὰ Ἀσία, Asie-mineure.

(2) Ἐπὶ τοῦ Ἐρύκου, (ἴσα Συντακ. § 7.)

(3) Ἐπιπλήττω τινα, blâmer, répri-
mander quelqu'un, reprocher à qqn.

Ὅτι τὸ ῥῆμα reprocher ἔχει ἄλλο ῥῆ-

μα ἐπόμενον κατόπιν αὐτοῦ, ὡς ἐν τῇ
παρουσῇ φράσῃ, τοῦτο τίθεται, ὡς ἐπὶ τὸ
πλείστον, κατὰ τὴν ἀπαρέμφατον μετὰ τῆς
προθέσεως de.

ἐπέπληττε διότι ἐζήτει πάντοτε, ἀπεκρίθη: αὐδὲν ἔχω μνημονικόν. »

Πλησίον τῆς Ἰταλίας κείται ἡ Σικελία, νῆτος εὐδαίμων καὶ λίαν πολυάνθρωπος.

Ὁ Μίλων, ὁ ἐκ τῆς Κρότονος ἀθλητὴς, ταῦρον ἀνυψῶν ἔφεραν αὐτὸν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ σταδίου.

Νικίας, ὁ ζωγράφος, τοσοῦτον ἦτον φιλόπρονος (1) ὥστε πολλὰκις ἠρώτα τοὺς οἰκέτας αὐτοῦ ἐὰν εἶχε λουσθῆ καὶ προγευματίσει.

—— ——— Demander. ——
 —— ——— mémoire, θ.
 Près (de) —— être situé.
 —— (§ 111) —— riche. ——
 peuplé.
 Milon. —— (§ 114) Crotone.
 athlète. taureau. enlever. ——
 —— dans. —— longueur, θ.
 stade.
 Nicias. peintre. ——
 —— laborieux.
 souvent. demander. —— ——

Ἐλλείψεις ἀναφερόμεναι εἰς τὴν τῆς συμφωνίας σύνταξιν.

(§ 116—124.)

Θέμα 25.

Δίκαιος ἄνθρωπος ἐστὶν οὐχὶ ὁ μὴ (2) πράττων ἀδικίαν ἀλλ' ὁ δυνάμενος καὶ μὴ θέλων νὰ πράξῃ τοιαύτην.

Αἱ μαγευτικώτεροι χάριτες εἰσὶ αἱ τῆς ωραιότητος, αἱ δὲ (3) ἐρεθιστικώτεροι αἱ τοῦ πνεύματος, καὶ αἱ θελητικώτεροι αἱ τῆς καρδίας.

Ἰούλιε, δὲν εἶσαι ἐλεήμων· αἱ ἀδελφαί σου εἰσὶ πολλὴν περισσότερον ἐλεήμονες.

Juste. —— ——
 —— commettre. —— ——
 —— —— vouloir. —— ——
 —— ——
 Séduisant, grâce, θ. ——
 (§ 116) —— —— ——
 —— —— ——
 touchant. —— ——
 —— —— Charitable.
 —— —— (§ 120) —— ——

(1) Φιλόπρονος, laborieux ἢ ardent au travail.

(2) Ὁρα προσηγομένους σιλ. 6 σχολ. 3.

(3) Ἐρεθιστικὸς, piquant, δηλ. plein

de vivacité, de finesse et d'agrément, πλήρης ζωηρότητος, λεπτότητος καὶ χάριτος.

Φρονιμότερος ἐστὶν ὁ μὴ νομίζων (1) ἑαυτὸν τοιοῦτον.

Κύριοι, εἰσθε εὐδιάθετοι, ἵνα ἀναχωρήσετε; — Ναι, (2) εὐδιάθετοι εἴμεθα. — Καὶ ὑμεῖς, Κυρία, εἶσθαι ἐτοίμη νὰ ἔλθης; — Ναι, εἶμαι ἐτοίμη.

Τὸ μεγαλεῖον ἐστὶ ὄνειρον, ἢ δὲ χαρὰ πλάνη.

Δεσποσύνη, εἶσαι ἡ θυγάτηρ τοῦ Κυρίου Γέροντος; — Ναι, εἶμαι ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ. — Εἶται ὑπανδρευμένη; Ὁχι, δὲν εἶμαι ὑπανδρευμένη.

Ἄς προσπαθῶμεν νὰ ἐκπαιδευθῶμεν (3) συναλλήλως ὅσον δυναθῶμεν.

Ὁ ἀδελφός σου θέλει νὰ ἀναχωρήσῃ, καὶ σὺ δὲν τὸ θέλεις.

Ποῦ ἤθελεν εὐρεθῆ γονὴ εὐτυχέστερα (4) ἐμοῦ;

Κύριοι, εἰσθε οἱ υἱοὶ τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτῆς τῆς οἰκίας; — Ναι, ἡμεῖς εἴμεθα.

Ἡ ἐπίκρισις δὲν εἶναι εὐκολος, ἢ δὲ τέχνη ἐστὶ δυσκολωτέρα.

Ὁ Ζεὺς ἔλαχεν εἰς κληρὸν (5)

Sage. — — penser, φ. οὐδ.
(§ 120). — —

— — — Disposé. —
— — — (§ 120). —

Prêt. — — —

Grandeur, θ. — — — songe (§68).
— — — (§ 123). erreur, θ.

— — — Gêronte. — — —
(§ 118). — — —

— — — (§ 120)

— — — Tâcher. — — — s'instruire.

(§ 122) — — —

— — — Vouloir. — — —

— — — — — (§ 122). — — —

— — — — — heureux. — — —

— — — — — Propriétaire.

— — — (§ 118) — — —

Critique, θ. — — —

— art. — — — (§ 124) — — —

Jupiter (§ 8) — — —

(1) Ὁ μὴ νομίζων ἑαυτὸν τοιοῦτον, δηλ. ὁ μὴ νομίζων ὅτι ἐστὶ τοιοῦτος, ἴσθι φρονίμος.

(2) Εὐδιάθετοι εἴμεθα. Ἐλληνιστὶ τὸ ποιητικὸν ἐπίθετον τὸ ἐφρασθῆν εἰς πρόσωπον τινα, ποτὲ μὲν ἵπανάλαμβάνεται εἰς ἱσομῆνον πρόσωπον, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει, ποτὲ δὲ ἀντὶ νὰ ἱπανακληθῆ, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀορίστου ἐπίθετου τοιοῦτος, ὡς ἐν τῇ προσηγουμένῃ φράσει. Γαλλιστὶ δὲ σπανιότατον καὶ κατ' ἐξαιρέσειν ἵπανάλαμβάνεται, ἐν τῷ αὐτῇ περιπτώσει, τὸ ποιητικὸν ἐπίθετον ἢ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ

ἀορίστου ἐπίθετου tel, ἀλλὰ πάντοτε σχεδὸν ἀντικαθίσταται διὰ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας le, ἥτις μένει ἀρρητος καὶ τίθεται πρὸ τοῦ ῥήματος dire.

(3) Συναλλήλως. Τὸ ἐπίρρημα τοῦτο μεταφράζεται διὰ τῶν ἀορίστων ἐπιθέτων les uns les autres.

(4) Εὐτυχέστερα ἐμοῦ, κατὰ λίξιν, plus heureuse que moi, ἢ plus heureuse que je ne suis. (Ὁρα Σεντ. § 319 καὶ 320).

(5) Λαγχάνω εἰς κληρὸν, recevoir, obtenir en partage.

ρα εἰς ἐναντίας εἰσὶ στενοὶ φίλοι,
ὅσον δύνανται τινὲς νὰ ἦναι.

Δὲν εἶσθε οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ
κτῆματος τούτου, (1) οὔτε θέλετε
εἶσθε ποτέ.

Ἰῆσθε κυρίαί ἐνταῦθα; — Ναι,
(2) εἴμεθα.

Ἐγὼ θέλω εἶσθαι ἡ ἀσθενής, καὶ
σύ θέλεις (3) προσποιῆσαι τὴν ἀ-
σθενῆ.

Ἴδετε αὐτὰς τὰς δύο ἀρχαίας
τῆς Γαλατίας πόλεις, αἵτινες ὑ-
πῆρξαν λιμένες, καὶ νῦν δὲν εἰσὶ
πλέον τοιοῦτοι.

Διότι εἶσθε ψεῦσται, πρέπει νὰ
ἤμεθα ψεῦσται καὶ ἡμεῖς;

— — — — —	Intime. — — — — —
— — — — —	(§ 122). — — — — —
— — — — —	Propriétaire.
domaine. — — — — —	
— — — — —	(§ 118) — — — — —
— — — — —	Maitresse, θ. — — — — —
— — — — —	(§ 119). — — — — —
— — — — —	Malade. — — — — —
— — — — —	
— — — — —	Ancien.
Gaule, θ. — — — — —	
— — — — —	port. — — — — —
— — — — —	(§ 119) — — — — —
— — — — —	Parce que. — menteur. — — — — —
— — — — —	(§ 119) — — — — —

Θέμα 25.

(Συνέχεια τῶν § 116—124.)

Ἐθεώρησεν αὐτὴν καιρὸν τινὰ
ὡς φίλην αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδέποτε
ὑπῆρξε (4) τοιαύτη.

Ἐὰν ἡ Καλλιόπη (5) ἀσθενήσῃ,
ἡ ἀδελφὴ τῆς Εὐρυδικῆ θέλει (6)
ἀσθενήσῃ καὶ αὐτή.

Αὕτη λέγει ὅτι ἡ ἀνεψιὰ αὐ-

— — — — —	Regarder. (§ 219) — — — — —
— — — — —	(§ 137) — — — — —
— — — — —	
— — — — —	Calliope, θ. — — — — —
— — — — —	(§ 137). — Eurydice, θ. — — — — —
— — — — —	
— — — — —	— — — Nièce, θ. (§ 137) — — — — —

(1) Οὔτε θέλετε εἶσθαι. Τα
ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα οὔτε, οὐδ' ἐ, ἔ-
ταν ὑπάρχη ἢ ἄλλο ἀρνητικὸν ἐπιρ-
ρήμα εἰς προηγουμένην πρότασιν, ὡς ἐν
τῇ παρούσῃ φράσει, ἀναλύονται, δηλ.
ἐξηγοῦνται οὕτως: et... ne... pas.
Παρατηρητέον ὅτι τὸ μόριον pas δὲν ἐκ-
φράζεται ἑμοῦ μετὰ τοῦ jamais.

(2) Εἴμεθα, δηλ. εἴμεθα κύριοι.

(3) Προσποιῶμαι, feindre, faire sem-
blant d'être tel ou tel: προσποιῶμαι

τὴν ἀσθενῆ, feindre, faire semblant
d'être malade, faire la malade. Ἐνταῦ-
θα δὲ faire semblant de l'être, la fai-
re, διότι ἐκφράζεται εἰς τὴν προηγουμέ-
νην πρότασιν τὸ εὐσιαστικὸν malade με-
τὰ τοῦ ἄρθρου. (Ἦρα σύντ. § 118)

(4) Ἦρα Συντακτ. § 118.

(5) Ἀσθενίζω, devenir malade, tom-
ber malade.

(6) Ἦρα προηγουμένως περὶ ἀναλόγου
περιπτώσεως, σελ. 39, σελ. 3.

τῆς ἐστὶ καλὴ μουσικός, ἐγὼ δὲ λέγω ὅτι οὐδέποτε θέλει εἶσθαι τοιαύτη.

Ἐκπαιδεύετε τὰ δύο παιδιά ταῦτα ὅσον δύνασθε.

Οἱ μὲν ὀρέγονται τὴν εὐδοξίαν τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Δημοσθένους, οἱ δὲ τὴν τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ Ἐπαμινώνδου.

Τοῦτο (1) ἐστὶ τὸ ὠρολόγιόν σου; — Ναι, (2) αὐτό.

Αὐτὰ εἶσι τὰ χειρόκτια ὑμῶν; — Ναι, αὐτά.

Οὐχὶ αὕτη ἡ θεία ὑμῶν; — Ναι, (3) αὕτη.

Αὐτοὶ εἰσὶν οἱ γονεῖς ὑμῶν; — Ναι, αὐτοί.

Πλούσιοι ὑπῆρξαμεν, κόρη μου, θέλεις εἶσθαι πλουσία καὶ σὺ.

Ἐὰν φλύαρος ᾖναι ὁ Ἀλέξανδρος, οὐχ ἦττον φλύαρος ἐστὶ καὶ ἡ ἀδελφὴ σου.

_____	Instruire. _____
_____	_____ (§ 122) _____
_____	— Ambitionner. célébri-
_____	té, θ. _____ (§ 8) _____
_____	_____ (§ 116) _____
_____	_____
_____	_____ Montre, θ. _____
_____	_____
_____	_____ Gant. _____
_____	_____
_____	_____ Tante, θ. _____
_____	_____
_____	_____ Parent. _____
_____	_____
_____	_____ Riche. _____
_____	_____ (§ 120) _____
_____	_____ Bavard. _____
_____	_____ (§ 121) _____
_____	_____

(1) Ὅταν, ἑλλειπτικῶς, τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα ἔχη μὲν προηγούμενον ἐν ἐκ τῶν δικηκτικῶν ἐπιθέτων αὐτὸς, οὗτος ἢ ἐκείνος, καθ' ὅσονδήποτε γένος ἢ ἀριθμῶν, ἐπόμενον δὲ συνάμα οὐσιαστικῶν τι, τὰ ἐπιθετὰ ταῦτα ἐκφέρονται γαλλιστὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ ce κατ' ἀμφοτέρω τὰ γένη, κατ' ἀμφοτέρω τὸς ἀριθμούς Π. Χ.

Οὗτος ἐστὶν ὁ πῖλος μου, c'est mon chapeau. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνεψία αὐτοῦ, c'est sa nièce. Ταῦτα εἶσι τὰ βιβλία ἡμῶν, ce sont nos livres.

Εἰς τὰς ἑρωτηματικὰς καὶ ἐπιφωνηματικὰς φράσεις ἡ ἀντωνυμία ce τίθεται κατόπιν τοῦ ῥήματος, μεθ' οὗ ἐνοῦται διὰ τοῦ ἐνωτικῶς σημείου: Οὗτος ἐστὶν ὁ φίλος σου; est-ce ton ami?

(2) Αὐτὸ, ἑξυπακουσμένων τῶν λέ-

ξεων ἐστὶ τὸ ὠρολόγιόν μου, c'est ma montre, ἢ ce l'est, ἑλλειπτικῶς, ἀντικαθισταμένου τοῦ ma montre διὰ τῆς ἀντωνυμίας la, κατὰ τὴν κανόνα τοῦ § 118.

(3) Αὕτη, ἑξυπακουσμένου ἐστὶν ἡ θεῖα ὑμῶν, c'est notre tante, ἢ ἑλλειπτικῶς: c'est elle.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι εἰς τοιαύτας ἑρωτηματικὰς φράσεις καθ' ἑαυτὰς, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ, τὸ οὐσιαστικὸν ἀντικαθίσταται, ἐν τῇ ἀποκρίσει, διὰ τινος προσωπικῆς ἀντωνυμίας, γίνεται μὲν χρῆσις τῶν le, la, les, ἐπὶ τῶν πραγμάτων (ce l'est, ce les sont), προκειμένου δὲ περὶ προσώπων, τῶν lui, elle, eux, elles: c'est lui, c'est elle, ce sont eux, ce sont elles.

Δὲν ἐπαινῆ τις εἰμὴ ἵνα ἐπαι-
νῆται (1).

Ἐπειδὴ εὐτυχεῖς ὑπῆρξαμεν, κό-
ρη μου, ἔλπισον, ὅτι ἐπίσης θέλεις
εἶσθαι εὐτυχῆς καὶ σύ.

Οὐδένα ἀγαπῶ ν' ἀπατήσω, καὶ
οὔτε θέλω ν' ἀπατηθῶ.

Ἰπεδέχθησαν αὐτὸν ὅπως ἀξίος
ἦτο (2).

— Louer. — — — — —

— Heureux. — — — — —

Personne, ἀντ. ἀόρ. — — — — —

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ.

1^{ον}. Συμπλήρωμα τῶν οὐσιαστικῶν.

(§ 125—140.)

Θέμα 26.

Ἡ τῶν καλῶν πράξεων ἀνάμνη-
σις ὠραίζει καὶ ἡδύνη (3) τὸν
βίον ὡς ῥοδοδέσμη (4).

Βραχυχρόνιος (5) ἢ ἀπόλαυσις
ἡδονῆς ἀλιτηρίου.

— Action, θ. souvenir.
embellir. — — — — —

— Jouissance, θ. (§ 125)
— coupable.

(1) Ἐάν ἑλληνιστὶ ῥῆμα τι, ἐνεργητι-
κῶς ἐκλαμβανόμενον κατὰ πρώτην πρό-
τασιν, ἀποθαίνῃ παθητικὸν κατὰ δευτέ-
ραν ἐπομένην πρότασιν, τοῦτο τὸ παθη-
τικὸν ῥῆμα ἐκφέρεται ὡσαύτως γαλλιστὶ
διὰ τῆς παθητικῆς φωνῆς, καὶ δὲν ἀντι-
καθίσταται διὰ τῆς ἀντανωμίας le, ὡς
γίνεται κατὰ τὸν § 122, ὅτε τὸ ῥῆμα
ἐκλαμβάνεται κατὰ τὴν αὐτὴν διάθεσιν,
κατ' ἀμφοτέρως τὰς προτάσεις. Δὲν ἐ-
παινῆ τις εἰμὴ ἵνα ἐπαινῆται: on ne
loue que pour être loué, οὐχὶ διὰ pour
l'être.

(2) Ὅπως ἦτον ἀξίος, ἐξυ-

πακουμένου τοῦ νὰ τὸν δεχθῶ-
σιν, qui'on le reçoit. Προσημνητόν δὲ
ἐνταῦθα τὸ ἐνεργητικὸν ῥῆμα recevoir ἵνα
τραπῇ εἰς παθητικὴν φωνὴν καὶ ἵνα τεθῇ
κατὰ τὴν ἀπαρέμφατον ὡς συμπλήρωμα
τοῦ ἐπιθέτου digne, τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖ
τὴν πρόσθεσιν de πρὸ τοῦ συμπληρώμα-
τός του.

(3) Ἡδύνω, réjouir, charmer, ren-
dre suave· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἡθι-
κῆς σημασίας embaumer, parfumer.

(4) Ῥοδοδέσμη, bouquet de roses.

(5) Βραχυχρόνιος, qui est de peu de
durée, de courte durée.

Ἡ ὄργη γίνεται πρὸς τοὺς
θηνητοὺς κακῶν μεγίστων αἰτία.

Ἡ Ῥώμη εἶχεν οὐχὶ ἄλλο ἢ
τὴν ἐπίπλαστον ἐπιφάνειαν τῶν
ἀρετῶν.

Οἱ τῆς Ἀσίας λαοὶ ὑπῆρξαν
πάντοτε εὐχεύρωτοι (1).

Οὔτε οἱ λαοὶ οὔτε αἱ πόλεις
τῆς Εὐρώπης ὁμοιάζουσι πρὸς
τοὺς λαοὺς καὶ τὰς πόλεις τῆς
Ἀσίας.

Ὁ Σωκράτης, φιλόσοφος τῶν
Ἀθηνῶν, ἦν χαρακτῆρος ἡδέους καὶ
ὑπομονητικοῦ.

Αἱ πλείσται τῶν ἐπιφανῶν
ἐφευρέσεων τυχαίως ἐγένοντο.

Ὁ Νέρων δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπο-
φέρῃ τὴν Ὀκταβίαν, ἡγεμονίδα
παραδειγματικῆς ἀγαθότητος καὶ
ἀρετῆς.

Ἡ φιλοπροσηγορία ἐστὶν ὁ
στολισμὸς τοῦ μεγαλείου.

Ὁ λύκος ἐστὶ ζῶον φύσεως
ἀτόλμου καὶ θηριώδους ἀπο-
φεύγει τὴν παρουσίαν τοῦ ποι-
μένου καὶ τοῦ κυνός, ἀγρύπνων
φυλάκων τοῦ ποιμνίου.

Ἡ τοῦ (2) οἰκοδεσπότη τοῦ πα-
ρουσία ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς τῆς
οἰκίας.

Ἡ τοῦ ἐργάζεσθαι ἀνάγκη
ἐστὶ κοινὴ τοῖς πᾶσι (3).

Οἱ τοῦ Καναδά αὐτόχθονες
κύνες ἔχουσιν ὀρθὰ τὰ ὦτα, ὡς
καὶ αἱ ἀλώπεκες.

— Devenir, ῥ. οὐδ. (*être*)—
mal. ———

Rome, θ. (§ 8) ———
faux. apparence, θ.

(§ 75) ——— Ressembler. ———

Socrate (§ 8) (§ 111). ———
——— (§ 128) ——— doux. ———
patient.

——— (§ 74, 3°) Remarquable.
découverte, θ. ———

Néron. ——— — sup-
porter, Octavie, θ. (§ 111) ———
(§ 128) exemplaire. ———

Affabilité, θ. ———
——— (§ 125) grandeur, θ.

——— (§ 68 καὶ 71) ———
Lâche. — féroce. ———

——— (§ 111) vigilant. gar-
dien. ———

(§ 125) ———
——— Oeil.

(§ 127) Travailler. ———

Canada. indigène (*naturel*).
——— droit. ———

(1) Εὐχεύρωτοι, δηλ. εὐκολοὶ εἰς τὸ ὑ-
ποδουλοῦσθαι.

(2) Οἰκοδεσπότης, maître de la mai-

son, ἢ ἀπλῶς maître.

(3) Τοῖς πᾶσιν, ἐξουπακουμένως τῆς
λέξεως ἀνθρώποις.

Οἱ πλεῖστοι τῆς Ἀσίας λαοὶ ὑπετάγησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Κύρου.

Πολλοὶ (1) ἄνθρωποι εἰσὶ γηραιοὶ παῖδες.

Προτιμῶ κλάδον πασχαλέας ἢ (2) γλάστραν γαροφάλλου.

— (§ 74 3^{ον}) — — —
Être soumis. — puissance, θ.
Cyrus.

— (§ 73, 2^{ον}) — — —
(§ 5, 6 καὶ 72). — — —

Préférer, θ. — (§ 131) lilas.
— pot. (§ 131) giroflée, θ.

Θέμα 27.

Λέγεται (3) ὅτι ἦσαν κλάδοι ἐλαίας καὶ ἰτέας οἱ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ φερόμενοι.

Ἡ γεῦσις τοῦ καρποῦ τοῦ ἀρτοδένδρου (4) ἀνευρίσκεται ἐν τῷ τῆς ἀγγινάρας.

Ὁ τοῦ σοφοῦ θάνατος ἔστι μέγα καὶ παρηγορητικὸν μάθημα.

Τὰ τῆς Ἀσίας φυτὰ νοθεύονται ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

Πολλὰ ζῶα συννοοῦσι τὴν ἰκανότητα τοῦ βαδίζειν καὶ καλυμβᾶν.

Οἱ πλεῖστοι (5) ἦσαν μὲ δέρματα (6) ἀγρίων ζῶων ἐνδεδυμένοι.

Αἱ πλευραὶ τοῦ λόφου εἰσὶ μὲ συμπλέγματα δενδριδίων καρποφόρων (7), ἢ ἀνθοφόρων περιεκαλυμμένοι.

Τὰ τῆς λεοπαρδάλεως δέρματα

— — — — Rameau.
— — — saule. — — — disciple.
(§ 8 καὶ 125) — — — être
porté.

Gout. — — —
— être retrouvé. —

— (§ 116) artichaut.

Sage. — — —
(§ 71) — — — consolant. — — —

— (§ 75) Plante, θ. s'abatar-
dir. (§ 302) — — —

(§ 73, 2^{ον}) (§ 48) —
faculté, θ. (§ 127) marcher. —

— — — — Peau, θ.
sauvage. bête, θ. — — —

Flanc. colline, θ. — — —
groupe. (§ 132) arbrisseau.

— — — être couvert
(tapisse).

— Léopard. — — —

(1) Πολλοὶ ἄνθρωποι. (ὄρα Συντακτ. § 73, 2^{ον} καὶ 273).

(2) Προτιμῶ, préférer. Τὸ ῥῆμα préférer ἀπατιεῖ τὴν πρόβειαν ἢ πρὸ τοῦ ἐμμέσου συμπληρώματος αὐτοῦ.

(3) Λέγεται. (ὄρα προσηγομένης, σελ. 31, σελ. 6).

(4) Ἀρτοδένδρον, artocarpes, arbre à pain (ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ἄρτος, pain

καὶ καρπὸς fruit), δένδρον ἐγχώριον ἐκ τῶν τοῦ ἰσημερινοῦ χωρῶν, τοῦ ὁποῖου οἱ καρποὶ ὑπερβαίνοντες τὸ δεκατόμετρον κατὰ διάμετρον, χρησιμεύουσιν ὡς τροφή εἰς τοὺς κατοικοῦς τοῦ τόπου.

(5) Οἱ πλεῖστοι, la plupart. (ὄρα προσηγομένης σελ. 18, σελ. 4).

(6) ὄρα Συντακτ. § 131, σελ.

(7) Καρποφόρος, fruitier, ἢ à fruit.

εἰσὶν ὄλα πολύτιμα καὶ πρόσφο-
ρα (1) δι' ὤραιασι σιούρας (2).

Ὁ Δημοσθένης ἐπάλαισε ἐπ'
ὄλον αὐτοῦ τὸν βίον κατὰ τοῦ
φιλίππου, βασιλέως τῆς Μακε-
δονίας.

Ἡ ὀκνηρία ἐστὶ πηγὴ ἀνεξάντλη-
τος ἀηδίας.

Ἡ ἐπίπληξις τοῦ πατρὸς ἐστὶ
ἡδὺ ἱατρικόν.

Ὁ Διογένης ἔλεγεν, ὅτι οἱ ἐνά-
ρτοι ἄνθρωποι εἰσὶν αἱ τῶν θεῶν
εἰκόνες.

Ἡ γλῶσσα ἐστὶν αἰτία πολλῶν
κακῶν.

Τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου,
ἐγείρει τὸ κελάδημα τῶν πτη-
νῶν.

Ἐν τῇ Σάμῳ (3) ἔτρεφον
μέγα ταύωνων πλῆθος πρὸς (4)
τιμὴν τῆς Ἥρας, καὶ ἐπὶ τῶν νο-
μισμάτων τῶν Σαμίων ταῦς ἦτον
ἐγκεχαραγμένους.

Αἱ μάχαι (5) ἀποπερατοῦνται
μᾶλλον διὰ τῆς ῥώμης τῆς ψυχῆς
ἢ τῆς τῶν σωμάτων ἰσχύος.

Ὁ θάνατος τοῦ Σωκράτους
θέλει εἶσθαι αἰωνίως ἀίσχος εἰς
τοὺς δικαστὰς αὐτοῦ.

— — — précieux. — — —

— — — — —

— — — Lutter, ῥ. οὐδ. — — —

— — — — — contre.

— — — (§ 111) — — — (§ 75)

Macédoine, θ.

Paresse, θ. — — — inépu-
sable. ennui:

Réprimande, θ. (§ 70) — — —

(§ 71) doux. — — —

Diogène. — — —

— — — — —

image, θ.

— — — Cause, θ. — — —

— — — — —

Brillant, clarté, θ. — — —

éveiller. chant.

— — — — —

(§ 302) Samos. — — —

— — — paon. quantité, θ. — — —

— — — Vénus, θ. — — —

monnaie, θ. Samien. — — —

être gravé.

Bataille, θ. — — —

— — — force, θ. (énergie, θ.) — — —

(§ 316) — — — vigueur, θ.

— — — (§ 8) — — —

— — — — — *Honte, θ. — — —

— — — juge. (§ 137) — — —

Θέμα 28.

Εὐγενέστερος ἐστὶν ὁ πλούτος
ὅταν ὑπάρχῃ ὁ καρπὸς τῶν ἰδίων
κόπων ἡμῶν.

Noble. — — —

— — — fruit. propre

— — — — —

(1) Πρόσφορος, convenable.

(2) Σιούρας, δηλ. γούρα, fourrure, θ.

(3) Τρέφω, nourrir, élever.

(4) Πρὸς τιμὴν, en l'honneur.

(5) Ἀποπερατοῦσθαι, se finir, se ter-
miner· ἐνταῦθα δὲ προσημειῖται se dé-
cider.

Ἀναφέρονται (1) περὶ τῶν δελφίνων πλῆθος (2) πράξεις ἡδύτητος καὶ ἀγαθότητος.

Αἱ γυναῖκες τῆς Θράκης ἐσπάραξαν τὸν ποιητὴν Ὀρφέα.

Ἐν τῶν οὐσιωδεστέρων καὶ εὐγενεστέρων καθηκόντων τῶν βασιλείων ἐστὶ τὸ διανέμειν τὴν δικαιοσύνην τοῖς λαοῖς.

Ὁ θάνατος καὶ ἡ ζωὴ, ὁ πόνος καὶ ἡ ἡδονή, ὁ πλοῦτος καὶ ἡ πενία εἰσὶν ἐπίσης κληρος (3) τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν ἀνθρώπων.

Ἡ μεγαλοψυχία (4) συνίσταται (5) εἰς τὸ νὰ ᾔηται τις (6) ὑπέρτερος τῶν εὐμενῶν ἢ δυσμενῶν συμβάντων.

Θαυμάσια εἰσὶν οἱ τῶν εἰκόνων τούτων ζωγραφητοὶ (7) οὐρανοί.

Οἱ Παρίσιοι εἰσὶ πόλις ἡδονῶν, ὅπου ἐν τούτοις τὰ ἐπτὰ ὕγδια τῶν κατοίκων ἀποθνήσκουσιν ἐκ τῆς θλίψεως.

Αἱ Ἄλπεις καὶ ὁ Καύκασος σχηματίζουσι μεγάλας ἀλύσεις ὄρεων.

Τὸ ὅλον (8) τῶν ἀνθρώπων

Etre rapporté (raconté).— dauphin. foule, θ.— dou-
ceur, θ. — — —

— — — Thrace, θ. déchirer.

— (§ 114) Orphée.

— (§ 129) Essentiel. —

— fonction, θ.

— — distribuer (rendre).

— (§ 161). —

— — — Douleur, θ.

— — —
pauvreté, θ. — — —

— — —
— — —

— Consister, ρ. οὐδ.

— — —
supérieur. favorable. contraire.

— — —
— — — Tableau.

— — —
Paris — — —

— — —
— — — (§ 289) —

chagrin.

Alpes, οὐτ. πλ.θ.— (§ 7) Cas-
case. former. — chaîne, θ.

(§ 73, 3^{ον}) —

— — —
— — —

(1) Ἀναφέρωμαι, être rapporté, être raconté. (Ὁρα Συντ. § 102 καὶ 242.)

(2) Πράξις, action, θ. trait. ἐνταῦθα προτιμητέον τὸ τελευταῖον.

(3) Κληρος, partage.

(4) Μεγαλοψυχία, grandeur d'âme.

(5) Συνίσταται εἰς τὸ νὰ ᾔηται τις κτλ. Κατὰ λέξιν à ce que quel-
qu'un soit, à ce qu'on soit, à être κτλ.

(6) Ἰπέρτερος, supérieur. Ἐὰ ἐπίθετα

τὰ λέγοντα εἰς érieur, ἀπαιτοῦσιν ἐν γένει τὴν πρόθεσιν à πρὸ τοῦ συμπληρώματος αὐτῶν.

(7) Ὁ ζωγραφητὸς οὐρανός, κατὰ λέξιν, le ciel peint: λέγεται δὲ ἀπλῶς le ciel πλ.θ. les ciels, προκειμένου περὶ οὐρανοῦ ζωγραφιστοῦ εἰς τὰς εἰκόνας.

(8) Τὸ ὅλον, δηλ. ἡ ὅλότης, la totalité.

προτιμῶσι τὴν κολακείαν ἀντὶ
(1) τῆς εὐλικρινείας.

Τὰ τῆς Ἀφρικῆς δένδρα εἰσὶ
χονδροτέρα τῶν τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Ὀρφεὺς εἶπεν, ὅτι ἡ Δίκη,
καθημένη παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον,
ἐφορᾷ (2) πασῶν τῶν πράξεων
τῶν ἀνθρώπων.

Πολλοὶ Ἀγγλίδες ἔχουσι λευ-
κότατον τὸ δερμα καὶ ξανθὴν τὴν
κόμην.

Τὸ λέγειν τὰ ἡδύτερα, τὸ
πράττειν τὰ ὠφελιμώτερα ἐστὶ
τὸ μέσον τὸ ἀσφαλέστερον τοῦ
ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις.

Préférer. — — —
franchise, θ.

— (§ 75) — — —

— (§ 116) — — —

Orphée. — — Justice, θ.

— auprès de. Jupiter. — — —

— — — — —

— — — — —

— (§ 73, 2°) Anglaise, θ. — — —

— — — — roux.

— — — — —

Dire. agréable.

— utile.

— sûr. (§ 127)

plaire, ῥ. οὐδ. — — —

Θέμα 29.

Ὁ Θαλῆς (3) ὑπῆρξε πρῶτος
τῶν Ἑλλήνων ὁ διδάξας (4) τὴν
τῆς ψυχῆς ἀθανασίαν.

Τὰ τοῦ φοίνικος προϊόντα χρη-
σιμεύουσιν εἰς τὰς καθημερινὰς
ἀνάγκας ἀπειρῶν (5) λαῶν.

Ὁ ποιητὴς Φιλῆτας, ἐκ τῆς Κω
νήσου, εἶχεν ἰσχνὸν τὸ σῶμα, καὶ
ἔνεκα τῆς ἰσχνότητος αὐτοῦ ἔφερον
εἰς τοὺς πόδας σφαίρας ἐκ μολύ-

Thalès. — — —

(§ 129) — — enseigner.

— immortalité, θ.

Palmier. production, θ. ser-
vir, ῥ. οὐδ. — journalier.

besoin. — — —

— (§ 115) Philètes. — — —

(§ 285) — — — — —

— maigreur, θ. — — — — —

— — — (§ 137) boule, θ. — — —

(1) Ἄ ν τ ῖ, κατὰ λέξιν, au lieu de, συνθ. πρῶθ. ἐνταῦθα μεταφράζεται διὰ τῆς προτάσεως ἢ, ἥτις ἀπαιτεῖται πάντοτε ἀπὸ τοῦ ῥήματος préférer πρὸ τοῦ ἐμμέσου συμπληρώματος αὐτοῦ.

(2) Ἐφορᾷ, observer, ῥ. ἐν. surveiller, ῥ. ἐν. avoir l'œil sur.

(3) Ὁ Θαλῆς, Thalès, πολύφημος φιλόσοφος καταγόμενος ἐκ τῆς Φοινίκης, καὶ καταλογιζόμενος εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

(4) Διδάξας. Ὁρα προηγουμένης σελ.

19, σχολ. 3.

(5) Ἄ π ε ῖ ρ ω ν λ α ῶ ν. Ἄπειρος, infini, immense. Ἑλληνιστὶ ἄπειρος λέγεται ἐπὶ ἀριθμοῦ καὶ ἐκτάσεως, ἐνῶ γαλλιστὶ τὸ ἀντιστοιχοῦν infini λέγεται μόνον προκειμένου περὶ ἐκτάσεως. Διὸ, ἐνταῦθα τὸ ἐπιθετὸν ἄπειρος πρέπει νὰ μεταφρασθῇ γαλλιστὶ διὰ τοῦ ἀναλόγου περιληπτικοῦ οὐσιαστικοῦ infinité, τοῦ λεγομένου μόνον ἐπὶ ἀριθμοῦ (Ὁρα Συντακ. § 73, 1ον).

ἔδου, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἀνά-
τραπῇ.

ὣς καὶ τὰ τοῦ ἔαρος ἀνθὴ τὸ
σῶμα μαραίνεται.

Ὁ ἐκ Θεβῶν ἅγιος Παῦλος
θεωρεῖται ὡς ὁ πρῶτος ἐρημίτης
ἢ ἀναχωρητὴς τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ἡ ἀρετὴ πολλοὺς μὲν ἔχει
κήρυκας, ὀλίγους δὲ μάρτυρας.

Ἡ διανεμούσα (1) τὰς τιμὰς
καὶ τὰ πλούτη τύχη ζωγραφεῖται
φέρουσα πέπλον ἐπὶ τῶν ὀρθαλ-
μῶν.

Τὴν ἀρετὴν δὲν ψεύσονται οἱ τῶν
φαύλων λόγοι.

Τὸ καλῆτερον μέσον τοῦ ζῆν
(2) τιμίως καὶ ἐν (3) δικαιοσύνῃ
ἔλεγεν ὁ Θαλῆς, ἐστὶ νὰ μὴ πράτ-
τωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ ὅ,τι τοῖς
ἄλλοις ἐπιπλήττομεν.

Ὁ χειμῶν παρίστατο ὑπὸ τὸ
σχῆμα γριάς, γυναικὸς μὲ δέρ-
ματα (4) πρόσθια περιεκαλυμ-
μένης.

Θέλετε εὐρεῖ εἰς τὸν δενδρῶνα
πολλὰς μηλέας, ἀλλ' ὀλίγας ἐκ
τῶν ἀχλαδιῶν τὰς ὁποίας ἐφυ-
τεύσατε πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως
ὑμῶν.

Ἡ Θεὰ μὲ τὰ ἑκατὸν στόματα
εἶχε σπείρει πανταχοῦ τὸν τρό-
μον.

plomb (§ 283). — — — — —
être renversé.

— — Printemps. — —

— se flétrir.

(§ 285) — Thèbes. — — — —

— — — — ermite.

— anachorète.

Prédicateur. — — — — martyr.

— — Fortune, θ. être repré-
senté. — — bandeau. — —

— — — — Atteindre.

vieux. (*méchant*) — —

— — Moyen. (§ 127) — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

faire. — — — — — — — —

— — (§ 161) reprocher.

L'hiver. être représenté. — —

forme, θ. — — — — — — — —

peau, θ. — — — — être envelop-

ré.

— — — — — — — — Verger.

— (§ 73, 2^{ov}) pommier. — — — —

(§ 74, 2^{ov}) poirier. — — planter.

— — — — — — — —

— — — — — — — —

Déesse, θ. — — — — — bouche,

θ. — — — — — partout.

terreur θ.

(1) Ἡ διανεμούσα τύχη, la fortune
qui dispense, ἢ διὰ τοῦ ἀναλόγου οὐσια-
στικοῦ, la fortune dispensatrice.

(2) Τιμίως honnêtement, selon
l'honnêteté.

(3) Ἐν δικαιοσύνῃ, selon la justice.

(4) Πρόσθια, de mouton.

Εἶδατε ἀναμφιβόλως (1) πολ-
λά ἐκ τῶν βιβλίων, ἄτινα ἀνέ-
γνωσα.

Πρέπει (2) νὰ κῦρετε ἐντὸς
τοῦ πώματος (3) τοῦ κιβωτίου
τρία ἢ τέσσαρα σκουῖδα.

Ὁ ἰατρός λέγει ὅτι τὸ ἐκ βε-
ρικόκκων σίραιον (4) ἐστὶ λίαν
ὠφέλιμον εἰς ὑμᾶς,

Ἐχετε ἀκόμη πολλὰ ἐκ τῶν
ἀνθῶν, ἅπερ ἐν τῷ κήπῳ μου
ἐσυλλέξατε.

Ἡ (5) μελανόφθαλμος γυνὴ ἦτο
ἦθους πρᾶου

Voir. — — — — —
— — — — — (§ 74, 2°).
— — — — —

— — — — — Couver-
cle, boîte, θ. — — — — —
— — — — — écu.

Médecin. — — — — —
abricot. (§ 131). sirop. — — — — —
salutaire. — — — — —

— — — — — (§ 74, 2°). — — — — —
— — — — —

cueillir. — — — — —
— — — — —
(§ 128). caractère. — — — — —

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ

(ἢ ἀναφορικά ἐπίθετα) ὡς συμπληρώματα τῶν
οὐσιαστικῶν θεωρούμεναι.

(§ 133—135.)

Θέμα 30.

Ἡ ἀηδία (6) ἐστὶ νόσος, ἧς τὸ
φάρμακον ἡ ἐργασία.

Δὲν γινώσκετε τὸν ἄνθρωπον
περὶ οὗ ἐπρόκειτο;

Ὁ Θεὸς ἄνωθεν ἐκάλεσε τὸν
δούλον αὐτοῦ Ἀβραάμ, ἐν τῇ οἰκο-

Ennui. — — — — — (§ 134)
remède. — — — — —

— — — — —
— — — — — s'agir.

— — — — — D'en *haut. — — — — —
serviteur. — — — — —

(1) Πολλὰ, beaucoup, un grand nom-
bre (Ὁρα Συντακτ. § 74 2^{ον}).

(2) Πρέπει νὰ κῦρετε, κατὰ
λέξιν, il faut que vous ayez trouvé,
ὄχι. vous devez avoir trouvé ἢ vous
avez dû trouver.

(3) Πῶμα, δηλαδὴ, ἐπιπέλασμα,

καλυπτήριον, couvercle.

(4) Σίραιον ἢ σίραιον Ἐψήμα, τὸ κοιν. σι
ρόπιον.

(5) Μελανόφθαλμος, qui a les yeux
noirs, μελανόφθαλμος γυνή, femme aux
yeux noirs.

(6) Ἡ ἀηδία, ἡ ὀκεία.

γενεῖα (1) τοῦ ὁποίου ἤθελε νὰ καταστήσῃ τὴν λατρείαν αὐτοῦ.

Ὁ Λαφονταῖνος ἐγκατέλειψεν υἱόν, περὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς περικοσίας τοῦ ὁποίου ἐπεμελήθη ὁ κύριος πρόεδρος Ἄρλαί.

Ἀποφύγομεν τὸ προσβάλλειν ἐκείνους, ὧν ἡ μὲν εὐνοια ἐστὶν ὠρέλιμος, ἡ δὲ ἀποστροφή ἐπικίνδυνος.

Ὁ διαταγμὸς ἐστὶ θάλασσα τεταραγμένη, ἧς μόνος λιμὴν ἡ θρησκεία.

Οἱ κατακτηταὶ ἐγκαταλείπουσι (2) χέρσον τὴν γῆν, διὰ τὴν κατάκτησιν (3) τῆς ὁποίας ἐγένοντο ἀπορρομὴ τῆς ἀπωλείας τοσούτων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων.

Ἐδειξεν αὐτὸν περιτριχοῦμενον ὑπὸ δορυφόρων εἰς τῶν ὁποίων τὴν βίαν παρέδιδε τοὺς ἀντιλέγοντας (4) αὐτῷ.

Ὁ Πατριάρχης Ἄβραάμ ὑπήκουσεν εἰς τὸν Θεόν, οὗ ἡ προσταγὴ σκληρὰ μὲν ἦτο, ἀλλ' ὀριστική. Ἐφόρτωσε τὰ πρὸς τὴν θυσίαν ξύλα ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ Ἰσαὰκ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀθωότης συνεχίνει αὐτὸν μέχρι δακρύων.

Κατὰ (5) τοὺς τοῦ Τιβερίου χρόνους εὐρέθη ἐν τῇ Ρώμῃ ἄνθρω-

établir. culte. (§ 137) —

Lafontaine. laisser.

— — — — — éducation, θ. — — — —

(§ 133.) — prendre soin.

— président. *Harlay.

Appréhender. — blesser.

— (§ 134) — faveur, θ.

— — — — — aversion, θ.

Doute. —

agité. — — — — — port.

Conquérant. laisser.

— — — — — (§ 133). — — — —

— — — — — perte, θ. — — — —

million. — — — — —

Montrer. (§ 129.) — être en-

vironné. — satellite. — (§ 133)

— violence, θ. livrer.

Patriarche. —

obéir, β. οὐδ. — — — — —

ordre. sévère. — — — — —

positif. charger. —

sacrifice. — — — — —

— (§ 134) — — — — —

toucher. — — — — —

— — — — — (§ 8.) — — — — —

Se trouver (§ 302). — — — — —

(1) Ἐν τῇ οἰκογενεῖα τοῦ ὁποίου. (Ὁρα Συντακτ. § 133 καὶ 134.) Παρατηρητέον ὅτι οἱ τόποι de qui, duquel, de laquelle, desquels, desquelles τίθενται ἐπίσης πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ τοῦ ὁποίου εἶσι τὸ συμπλήρωμα καὶ κατόπιν, ἐν ᾧ ὁ τόπος dont τίθεται μόνον πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ.

(2) Χέρσος, inculte, en friche.

(3) Κατάκτησις, conquête, θ. possession, θ.

(4) Τοὺς ἀντιλέγοντας αὐτῷ, κατὰ λέξιν, ceux qui le contredisaient, ἢ τοῦ μετῆχικοῦ ἐνιστώτος μεταφραζομένου διὰ τοῦ ἀναλόγου οὐσιαστικοῦ, ses contradicteurs.

(5) Κατὰ τοὺς χρόνους, dans le temps. Προτιμητέον δὲ du temps de.

πος Ἀπίκιος καλούμενος, πλουσιώτατος καὶ λίαν γαστρίμαργος, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁποῖου Ἀπίκια ἐκαλοῦντο πολλὰ εἶδη πλακουντίων.

— Apicius. —
 — — — gourmand.
 — — — (§ 133). —
 apicien. — — —
 gâteau.

Θέμα 31.

Ἀποδίδουσι τῷ πελαργῷ ἠθικὰς ἀρετὰς, ὧν ἡ (1) παράστασις ἐστὶ πάντοτε ἀξιοσεβαστος, δηλονότι, τὴν ἐγκράτειαν, τὴν συζυγικὴν πίστιν, τὴν υἱικὴν καὶ τὴν πατρικὴν στοργήν.

Τὸ μόνον ἀγαθόν, οὗ ὁ ἄνθρωπος ἀληθῶς κύριος, ἐστὶ τὸ παρόν.

Ὁ κάστωρ ἐστὶ ζῶον τοῦ ὁποῖου τὸ ἐνστικτον ἀληθῶς ἀξιοπαρατήρητον.

Ἰπάρχουσι τινα πράγματα τῶν ὁποίων ἡ μετριότης ἐστὶν ἀνυπόφορος, δηλονότι, ἡ ποίησις, ἡ μουσικὴ, ἡ ζωγραφικὴ καὶ ὁ ῥητορικὸς λόγος.

Ἐκεῖνοι, ὧν τὰ ὦτα εἰσὶν ἀνισα, ἀπατῶνται πολλάκις περὶ τοῦ μέρους, ἐξ οὗ ἐρχεται ὁ ἥχος.

Ὅτι ἐνδιαφέρει ἐμὲ καὶ πάντας τοὺς ὁμοίους μου, ἐστὶ νὰ γνωρίζῃ ἕκαστος, ὅτι ὑπάρχει τις διαίτητης, κύριος τῆς τύχης τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ὁποῖου τέκνα εἴμεθα ἅπαντες.

Ἡ ἀλγηδὼν δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ ἑλλείψει (2) τῶν ἀγαθῶν, ἀπερὲν δὲν ἐγνωρίσαμεν, ἀλλ' ἐκείνων

Attribuer (§ 103). *cigogne*, θ.
 moral. — (§ 134) —
 — — — respectable.
 tempérance, θ. — conjugal.
 fidélité, θ. filial.
 — — tendresse, θ. (*piété*), θ.
 — — Bien. — — —
 — — maître. — — —

Castor. — — —
 instinct. — — —
 remarquable.

— — —
 — — — Médiocrité, θ. — — —
 insupportable. — — —
 — — — peinture, θ. — — —
 oratoire (*public*). — — —
 — — — (§ 134). — — —

Se tromper. — — —
 côté. — — venir, ῥ. οὐδ. — — —
 — — — Intéresser. — — —
 semblable. — — —
 — — —
 arbitre. maître. sort.

— — —
 Douleur, θ. — — —
 — — —
 — — — (§ 116) — — —

(1) Ἡ παράστασις, δηλ. τὸ εἰκόνημα. image, θ.

(2) Ἐλλείψις, manque, (absence, θ.).

τῶν ὁποίων συνήθως ἀπηλαύσαμεν.

Ὁ ἡγεμῶν, εἰς οὗ τὴν προστασίαν ὀφείλω τὴν περιουσίαν μου, φημίζεται ὡς λίαν γενναίουφρων.

Ὁ κύριος Βιλλάρ ἐπεράτωσεν ἐνδόξως ἐκστρατείαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὴν ἐκβασιν ἐκρέματο ἡ τελευταία ἡμῶν ἐλπίς.

Ὁ κομπασμὸς (1) ὁμοιάζει πρὸς τὰ κεχρυσωμένα ὄπλα, ὧν τὸ ἐσωτερικὸν οὐκ ἔστιν ὅμοιον πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν.

—habituellement. jouir, ῥ. οὐδ.

— — — Protection, θ.

— fortune, θ. —

être réputé. — — — généreux.

— Villars. terminer.

— campagne, θ. —

issue, θ. (succès). dépendre.

— — — —

Forfanterie, θ. —

— — — —

intérieur. — — — —

surface, θ. (extérieur).

Προσωπικὰ Ἀντωνυμίαι θεωρούμεναι ὡς συμπληρώματα τῶν οὐσιαστικῶν.

(§ 136 καὶ 137.)

Θέμα 32.

Τὸ κάλλος τῶν πλασμάτων μᾶς δηλοποιεῖ (2) ἐκείνον, ὅστις ἐστὶν δημιουργὸς αὐτῶν.

Ἡ μὲν χαρὰ τῆς καρδίας ἐστὶν ἡ τῶν ἀνθρώπων ζωὴ, ἡ δὲ χαρὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαθίστησι τὴν ζωὴν μακροτέραν.

Οἱ θερίζοντες (3) πρόωρα τὰ τῆς νεότητος ῥόδα δὲν συλλέγουσι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Ὅταν τις ὑπάρχη ἐν τόπῳ τινι, δέον (4) ἴν' ἀκολουθῇ τὸ ἔθιμον αὐτοῦ.

Beauté, θ. — — — (§ 220)

— — — —

créateur (§ 137, σημ. 1^η) —

— Joie, θ. — — —

— — — —

— rendre.

— — — —

Moissonner. — — — —

— — — — cueillir.

— (§ 136). — — — —

— — — — Pays. —

— — — — usage.

(§ 136) — — — —

(1) Ὁ κομπασμὸς, δηλ. ἡ κομπορήμο-
σύνη (for), fanterie, θ.

(2) Δηλοποιῶ, faire connaître.

(3) Οἱ θερίζοντες. (ὄρα προηγουμένως,
σελ. θ, σελ. 3.)

(4) Δέον, il faut.

Φαινόμενον (1) ἐστὶν ἕαν ἄνθρωπος τις ὑπῆρξεν εὐδαίμων καθ' ὅλον τὸν βίον.

Ἡ φροντίς, τὴν ὁποίαν καταβάλλει τις ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἐμποδίζει νὰ αισθανθῇ τὸν αὐτοῦ κάματον (2).

Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ πολὺ ἐράσιμος· πᾶς τις ἐπιζητεῖ τὴν αὐτοῦ συναναστροφὴν.

Ὁ πρόξενος εὐεργετήματος τιμὸς ἐστὶν ὁ δρέπων (3) τὸν γλυκύτερον αὐτοῦ καρπὸν.

Αἱ ἀλήθειαι αὗται δὲν πρέπει νὰ ζωγραφίζονται μετὰ χρωμάτων, ἅτινα τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν ἀλλοιοῦσιν.

Οἱ Ῥωμαῖοι, κύριοι τοῦ παντός, τοὺς θεσσαυροὺς αὐτοῦ πάντας οἰκειοποιήθησαν.

Ἐὰν ἡ μαλθακότης ᾖ γλυκεία, ἡ συνέπεια αὐτῆς σκληρά.

Οἱ μὲν ἀγροὶ (4) ἔχουσι τὰς τέρψεις αὐτῶν, ἡ δὲ πόλις ἔχει τὰς ἰδίας αὐτῆς.

Ὁ Σωκράτης (5) προνοήσας (2) τάχιον ὅτι ὁ Ἀλκιβιάδης ἤθελεν εἰσεῖν ὁ τῶν Ἀθηνῶν ἐπικινδυνότερος πολίτης, ἕαν ὁ ὤφε-

Heureux.

Soin. (§ 209). — apporter. (§ 105) — empêcher. — (§ 136).

Aimable — — rechercher. — (§ 137) société, θ.

Auteur. bienfait. —

— recueillir. —

(§ 136) —

Vérité, θ. — —

— être dépeint (*présenté*). —

— — grandeur, θ. (§ 136) —

altérer.

— — Univers.

— (§ 136) —

s'attribuer.

— Mollesse, θ. —

— suite, θ. (§ 136). —

— — — —

agrément. — — — —

— — — —

— — — — Prévoir.

— — — —

— — — — (§ 8) dange-

reux. — — — — utile.

(1) Φαινόμενον, phénomène, πᾶν παρὰ τὸν πρᾶγμα ὕπερ ἐμφανίζεται εἰς τὸν αἶρα, τὸν οὐρανόν, πᾶν νέον ἀποτέλεσμα ἐμφανιζόμενον ἐν τῇ φύσει· πολλάκις οὕτως λέγεται καὶ ὅτι γίνεται σκανδαλισμὸς, ὡς ἤθελε θεωρεθῆ ἡ εὐδαιμονία τιμὸς ἀνθρώπου, ἡ καθ' ὅλον τὴν ζωὴν διαρκούσα.

(2) Κάματος, δηλ. κόπος, fatigue, θ.

(3) Ὁ δρέπων κτλ. (ὄρα προηγουμένως,

ως, σελ. 6, σχολ. 3.

(4) Ἀγροὶς, champ, οἱ ἀγροί, les champs. Πολλάκις δὲ ὁ πληθυντικὸς οἱ ἀγροί, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει, ἐκφέρεται γαλλιστὶ διὰ τοῦ la campagne, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν πόλιν.

(5) Προνοήσας, (ὄρα προηγουμένως, σελ. 19, σχολ. 3.

(6) Τάχιον, de très-bonne heure.

κῶων μου· αὐτὸς ἐστίν ὁ ἐχθρὸς αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὀρεῖλω νὰ ἤμαι πατὴρ αὐτῶν.

Ἡ μὲν τέχνη καὶ αἱ φροντίδες προσθέτουσιν εἰς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀλλ' οὐδὲν (1) ἰσχύει ἵνα διακωνήσῃ τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

Τὰ ζῶα μετὰ τοῦ αὐτομάτου αὐτῶν μόνον εἰσὶν ἐνίοτε φρονιμώτερα ἢ ὁ ἄνθρωπος μετὰ τοῦ λογικοῦ αὐτοῦ.

Αἱ πορτοκαλεῖαι τοῦ κήπου ἡμῶν ἀπώλεσαν ὅλα τὰ φύλλα αὐτῶν.

Ἡ τῶν χιόνων τῆξις ἔφερε τοὺς ποταμοὺς ὅπως ἐξέλθωσι τῶν χειλέων (2) αὐτῶν.

Αἱ ἐπιστολαὶ μου ἔφθασαν εἰς τὸν προορισμὸν αὐτῶν.

sujet. — — — — — (§ 137.

σημ. 1^η). — — — — —

— Art. — — — — —

ajouter. — — — — —

— — — — — éterniser.

durée, θ. (§ 136) —

Bête, θ. — Instinct.

— — — — —

sage. — — — — —

— — — — —

Oranger. — — — — —

— perdre. — — — — —

(§ 137, σημ. 2^η) — — — — —

— Fonte, θ. — — — — —

— — — — — sortir, ρ. οὐδ.

lit. — — — — —

— — — — — Arriver, ρ. οὐδ. —

destination θ. (§ 137, σημ. 2^η).

Συμπλήρωμα τῶν ποιοτικῶν ἐπιθέτων.

(§ 141—153).

ΘΕΜΑ 34.

Οἱ ἄνθρωποι εἰσὶ περιποιητικοὶ μόνον (3) πρὸς ἐκείνους ἀφ' ὧν προσδοκῶσιν ἐκδουλεύσεις.

Ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος ἀνησυχουσα (4) ψυχὴ ἐστὶ δυστυχῆς.

— — — officieux.

— — — — —

— attendre. service.

— Avenir. — — — — —

— — — — —

(1) ἰσχύω, avoir la force, le pouvoir de, δηλ. pouvoit, ρ. οὐδ.

(2) Ἐκφέρεται ἐπίσης γαλλιστὶ διὰ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων son, sa, ses, leur, leurs ἢ γενικῆ τῆς ἀντωνυμίας α ὕ τ ὅς ἢ ἐπίχουσα τόπον ὀνόματος ἀψύχου πράγματος, ἐάν τὸ οὐσιαστικὸν τοῦτο ἦναι ἄμισον ἢ ἴμισον συμπλήρωμα τῆς

κατὰ προσωπικὴν ἐγκλίσιν ῥήματος τῆς ἰδίας προτάσεως.

(3) Εἰσὶ περιποιητικοὶ μόνον κτλ. (ὄρα προηγούμενος, σι), 5, σχολ. 4.

(4) Ἀνησυχῶ, être inquiet, ἀνησυχουσα, étant inquiète, ἢ ἀπλῶς, inquiète (de).

ἀναγκαίως νὰ ἦναι ἥσυχος
περὶ τοῦ φελλόντος νεανίου, εἰς
τὴν μέλειν καρτερικῶς (1) πα-
ραδεδωμένου.

Ὁ Κόνων ἦν στρατηγὸς ἐπίσης
(2) τὴν στρατιωτικὴν πεπαιδευ-
μένος (3) τέχνην καὶ δραστηριό-
τατος.

Οὐδὲν ἐστὶ μᾶλλον ἐπαινετὸν
καὶ ἀξίον μεγάλου ἀνδρός, ὅσον ἡ
πραότης καὶ ἡ ἐπιεικεία.

Σπανίως ὁ πλούσιος ὑπάρχει
τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ δαφιλῆς πρὸς
τοὺς πτωχοὺς.

Ἐπὶ μὲν τῶν ἰδίων ἡμῶν ἐλατ-
τωμάτων εἴμεθα τυφλοὶ, ἐπὶ δὲ
ἐκείνων τῶν ἄλλων ὀξυδερκεῖς.

Ὁ μωρὸς ἐστὶν ὡς ὁ ὄχλος, πι-
στεύει ἑαυτὸν πλούσιον δι' ὀλί-
γων (4).

Ἡ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους κα-
τατρώγουσα ἀηδία ἐστὶν ἀγνωστὸς
πρὸς ἐκείνους, οἵτινες γινώσκουσι
νὰ ἐνασχολῶνται διὰ τινος ἀνα-
γνώσεως.

Ὁ ἀνθρώπος οὗτος οὐδόλως κύ-
ριος τοῦ λογικοῦ αὐτοῦ.

Ἡ Ῥώμη, ὑπερασπίσεως ζερου-
μένη καὶ (5) ὑπέρπλοτος, παρε-
δόθη εἰς τὸν Καίσαρα.

— (§ 105) — — — —

— avenir. — — — —

étude, θ. assidûment.

être adonné.

Conon. — — — —

militaire. être instruit.

— — — — actif.

— — — —

— — — — Louable.

— — — — (§ 142). — — — —

douceur, θ. — clémence, θ.

Rarement. — — — —

— — — — prodigue (de). envers.

— — — —

— — — — Dé-

faut. — aveugle. — — — —

— (§ 116) — — clairvoyant.

Sot. — — — — peuple.

— — — —

— — — —

— — — — Dévoré.

ennui. — inconnu (de).

— — — — savoir (§ 196). —

s'occuper. — — — —

lecture, θ.

— — — — Maître

(de). raison, θ. (§ 137). —

Rome, θ. défense, θ. dépourvu

(de). — — — — être livré. —

— — — —

(1) Καρτερικῶς παραδεδωμένος, adon-
né assidûment (à) ἢ assidû (à).

(2) Ἐπίσης, également, tout à la
fois.

(3) Πεπαιδευμένος, instruit, μετοχὴ
παθ. ἐκλαμβανομένη ἐνταῦθα ἐπιθετικῶς.
Προκειμένου μὲν περὶ εἰδήσεως ἢ συμ-
βάντων, τὸ instruit ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν
de· προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστήμης, γνώ-

σεων, τέχνης, ὡς ἐν τῇ προούσῃ πρὸτασι,
ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν dans.

(4) Πλούσιος δι' ὀλίγων, κατὰ
λέξιν, riche par peu de chose, τὸ δὲ
ἐπίθετον τοῦτο ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν de
πρὸ τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ: riche
(de).

(5) Ὑπέρπλοτος, regorgeant de ri-
cheesses.

Ἡ γενναία ὑμῶν ψυχὴ δὲν ἠδύ-
νατο νὰ ὑπάρχη συνένοχος ἐγκλή-
ματος τόσο μεγάλου (1).

Αἱ τῶν κακῶν βασιλείων εὐ-
τυχίαι εἰσὶν ὀλέθριαι εἰς τοὺς
λαούς.

Ὁ φθόνος ὑπάρχει σχεδὸν ἀχώ-
ριστος ἀπὸ τῆς κενοδοξίας.

ὦ! πάτερ μου, ἡ θυγάτηρ ὑ-
μῶν θέλει εἶσθαι πλουσία (2) δι'
αὐτῆς τῆς προικῆς.

Généreux. — — — —
— — — — complice. — — — —
— — — — Prosperité, θ.
— — — — fatal. — — — —
— — — — Envie, θ. — — — —
inséparable. — — — — ambition, θ.
— — — — — — — —
— — — — Riche. — — — —
— — — — dot, θ.

ΘΕΜΑ 35.

Ὁ ὀργιζόμενος, ὡς καὶ ὁ μωρὸς,
δὲν ὑπάρχει κύριος ἑαυτοῦ.

Ἄπασαι αἱ θάλασσαί οὐκ εἰσὶ
γόνιμοι ἐξαιρέτων κογχυλίων.

Πάσης τιμῆς ἀνάξιον κηρύττει
ὑμᾶς.

Εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν ὑπάρχει
γερουσία ἀξιοσέβαστος, πρὸς μὲν
τὴν ἀθωότητα εὐμενῆς, πρὸς δὲ
τὸ ἐγκλημα φοβερά.

Γενικῶς οἱ υἱοὶ θεωροῦνται ὅ-
μοιοι πρὸς τοὺς πατέρας καὶ τοὺς
προγόνους αὐτῶν.

Ὁ οὐδένα κόπον ἀποποιούμενος,
περὶ οὐδενὸς ἀς μὴ ἀπελπίζεται.
Τὰ πάντα εἰς τὴν φροντίδα καὶ
εἰς τὴν ἐργασίαν εὐπρόσιτα ὑπάρ-
χουσι.

Εἰς τοῦτο τῆς ζωῆς τὸ τα-
ξίδιον, γέρον, ἀσθενῆς καὶ ἤδη
πρὸς τὰς (3) ἐλαφροτάτας φρον-

— — — — Fou. — — — —
— — — — maitre. — — — —
— — — — Mer, θ. — — — —
fertile. (§ 144) — — — — coquillage.
— — — — Honneur. — — — — dé-
clarer. (§ 219) — — — —
— — — — Temple. — — — —
— — — — vénérable. — — — —
— — — — innocence, θ. propice. — — — —
— — — — redoutable. — — — —
— — — — Etre réputé.
semblable. (§ 153) — — — —
— — — — ancêtres, οὗς. πληθ. — — — —
— — — — Repousser (refuser.)
— — — — — — — — désespérer.
— — — — — — — — soin. — — — —
— — — — — — — — travail. accessible.
— — — — — — — —
— — — — Voyage.
— — — — vieillard. faible. — — — —
— — — — léger. — — — —

(1) Τόσῳ μεγάλου. Τὰ τόσον, το-
σοῦτον, τόσῳ τροποποιεῖντα ἐπίθε-
τον ἢ ἐπίρρημα, ἐκφέρονται γαλλιστὶ διὰ
τοῦ εἰ, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει. (ὄρα
Συντακτ. § 274.)

(2) ὄρα προηγουμένως σελ. 56 σελ. 4.

(3) Πρὸς τὰς ἐλαφροτάτας κτλ. Ἐνταῦ-
θα τὸ ἑλληνικὸν ὑπερθετικὸν μεταφράζε-
ται γαλλιστὶ διὰ τοῦ σχετικῶ ὑπερθετι-
κοῦ.

τίδας ἀνίκανος, ζιτῶ ἐν στήριγμα.

Ὁ ἐνδοξος πόλεμος ἐστὶ προτιμητέος εἰρήνης ἐπονειδίστου.

Μετ' ἀξιοπροσπείας πρὸς πάντας (1) εὐπροσήγορος, ἤξευριν αὐτὴνὰ ἐκτιμᾷ τοὺς μὲν, χωρὶς νὰ δυσσερεστήσῃ τοὺς δέ.

Αἱ μὲν παχέαι καὶ βαθεῖαι γαῖαι εἰσὶ γόνιμοι σίτου, αἱ δὲ λεπτόγειοι (2) γονιμότεραι κριθῆς.

Ὁ νόμος οὗτος ἐσεται ὠφέλιμος προπάντων εἰς τὴν γεωργίαν.

Οἱ δικασταὶ εἰσὶ ὠργισμένοι κατὰ τοῦ κατηγορουμένου.

Ἡ παῖνῃ ἔστω ἀνάλογος τῷ παραπτώματι.

Τὸ κακὸν ἐστὶ γείτον τοῦ καλοῦ.

Ὁ κῆπος τοῦ θεοῦ ὁμῶν ἐστὶ σύνορος μετὰ τοῦ ἰδικοῦ μας.

Οὗτος ὁ ἡγεμὼν ὑπῆρξεν ἀείποτε εὐμενῆς πρὸς τοὺς ἀξιόους τῆς προστασίας αὐτοῦ.

incapable. (de) — — appui.

Glorieux. — — préférable. (à) — — *honteux.

— — Dignité, θ. — —

affable. — —

— — estimer. — —

fâcher. — —

— — Gras, — — profond. terrain. — — fertile. (§ 144) blé. — — léger. — — orge.

Loi, θ. — — — — avantageux.

— — agriculture, θ.

— — Courroucé.

contre. accusé.

Peine, θ. — — proportionné. délit.

Mal. — — voisin. (§ 142)

— — oncle. — —

contigu. (à) — — — —

Favorable. — —

protection, θ. — —

ΘΕΜΑ 36.

Ἡ ζωὴ τοῦ πολίτου τοῦτου ὑπάρχει εἰς αὐτὸν ἀνωφελῆς καὶ πρὸς τὴν πατρίδα ὀλεθρία.

Ἡ τῶν ἡδονῶν στέρησις ἀπαχθῆς ἐστὶ καὶ δεινὴ εἰς τοὺς ἡδουπαθεῖς.

Ἡ Αἰθιοπία ἐστὶν ὁμορος τῆς Αἰγύπτου.

Αἱ πολλαὶ (3) θανάτωσις

— — Citoyen. — —

— — — — inutile. — —

— — — — funeste. (à)

— — Privation, θ. odieux.

— — — — pénible. — — voluptueux.

Éthiopie, θ. — — limitrophe.

(§ 142) Egypte, θ.

Nombreux. — —

(1) Εὐπροσήγορος, affable à ἢ envers.

(2) Λεπτόγειοι, ἢ ἀπλῶς λεπταί, légères.

(3) Θανάτωσις, l'action de faire mourir, ἔνταυθα δε, κατ' ἔκτασιν, supplice.

εἰσι τόσον αἰσχραὶ δι' ἓνα ἡγεμό-
να ὅσον οἱ πολλοὶ θάνατοι δι' ἕ-
να ἰατρόν.

Εὐκόλον ἐστὶ τῷ Θεῷ ὅπως
ἐκτελέσῃ τὰ πάντα, καὶ οὐδὲν
ἀδύνατον εἰς αὐτόν.

Χαίρω (1) πολὺ διὰ τοῦτο.

Αἱ ἀπειλαὶ αὗται εἰσι τρο-
μεραὶ (2) εἰς αὐτούς.

Οὐδεὶς (3) ὑπάρχει συγγραφεὺς
τῆς ἐποχῆς ταύτης σύγχρονος.

Οὗτος ὁ δικηγόρος (4) νομί-
ζεται ὡς πολὺ πεφωτισμένος κα-
τὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον.

Ἄπασαι αἱ μεγάλαι διασκε-
δάσει· εἰσὶν ἐπικίνδυνοι εἰς τὸν
χριστιανικὸν εἶον.

Οὐδεμία ὁδὸς τῇ ἀρετῇ ἀπρό-
σιτος.

Μὴ ἐπιθυμῶν (5) τὰ ἀλλότρια
ἀγαθὰ ὁ ὑπουργὸς οὗτος ἦτο μὲν
οἰκονόμος τῆς αὐτοῦ περιουσίας,
φαιδωλὸς δὲ τῆς τοῦ κράτους.

Τὰ προϊόντα ταῦτα εἰσὶν ἴδια
τῆς Ἀραβίας.

Ἡ ἐγκράτεια ἐστὶν ἐχθρὸς τῶν
παθῶν.

Ἡ γλυκύτης τοῦ κλίματος
τῆς Νεαπόλεως καὶ αἱ (6) δια-
σκεδάσεις τῆς ὁδοπορίας (7) ἀ-
πέδησαν αὐτῇ σωτήριοι.

— — — — *honteux. — — — —
— — — — funérais, θ. πλυθ. —
(§ 120). — — — —

(§ 148) Accomplir. — — — —

Menace, θ. — — — —
effrayant. — — — —

— — — — Ecrivain.
— — — — contemporain. (de)

— — — — Avocat.
— — — — éclairé. (dans.)
civil. droit.

— — — — Divertissement.
— — — — Dangereux. (pour) —
Chrétien. — — — —

— — — — Chemin (route, θ.) —
inaccessible. (à)

— — — — — — — —
Économe. (137) — (§ 142). —
avare. (§ 116) — — État.

— — — — Production, θ. — — — — parti-
culier. (à) — — — —

— — — — Tempérance, θ. — — — — ennemi.
passion, θ

— — — — Douceur, θ. Climat. —
— — — — — — — —
distraction, θ. voyage.

(1) Χαίρω, se réjouir, être bien ai-
se (de).

(2) Εἰς αὐτούς, κατά λέξιν, à eux. Το
δὲ ἐπιθετικὸν effrayant ἀπαιτεῖ τὴν πρό-
θεσιν pour près τοῦ συμπληρώματος αὐ-
τοῦ.

(3) Ὁρα προηγουμένως, σελ. 23.
αρχολ. 3.

(4) Νομίζεται. (Ὁρα προηγου-
μένως σελ. 10, σχολ. 1 καὶ 2.)

(5) Ἐπιθυμῶν, convoitant, μετοχ. ἐνεσ.
τοῦ convoiter, ῥ. ἐναργ.

(6) Διασκεδάσει, amusement, récréa-
tion, θ. distraction, θ.

(7) Ἀποβαίνω, devenir, ῥ. οὐδέτ. ἢ
ἄπλω, être.

Ὁ μὲν ἦτο ἐπιτήδειος εἰς τὴν τέχνην τοῦ προσποιῆσθαι, ὁ δὲ ἀνίκανος πρὸς τὸ ἀπατᾶν.

Κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας οὐδεὶς ἠκούσθη λόγος τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ ἀνάξιος.

— — Habile. (§ 146) —
— — feindre. —
— — inhabile. — tromper.
— — Dans. — —
— — (§ 102) — — parole, θ.
— — indigne. (§ 142).

ΘΕΜΑ 57.

Ἡ ποίησις ἀπαιτεῖ νοὺν πάσης φροντίδος ἐλεύθερον.

Τοῦτο θέλει φανῆ ἐνθυμήσεως ἄξιον.

Ἄπαντα σχεδὸν τὰ πράγματα εὐκολώτερον λέγονται ἢ πράττονται (1).

Πολλὰ συμβεβηκότα δυσφόρητα (2) ἐπέρχονται.

Οὔτε νὰ μεταχειρισθῆ τις ἀσφαλῶς ἵππον ἄνευ χαλινοῦ, οὔτε τὸν πλοῦτον ἄνευ λογιμοῦ δύνατὸν ἐστὶ.

Οὐδέποτε ἡ ψυχὴ ἐστὶν ἐντελῶς ἄμοιρος ἐνεργητικότητος καὶ κινήσεως.

Ὅ,τι τοσοῦτον ἐντιμον ὑπῆρξε διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα αὐτὸν τὸν βασιλέα τῶν βασιλέων, οὐδὲν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀξιοπρέπειαν ὑπάρχει ἀσυμβίβαστον.

Οὗτος ὁ ἀνὴρ καὶ ἐκ τῆς δευτέρας γυναικὸς ἐχῆρευσε (4).

— — Demander. — —
— — préoccupation, θ. — —
— — Mémoire, θ.
(§ 142). — —
— —
— — (§ 316) — —
— — (§ 143, σημ.).
— — (§ 272) Evénement. — —
— —
— — Se servir. (3) — —
— — bride, θ. — —
— — calcul. — (§ 148)
— —
— —
— — dépourvu. activité, θ. (action, θ.)
— —
— — (§ 274) Honorable. — —
— —
— —
— — Dignité, θ.
— — incompatible. (avec.)
— —
— —

(1) Ὡρα ἀκολούθως, σελ. 61. σχολ. 2.

(2) Δυσφόρητος, κατὰ λέξιν, difficile à être supporté, δηλ. κατὰ τὸν § 143, σημ. difficile à supporter, τοῦ βήματος ἐνεργητικῶς μὴ οὐκασσομένου, ἔχοντος δὲ παθητικὴν ἔνοιαν.

(3) Ἐν γίνῃ τὰ ἀντωνυμιακὰ βήματα

ἀπαιτοῦσι τὴν πρόβειν de πρὸ τοῦ συμπληρώματος αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει.

(4) Χηρέω, devenir veuf. Τὸ δὲ βήμα τοῦτο τιθέμενον κατὰ πορελθόντα χρόνον, μεταφράζεται κάλλιον διὰ τοῦ être veuf. Τὸ ἐπίθετον veuf ἀπαιτεῖ τὴν πρόβειν de,

Πνεῦμα ἰσχυρόν καὶ ὑψηλὸν ἐ-
ξιν ἐλεύθερον ἀνησυχίας καὶ ἀγω-
νίας.

Τοῦτο ἐστὶν εὐκολώτατον (1)
ἵνα λέγηται ὅθεν κοινῶς τὸ λέ-
γουσι.

Οἱ μὴ ἀνθιστάμενοι (2) εὐκό-
λως νικῶνται.

Ὁ ὄνος τρέφεται (3) εὐκολώτε-
ρον τῆς ἀγελάδας.

Ἡ κόμπος παράγει καρπὸν
(4) δύσπεπτον.

Οὐδεὶς ἐστὶ δεινότερος (5) ὑ-
μῶν περὶ τὰ νομικά.

Ἡ ἀμάθεια ἐστὶν ἐταίμη πάν-
τοτε εἰς τὸ νὰ θαυμάζῃ ἐαυτήν.

Οὐδὲν ἀισχρότερον τοῦ νὰ ἦναι
τις ἀνωφελὴς εἰς τὸν κόσμον καὶ
εἰς ἐαυτόν.

Ἄβται αἱ γαῖαι οὐ τοσοῦτον εὐ-
φοροεῖτου, ὅσον αἱ τῆς πεδιάδος.

Οὗτος ὁ αἰὼν δὲν ὑπῆρξεν ἀ-
ρετῶν ἄγονος.

— Fort. —
— inquiétude, θ. —
angoisse, θ.

— Résister, ῥ. οὐδ.

— Être nourri. — (§ 316)
vache, θ.

Arbousier. produire. —

— sur (dans.) droit.
Ignorance, θ. — prêt. (§ 143)

— *Honteux. (§ 316) —
— inutile. (§ 149) —

— Fertile.
(§ 144). blé. —

— Siècle, —
— (§ 144) stérile..

ΘΕΜΑ 38.

Ὁ Μιλτιάδης ἦτο (6) φίλος
μᾶλλον τῆς ἐλευθερίας πάντων ἢ
τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐξουσίας.

Οἱ ἄνθρωποι εἰσὶ ἐφευρετικοὶ

— (§ 316). —
propre. (§ 137). — puissance, θ.

— Ingénieux. (§ 143)

(1) Ὁρα Συντακτ. § 143, σημ.

(2) Εὐκόλως νικῶνται, κατὰ
λέξιν, sont facilement vaincus, ἰσχυ-
τερον δὲ sont faciles à vaincre. (Ὁρα
Συντακτ. § 143, σημ.)

(3) Ὁρα τὸ προσηγόμενον σχολ. καὶ
Συντακτ. § 143, σημ.)

(4) Δύσπεπτος, difficile à digérer.

(5) Δεινός, ἐπὶ προσώπων καὶ προ-
κειμένου περὶ ἐπιστήμης, fort, supérieur,
qui excelle, versé. Προτιμητικὸν ἐν-
ταῦθα τὸ versé μετὰ τῆς προθέσεως
ἐν καὶ ἀνάρθρωτος, ἢ dans μετὰ τοῦ
ἄρθρου.

(6) Φίλος, ami, désireux, jaloux (de).

εις τὸ νὰ στήνωσι (1) κατ' ἀλλήλων παγίδας.

Οὗτος ὁ ἡγεμῶν ἦτο πρὸς πάντας εὐπροσήγορος καὶ πρὸς ἕκαστον εὐμενής.

Τὰ δύο ταῦτα τελευταῖα ἔτη ὑπῆρξαν γόνιμα συμβάντων.

Ἐμερίμνα (4) πάντοτε μᾶλλον περὶ τῆς περιουσίας ἢ τῆς τιμῆς αὐτοῦ.

Ὁ ἀνάνδρος τῆς πατρίδος προδότης ἐστὶ.

Ἔσο μὲν θραδὺς εἰς τὴν ἀπόφασιν, ταχὺς δὲ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν (6).

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πάντες οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον εὐγνώμονες εἰσὶ διὰ τὴν ἔπαινον ἢ διὰ τὴν συμβουλήν.

Δὲν ἦτον ἀμέτοχος τῶν ἐλευθερίων (7) τεχνῶν.

Εὐκόλον τὸ μέμφεσθαι, τὸ ἐπικρίνειν καὶ τὸ (8) ἐπιπλήττειν, ἕκαστος δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο.

— — tendre. — —

— — — — Envers. — —

affable. (2) (§ 145). — —

— — bienveillant (3). — —

— — Fécond. (§ 144) événement. — —

— — Fortune, θ. — — (§ 316) — —

— — Lâche. — — traître. (à) — —

— — Lent (5) — — détermination, θ. prompt. — — exécution, θ. — —

— — — — Reconnaissant. (§ 146) — —

— — — — élogé. — —

— — — — conseil. — —

— — — — Etranger (à). — —

— — — — Aisé. (§ 148). blâmer. critiquer. — —

(1) Κατ' ἀλλήλων, κατὰ λέξιν, les uns contre les autres, δηλ. les uns aux autres, τοῦ ῥήματος tendre ἀπαιτοῦντος τὴν πρόθεσιν ἀπὸ τοῦ ἐμμέσου συμπληρώματος αὐτοῦ.

(2) Το ἐπιθέτου affable ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν ἢ τὴν envers πρὸ τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ.

(3) Τὸ bienveillant συντάσσεται μὲ τὴν πρόθεσιν envers καὶ τὴν pour.

(4) Μιμενῶν, prendre soin, être socieux (de). ἐγκαυθὺς προτιμητρία ἢ τελευταῖα ἐκφρασίς.

(5) Τὰ ἐπίθετα lent καὶ prompt ἀπαιτοῦν τὴν πρόθεσιν dans πρὸ τοῦ συμπληρώματος αὐτῶν, ἔαν το συμπλή-

ρωμα τοῦτο ᾖναι οὐσιαστικόν· ἔαν δὲ ᾖναι ῥῆμα κατὰ τὴν ἀπαρέμφατον, ἀπαιτοῦν τὴν πρόθεσιν à.

(6) Ἐνίστα τὸ οὐσιαστικόν, ὃν συμπλήρωμα τινὸς ἐπιθέτου εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ἐκφέρεται γαλλιστὶ διὰ τοῦ ἀναλόγου ῥήματος, εἴτε διατὶ λείπει εἰς τὴν Γαλλικὴν τὸ ἀνταποκρινόμενον οὐσιαστικόν, εἴτε διότι δὲν συντάσσεται ὁρθῶς ἢ κομφῶς μετὰ τοῦ ἐπιθέτου, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει.

(7) Ἐλευθεραὶ τέχναι, beaux-arts.

(8) Εὐκόλον τὸ μέμφεσθαι κτλ., κατὰ λέξιν, (le) blâmer est aisé. Ὅταν δὲ τὸ ῥῆμα κατὰ τὴν ἀπαρέμφατον, (ἢ ὀνομαστικὴν ἀπαρέμφατον) ἐκλαμβῶ-

Τὰ ψυχρότερα καὶ γλυκύτερα πρὸς (1) πόσιν ὕδατος εἶσι τὰ καλ-
λήτερα διὰ τὰ λαχανικά.

Οὐδαμῶς φρόνιμον τὸ ἀπομι-
μῆσθαι τῶν ἀντιπάλων σφάλμα-
τα.

Πεποιθῶς (2) εἰς τὰς προθέ-
σεις μου, ἐπροσπάθησα ὅπως πεί-
σω αὐτὸν περὶ τῆς πρὸς τὴν οἰ-
κογένειαν αὐτοῦ ἀφοσιώσεώς μου

Ὁ ἀνεψιὸς ὑμῶν ἀναντιρρήτως
ἐμπειρὸς ἐστὶ τόσον περὶ τὸ βιολί
ὅσον περὶ τὸ κλειδοκύμβαλον.

— — Doux.
— — — — —
— légume.
— Sage. (§ 148) imiter.
adversaire. —
— — — — —
Fort. (de.) — — — — — intention, θ.
— — — — — persuader.
— — — — —
— — — — — dévouement. —
— Neveu. — — — — — sans contredit.
habile (fort.) — — — — — violon.
— — — — — piano.

ΘΕΜΑ 39.

Ὁμολογῶ ὅτι εἶσαι ἰκανώτε-
ρὸς μου περὶ τὸ ζατρίκιον.

Ἐξ ἡμῶν τῶν τριῶν αὐ εἶσαι
ὁ ἐγκρατέστερος (3) εἰς τὰς ἐπι-
στήμας καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν
χημίαν.

Αἱ τοῦ Σωκράτους ἀστειοτή-
τες δὲν ἦσαν ἥττον ὠφέλιμοι ἢ

Avouer. — — — — — habile (fort.)
— — — — — échecs, οὗσ. πληθ.
— — — — —
Fort. — — — — — science, θ.
— — — — —
— — — — — chimie, θ.
— — — — — Plaisanterie, θ.
— — — — — profitable. (à). —

νηται ἑλληνιστὶ ὡς ὑποκείμενον τῆς προ-
τάσεως, τινος ποιοτικοῦ ἐπιθέτου ὄν-
τος κατηγορουμένου, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ
φράσει, τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον, ἐκφέρεται ἰπίσως Γαλλιστὶ διὰ τῆς
ἀπαρεμφάτου, ἀλλ' ἀποβάνει συμπλή-
ρωμα τοῦ ῥηθέντος ἐπιθέτου, τοῦ συντε-
ταγμένου μετὰ τοῦ ῥήματος εἶνε τριτο-
προσώπου τιθεμένου οὕτω πως: εὐκολ-
ον τὸ μίμνησθαι, il est aisé de blâmer,
ἀντι blâmer est aisé: ἐν δὲ τῇ περι-
πτώσει ταύτῃ τίθεται πάντοτε ἡ πρό-
θεσις de πρὸ τοῦ ὀνομαστικοῦ ἀπαρεμ-
φάτου.

(1) Ὁρα προηγούμενως σελ. 67, σγ. 6.

(2) Πεποιθῶς, plein de confiance dans,
certain de, fort de.

Τὸ ἐπιθετὸν fort ἀπαιτεῖ πρὸ τοῦ συμ-
πληρωμάτος αὐτοῦ, τὴν μὴ πρόθεσιν de
ἐν γένει.

Τὴν δὲ sur, προκειμένου πρὸ τῶν ὀρ-
γάνων τῆς μουσικῆς, τὴν δ, προκειμένου
περὶ παιγνιδίων.

Τὴν en ἀνεῦ ἄρθρου ἢ τὴν dans μετὰ
τοῦ ἄρθρου ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν
γραμματίων.

Τὴν dans καὶ τὴν sur προκειμένου ἐ-
πίσης περὶ γλωσσῶν,

Καὶ τὴν pour πρὸ ῥήματος κατὰ τὴν
ἀπαρεμφάτου.

(3) Ἐγκρατὴς εἰς τινα ἐπιστήμην, qui
sait bien une science, δηλ. qui est
fort dans κτλ.

οὐ σπουδαῖοι λόγοι εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ (1) διατρίβοντας.

Ἡ θρησκεία ἐστὶ ἀναγκαία καὶ φυσικὴ τῷ ἀνθρώπῳ.

Οὗτος ὁ πατὴρ τῆ οἰκογενείας αὐτοῦ χρήσιμος καὶ προσφιλέστιν.

Αὐτὸ τὸ παιδίον εἰς τὰς ἐπιπλήξεις ἀναίσθητόν ἐστι· εἰδείχθη ἀπειθὴς ἀείποτε πρὸς τὰς ἡμετέρας συμβουλὰς καὶ δυσαρεστημένον εἰς τὰς παραινέσεις ἡμῶν.

Οὗτοι οἱ μαθηταὶ εἰσὶν οὐ μόνον εὐπειθεῖς, ἀλλὰ καὶ αἰδέημονες πρὸς τοὺς διδασκάλους αὐτῶν.

Ὁ Νέρων ἦτο τσοῦτον μισητὸς εἰς τοὺς (3) ἰδιώτας καὶ τοὺς γερουσιαστὰς ὅσον ἦτο σκληρὸς πρὸς αὐτούς.

Πρᾶγμα παράδοξον, οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐπαίνων μὲν ἀκόρεστος ἐστὶ, πρὸς αὐτοὺς (4) δὲ ἀναίσθητος.

Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος εἰς τοῦτο.

Ἦτο συγγενὴς τοῦ ἀνεψιοῦ μου, καὶ εἰς αὐτὸν ἦτο ἀφωσιωμένος.

Οὐδέποτε τὸ γῆρας αὐτοῦ ὑπῆρξεν αὐτῷ ἐπαχθές.

Ἐστὲ φιλόφρονες πρὸς τοὺς πένητας καὶ ἀγαθοὶ πρὸς αὐτούς.

sérieux. discours. — —

Religion. θ. — —

— naturel. (à). — —

— — Famille, θ.

— utile. — cher.

— — — —

— — — — Reproche.

insensible. — se montrer.

rebelle. (à) — — — —

— — — — mécontent. (de)

— — — — avis.

— — — — — — — —

— — — — — — — —

Docile (soutmis.) (2) — —

— — — — — — — —

Néron. — — — — odieux.

— — — — — — — —

sénéateur. — — — — cruel.

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

(1) Διατρίβειν, demeurer, habiter, κατοικεῖν, vivre, ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ φράσει.

(2) Τὸ ἐπίθετον soumis ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν à, πρὸ τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ, τὸ δὲ respectueux τὴν πρόθεσιν

envers.

(3) Ἰδιώτης, particulier, simple citoyen,

(4) Ὁρα Συνακτ. § 152, 3ον καὶ 4ον.

(5) Ὁρα Συνακτ. § 152, σημ. 3ην.

(6) Τὸ μὲν ἐπίθετον honnête ἀπαιτεῖ

Ἄπαντες εἴμεθα φίλοι τῆς ἐργασίας καὶ εἰς αὐτὴν συνειθισμένοι.

Ami. (1) accoutumé.

Ἀναφορικαὶ καὶ προσωπικαὶ ἀντωνυμιαὶ θεωρούμεναι ὡς συμπληρώματα τῶν ποιητικῶν ἐπιθέτων.

ΘΕΜΑ 40.

Τὸ πάτριον (2) ἔδαφος οὐχὶ μόνον πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους προσφιλές ἐστίν, ἀλλὰ καὶ (3) ἴδῶν καὶ εὐάρεστον.

Sol. cher. doux. — agréable.

Οἱ νεανίαι συνήθως ἐρασταὶ (4) εἰσι τῶν μεταβολῶν, καὶ ἐκ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν ἐπιβρέπεις εἰς αὐτάς.

Jeunes gens. — changement. — porté (§ 143).

Βεβλιότερον τοῦτο δι' ἡμᾶς ἢ ἐκαίνο δι' ἐμέ.

Certain.

Ὁ θυμὸς ἐστὶν ἐλάττωμα εἰς τὸ ὅποσον ὁ σοφὸς οὐδαμῶς ὑπόκειται.

Colère, θ. — sage. — être sujet.

Ἐὰν θέσιν ἀπολαύσης, ἔσο ἀξίος αὐτῆς.

— charge, θ. obtenir. (5)

τὴν πρόθεσιν envers, τὸ δὲ bon τὴν roug πρὸ ὀνόματος προσώπου.

φάτου. (1) Ὁρα Συντακτ. § 152, σημ. 4ην.

Τὸ honnête ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν en ἀνευ ἄρθρου ἢ dans μετὰ τοῦ ἄρθρου ἐπὶ πράγματος.

(2) Πάτριον ἔδαφος, sol natal, sol de la patrie.

Τὸ bon ἀπαιτεῖ ποτὲ μὲν τὴν πρόθεσιν roug, ποτὲ δὲ τὴν ἄ πρό τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ, προκειμένου περὶ πράγματος.

(3) Ἐξυπακούεται ἰστί πρὸς αὐτοῦς, ἕπερ γαλλιστὶ ἀναγκασίως ἐκφράζεται. (Ὁρα Συντακτ. § 152, σημ. 3ην.)

Ἀπαιτεῖ δὲ τὴν ἄ πρό τῆς ἀπαιρέ-

(4) Ἐρασταὶ, δηλ. ζηλωταί, amateurs (de).

(5) Ὁρα Συντακτ. § 152, σημ. 2ην.

Ἀπεδιώχθησαν τῆς νήσου πρὶν ἢ θεὰ γίνῃ Ἰλεως πρὸς αὐτούς.

Τὰ πράγματα ὅσων τις ἐστὶ μᾶλλον περιέργος, οὐκ εἰσὶ πάντοτε τὰ ὠφελιμώτερα

Ὁ ἄνθρωπος εἰς ὃν ἀληθῶς εἶσθε εὐάρεστος, ἐκείνος ἐστὶν ὃν ἐπαινεῖτε.

Οἱ ἄνθρωποι φύσει δὲ ἀγαπῶσιν εἰμὴ ὅ,τι δύναται νὰ τοῖς (2) ἦναι ὠφελιμον.

Τὸ παρ' αὐτοῦ ἀπολεσθὲν (3) τοσοῦτον μέγα ὥστε ἀπαρκαύθητος (4) ἐστὶ.

Μὴν ὁμιλεῖς πρὸς αὐτὸν ὅστε περὶ μίσους, οὐκ περὶ φιλίας, διότι οὐδαμῶς περὶ τούτων ἐνδιαφέρεται (5).

Ὡς πρὸς τὰ συμφέροντα τὰ οὐκ ἐπιθυμῶντα, δὲν ὑπῆρξαν ἀμέλειαν περὶ τούτων (6).

Etre chassé (§ 305) — —

— — propice. (1) — —

— (§ 151) — — (§ 105).

— — curieux. (§ 142) — —

— — utile.

— — (§ 151) — —

— — (§ 143) — — (§ 209)

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — — Inconsola-

— — — — — ble.

— — — — —

— — — — — *Haine, θ. — — — —

— — — — — Etre indiffé-

— — — — — rent. (insensible) (5).

— — — — — Intérêt, domesti-

— — — — — q ue. — — — — insoucieux.

— — — — — (6).

Συμπλήρωμα τοῦ ὑπερθετικοῦ.

(§ 153—154)

ΘΕΜΑ 41.

Ἐκ τῶν Ἑλλήνων ῥητόρων περισημότεροι εἰσὶν οἱ ἐν Ἀθήναις ζήσαντες, καὶ τούτων πρῶτος ἀναντιρρήτως ὁ Δημοσθένης.

— — — — — Orateur (§ 152)

célèbre. — — — — (§ 302) —

vivre, ῥ. οὐδ. — — — —

sans contredit. — — — —

(1) Ὁρα συντάκτ. § 152, σημ. 2ον.

(2) Νὰ τοῖς ἦναι ὠφελιμον. (Ὁρα Συντάκτ. § 143 καὶ 152, σημ. 2ον.)

(3) Το ἀπολεσθὲν παρ' αὐτοῦ, ἔξουκαλοῦμαι πρὸς ἄγαθον, κατὰ ῥῆσιν la chose, l'objet perdu par lui, ἡ ἀποδῆ. sa perte.

(4) Ἀπαρκαύθητος ἐστὶ, ἐξουκαλοῦμαι περὶ τούτου.

(5) Τὰ ἐπίθετα indifférent, insensibile ἀπαιτοῦν τὴν πρόθεσιν ἀ πρὸ τοῦ συμπληρώματος αὐτῶν. (Ὁρα Συντάκτ. § 152, σημ. 2ον.)

(6) Τὰ ἐπίθετα insoucieux συντάσσονται διὰ τῆς πρόθεσις de μετὰ τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ. (Ὁρα Συντάκτ. § 152, σημ. 1ον.)

Αἱ Συρακοῦσαι ἦσαν ἡ μέγα-
λητέρα καὶ ὠραιότερα τῶν ἑλ-
ληνίδων πόλεων.

Ὁ Καῖσαρ, ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν
τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ ῥητόρων, ἦν ὁ
κομψότερον λαλῶν τῶν λατινικῶν.

Οἱ ἐξοχώτεροι βασιλεῖς τῆς
Περσίας ἦσαν ὁ Κύρος καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ Ἰστάσπου Δαρεῖος· ὁ πρῶτος
τῶν δύο τούτων ἡγεμόνων ἐφρ-
νεύθη κατὰ τινὰ μάχην παρὰ τοῖς
Μασσαγέταις (1).

Ὁ Ἀλέξανδρος τοὺς γαρραιοτέ-
ρους τῶν στρατιωτῶν του εἰς τὴν
ἐαυτῶν πατρίδα ἀπέπεμψεν.

Ὁ δικαιοτέρος πάντων τῶν
ἀνθρώπων ὑπῆρξεν, ὡς (2) λέγε-
ται, ὁ Ἀριστείδης.

Διατὶ ἤλθες, εἰ κἀκίστος τῶν
ἀνθρώπων;

Ὁ Σικελῖον ἐκρίθη ὁ ἐναγέτο-
τερος τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ.

Ἡ πεύκη (3) καὶ ἡ ἔλατος ὡς
τὰ ὑψηλότερα καὶ εὐθύτερα τῶν
δένδρων θεωροῦνται.

Ἡ ὄψις τῶν αἰσθησῶν ἡμῶν
ἐστὶν ἡ ὄρασις.

Ἐκ τῶν ἀναριθμητῶν πρὸς ἐμὲ
(4) εὐεργεσιῶν σου, αὕτη ἐστὶται
ἡ εὐχρηστοτέρα.

Ὁ Βορυσθῆνης ἐστὶν ὁ θερπνό-
τερος τῶν ποταμῶν τῆς Σκυθίας·
ἐκεῖ ῥέουσι ἄλλοι ποταμοὶ ὧν ὁ
μεγαλειότερος ἐστὶν ὁ Δούναβις.

Syracuse, θ. — — — — —

(§ 153) — — — — —

— — — — —

César. — — — — —

époque, θ. (temps.) — — — — —

— parler. — — — — —

Eminent. — — — — — (§ 154)

Perse, θ. — — — — — Cyrus

Hystaspes, Darius. — — — — —

(§ 129) — — — — —

être tué. — — — — —

Messagète. — — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — — (§ 102.) — — — — —

— — — — —

— — — — — Méchant,

— — — — —

— — — — — Etre jugé. — — — — —

(§ 154) — — — — —

Mélèze. — sapin. — — — — —

*haut. — Droit. — — — — —

— être regardé. — — — — —

Vif, sens. — — — — —

— vue, θ. — — — — —

— — — — — Innombrable. — — — — —

— — — — — agréable.

Borysthème. — — — — — agréable.

— Scythie. — — — — —

— couler. — — — — —

— — — — — Danube.

(1) Οἱ Μασσαγέται, λαὸς τῆς ἀρχαίας
Σκυθίας, Messagètes.

(2) Ὡς, comme (à ce que).

(3) Ἡ πεύκη ἢ ἄλλως καλουμένη λά-

ρυξ, mélèze, δένδρον κωνοειδές.

(4) Εὐεργεσίαι, services, bons of-
fices, κατὰ τὸν πικτυονικόν.

Ὁ Πυθαγόρας ἔλεγεν ὅτι ἡ μεγαλύτερα τῶν πέλειων ἐστὶν ἐκείνη ἧς ἐνάρετοι εἰσὶν οἱ κάτοικοι.

Ἡ παιδεία ἐστὶ, διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὁ πολυτιμότερος τῶν θησαυρῶν.

Ὁ Βλέφαρς ἐστὶν ὄλων τῶν τετραπόδων ζώων ὁ ἥττον (1) δασύτριξ.

Pythagore. — — — —

Instruction, θ. — — — —
— précieux.

Eléphant. — — — —
— quadrupède.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Α΄.

— Συμπλήρωμα ἄμεσον καὶ ἔμμεσον τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων.

(§ 155—168.)

ΘΕΜΑ 42.

Τὰ ἄνθη τὴν αὐτὴν λαμπρότητα πάντοτε δὲν ἔχουσιν.

Ὁ σοφὸς εἰς τὰ πάντα τὴν πρόθεσιν ἐξετάζει, οὐχὶ δὲ τὴν ἐπιτυχίαν.

Ἡ εὐτυχία ἀφ' ἑαυτῆς ἔχει αἰετοτε φίλους.

Ὁ στρατὸς διῆλθε τὰς Ἄλπεις μετὰ πολλοῦ τρόμου.

Οἱ ἄνθρωποι εὐχαρίστως πιστεύουσιν εἰς ὅ,τι ἐπιποθοῦσιν.

Οἱ κροκόδειλοι ἔχουσι τὸ μὲν ἄνω μέρος τοῦ σώματος σκληρὸν

Fleur, θ. — — éclat.

Intention, θ. examiner. — —
— succès.

Bonheur. — — — —

— Traverser. Alpes. πλ.θ.
— — (§ 272) frayeur, θ.

— Volontiers.

— désirer.

Crocodile. — — — —
— — — — dur.

(1) Δασύτριξ, à poils épais, serrés, δηλ. velu.

καὶ ἀδιαπέραστον, τὸ δὲ κάτω
μαλακὸν καὶ τρυφερόν.

Ὁ Μιλτιάδης ἀπλευθέρωσε τὸς
Ἀθήνας καὶ τὴν Ἑλλάδα ὅλην.

Πᾶν ζῶον ἔχει αἰσθήσεις.

Ἡ τιμωρία παρηκολούθησε τὸ
ἔγκλημα ἐκ τοῦ πλησίον.

Τινὲς τὴν εὐγλωττίαν τοῦ Θου-
κυδίδου θαυμάζουσιν.

Ἡ θρησκεία μόνη (1) δύναται
νὰ μορφώσῃ πολίτας καλοὺς, ὑ-
πηκόους πιστοὺς, υπέρτατος ἀνε-
κτικῶς, κυρίους ταπεινοὺς, ἀρ-
χοντας ἀδιαφθόρους, ἡγεμόνας ἐ-
πιεικεῖς, φίλους ἀληθεῖς.

Ἡ ἀπληξία δὲν ἔχει ὄφρα.

Ἐλεγεν ὁ Σόλων ὅτι ὁ πλοῦ-
τος ἐπιφέρει τὸν κόρον.

Οὐδέποτε τις μετ' ὀργῆς (2)
λαμβάνει καλὰς ἀποφάσεις.

Οἱ ἐπαινοῦντες τοὺς μωροὺς
τὰ μέγιστα βλάπτουσιν αὐτούς.

Οὐδέποτε λέγει τις ὅτι δὲν
ἔχει εὐφυῖαν.

Ὁ ἀὴρ μὲν ἐξογκώνει (3) τοὺς
κενοὺς ἀσκούς, ἡ δὲ οἴσκει τοὺς
μωροὺς.

Ἡ φύσις μᾶς εἶδωκε τὰ δά-
κρυα ὡς παρηγορίαν ἐν ταῖς δυ-
στυχίαις.

Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρ-
ποὺς καλοὺς ἐκπίπτει καὶ εἰς
πῦρ βάλλεται (4).

— impénétrable. — — —
moi. — tendre.

Miltiade. affranchir.

— — — — — (§ 156) sens.

Châtiment. suivre.

— — — — — Eloquence, θ. Thuci-
dide. — — —

— — — — — (§ 156)

sujet. fidel. serviteur.
patient. maître. humble. magis-
trat. incorruptible. — — —
clément.

Cupidité, θ. — — — borne, θ.

causer (engendrer.) dégoût.

Prendre. — — — résolution, θ.

Louer. sot.

— — — — — nuire (faire du mal.) — — —

— — — — — (§ 156). esprit.

— — — — — gonfler.

— — — — — outre. — — — présomption, θ.

— — — — — Consolation, θ. — — —

— — — — — Faire (porter.)

(1) Δύναται νὰ μορφώσῃ, κατὰ λέξιν, peut former, δηλαδὴ, sait former, τοῦ βήματος; savoir τιθεμένου ἕως ἐπιτακτικῆς ἀντὶ τοῦ pouvoir.

(2) Μετ' ὀργῆς, δηλ. ἐν ὀργῇ.

(3) Ἐξογκώνει, δηλ. φουσκώνει.

(4) Βάλλεται, δηλ. ρίπτεται.

ΘΕΜΑ 43.

Οὐ κυβερνῶντες ὁμοιάζουσι τοῖς οὐρανίοις σώμασιν, ἄπερ μεγάλην μὲν λάμπιν ἔχουσαν, οὐδόλως δ' ἀνάπαυσιν.

Ὡς οἱ ποιηταὶ τὸν Αἰσχύλον, τὸν Σοφοκλέα, τὸν Εὐριπίδην μιμοῦνται, οὕτω καὶ οἱ φιλόσοφοι τὸν Πλάτωνα, τὸν Ἀριστοτέλην, τὸν Θεόφραστον.

Ὁ νέος βσιλεύς κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάδοχον ἠθέλησε νὰ ἔχῃ (1) ὡς πρῶτιστον καὶ φίλτατον ὑπουργὸν ἓνα ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφωσιωμένων συνεταίρων τῆς νεότητός του.

Ἡ θρησκεία (2) ἐπιτάττει ἓνα εὐεργετῶμεν (3) τοὺς κακοποιῶντας ἡμᾶς.

Ἡ φύσις εἰς τὸν ἄνθρωπον ἔδωκε τὰς χεῖρας ὡς ἔργαλεία πρὸς ἀπείρους τέχνας ἐπιτήδεια.

Ἡ δυστυχία νῆαν προσθέτει λάμπιν εἰς τὴν δόξαν τῶν ἐπιστήμων ἀνδρῶν.

Μὲ ἀπῆλλαξαν ἀπὸ τῶν δεσμῶν μου.

Ὅταν μέλλῃς νὰ (4) συμβουλευθῇς τινα περὶ τῶν ὑποθέσεών σου, ἐξέτασον πρῶτον πῶς κυ-

— Ressembler, ῥ, οὐδ.

— corps. —

— éclat. —

repos.

— — Eschile.

— —

imiter. —

— Aristote.

Théophraste.

— — —

— Avènement. — —

— — principal. — intime.

— (§ 129) — — —

— dévoué. compagnon.

— — —

Religion, θ. — —

— (§ 156) — —

— — —

— — —

— — — Instrument.

— — — propre.

— — — Ajouter.

éclat. (§ 161). — —

remarquable (*grand*). —

— Délivrer. (§ 163). —

chaîne, θ. — —

— — — Consulter.

— — — affaire, θ.

— — — examiner. — —

(1) Νὰ ἔχῃ ὡς πρῶτιστον κτλ. Ὅταν τὸ ἔσοχ ἢ ἡ ἀντανουμία, ἄσασιν συμπλήρωμα τινῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων ὡς τὰ ανοίξ, choisir, prendre, vouloir, appeler, κτλ. ἀκολουθεῖται ὑπὸ ἀνάρθρου οὐσιαστικοῦ τροποποιούντος αὐτὸ, τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο λαμβάνει τὴν πρόθεσιν pour πρὸ αὐτοῦ, ἥτις ἰλλημιστῶ

ἐκφέρεται διὰ τοῦ ὡς, ἢ παραλείπεται.

(2) Ἐπιτάττω, prescrire (vouloir).

(3) Εὐεργετεῖν τινα, faire du bien à quelqu'un, κακοποιεῖν τινα, faire du mal à quelqu'un.

(4) Συμβουλευόμεαι τινα, consulter, quelqu'un, ἢ prendre conseil de quelqu'un.

Βερνᾶ (1) τὰς ἰδίας αὐτοῦ, διότι ὁ συλλογίζομενος κατωῶς περὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ, οὐδέποτε θέλει δώσει καλὰς συμβουλὰς διὰ τὰς ἄλλοτρίας; (2) ὑποθέσεις.

Ἄς ἀφιερῶναι ἢ νεολαία καιρόν, τινα εἰς τὰς παιδιὰς; καὶ τὰς ματαίαις ὀρέξεις τῆς ἡλικίας αὐτῆς.

Ὁ Δαρεῖος ἐξώπλισε στόλον ἐκ πεντακοσίων πλοίων τοῦ ὁποίου τὴν ἀρχηγίαν ἐνεπιστεῖθη εἰς τὸν Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην, καὶ τοῖς ἔδωκε διακοσίαις χιλιάδας πεζικοῦ καὶ δέκα χιλιάδας ἵππικοῦ.

Σέβας ὀφείλεται εἰς τὴν ἀρετὴν, τὸν βῆθρον, τὸ γῆρας, τὰς γυναῖκας, τοὺς παῖδας καὶ τὴν δυστυχίαν.

raisonner.

— Consacrer (*donner*). —

— jeu. —

vain (*frivole*) goût.

Darius. équiper.

commandement. confier.

(§ 161). Datis.

— infanterie, θ.

Respect. être dû (§ 102). —

— rang.

ΘΕΜΑ 44.

Ἄπασαι αἱ τῆς Θεσσαλίας πόλεις πρὸς μὲν τὸν Πελοπίδαν χρυσοῦς στεφάνους καὶ ἀγάλματα χαλκῆ ἀπένειμαν, πρὸς δὲ τὰ τέκνα αὐτοῦ γαίης (3) πλείστας.

Τί ἀναξιώτερον τοῦ συγκρίνειν πράγματα σεβάσιμα μετὰ περιφρονητῶν;

Ἐνδέχεται μὲν, τῇ ἀληθείᾳ, ν' ἀποκτήσῃ τις πλοῦτην, οὐδὲν δὲ εὐκόλον ἐστὶ ν' ἀγοράσῃ διὰ τοῦ πλούτου δοξάν.

— Thessalie, θ. —

— (§ 283) —

— décerner. (§ 161) —

— — — — — considérable.

— Indigne. comparer. (4)

— respectable. —

méprisé.

— Acquérir. —

— — — — — acheter.

(1) Κυβερνῶ, gouverner (é g l e r).

(2) Ἀλλοτρία ὑποθέσεις, affaires des autres, affaires d'autrui.

(3) Πλείστος, κατὰ λέξιν, le plus nombreux, le plus considérable. ἀκέραια καὶ ἰνίστη ὡς ἐνταῦθα, διὰ τοῦ ἀκλῶς considérable.

(4) Τὸ ῥῆμα comparer συντάσσεται μετὰ τῆς προθέσεως à καὶ τῆς avec: συντάσσεται μὲν μετὰ τῆς à ὅταν ὑπάρχῃ ἀναλογία ἢ σχέσις ὁμοιότητος ἢ σχετικῆ ὁμοιότητος εἴτε φυσικῆ εἴτε μεταφορικῆ μεταξύ τῶν ἀντικειμένων· συντάσσεται δὲ μετὰ τοῦ avec, ὅταν

Ὁ Νέρβας τὸν Τραϊανὸν ὡς διάδοχον αὐτοῦ ἐξελεξατο.

Ὡς πιστοὺς ἀνθρώπους θεώησον οὐχὶ τοὺς πάντας, ὅτι λέγεις καὶ ποιεῖς ἐπαινοῦντας, ἀλλὰ τοὺς τὰ σφάλματα ἐπιτιμῶντας.

Ὁ Ἀλκιβιάδης ἔσχε (2) τὸν Περικλῆ ὡς κηδεμόνα.

Τὰ ζῶα τὰς βλαβεράς ἀπὸ τῶν ὠφελίμων οὐσιῶν διακρίνουσι.

Ὁ τοῦ Κόνωνος υἱὸς Τιμόθεος ὑπῆρξεν ὄχι κατώτερος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατὰ τὴν δόξαν τῶν ὀπλων, εἰς ἣν οὗτος καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ εὐφυΐας τὴν λάμψιν προσέθηκεν.

Ὁ Ἀλκιβιάδης ἀπέσυρε τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τόπων οὓς κατεῖχεν.

Ἀφῆρσαν ἀπὸ τῆς οἰκίας ὄλα τὰ σκεύη, ἅπερ περιελάμβανε.

Οἱ Γόθοι εἰσέβαλον (3) εἰς Εὐρώπην καὶ ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀφῆρσαν αὐτήν.

Ταχέως ἐγένισαν (4) τὰ πλοῖα ζωοτροφῶν, χρημάτων, ὀπλων καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων προμηθειῶν.

Ὁ Βέρρης εἶχεν ἀφαιρέσει ἐκ τῶν μᾶλλον σεβασμοῦ ἀξίων ναῶν τὰ σεβαστότερα τῶν θεῶν ἀγάλματα.

Παύσαντος τοῦ ἀκολουθεῖν τὰς

Nerva. Trajan. —

successeur. — choisir. (1)

— Fidèle (*sûr.*) — regarder.

— faire. louer. —

— faute, θ. blâmer.

— — — Périclés.

— tuteur.

— — — Nuisible. —

salutaire. substance, θ. —

Conon. —

— — — inférieur.

— (§ 137) — dans. —

— — — génie. éclat.

ajouter.

— Retirer.

troupe, θ. — (§ 163) —

— — — occuper.

Oter. (§ 163) — — —

meuble. — — —

Goth. — — —

— (§ 163, σημ.) — — — arracher. —

— Charger. —

vivres, οὐσ. πληθ. — — —

— — — provision,

θ.

Verrès. — enlever. —

(§ 163, σημ. 1.) — — —

— auguste. —

— — —

— Cesser, ῥ. οὐδ. —

δπάρη μεταξὺ τῶν ὁμοῦ ἀντικειμένων ἀντίθεσαι, ἀνομοιωθεῖς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἐξακολουθεῖσαι.

(1) Choisir. (ὄρα προηγουμένης σελ. 70, σελ. 1.

(2) ὄρα προηγουμ. σελ. 70, σελ. 1.

(3) Εἰσβάλλω, fondre sur, se jeter sur, faire irruption.

(4) Ἐγένισαν, δηλ. ἐφόρτων τὰ πλοῖα.

Ἀπέσπασαν ἐκ τοῦ μετώπου αὐτοῦ τὸ ἱερὸν διάδημα.

Ἢλλαξε τὸν μονόφθαλμον ἕπτον του ἀντί τυφλοῦ.

Ἡ χελιδὼν τὴν ἐκυτῆς φωλεὰν εἰς τὰς δοκοὺς ἀναρτᾷ.

Ὁ Θεὸς νὰ με φυλάξῃ ἀπὸ τοιαύτης σκέψεως.

Ἐὰν ἀπὸ τῆς καρδίας του ἀφαιρέσητε πᾶσαν ἐλπίδα, ἀραιρεῖτε ἀπ' αὐτοῦ τὴν ζωὴν.

Τὸ ἀργύριον πασῶν τῶν δαπανῶν τούτων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀφῆρει.

Ἀπέσυρον αὐτὸν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τοῦ ὕπνου.

Διατί (5) μέμφεσθεὼς ὑπόκρισιν τὸ φρόνιμον πρόσωπον αὐτοῦ.

Ἀνήρτησαν εἰς τοὺς θόλους καὶ τοὺς τοίχους τῆς ἐκκλησίας τὰς ἀπὸ τῶν πολεμίων χυριευθίσιας σημαίας.

Arracher. (1) — front|

— sacré. —

— Borgne. —

— contre. aveugle.

Hirondelle, θ. — nid|

— solive, θ. suspendre. (2)

— — — Préserver, —

— pensée, θ.

— — — — —

Arracher. — — —

enlever. (3) — — —

Argent. — — —

— — — — —

trésor. enlever (puiser). (4)|

Arracher. — — —

— — — — —

— Taxer. — — — hypocrisie, θ. — — —

Appendre. — — — vouite, θ.

mur. — — —

— — — être pris|

— — — — —

Συμπλήρωμα.

Τῶν παθητικῶν ῥημάτων.

(§ 169—172).

ΘΕΜΑ 50

Αἱ ἐπιτυχίαι καὶ αἱ ἀποτυχίαι. Succès. — revers.

μετὰ τινος ἐκ τῶν πρόθεσιν τὰς ὁποίας διχονται τὰ ῥήματα, ἅπερ, ὡς τοῦτο, σημαίνουσιν κίνησιν πρὸς τινὰ τόπον, ἢ διεύθυνσιν πρὸς τινὰ ἢ τι, ἀπαιτεῖ, ὡς ἐκ μεγίστης ἀνωμαλίας, τὴν πρόθεσιν de, ἣτις προτάσσεται τοῦ ἐμμέσου συμπληρώματος τῶν ῥημάτων τῶν σημαίνοντων τὴν ἀπομάκρυνσιν, τὴν ἀναχώρησιν ἀπὸ τοῦ τοῦ, τὴν ἀποχώρησιν.

(1) Τὸ ῥῆμα arracher ἀπαιτεῖ μὲν πάντοτε τὴν πρόθεσιν à πρὸ τοῦ ἐμμέσου συμπληρώματος, ἐπὶ ὀνόματος προσώπου.

ἀπαιτεῖ δὲ τὴν πρόθεσιν de πρὸ τοῦ τοπικοῦ ὀνόματος, καὶ, ἐν γένει, ὅταν τὸ ἔμμεσον καὶ τὸ ἐμμέσον συμπλήρωμα ἐκφράζωσι ἀψυχα πράγματα.

(2) Τὰ ῥήματα pendre, appendre, suspendre ἀπαιτοῦν τὴν πρόθεσιν à πρὸ τοῦ ἐμμέσου συμπληρώματος αὐτῶν.

(3) Ὡρα Συντάκ. § 163 σημ. 1^{την}.

(4) Puisse. (Ὡρα προσηγομένως, σελ. 79.

σφαλ. 1^{ον}.

(5) Μέμφεσθεὼς, accuser, taxer (de),

(Ὡρα Συντάκ. § 164.)

χλαιο του ρωμαϊκου λαου μετα λαμπροτητος εξιστορηθησαν υπο ενδοξων συγγραφεων.

Ο Τηλέμαχος συνοδεύεται υπο του Μέντορος.

Ο Θεός θέλει να γνωρίζεται και να λατρεύεται υπο των πλασμάτων αυτού.

Η εν Παλαιστίνη πόλις Καισάρεια υπο Ηρώδου οικοδομήθη.

Ηρώτησα τους Ιατρούς περι της καταστάσεως του ασθενούς οστις εφαινετο (1) κατεχόμενος υπο στυγερας θλιψεως.

Αριστοτέλης (2), ανηρ ἀγγίλουσ συνοκινήθη υπο της δόξης του βήτορος Ισοκράτους.

Οι υπερβολικοί καύσωνες τη πνοη των ανέμων συγκερνώνται.

Η τοιαύτη (3) ειρήνη ουτε υπο της Συγκλήτου, ουτε υπο του λαου εποδοκιμάσθη.

Πολλάκις τα (4) θηρία κάμπτονται υπο του ἄσματος και (5) καταπραυνονται· ημεϊς δε οι υπο των τεχνων περωτισμένοι δεν συγκινούμεθα υπο των (6) φθόγγων της ποιήσεως.

Η γνώμη αυτη αποδοκιμάζε

éclat. être célébré. —

— Être accompagné. —

— Être connu.

créature, θ.

— (§ 302). Palestine, θ. — Césarée, θ. (§ 471). —

Questionner. — état.

— être enveloppé. — terrible (noir.) chagrin.

— (§ 415) — Être ému. — (§ 170) —

Excessif chaleur, θ. soufflé. — être tempéré. (§ 172).

— Sénat. —

— être approuvé.

— Être fléchi,

— être éclairé.

— être touché. —

— Être approuvé.

(1) Κατεχόμενος υπο στυγερας θλιψεως, κατά λέξιν, saisi d'un noir chagrin, και δια μεγαλητέραν ενέρσειν και κομψότητα, enveloppé d'un noir chagrin.

(2) Άνηρ ἀγγίλουσ, homme de génie.

(3) Η τοιαύτη ειρήνη. Πολλάκις όταν το ούσιαστικόν τροποποιήται Ἑλληνιστί υπο του άριστου επιθέτου τοιοῦτος μετά του άρθρου, ως εν τη παρούση προτάσει, ἡ έκφρασις αυτη εκφέ-

ρεται Γαλλιστί δια μίξιν εκ των επομένων έκφρασεων: ce genre de, cette espèce de, cette sorte de, μετά του βήδεντος ούσιαστικου: η τοιαύτη ειρήνη, cette sorte de paix.

(4) Θηρία, bêtes féroces.

(5) Καταπραυνέσθαι, s'adoucir, se calmer, και κατ' έκτασιν, s'arrêter.

(6) Φθόγγος, son de la voix, accent.

ται ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρ' ἡμῶν.

Ὁ Κνάϊος Πομπήιος τοσοῦτον ἠγαπήθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὅσον εἶχε (1) μισθῆ παρ' αὐτῶν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Αὐτὴ ἡ δρῦς ἀνετράπη ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

Ἡ Καρχηδὼν ἐκτίσθη ὑπὸ Διδου, ἣτις ἔφερεν εἰς αὐτὴν ἀποικίαν ἐκ τῆς Τύρου.

Πάντες παρασυρόμεθα ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς τιμῆς, καὶ οἱ μᾶλλον ἐνάρτοι ὑπὸ τῆς δόξης δελεάζονται.

Αἱ δουρείδες αὐταὶ γῶραι φαίνονται ὅτι κατεδικάσθησαν ὑπὸ τῆς φώσεως εἰς αἰωνίαν ἀφροίαν.

Cnëius. —

(§ 170) —

— Être renversé. —

Carthage, θ. —

Didon. — amener. —

colonie, θ — (§ 305) —

— Être entraîné. —

être séduit.

Triste. —

être condamné. — (2)

— stérilité, θ.

Συμπλήρωμα.

Τῶν οὐδετέρων ῥημάτων

(§ 173—177)

ΘΕΜΑ 51.

Πάντα τῆς ἀρχαιότητος τὰ ἔθνη ὑπετάγησαν κατὰ πρῶτον εἰς βασιλεῖς.

Ἡ Αἴγυπτος, πρὸς τὰς εὐφροσύνας γῶρας ἀμιλλᾶται.

Προλαμβάνετε (3) τὴν ἀθύνειαν, ὅταν ἐρχεται.

— Antiquité, θ.

— obéir, ῥ. οὐδ. —

Egypte. — fertile.

— (3) rivaliser, ῥ. οὐδ.

(1) Εἶχε μισθῆ παρ' αὐτῶν, κατὰ λέξιν, il avait été lui d'eux. (Ὁρα Σουτάκτ., § 223.)

(2) Ὁρα Σουτάκτ. § 172, σημ. 2ον. καὶ § 165.

(3) Προλαμβάνειν, prévenir, ῥ ἐνεργ. aller au devant de.

(3) Τὸ οὐδέτερον ῥῆμα rivaliser ἀπαίτει μὲν τὴν πρόθεσιν avec πρὸ τοῦ οὐτικιστικοῦ τοῦ θαλοῦντος τὸ πρόσωπον ἢ τὸ πρῆγμα μετὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἀμιλλὰ, τὴν δὲ πρόθεσιν en καὶ de πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὅπου ἐκφράζει τὸ ἄντικε μένον τῆς ἀμιλλῆς.

Οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν δὲν ἠγωνίσθησαν πολὺν χρόνον μεθ' ἡμῶν.

Οἱ πολῖται μόνον περὶ ἀρετῆς ἡμιλλῶντο πρὸς τοὺς πολίτας.

Ἄτυχοῦντα μὴ ἐπιγέκα.

Τὰ ἔντομα ὀνομαζόμενα πεταλοῦσαι ἐκ τῶν κάμπων γεννῶνται.

Διατί ὑποκύπτετε καὶ ὑποχωρεῖτε εἰς τὴν τύχην;

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐβλάπτῃ τις ἄλλον πρὸς ἴδιόν του ὄφελος.

Πάντες οἱ Βοιωτοὶ ἀπέβλεπον μᾶλλον εἰς τοῦ σώματος τὴν βῶμην ἢ εἰς τοῦ πνεύματος τὴν ἀγχίνοϊαν.

Εἰς ἀπάσας τὰς ὑποθέσεις ἡμῶν ἡ τύχη ἀνεπλήρωσε (2) τὰς εὐχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ξενοφῶν πολυτελεῖ ὄπλα εἶχεν. Ἐλεγε δὲ ὅτι τὰ πλέον περικαλλῆ ἱμάτια καλῶς ἀρμόζουσι τῷ καταβάλλοντι τοὺς πολεμίους.

Οἱ βράχοι καὶ οἱ ἔρημοι ἀναποκρίνονται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φωνήν.

Γενναίως ἄντεχε εἰς τὴν λύπην καὶ εἰς τὴν δυστυχίαν.

Ὁ δικηγόρος οὗτος, ὁ τόπον

Rival. — — lutter, ῥ. οὐδ.

(1) — — — —

— — Rire (de), ῥ. οὐδ.,
Insecte. — papillon.
— chenille, θ.

— Succomber, ῥ. οὐδ. —
céder, ῥ. οὐδ. (§ 177). — — —

— Être permis. — nuire, ῥ.
οὐδ. — (§ 177.) — — — —

— Beotien. Viser. ῥ. οὐδ.
plutôt. (§ 176) — — —

force, θ. — — — —
finesse, θ.

— Fortune, θ. — — — —
vœu. — — — —

— Brillant (riche.) — — — —

beau, habit — — — —

Rocher. — désert.

répondre. ῥ. οὐδ. — — — —

— Résister, ῥ. οὐδ. — — — —

Avocat. — — — —

(1) Τὸ οὐδέτερον ῥῆμα lutter ἀπαιτῆ μὲν τὴν πρόθεσιν avec καὶ contre πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὅπερ δηλοῖ τὸ πρόσωπον ἢ τὸ πρᾶγμα κατὰ τοῦ ὁποῖου γίνεται ὁ ἄγων· τὴν δὲ πρόθεσιν de πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ, τοῦ ἐκφράζοντος τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἀγῶνος, ἢ τὸ μέσον, τὸν πρό-

πιν διὰ τῶν ὁποῖων γίνεται ὁ ἄγων.

(2) Ἀναπληρεῖν τὰς εὐχὰς τινος, remplir les vœux de quelqu'un. Ἐνταῦθα προτιμᾶται τὸ ῥῆμα répondre, ὅπερ οὐδετέρας ἐκλαμβανόμενον μετὰ τῆς πρόθεσος à, ἐκφράζει ἐνταῦθα συνόνομα σημασίαν μετὰ τοῦ ἐνεργητικοῦ remplir.

δραστήριος, ὅσον διακεκριμέ-
νος, εἶχεν ἐνασχοληθῆ κατὰ
προτίμησιν εἰς τὰς τῶν πελα-
τῶν του ὑποθέσεις.

Ὁ Κριτίας ἐπολέμησε κατὰ
Θρασυβούλου μετὰ τῆς μεγαλει-
τέρας ἀνδρείας.

Δύο ἐκ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν
παρίσταντο εἰς τὸ πολυπληθές
τοῦτο συμπόσιον.

Ὁ Κόϊντος Φάβιος μόνος ἐπέ-
ζησε τῆς οἰκογενείας του ὅλης
παρὰ τῆ Κρεμέρα.

Ἡ αὐτὴ γῆ δὲν ἀρμόζει εἰς τὰ
δένδρα καὶ εἰς τὰ σιτηρά.

Οὐδὲν δαίγμα ἀγάπης ἔλει-
ψεν ἡμῖν ἐκ μέρους μου.

actif. — distingué.
— s'occuper, (*vaquer*, ῥ οὐδ.)
— (§ 177) — client.

— Combattre. —
Thrasylule. — —

— — Compatriote. —
assister, ῥ. οὐδ. (à) nombreux.
— banquet.

Quintus Fabius. — sur-
vivre, ῥ. οὐδ. (à) — —
auprès de Créméra.

— — convenir, ῥ. οὐδ. —
— — céréales,

— — Témoignage. —
manquer, ῥ. οὐδ. — —

ΘΕΜΑ 52

Αἱ Βάκτραι (1) κάμηλοι δια-
φέρουσιν τῶν τῆς Ἀραβίας κατὰ
(2) τοῦτο ὅτι αἱ μὲν, δύο ὄχθους
ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ῥάχιδος, αἱ δὲ
ἓνα μόνον.

Ἡ ἀξία τοῦ πεδύλου (3) συνί-
σταται εἰς τὸ ν' ἀρμόζῃ καλῶς εἰς
τὸν πόδα.

Ἡρώτα τις Ἀριστείδην τὸν
δίκαιον τί ἐστὶ (4) δικαιοσύνη.
Τὸ νὰ μὴ ἐπιθυμῇ τις τὰ ἀλλό-
τρια (5), ἀπεκρίθη.

— — Différer. ῥ. οὐδ.
(§ 175) — — —

— — — bosse, θ.
— — dos. —

(§ 293.) — — —
Valeur, θ (*mérite*). brodequin.

— — — Demander. — — —

— — — désirer. — — —

(1) Βάκτρια κάμηλος, chameau de
Bactriane.

(2) Κατὰ τοῦτο ὅτι, κατὰ λέξιν,
en ce que, δηλ. en ce que.

(3) Συνίσταται, consister, ῥ οὐδ.
Τὸ οὐδέτερον ῥῆμα consister απαι-
τεῖ μὲν τὴν πρόθεσιν ἀ πρὸ τοῦ συμ-
πληρώματος, ὅταν τοῦτο ᾖ καὶ ἀπαρέμφα-
τος, τὴν δὲ dans μετὰ τοῦ ἄρθρου, ἢ ἐν

ἀνευ ἄρθρου, ὅταν ᾖ καὶ ὄνομα ἢ ἀντωνυμία.

(4) Τί ἐστὶ δικαιοσύνη, κατὰ
λέξιν, quelle chose c'est justice, δηλ.
ce que c'est que, ἢ en quoi consiste la
justice.

(5) Τὰ ἀλλότρια, ce qui appartient
aux autres, ce qui appartient à au-
trui, ce qui est autrui.

Τοῦ ἀνθρώπου ἢ φύσις διαφέρει τῆς τῶν λοιπῶν ζώων.

Τὸ τερπνὸν τῆς ἀγροικίης ταύτης συνίσταται οὐχὶ εἰς τὰς οἰκοδομὰς, ἀλλ' εἰς μικρὸν τι ἄλλο.

Ὁ ποταμὸς οὗτος ἀπὸ ἔλουσ πηγάζει.

Οἱ Αἰτωλοὶ, οἱ Δαρδάνιοι, καὶ πάντες οἱ ἐκ διαφόρων χωρῶν ἐπελθόντες ἐχθροὶ εἶχον διαίρεισαι τὰς τοῦ Φιλίππου δυνάμεις

Ὁ ὑπὸ τοῦ οἴου τεταραγμένος νους ὁμοιάζει ἀμάχη ἀνευ ἡνιόχου.

Κακὸν ποιήσας δυνατόν νὰ διαφύγῃς τοὺς ἀνθρώπους, τὸν Θεὸν ὁμῶς δὲν θὰ διαφύγῃς.

Τὰ ἀσιατικὰ βασίλεια αἰεποτε νῦπέρρησαν χρυσοῦ.

Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην οἱ Ῥόδιοι ὀλοτελῶς ἀπελπίσθησαν ἀπὸ τοῦ Ῥωμαίου καὶ ἀπὸ τῆς δημοκρατίας.

Ὁ τίμιος (3) ἄνθρωπος διανοεῖται ὅπως ἐκπληρῶι τὰ χρέη του.

Ἐπιεικέστη θρασύτης μικρὸν τῆς μακίης διαφέρει.

Ἐκ τῶν παθῶν γεννῶνται τὰ μῖση, αἱ διχογνωμίαι, αἱ διχόνοιοι καὶ αἱ στάσεις.

— — Différer: ῥ. οὐδ. (§ 175). — (§ 116) — —

Agrément. — —
consister, ῥ οὐδ. — — bâtiment. — — — — bois.

— — — — Marais.
sortir, ῥ οὐδ (§ 175).

Étolien. Dardanien. — — — — contrée, θ.
arriver (survir), ῥ οὐδ. — — diviser. — — — —

— — — — Être troublé.
— ressembler, ῥ. οὐδ. — — conducteur.

Mal. faire. — — — —
échapper, ῥ. οὐδ. (1) — — — — — — — —

Royaume. — — — —
abonder, ῥ. οὐδ. (2) — — — — — — — —

— — — — Circonstance, θ. — —
Rhodien. — — désespérer, ῥ. οὐδ. (de). — — — — — — — —

— — — — Penser, ῥ. οὐδ. (4) — — remplir. devoir.

— — — — Témérité, θ. — — folie, θ. — — (§ 175).

— — — — Passion, θ. naître, ῥ οὐδ. (§ 175) *haine, θ. dissension, θ, discorde, θ. — sédition, θ.

(1) Échapper. (Ὅρα ἀκολουθῶς, σελ. 83. σχολ. 7.

(2) Τὸ οὐδέτερον ῥῆμα abonder, κατ' ἐξάφρσιν τοῦ § 174 τοῦ συντακτικοῦ, ἀπαιτεῖ τὴν πρόβσιν en πρὸ τοῦ συμπληρωματος.

(3) Τίμιος ἄνθρωπος, homme d'honneur, homme de cœur.

(4) Τὰ οὐδέτερα ῥῆματα penser καὶ songer ἀπαιτοῦν τὴν πρόβσιν à πρὸ τοῦ συμπληρωματος αὐτῶν εἴτε ὀνόματος εἴτε ῥήματος κατ' ἀπαρέμωατον

Ἡ ὁμότης ἐκ πάντων τῶν
χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου
τοῦ Βέρρη ἐδηλοῦτο.

Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐνεχεί-
ρισα εἰς ναύτην τοῦ λιμένος
ἐξερχόμενον.

Ὁ λόφος ἤρχιζεν (1) ἀπὸ τοῦ
ποταμοῦ τούτου.

Cruauté, θ. — —
trait. — — —
se manifester (percer, ρ. οὐδ).
— — Remettre.
— matelot. — —
— — —
Colline, θ. commencer. —
— — —

ΘΕΑΜΑ 53

Το θέλος τοῦτο εἶξ ἀσπόνδου
ἐχθροῦ προέρχεται

Οὔτε ἐλληνικῶν εὐβλιουθηκῶν
στερηθησόμεθα.

Συμπάσχω (2) διὰ τὴν λύπην σας

Πολλοὶ ἄνθρωποι κακεντρε-
χῶς (3) χρῶνται ταῖς χάρισι τοῦ
Θεοῦ.

Ἄς ἐπικροτήσωμεν εἰς τὴν γεν-
ναϊότητα τῶν γενναίων τούτων
πολιτῶν.

Ἄς ὠφελῶμεν ἤδη ἀπὸ τῆς
νηνεμίας (4).

Ἡ τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων
ψυχὴ ἀποβλέπει πρὸ πάντων εἰς
αἰώνιον δόξαν.

Τὸ Τοσκάνικόν ἔδαφος τῷ Ρω-
μαϊκῷ γειτνιάζει.

Trait (coup). — — juré.
— provenir (partir), ρ. οὐδ.
— — — Être privé
(manquer, ρ. οὐδ).
— — — (\$477). — — —
Abuser, ρ. οὐδ. (de) —
— — — Applaudir, ρ. οὐδ. —
— — — courage. généreux. —
— — —
— — — Profiter, ρ. οὐδ. — —
— — —
— — — Aspirer, ρ. οὐδ. — — —
— — —
— — — Toscan. sol. —
— — — toucher, ρ. οὐδ. (5)

(1) Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, κατὰ
λέξιν, depuis le fleuve· τὸ δὲ ῥῆμα
commencer, οὐδετέρως ἐκλαμβάνομεν,
ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν ἀ πρὸ τοῦ συμ-
πλωματικῆς οὐσιαστικῆς τοῦ σημαίνον-
τος ἀπόστασιν, τόπον.

Προκειμένου δὲ περὶ χρόνου, ποτὲ μὲν
δέχεται ὡσαύτως τὴν πρόθεσιν ἀ, ποτὲ
δὲ ἀποβάλλει πᾶσαν πρόθεσιν.

(2) Συμπάσχειν, compâtrir, ρ. οὐδ.

(3) Κακεντρέχως, avec perversité.

(4) Ἡ νηνεμία, ὁπλ. γαλήνη τῶν ἀνέμων.

(5) Τὸ ῥῆμα toucher εἶναι ῥῆμα φύσει
ἐνεργητικόν· ἐκλαμβάνεται δὲ οὐδετέρως
συντασσόμενον μετὰ τῆς πρόθεσεως ἢ ἐν
τῇ σημασίᾳ.

1ον. τοῦ γειτνιάζειν, παράκεισθαι, ἐπὶ
τόπου·

2ον. τοῦ πλησιάζειν (être proche), ἐπὶ
χρόνου·

Σκεφθῆτε ταχέως περί τῆς ἀποφάσεως, ἣν ὀφείλετε νὰ λάβετε.

Ἵππερευόντες τὸ κοάτος, ὁ μὲν πρὸς τὴν ἀνταμοιβὴν, ὁ δὲ πρὸς τὴν δόξαν (2) ἀπέβλεπον.

Δὲν προσέβησαν (3) τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἄξιος αὐτος ὑπουργὸς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς κοινῆς ὁμονοίας μετ' ἐπιμονῆς ἐκοπίαζε.

Τοῦτο διαφεύγει τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Σιωπῇ (4), πρόσχε εἰς τοὺς λόγους σου.

Παραίτῳ (5) τὴν σκληρὰν ζωὴν, ἣν μέχρι τοῦδε διήγαγον.

Οἱ Φράγκοι, λαὸς ἄγριος, ἔχων μὲ χορτά, μὲ καρπούς, μὲ ῥίζας καὶ μὲ τὰ σάρκος τῶν ζώων, ἄπερ εἰς τὴν θήραν συνελάμβανον.

Ὁ μὲν τῶν δύο ἐνόχων ἐξέφυγεν ἀπὸ τοῦς (6) δημοτοφύλακας, ὁ δὲ ἐδραπέτευσεν ἐκ τῆς φυλακῆς.

Ὁ ἄθλιος αὐτος ὑπὸ τοῦ τρό-

Songer, ῥ. οὐδ. (1) vite. —
résolution, θ. (parti) — — —

Servir. —
— — — récompense, θ. —

— — — penser, ῥ. οὐδ.
— — —

Digne. — — —
— — — concorde, θ.

— — — persévérance, θ. —

— — — Echapper, ῥ. οὐδ. sensé

Abandonner. — — —
— — — mener.

Franc. — — — Vivre, ῥ.
οὐδ. herbage. — — —

— — — chair, θ. —

— — — chasse, θ. —

— — — Echapper.
ῥ. οὐδ (7). — — —

Misérable. — — — terreur, θ.

νον τοῦ θεβηλώνειν, βλέπτειν, φθείρειν, ζημιεῖν

4ον τοῦ ἐγγίζειν, φθάνειν, προσφάνειν τί μεμακρυσμένον

5ον τοῦ προσεμφιέζεσθαι, ἀράζειν, ἐλλιμενίζειν ἐπὶ καιρὸν τινα.

Πρακτικώτερον δ' ὅτι τὸ toucher ἐκλαμβάνομεν ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ θεβηλώνειν, φθείρειν, ζημιεῖν συνδαύεται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὑπὸ τοῦ ἀρνητικῶς.

(1) Songer, (Ὁρα προηγουμ. σελ. 86, σχολ. 4.

(2) Ἀποβλέπειν, avoir en vue, δηλ. penser à, ῥ. οὐδ. (Ὁρα προηγουμένως, σελ.

86, σχολ. 4.

(3) Προσβάλλειν, attaquer, ῥ. ἐνεργ. ἔνταῦθα δὲ, οὐσῆς ἀπιστικῆς τῆς προτάσεως, προσημνῶν τὸ ῥῆμα toucher

ἐκλαμβάνομεν οὐδέτερος μετὰ τῆς προθέσεως, ἢ. (Ὁρα ἀνωτέρω σελ. 87, σχολ. 5)

(4) Σιωπῇ, silence, paix, ἐπιφωνηματικῶς.

(5) Παραίτην, abandonner. Προσημνῶν δ' ἔνταῦθα τὸ οὐδέτερον ῥῆμα renoncer ὅπερ συντάσσεται μετὰ τῆς προθέσεως ἢ.

(6) Δημοτοφύλαξ, garde municipal.
(7) Τὸ οὐδέτερον ῥῆμα échapper ἐκλαμβάνομεν ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ἐκφεύγειν.

Ἀπέσπασεν ἐκ τοῦ μετώπου
αὐτοῦ τὸ ἱερὸν διάδημα.

Ἦλλαξε τὸν μονόφθαλμον ἴπ-
πον τοῦ ἀντὶ τυφλοῦ.

Ἦ χελιδὼν τὴν ἐαυτῆς φωλεὰν
εἰς τὰς δοκοὺς ἀναρτᾷ.

Ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ ἀπὸ τοι-
αύτης σκέψεως.

Ἐὰν ἀπὸ τῆς καρδίας τοῦ ἀ-
φαιρέσητε πᾶσαν ἐλπίδα, ἀφρι-
εῖτε ἀπ' αὐτοῦ τὴν ζωὴν.

Τὸ ἀργύριον πᾶσῶν τῶν θα-
πανῶν τούτων ἐκ τοῦ δημοσίου
ταμείου ἀφῆρει.

Ἀπέσυρον αὐτὸν ἀπὸ τὰς ἀγ-
κάλας τοῦ ὕπνου.

Διατί (5) μέμφεσθεὶς ὑπόκρισιν
τὸ φρόνιμον πρόσωπον αὐτοῦ.

Ἀνήρτησαν εἰς τοὺς θόλους
καὶ τοὺς τοίχους τῆς ἐκκλησίας
τὰς ἀπὸ τῶν πολεμίων κυρι-
ευθεισὰς σημαίας.

Arracher, (1) — front!

— sacré. —

— Borgne. —

— contre. aveugle.

Hirondelle, θ. — nid!

— solive, θ. suspendre. (2)

— — — Préserver, —

— pensée, θ.

— — — —

Arracher. — — —

enlever. (3) — — —

Argent. — — —

— — — —

trésor. enlever (puiser). (4)

Arracher. — — —

— — — —

— Taxer. — — hypocri-

sie, θ. — — —

Appendre. — — voûte, θ.

mur. — — —

— — — être pris.

— — — —

Συμπλήρωμα.

Τῶν παθητικῶν ῥημάτων.

(§ 169—172).

ΘΕΜΑ 50

Αἱ ἐπιτυχίαι καὶ αἱ ἀποτυ-

Succès. — revers.

μετὰ τινος ἐκ τῶν πρόθεσιν τὰς ὁποίας
διγίνονται τὰ ῥήματα, ἅπερ, ὡς τοῦτο,
σημαίνουσι κίνησιν πρὸς τινὰ τόπον, ἢ
διευθύνειν πρὸς τινὰ ἢ τι, ἀπαιτεῖ, ὡς ἐκ
μαγίστης ἀνωμαλίας, τὴν πρόθεσιν de,
ἣτις προτάσσεται τοῦ ἐμμέσου συμπληρώ-
ματος τῶν ῥημάτων τῶν σημαίνοντων τὴν
ἀπομάκρυνσιν, τὴν ἀναχώρησιν ἀπὸ τό-
που, τὴν ἀποχώρησιν.

(1) Τὰ ῥήματ' arracher ἀπαιτεῖ μὲν
πάντοτε τὴν πρόθεσιν à πρὸ τοῦ ἐμμέσου
συμπληρώματος, ἐπὶ ὀνόματος προσώπου.

ἀπαιτεῖ δὲ τὴν πρόθεσιν de πρὸ τοῦ
τοπικοῦ ὀνόματος, καὶ, ἐν γένει, ὅταν τὸ
ἄμειον καὶ τὸ ἐμμέσον συμπλήρωμα ἐκ-
φοῦζωσι ἄψυχα πράγματα.

(2) Τὰ ῥήματα prendre, appendre,
suspendre ἀπαιτοῦν τὴν πρόθεσιν à πρὸ
τοῦ ἐμμέσου συμπληρώματος αὐτῶν.

(3) Ὁρα Συντάκ. § 163 σημ. 1ην.

(4) Puiser. (Ὁρα προηγουμένως, σελ. 79.

σχολ. 1ον.

(5) Μέμφεσθαι, accuser, taxer (de),

(Ὁρα Συντάκ. § 164.)

χίαι τοῦ ῥωμαϊκοῦ λαοῦ μετὰ
λαμπρότητος ἐξιστορήθησαν ὑπὸ
ἐνδόξων συγγραφέων.

Ὁ Τηλέμαχος συνοδεύετο ὑπὸ
τοῦ Μέντορος.

Ὁ Θεὸς θέλει νὰ γνωρίζηται
καὶ νὰ λατρεύηται ὑπὸ τῶν πλα-
σμάτων αὐτοῦ.

Ἡ ἐν Παλαιστίνῃ πόλις Και-
σάρεια ὑπὸ Ἡρώδου ὠκοδομήθη.

Ἡρώτησα τοὺς ἰατροὺς περὶ
τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς
ὅστις ἐφαίνετο (1) κατεχόμενος
ὑπὸ στυγεραῖς θλίψεως.

Ἀριστοτέλης (2), ἀνὴρ ἀγγί-
λους συνεκινήθη ὑπὸ τῆς δόξης
τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους.

Οἱ ὑπερβολικοὶ καύσωες τῆ
πνοῆ τῶν ἀνέμων συγκεραυνῶνται

Ἡ τοιαύτη (3) εἰρήνη οὕτε
ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, οὕτε ὑπὸ
τοῦ λαοῦ ἐπεδοκιμάσθη.

Πολλάκις τὰ (4) ὄφρα κάμ-
πτονται ὑπὸ τοῦ ἄσματος καὶ
(5) καταπραϋνῶνται· ἡμεῖς δὲ
οἱ ὑπὸ τῶν τεχνῶν περωτισμέ-
νοι δὲν συγκινούμεθα ὑπὸ τῶν
(6) φθόγγων τῆς παιήσεως.

Ἡ γνώμη αὕτη ἀποδοκιμάζε

éclat. être célébré. —

— Être accompagné. —

— Être connu.

créature, θ.

— (§ 302). Palestine, θ.

Césarée, θ. (§ 471). — — —

Questionner. — — —

état. — — —

— être enveloppé.

— terrible (noir.) chagrin.

— (§ 415) — — —

Être ému. — (§ 170) — — —

Excessif chaleur, θ. souf-

fle — être tempéré. (§ 472).

— — — — —

— Sénat. — — —

— être approuvé.

— Être fléchi.

— — — — —

— être éclairé.

— être touché. — — —

— — — — —

— Être approuvé.

(1) Κατεχόμενος ὑπὸ στυγεραῖς θλί-
ψεως, κατά λέξιν, saisi d'un noir cha-
grin, καὶ διὰ μεγαλτέραν ἐνέργειαν
καὶ κομψότητα, enveloppé d'un noir
chagrin.

(2) Ἄνθρωπος ἀγγίλους, homme de génie.

(3) Ἡ τοιαύτη εἰρήνη. Πο-
λλάκις ὅταν τὸ εὐσπλαγχνικὸν προποσιπῆται
Ἑλληνιστὶ ὑπὸ τοῦ ἀριστοῦ ἐπιθέτου
τοιοῦτο, μετὰ τοῦ ἑρβρου, ὡς ἐν τῇ
παρούσῃ προτάσει, ἢ ἐκφρασεὶ αὕτη ἐκφέ-

ρεται Γαλλιστὶ διὰ μίαν ἐκ τῶν ἐπομέ-
νων ἐκφράσεων: ce genre de, cette espè-
ce de, cette sorte de, μετὰ τοῦ φηβέν-
τος εὐσπλαγχνικῶς: ἡ τοιαύτη εἰρήνη, cette
sorte de paix.

(4) ὄφρα, lètes féroces.

(5) Καταπραϋνίσθαι, s'adoucir, se cal-
mer, καὶ κατ' ἔκτασιν, s'arrêter.

(6) Φθόγγος, son de la voix, ac-
cent.

ται ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρ' ἡμῶν.

Ὁ Κνάθος Πομπήιος τοσοῦτον ἠγαπήθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὅσον εἶχε (1) μισηθῆ παρ' αὐτῶν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Αὐτὴ ἡ δρῦς ἀνετράπη ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

Ἡ Καρχηδὼν ἐκτίσθη ὑπὸ Διδου, ἥτις ἔφραεν εἰς αὐτὴν ἀποικίαν ἐκ τῆς Τύρου.

Πάντες παρασυρόμεθα ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς τιμῆς, καὶ οἱ μᾶλλον ἐνάρετοι ὑπὸ τῆς δόξης δελεάζονται.

Αἱ δυσειδαὶ αὐταὶ γῶραι φαίνονται ὅτι καταδικάσθησαν ὑπὸ τῆς φύσεως εἰς αἰώνιαν ἀφορίαν.

Caëus.

(§ 170)

Être renversé.

Carthage, θ.

Didon. — amener.

colonie, θ — (§ 305)

Être entraîné.

être séduit.

Triste.

être condamné. — (2)

stérilité, θ.

Συμπλήρωμα.

Τῶν οὐδέτερον ῥημάτων

(§ 173—177)

ΘΕΜΑ 51.

Πάντα τῆς ἀρχαιότητος τὰ ἔθνη ὑπετάγησαν κατὰ πρῶτον εἰς βασιλεῖς.

Ἡ Αἴγυπτος πρὸς τὰς εὐφορύτερας γῶρας ἀμιλλᾶται.

Προλαμβάνετε (4) τὴν ἀσθένειαν, ὅταν ἐρχεται.

Antiquité, θ.

obéir, ῥ. οὐδ.

Egypte. — fertile.

(3) rivaliser, ῥ. οὐδ.

(1) Εἶπε μισθὸν παρ' αὐτῶν, κατὰ λέξιν, il avait été lui d'eux. (Ὁρα Συντάκτ., § 213.)

(2) Ὁρα Συντάκτ. § 172, σημ. 2α. καὶ § 165.

(4) Προλαμβάνειν, prévenir, ῥ. ενεργ. aller au devant de.

(3) Τὸ οὐδέτερον ῥημα rivaliser ἀπαίρει μὲν τὴν πρόθεσιν avec πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ τοῦ δουλοῦτος τὸ πρόσωπον ἢ τὸ πρᾶγμα μετὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἀμιλλὰ, τὴν δὲ πρόθεσιν en καὶ de πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὅτι ἐκφράζει τὸ ἐντι κείμενον τῆς ἀμιλλῆς.

Οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν δὲν ἠγωνίσθησαν πολὺν χρόνον μεθ' ἡμῶν.

Οἱ πολῖται μόνον περὶ ἀρετῆς ἠμιλλῶντο πρὸς τοὺς πολίτας.

Ἀτυχοῦντα μὴ ἐπιγέλα.

Τὰ ἔντομα ὀνομαζόμενα πεταλοῦσαι ἐκ τῶν κάμπων γεννῶνται.

Διατὶ ὑποκύπτετε καὶ ὑποχωρεῖτε εἰς τὴν τύχην;

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ βλάβη τις ἄλλον πρὸς ἴδιόν του ὄφελος.

Πάντες οἱ Βοιωτοὶ ἀπέβλεπον μέλλον εἰς τοῦ σώματος τὴν βίωσιν ἢ εἰς τοῦ πνεύματος τὴν ἀγχινοίαν.

Εἰς ἀπάσας τὰς ὑποθέσεις ἡμῶν ἡ τύχη ἀνεπλήρωσε (2) τὰς εὐχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ξενοφῶν πολυτελῆ ὄπλα εἶχεν. Ἐλεγε δὲ ὅτι τὰ πλείον περικαλλῆ ἱμάτια καλῶς ἀρμόζουσι τῷ καταβάλλοντι τοὺς πολεμίους.

Οἱ βράχοι καὶ οἱ ἔρημοι ἀναποκρίνονται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φωνήν.

Γενναίως ἄντεχε εἰς τὴν λύπην καὶ εἰς τὴν δυστυχίαν.

Ὁ δικηγόρος οὗτος, ὁ τότε

Rival. — — lutter, ῥ. οὐδ' 1) — — —

— — —

— — —

— — —

— — Rire (de), ῥ. οὐδ', Insecte. — papillon,

— chenille, θ.

— — —

— Succomber, ῥ. οὐδ. — céder, ῥ. οὐδ. (§ 177). — — —

— Être permis. — nuire, ῥ. οὐδ. — (§ 177.) — — —

— Beotien. Viser. ῥ. οὐδ. plutôt. (§ 176) — — —

— force, θ. — — —

— finesse, θ.

— — —

— Fortune, θ. — — —

vœu. — — —

— Brillant (riche.) — — —

— — —

beau. habit — — —

— — —

— — —

Rocher. — désert.

répondre. ῥ. οὐδ. — — —

— — —

— Résister, ῥ. οὐδ. — — —

— — —

Avocat. — — —

(1) Τὸ οὐδέτερον ῥῆμα lutter απαιτεῖ μὲν τὴν πρόθεσιν avec καὶ contre πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὅπερ ὅπλοισι τὸ πρόσωπον ἢ τὸ πρᾶγμα κατὰ τοῦ ὁποῦ γίνεταί ὁ ἄγων τὴν δὲ πρόθεσιν die πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ, τοῦ ἐκφράζοντος τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἀγῶνος, ἢ τὸ μέσον, τὸν τρέ-

πον διὰ τῶν ὁποῦ γίνεταί ὁ ἄγων.

(2) Αναπληρῶν τὰς εὐχὰς τινος, remplir les vœux de quelqu'un. Ἐνταῦθα προτιμητέον τὸ ῥῆμα répondre, ὅπερ οὐδέτερος ἐκλεμνόμενον μετὰ τῆς πρόθεσεως à, ἐκφράζει ἐνταῦθα συνόνυμον σημασίαν μετὰ τοῦ ἐνεργητικοῦ remplir.

δραστήριος, ὅσον δικαεκριμέ-
νος, εἶχεν ἐνασχοληθῆ κατὰ
προτίμησιν εἰς τὰς τῶν πελα-
τῶν του ὑποθέσεις.

Ὁ Κριτίας ἐπολέμησε κατὰ
Θρασυβούλου μετὰ τῆς μεγαλει-
τέρας ἀνδρείας.

Δύο ἐκ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν
παρίσταντο εἰς τὸ πολυπληθές
τοῦτο συμπόσιον.

Ὁ Κόιντος Φάβιος μόνος ἐπέ-
ζησε τῆς οικογενείας του ὅλης
παρὰ τῆ Κρεμέρα.

Ἡ αὐτὴ γῆ δὲν ἀρμόζει εἰς τὰ
δένδρα καὶ εἰς τὰ σιτηρά.

Οὐδὲν δεῖγμα ἀγάπης ἔλει-
ψεν ἡμῖν ἐκ μέρους μου.

actif. — distingué.
— s'occuper. (vaquer, ῥ οὐδ.)
— (§ 177) — client.

— Combattre. —
Thrasylule. — —

— — Compatriote. —
assister, ῥ. οὐδ. (à) nombreux.
— banquet.

Quintus Fabius. — sur-
vivre, ῥ. οὐδ. (à) — —
auprès de Créméra.

— — convenir, ῥ. οὐδ. —
— — céréales,

— — Témoignage. — —
manquer, ῥ. οὐδ. — —

ΘΕΜΑ 52

Αἱ Βάκτριαι (1) κάμηλοι δια-
φέρουσιν τῶν τῆς Ἀραβίας κατὰ
(2) τοῦτο ὅτι αἱ μὲν, δύο ὄβου,
ἔχουσιν ἐπὶ τῆς βάχως, αἱ δὲ
ἓνα μόνον.

Ἡ ἀξία τοῦ πεδύλου (3) συνί-
σταται εἰς τὸ ν' ἀρμόζῃ καλῶς εἰς
τὸν πόδα.

Ἡρώτα τις Ἀριστοτέλην τὸν
δίκαιον τί ἐστὶ (4) δικαιοσύνη.
Τὸ νὰ μὴ ἐπιθυμῇ τις τὰ ἀλλό-
τρια (5), ἀπεκρίθη.

— — Différer. ῥ. οὐδ.
(§ 175) — — —

— — — bosse, θ.
— — dos. —

(§ 223.) — — —
Valeur, θ (mérite). brodequin.

— — Demander. — — —

— — désirer. — — —

(1) Βάκτριαι κάμηλος, chameau de
Bactriane.

(2) Κατὰ τοῦτο ὅτι, κατὰ λέξιν,
en cela que, ἕλ. en ce que.

(3) Συνίσταμαι, consister, ῥ οὐδ.
Τὸ οὐδέτερον ῥῆμα consister απαι-
τεῖ μὲν τὴν πρόθεσιν ἀ πρὸ τοῦ συμ-
πληρώματος, ὅταν τοῦτο ἦναι ἀπαρῆμα-
τος, τὴν δὲ dans μετὰ τὸν ἄρθρου, ἢ en

ἀντι ἄρθρου, ὅταν ἦναι ὄνομα ἢ ἀντι-
ῥημα.

(4) Τί ἐστὶ δικαιοσύνη, κατὰ
λέξιν, quelle chose c'est justice, ἢ πλ.
ce que c'est que, ἢ en quoi consiste la
justice.

(5) Τὰ ἀλλότρια, ce qui appartient
aux autres, ce qui appartient à au-
trui, ce qui est autrui.

Τοῦ ἀνθρώπου ἢ φύσις διαφέρει τῆς τῶν λοιπῶν ζώων.

Τὸ τροπικὸν τῆς ἀγοραίου ταύτης συνίσταται οὐχὶ εἰς τὰς οἰκοδομὰς, ἀλλ' εἰς μικρὸν τι ἄλλο.

Ὁ ποταμὸς οὗτος ἀπὸ ἔλουσ πηγάζει.

Οἱ Αἰτωλοὶ, οἱ Δαρδάνιοι, καὶ πάντες οἱ ἐκ διαφόρων χωρῶν ἐπελθόντες ἐχθροὶ εἶχον διαίρεισαι τὰς τοῦ Φιλίππου δυνάμεις.

Ὁ ὑπὸ τοῦ οἴλου τεταραγμένος νοῦς ὁμοιάζει ἀμάσῃ ἀνευ ἡνιόχου.

Κακὸν ποιῆσαι δυνατόν νὰ διαφύγῃ τοὺς ἀνθρώπους, τὴν Θεὸν ὅμως δὲν θὰ διαφύγῃ.

Τὰ ἀσιατικὰ βασίλεια αἰεποτε κλύθησαν χυροῦ.

Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην οἱ Ῥόδιοι ἐλοτσηῶς ἀπελπίσθησαν ἀπὸ τοῦ Ῥωμαίου καὶ ἀπὸ τῆς δημοκρατίας.

Ὁ τίμιος (3) ἄνθρωπος διανοεῖται ὅπως ἐκπληρῶι τὰ χρέη τοῦ.

Τηλικούτη θρασύτης μικρὸν τῆς μανίας διαφέρει.

Ἐκ τῶν παθῶν γεννῶνται τὸ μῖση, αἱ διχογνωμίαι, αἱ διχόνοιαι καὶ αἱ στάσεις.

— — Différer. ῥ. οὐδ. (§ 175). — (§ 116) — —

Agrément. — —
consister, ῥ. οὐδ. — — bâtiment. — — — — bois.

— — — — Marais.
sortir, ῥ. οὐδ. (§ 175).

Étolien. Dardanien. — — — — contrée. θ.
arriver (surgir), ῥ. οὐδ. — — diviser. — —

— — — — Être troublé.
— ressembler, ῥ. οὐδ. — — conducteur.

Mal. faire. — —
échapper, ῥ. οὐδ. (1) — — — — — — — —

Royaume. — — — —
abonder, ῥ. οὐδ. (2) — — — —
— — — — Circunstance, θ. — —
Rhodien. — — — — désespérer, ῥ. οὐδ. (de). — — — — — — — —

— — — — Penser, ῥ. οὐδ. (4) — — remplir. devoir.

— — — — Témérité, θ. — — folie, θ. — — (§ 175.).

— — — — Passion, θ. naître, ῥ. οὐδ. § 175. *haine, θ. dissension, θ, discorde, θ. — sédition, θ.

(1) Échapper. (Ὅρα ἀκολουθῶς, σελ. 88. σελ. 7.

(2) Τὸ εὐδύτερον ῥῆμα abonder, κατ' ἐξάρεσιν τοῦ § 174 τοῦ συντακτικοῦ, ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν ἐν πρό τῷ συμπληρωματῶ.

(3) Τίμιος ἄνθρωπος, homme d'honneur, homme de cœur.

(4) Τὰ εὐδύτερα ῥήματα penser καὶ souper ἀπαιτοῦν τὴν πρόθεσιν ἀπὸ τοῦ συμπληρωματῶς αὐτῶν εἴτε νόηματος εἴτε ῥήματος κατ' ἀπαρέμαστον.

Ἡ ὠμότης ἐκ πάντων τῶν
 χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου
 τοῦ Βέρβη ἐδηλοῦτο.

Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐνεχεί-
 ρισα εἰς ναύτην τοῦ λιμένας
 ἐξερχόμενον.

Ὁ λόφος ἤρχιζεν (1) ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ τούτου.

Cruauté, θ. — — —
 trait. — — —
 se manifester (percer, β. οὐδ).
 — — — Remettre.
 — — — matelot. — — —
 — — —
 Colline, θ. commencer. — — —
 — — —

ΘΕΑΜΑ 53

Το θέλος τοῦτο ἐξ ἀσπόνδου
 ἔχθρου προέρχεται

Οὔτε ἑλληνικῶν βιβλιοθηκῶν
 στερηθησόμεθα.

Συμπάσχω (2) διὰ τὴν λύπην σας

Πολλοὶ ἄνθρωποι κακεντρέ-
 χως (3) χροῶνται ταῖς χάρισι τοῦ
 Θεοῦ.

Ἄς ἐπικροτήσωμεν εἰς τὴν γεν-
 ναϊότητα τῶν γενναίων τούτων
 πολιτῶν.

Ἄς ὠφεληθῶμεν ἤδη ἀπὸ τῆς
 νηνεμίας (4).

Ἡ τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων
 ψυχὴ ἀποβλέπει πρὸ πάντων εἰς
 αἰώνιον δόξαν.

Τὸ Τοσκανικὸν ἔδαφος τῷ Ρω-
 μαϊκῷ γειτνιάζει.

Trait (coup). — — juré.
 — — provenir (partir), β. οὐδ.
 — — — Être privé
 (manquer, β. οὐδ).
 — — — (§ 477). — — —
 — — —
 Abuser, β. οὐδ. (de) — — —
 — — — Applaudir, β. οὐδ. — — —
 courage. généreux. — — —
 — — —
 — — — Profiter, β. οὐδ. — — —
 — — —
 — — — Aspirer, β. οὐδ. — — —
 — — —
 — — — Toscan. sol. — — —
 — — — toucher, β. οὐδ. (5)

(1) Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, κατὰ
 λέξιν, depuis le fleuve· τὸ δὲ ῥῆμα
 commencer, εὐδατέρας ἐκλαμβάνομενον,
 ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν α πρὸ τοῦ συμ-
 πλωματικῶν οὐσιαστικῶν τοῦ σημαίνον-
 τος ἀπόστασιν, τόπου.

Προκειμένου δὲ περὶ χρόνου, ποτὲ μὲν
 ἐδέχεται ὡσαύτως τὴν πρόθεσιν α, ποτὲ
 δὲ ἀποβάλλει πᾶσαν πρόθεσιν.

(2) Συμπάσχειν, compâtie, β. οὐδ.

(3) Κακεντρέχως, avec perversité.

(4) Νηνεμία, δηλ. γαλήνη τῶν ἀνέμων.

(5) Τὸ ῥῆμα toucher εἶναι ῥῆμα φύσει
 ἐνεργητικῶν ἐκλαμβάνεται δὲ εὐδατέρας
 συντάσσόμενον μετὰ τῆς πρόθεσος α ἐν
 τῇ σημασίᾳ

1ον. τὸ γειτνιάζειν, παράκεισθαι, ἐπὶ
 τόπου·

2ον. τοῦ πλησιάζειν (être proche), ἐπὶ
 χρόνου·

Σκαφθῆτε ταχέως περὶ τῆς ἀποφάσεως, ἣν ὀφείλετε νὰ λάβετε.

Ἵπηρετοῦντες τὸ κοῦτος, ὁ μὲν πρὸς τὴν ἀνταμοιβήν, ὁ δὲ πρὸς τὴν δόξαν (2) ἀπέδιδεπον.

Δὲν προσέβαλαν (3) τὸν νόον τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἄξιος οὗτος ὑπουργὸς ὑπέσχετο τῆς εὐρήνης καὶ τῆς κοινῆς ἁμονοίας μετ' ἐπιμονῆς ἐκοπίαζε.

Τοῦτο διαφεύγει τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Σιωπῇ (4), πρόσεχε εἰς τοὺς λόγους σου.

Παραितῶ (5) τὴν σκληρὰν ζωὴν, ἣν μέχοι τοῦδε διήγαγον.

Οἱ Φράγκοι, λαὸς ἄγριος, ἔβωον με χόρτα, με καρπούς, με ρίζας καὶ με τὰ σάρκος τῶν ζώων, ἅπερ εἰς τὴν θήραν συνελάμβονον.

Ὁ μὲν τῶν δύο ἐνόχων ἐξέφυγεν ἀπὸ τοῦς (6) δημοτοφύλακας, ὁ δὲ ἐδραπέτευσεν ἐκ τῆς φυλακῆς.

Ὁ ἄθλιος οὗτος ὑπὸ τοῦ τρό-

Songer, ῥ. οὐδ. (1) vite. —
résolution, θ. (parti) — — —

Servir. — — —
— — — récompense, θ. —
— — — penser, ῥ. οὐδ.

Digne. — — —
— — — concorde, θ.
— — — persévérance, θ. —
— — — Echapper, ῥ. οὐδ. sens

Abandonner. — — —
— — — mener.

Franc. — — — Vivre, ῥ.
οὐδ. herbage. — — —
— — — chair, θ. —
— — — chasse, θ. —

— — — Echapper.
ῥ. οὐδ (7) — — —

Misérable. — — — terreur, θ.

σον τοῦ διεθλώνειν, βιάσθαι, φθείρειν, ζημιεῖν.

4ον τοῦ ἐγγίζειν, φθάνειν, προσβάλλειν τί μεμακροσμένον.

5ον τοῦ προσομιλεῖσθαι, ἀράζειν, ἐλλομενίζειν ἐπὶ κερὸν τινα.

Παρατηρητέον δ' ὅτι τὸ toucher ἐκλαμβάνοντο ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ διεθλώνειν, φθείρειν, ζημιεῖν συνοδεύεται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὑπὸ τοῦ ἀρνητικοῦ.

(1) Songer, (Ὁρα προηγουμ. σελ. 86, σελ. 4.

(2) Ἀποθλέπειν, avoir en vue, δηλ. penser à, ῥ. οὐδ. (Ὁρα προηγουμένως, σελ.

86, σελ. 4.

(3) Προσβάλλειν, attaquer, ῥ. ἐνεργ. ἔνταῦθα δὲ, οὕτως ἀποφατικῆς τῆς προθέσεως, προτιμητέον τὸ ἔρημα toucher ἐκλαμβάνοντο οὐδέποτε· μετὰ τῆς προθέσεως, ἢ. (Ὁρα ἀνωτέρω σελ. 87, σελ. 5)

(4) Σιωπῇ, silence, paix, ἐπιφωνηματικῶς.

(5) Παραितῶν, abandonner. Προτιμητέον δ' ἔνταῦθα τὸ οὐδέτερον ῥημα renoncer ἕπερ συνάσσεται μετὰ τῆς προθέσεως ἢ.

(6) Δημοτοφύλαξ, garde municipale.

(7) Το οὐδέτερον ῥημα échapper ἐκλαμβάνοντο ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ἐκφεύγειν.

μου ωθούμενος, δὲν (1) ἐδίστασε
νὰ πράξῃ ἐγκλημα.

Ἀδύνατον σχεδὸν τοῖς ἀνθρώποις
νὰ βασισθῶσιν οἱ μὲν ἐπὶ τῶν δέ.

Ἰσως καταχρῶμαι τὸν καιρὸν
ὑμῶν.

Αἱ ἀποθήκαι τοῦ ναυτικοῦ (2)
γέμουσιν ἐφοδίων παντὸς εἶδους.

Ἡ τιμὴ ἀπαιτεῖ ὥστε νὰ ἡμ-
πορῇ τις νὰ θηρεύῃ (3) τὰς τιμὰς
καὶ νὰ τὰς ἀποποιῆται.

Διεσκέφθη (4) τὸ ἀτύχημά του
καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὁδοι-
πορίας του.

Ὁ καταχρῶμενος ἀπάντων κιν-

être poussé. —

Compter, ῥ. οὐδ. —

Abuser, ῥ. οὐδ. (de) —

Magasin. marine, θ.

approvisionnement —

Honneur —

aspirer, ῥ. οὐδ. (§ 176) —

(§ 219) refusé. —

Malheur. —

voyage. —

Abuser, ῥ. οὐδ. — risquer

γειν, δραπέτευσεν, ἐξέιρ-
χεσθαι τινος τέπου, ἀπαλλάξαι
τὸ εἶναι τῶν δεινῶν, τοῦ φόβου τινὸς προ-
κειμένου κακοῦ. ἀπαιτεῖ μὲν τὴν πρόθεσιν
de ἵαν τὸ συμπλήρωμα αὐτοῦ ἴσθαι ὄνο-
μα ἀψόχου πράγματος, τὴν δὲ ἀ εἰ-
ρηναῖον ὄνομα πρώτου. Συντάσσεται ὡ-
σαύτως μετὰ τῆς προθέσεως ἢ ἐκλαμβάνο-
μενον ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ὠφέλειαι, ἀπο-
φεύγειν τινὰ κίνδυνον καὶ προκειμένου πε-
ρὶ πράγματος, ὅταν θέλῃ νὰ ἰκορῆσθαι
ὅτι δὲν τὸ παρατήρησεν, ὅτι δὲν ἐπρόσ-
ξεν εἰς αὐτὸ ἢ ὅτι δὲν τὸ ἐνθυμείσθαι.

(1) Ἀδὲν ἐδίστασε νὰ πράξῃ
ἐγκλημα. — Διστάζειν, hésiter, ῥ. οὐδ.
ἀπαιτοῦν μὲν τὴν πρόθεσιν ἢ καὶ τὴν
de πρὸ τῆς ἀπαρεμφατοῦ καὶ γενικῶς
τὴν sur πρὸ τοῦ συμπληρωματικοῦ οὐ-
σιαστικοῦ. Προτιμώτερον δ' ἐν τῇ παρού-
σῃ φράσει τὸ ἐπίσης οὐδέτερον ῥήμα re-
culer, ὡς ἐκφράζον περιστασιεὶραν ἐνέρ-
γειαν. Συντάσσεται δὲ μετὰ τῆς προθέ-
σεως contre καὶ τῆς devant, εἴτε ἐκ-
φράζον τὴν φυσικὴν ἀσμεκίαν τοῦ ὀπισ-
θεσθῶρος ἐν, εἴτε ἐκλαμβάνομενον
μεταφορικῶς, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει,
ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ διστάζειν, τοῦ ἀπορεῖν
περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεως, πράξεως
τινὸς ἢ τοῦ ἀποβάλλειν τὴν ἐκτέλεσιν
αὐτῆς.

Σημειώτερον ὅτι τὸ ῥήμα reculer δὲν

δέχεται ἄλλο ῥήμα ὡς συμπλήρωμα καὶ
ὅτι, ἐπὶ ἠθικῆς σημασίας, ἢ προθέσεως
contre προτάσσεται συνηθέστερον τοῦ
συμπληρωματικοῦ οὐσιαστικοῦ.

Λέγεται λοιπὸν: ne pas hésiter à
commettre un crime, ἢ ne pas re-
culer contre un crime.

(2) Γέμειν, être plein, ἢ regorger,
ῥ. οὐδ. (ὄρα Συντακτ. § 163).

(3) Θηρεύειν, ambitionner, briguer,
ῥήμ. ἐνεργ. Προτιμώτερον τὸ οὐδέτερον
aspirer, ὅπερ ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν ἢ
πρὸ τοῦ συμπληρώματος.

(4) Διασκεπτεσθαι τι, penser à quelque
chuse, réfléchir sur quelque chose, ἢ
κάλλιον rêver, ῥ. οὐδ.

Τὸ οὐδέτερον ῥήμα rêver συντάσσεται
μετὰ τῶν προθέσεων à, de, καὶ ἐπίστε
μετὰ τῆς sur.

Σημαίνει μὲν σκεπτεσθαι περὶ
τινος ὑποθέσεως ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν ἢ
ἵαν δὲ βαθεῖα ἴσθαι ἢ διακοκῆσαι, ἢ εἶναι
χρῆσις τῆς sur.

Σημαίνει δὲ ἐνειρωττεῖν (κοιν. ἐνειρο-
πολεῖν), ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν de: J'ai
rêvé de vous, de malheurs horribles.

Τὸ rêver ἐκλαμβάνομενον κατ' ἔκτα-
σιν, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ λέγειν ἀλλόκοτα
(παραλογίζεσθαι), ἀπαιτεῖ ὡσαύτως τὴν
πρόθεσιν de πρὸ τοῦ συμπληρώματος
αὐτοῦ.

ρε, μηδὲ λυπεῖσαι ποτε ὑπερμέ-
τρως.

Τοῦτο συναδεῖ ἐντελῶς μὲ
ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον περὶ τοῦ Φα-
είου γράφετε.

Ὁ ἐνάρετος ἀνὴρ οὗτος οὐδέ-
ποτε ἐπωλήθη εἰς τοὺς ἰσχυρούς,
ἀλλὰ πάντοτε συνέδραμε τοὺς
δυστυχεῖς.

Ἐλαττώματά τινα ὑπὸ τὸ ὄ-
νομα ἀρεταὶ εἰσχωροῦσιν ἐντὸς
ἡμῶν.

Εἰς πᾶσαν περίστασιν προσπά-
θει νὰ (1) χαλινώνης τὴν γλῶσ-
σάν σου.

Φιλάργυρός τις ἀποθνήσκων
ἐκυτὸν κατέστησε κληρονόμον
τῆς περιουσίας του.

Ὁ Σιμωνίδης ἔλεγεν ὅτι πολ-
λάκις μετενόησε διότι ἐλάλησεν,
οὐδέποτε δὲ διότι ἐσιώπησεν.

Ἄς μὴ ἀγανακτῶμεν οὔτε κατὰ
τῶν ὀχληρῶν, οὔτε κατὰ τῶν
ἀπερισκέπτων.

Πλουτῶν (2) μὲμνησο τοὺς
δυστυχεῖς.

Σχολαστικός τις θέλων νὰ κο-
λυμβήσῃ, παρ' ὀλίγον (3) νὰ πνι-
γῆ· ὅθεν ὤμοσεν ὅτι δὲν ἤθελε
λουσθῆ πλέον πρὶν ἢ γνωρίσῃ νὰ
κολυμβᾷ.

Λυπούμεθα ὅλοι μετὰ τοῦ πά-
σχοντος.

Ὁ Σύλλας μετὰ τοῦ Μαρίου
δὲν συνεφώνησε.

se réjouir. (187). — — —

— S'accorder. — — —

Vertueux. — — —

(§ 189) — — —

— secourir. — — —

Défaut. — — —

— (§ 185 καὶ 192) se glisser. —

— Occasion, θ. s'ef-
forcer. (§ 197). — — —

Avare. — — —

— instituer. héritier.

biens. οὐσ. πληθ. — — —

Simonide. — — —

se repentir. — (§ 183) — — —

— Se fâcher. — — —

importun. — — —

indiscret. — — —

— Se souvenir. (§ 183). — — —

Niais. — — — nager, ρ. οὐδ.

— jurer. — — — (§ 187). — — —

S'affliger. (§ 187) — — —

Sylla. — — —

— (§ 185). — — —

(1) Χαλινώνειν, mettre un frein à, la richesse, ξευπακουμένου τοῦ εἶναι.
gouverner, maîtriser, ρ. ἐνεργ.

(2) Πλουτῶν, étant riche, ἢ dans l'opulence, ἀφροσύνη Κεντρικῆ

(3) Παρ' ὀλίγον νὰ πνιγῆ, δηλ. ὀλίγον

— Οὐδόλω; εὐκόλον τὸ ν' ἀπέ-
χῃ τις τῶν ἡδονῶν.

— — — S'abstenir.
(§ 185 καὶ 192) — — —

Θέμα 55

Τὸ σῶμα ὡς τὰ (1) ἐκρινά
ἄνθη, μαραίνειται.

Οὐδέποτε θέλομεν ἀπομα-
κρυνθῆ τοῦ καθήκοντος ἡμῶν.

Φλόγες ἐκ τῆς Αἴτνης; (2) ἐξέ-
ψευγον.

Εὐκόλως (3) ἀπέχον ὀστρέ-
ων καὶ γαλεῶν.

Ὁ φθονερός ἐκυτὸν βασανίζει,
ὡσανεὶ (4) ἦτο ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ.

Ἐὰν συνέβαινε εἰς τοὺς Πυ-
θαγορικοὺς νὰ (5) παραρροθῶσιν
ἐν τῷ θυμῷ τῶν μέγαις ὕβρεων,
πρὸ τῆς δύσεως τοῦ (6) ἡλίου
ἔτεινον τὴν δεξιὰν ἀλλήλοις,
περιπτύσσοντο καὶ τότε ἀπε-
χωρίζοντο.

Ὡ ἄνθρωποι, ἵνα (7) τί παρα-
μελοῦντες τὴν εὐτυχίαν, προ-
θυμοποιεῖσθε οἱ μὲν τοὺς δὲ νὰ
βλάψετε (8) ἀλληλομαχοῦντες;

Ἡ φήμη μᾶς περιπαίζει συχ-
νάκις.

Διὰ τοῦ λογικοῦ ὑψοῦμεθα

— — — — —
— Se flétrir. (§ 187).

— — — S'écarter.
(§ 184 καὶ 189) — — —

Flamme, θ. (feu). — Étna.
— — — — —

— — — (§ 185) hui-
tre, θ. — lamproie, θ.

— — — Se tourmenter.
— — — — —

— — — — — Pythagori-
cien. — — — — —

— — — — — injure, θ.
— — — — — coucher. — — — — —

— — — — —
s'embrasser. — — — — —

se séparer.
— — — — — Négliger.

— — — — — s'appliquer.
— — — — —

nuire, β. οὐδ. — — — — —
Renommée, θ. — (185) — — — — —

— — — — —
— Raison, θ. s'élever.

(1) Ἐκρινὸν ἄνθος, fleur printanière, fleur du printemps.

(2) Ἐκρυάγειν, sortir, β. οὐδ. s'écharper.

(3) Ἀπέχων τινος εὐκόλως, s'abstenir aisément, sans peine, être privé, se trouver privé de quelque chose, δηλ. se passer de κτλ. Πολὺ προθυμότητος τὸ τελευτήειν βῆμα ἐν τῇ παρούσῃ φράσει.

(4) Ὠσανεὶ, comme si.

(5) Παραρροθῶσιν, se laisser em-

porté ἢ entraîné par la colère. Προθυμότητος δὲ ἐνταῦθα τὸ se laisser emporter par κτλ.

(6) Τείνειν τὴν δεξιὰν ἀλλήλοις, κατὰ λέξιν, se tendre la main droite l'un à l'autre, ἢ les uns aux autres. Κάλπειν δὲ ἀπλῶς: se donner la main.

(7) Ἴνα τί, δηλ. διατί.

(8) Ἀλληλομαχεῖν, combattre les uns contre les autres, δηλ. δὲ, se faire la guerre.

υπεράνω τῶν ζώων.

Ἡ ἀγανάκτησις κατέλαβε τὴν συνέλευσιν.

Οὐδὲν εἶδος τῶν ἐν Ἀφρικῇ ζώων εὐρέθη εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐμπαίζει τὴν ὑπομονὴν ἡμῶν καὶ τὴν καλὴν πίστιν ἡμῶν.

Ὁ λαὸς οὗτος ἄνευ (1) ἀντιστάσεως τινὸς ὑπετάγη εἰς τὴν ξένην δεσποτείαν.

Ὁ κύων, καὶ ἄγριος ὄν, ἀφοσιῦται εἰς τὸν κύριόν του καὶ πιστὸς αὐτῷ καθίσταται.

Ζῶα τινα σκάπτουσιν ὑπογείους κατοικίας καὶ εἰς σπήλαια καταφεύγουσιν.

Καταφρονεῖτε τὴν περιουσίαν τῶν ἄλλων, καὶ καυχᾶσθε διὰ τὰ πλοῦτή ὑμῶν μὲ ἀφόρητον ἀγερωχίαν.

Διεσκέπτετο (2) μόνον περὶ τῶν μέσων τοῦ πλουτεῖν.

Ἀποσύρθητι (3) ἐκ τοῦ ὀλεθρίου καὶ βεβήλου τούτου τόπου.

(§ 184), — — —

Indignation, θ. (§ 185) s'emparer. assemblée, θ.

— — — Espèce θ. — — —

— (§ 194, σημ.) — — méridional. — — —

— — — Se jouer. (§ 183)

patience, θ. — — — —

foi, θ. — — — —

— — — Résistance, θ.

— se soumettre. (§ 189) —

— tyrannie, θ.

— — — Sauvage. — s'at-

tacher (§ 189) — — — —

fidèle. — devenir, ρ. οὐδ.

— — — Creuser. souter-

rain, demeure, θ. — — caver-

ne, θ. se réfugier. (§ 192)

Mépriser. fortune, θ.

— — — (§ 189) se glorifier.

— — — — insupportable.

orgueil.

— — — —

Moyen. (§ 127.) s'enrichir.

S'arracher. — funeste.

— profane. — — —

Θέμα 56.

Ὁ Ρωμύλος μετὰ στίφους ἐκ τῶν μᾶλλον ἀτρομητῶν πολεμιστῶν του ἐφορμᾷ κατὰ τοῦ Κουρτίου, ὅστις ἐκαυχᾶτο διὰ τὰς ἐπιτυχίας του.

Romulus. — troupe, θ. —

— intrépide. — — —

— se jeter. (§ 185) — Curtius.

— se vanter. (§ 184) — — —

succès. — — —

(1) Ἄνευ ἀντιστάσεως τινος, δηλ. ἄνευ οὐδέμιζος κτλ.

(2) Διεσκέπτετο. (Ὁσα πρὸς τὴν

γουμ. σελ. 89, σχολ. 4ου)

(3) Ἀποσύρθητι κτλ. (Ὁσα προηγούμεν. σελ. 81, σχολ. 1ου, καὶ Σύνταξις § 189.)

Χαίρω δι' αὐτὴν τὴν περί-
στασιν.

Σφοδρὰ ἐπιθυμία τοῦ νὰ γίνῃ
κύριος τοῦ Ταράντου εἶχε κατα-
λάβει τὸν Ἀννίβαν.

Ἄγαθοι πολῖται εἰσὶν οἱ μὴ
(1) ἀμνημονοῦντες τῶν εὐεργε-
τημάτων τῆς πατρίδος.

Βεβαίως ὁ κακὸς θέλει ἀναμνη-
σθῆ ποτε τῶν ἐγκλημάτων του
μετὰ λύπης.

Πρέπει νὰ λυπηταί τις διὰ
τὸ σφάλμα, διὰ δὲ τὴν τιμω-
ρίαν ν' ἀγάλληται.

Οὐδεὶς ἤθελε λυπηθῆ διὰ τὸν
θάνατον τῶν μοχθηρῶν τούτων
πολιτῶν.

Δὲν ἀνησυῶ ὀλιγώτερον ὑ-
μῶν διὰ τὴν ὑπόθεσίν σας.

Οἱ Νουμίδαί (2) ἐτρέφοντο
συνηθέστερον ἐκ γάλακτος καὶ
ἐκ τοῦ κρέατος τῶν ζώων, ἅπερ
ἐφόνευσον εἰς τὴν θήραν.

Ὁ ρήτωρ ἀπεμακρύνθη τοῦ
θέματός του.

Εὐκολώτερον εὐρίσκονται οἱ
ψευδεῖς ἀδάμαντες παρά οἱ πο-
λύτιμοι λίθοι.

Συνήλθομεν εἰς θελκτικὸν κῆ-
πον ὑπὸ τὴν δροσερὰν σκιὰν
ὑπερηφάνων, (3) μεγαλοκλάδων
καὶ (4) πυκνοφύλλων πλατάνων.

Εἰς τοὺς ἐκπληκτικούς ὀφθαλ-

Se réjouir) (§ 185) — —

Violent, — — — —

maitre. Tarente, θ. — — — —

s'emparer. (§ 185 καὶ 183) — —

— Méchant. — se rap-
peler. (2) — — — —

— douleur, θ. — — — —

— S'affliger. — — — —

— se réjouir. — — — —

— S'affliger. — — — —

— pervers. — — — —

— S'inquiéter. — — — —

— Se nourrir. (§ 184. καὶ
189) — — — —

— tuer. — chasse, θ. — — — —

— Orateur. s'écarter. (§ 184)
sujet. — — — —

— (§ 191) — — — —

— Faux. brillant. — — — —

— précieux. — — — —

— Se réunir. — délicieux.
— — — — ombrage.

— superbe. — — — —

— — — — —

— Émerveillé. — — — —

(1) Ἀμνημονεῖν, oublier, μὴ ἀμνη-
μονεῖν. ne pas oublier, δηλ. se souve-
nir, ῥῆμα φασεὶ ἀντωνομικόν. (Ὁρα Συν-
τάκτ. §. 183.)

(2) Το ἀντωνομικὸν ῥῆμα se rappeler
ἔχει τὴν προσωπικὴν ἀντωνομίαν ὡς ἔμ-
μεσον συμπληρωμα, ἀπατεῖ τὸ ἐπόμενον
εὐσιαστικὸν ὡς ἔμμεσον συμπληρωμα τῆ

ἀντικείμενον· λέγεται: se rappeler quel-
que chose.

(3) Συνηθέστερον, le plus souvent.

(4) Μεγαλόκλαδος πλατάνος, platane
aux longs rameaux.

(5) Πυκνοφύλλος, qui a les rameaux
touffus, ἢ aux rameaux touffus.

μους ἡμῶν (1) προέκειτο πλῆθος ἀπίων, ροιῶν καὶ μηλεῶν μετὰ ὠραίων καρπῶν, τῶν ὁποίων αἱ εὐωδίαὶ διεχέοντο εἰς τὸν (2) γοητευτικὸν τοῦτον τόπον.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἡ θύρα τοῦ μεσοβάθρου ἠνοιχθῆ καὶ βῆμα (3) ποδὸς ἀνθρώπου ἠκούετο ἐν τῷ πρώτῳ δωματίῳ.

Ἐρρέθησάν τινες λέξεις μετὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ τῆς κυρίας Κλοτίλδης, ὧν τὴν ἐνονοῖαν ἡ κόμησσα δὲν ἠδυνήθη νὰ κατανοήσῃ.

Εἶτα ἐκλείσθη (4) αὖθις ἡ θύρα, ὃ δὲ κρότος τῶν βηματικῶν εἰς τὴν κλίμακα κατέπαυσε βαθμηδὸν καὶ ἡ γραῖα κυρία Κλοτίλδη ἐπανῆλθε φέρουσα ἐπιστολήν.

— — — — — quantité, 0.
— — — — — grenadier. — — — — —
— — — — —
parfum. (§ 194). se répandre. —
— — — — —
— — — — —
— — — — — Palier. (§ 190) — — — — —
— — — — — pas. — — — — —
— — — — — chambre, 0.
— — — — — (§ 190) — — — — —
— — — — —
— — — — — Clotilde, 0.
— — — — — comtesse, 0. — — — — —
— — — — — comprendre, 0.
— — — — — Puis. (§ 190). — — — — —
— — — — —
— — — — — escalier. — — — — —
— — — — —
— — — — — rentrer, ρ. οὐδ. —

Συμπλήρωμα

Τῶν μονοπροσώπων ῥημάτων.

(§ 193—195)

Θέμα 57.

Βρέγει. — Παγώνει. — Ξεπαγιάζει. (5) - Ἀστράπτει. (6) - Πίπτει ψιλὴ γάλαζα. - Πνέει (7) ὁ

Pleuvoir. — Geler. (§ 193)
Dégeler. — — — — — Tomber.

(1) Πρόκεισθαι, être placé devant les yeux, s'offrir aux yeux.

(2) Γοητευτικὸς, enchanteur. Ἐπὶ τὸ που λέγεται καὶ délicieux.

(3) Βῆμα ποδὸς ἀνθρώπου, κατὰ λέξιν, pas de pied d'homme, δηλαδὴ, ἀπλῶς, pas d'homme.

(4) Κλείειν αὖθις, fermer de nouveau, ἢ refermer.

(5) Ὅρα προηγουμ. σελ. 92, σελ. 4, καὶ Συντάκτ. § 193 καὶ 195, σημ.

(6) Ἀστράπτει, éclairer. Ἀντὶ τοῦ ὀλίγου ἐν χρῆσει μονοπροσώπως σχηματιζομένου ῥήματος τούτου, ἐκλαμβάνεται συνηθέστερον ἢ ῥηματικὴ ἐκφρασις faire des éclairs.

(7) Πνέει ὁ ἄνεμος. Ἡ ἐκφρασις αὕτη γενικῶς ἐκφέρεται Γαλλιστὶ διὰ τῆς

άνιμος. — Πίπτει χιών.

Ἐπεσαν χαλαζήδον (4) λίθοι.

Ἦρχοντο ἐπικουραίαι. — Ἰπάρχει (2) δικαιοσύνη. — Ἀνοπομονῶ νὰ σὰς ἰδῶ.

Ἰπάρχουσι (3) τινες οἱ ὁποῖοι εἰσὶν εὐτυχέστεροι ὑμῶν.

Ἀρμόζει τῷ δικαστῇ νὰ ἔχη τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπίσης καθαρούς ὡς καὶ τὰς χεῖρας.

Δισχρὸν τὸ νὰ ἤναί τις ἀμαθής.

Ἐνδιαφέρει πολὺ διὰ τὴν περιουσίαν σας ἵνα ἔλθῃτε προσεχέστατα.

Ἰπάρχουσι πολλοὶ, οἵτινες σπουδάζουσι δι' ὅλης τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ μάθωσι τίποτε.

Εὐκόλον σὰς εἶναι τὸ νὰ κατασταθῆτε (4) ἄξιος τῆς ἀνταμοιβῆς ταύτης.

Δὲν συνέβη κανὲν ἀξιοσημείωτον συμβῆν κατὰ τὸ δεκάετες τοῦτο διάστημα.

Neige, 0.

Pierre, 0.

Renfort. —

Justice, 0. —

Heureux. (§ 316) —

Convenir. juge. —

pur. —

*Honteux. —

Importer. — fortune

ne, 0. —

Étudier. pendant. —

Récompense, 0.

Arriver. — remarquable. —

espace.

ἰσοδυναμίας faire du vent, τοῦ ῥήματος σχηματιζομένου μονοπροσώπου, ἢ διὰ τοῦ φάσει μονοπροσώπου ῥήματος venter.

(1) Ἐπεσαν χαλαζήδον λίθοι, κατὰ λέξιν, des pierres sont tombées en forme de grêle, δηλ. une grêle de pierres est tombée, μονοπροσώπου, δι, il est tombé une grêle de pierres.

(2) Ἰπάρχει δικαιοσύνη. (Ὁρα προηγούμεν. σελ. 23, σχολ. 3, καὶ συντακτικ. § 195, σχμ. 7).

(3) Ἰπάρχουσι τινες. (Ὁρα προηγούμεν. σελ. 23, σχολ. 3, περὶ τοῦ τρόπου τοῦ μεταφράζειν τὸ ῥῆμα τοῦτο τιθέμενον, ἑλληνιστί, κατὰ τὸ τρίτον ἐνικὸν ἢ πληθυντικὸν πρόσωπον.

Σημειώτεον ὅτι, ἔταν, ἑλληνιστί, τὸ ῥῆμα ἰπάρχειν κατὰ τὸ τρίτον πλη-

θυντικὸν πρόσωπον ἔχη ὡς ὑποκείμενον τὸ τινες, ἢ ἀριθμητικὸν ὄνομα, ἢ ἐπίθετον ἐκφράζον τὴν ποσότητα, καὶ τιθέμενον ἀπολύτως, δηλ. ἄνευ αὐταξιακοῦ, ἐάν μεταφράζηται διὰ τοῦ μονοπροσώπου σχηματιζομένου ῥήματος avoir, (il y a, il y avait, κτλ.) παρεντίθεται ἡ ἀντωνυμία ἐν μεταξὺ τοῦ y καὶ τοῦ ῥήματος.

Ἰπάρχουσι τινες, il y en a quelques uns, ἢ ἀπλῶς, il y en a, ἐξυπακουόμενου τοῦ quelques uns.

Πόσο ἦσαν; combien y en avait-il? Εἰκοσιπέντε ὑπῆρχον, il y en avait vingt-cinq. — Ρίς τὰς φράσεις ταύτας ἡ ἀντωνυμία ἐν εἶναι συμπλήρωμα τῶν λέξεων quelques uns, combien, vingt-cinq.

(4) Καθίσταμαι ἄξιος, devenir digne, δηλ. se rendre digne de, ἢ mériter, ῥ. ἰνερ. γ'

Συμφέρει (1) εἰς τὸν υἱὸν τὸ
νὰ φαίνεται ὅτι ἔχει εὐλάβειαν
πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ.

Ἀρμόζει εἰς τὸν νέον τὸ νὰ
ᾔναι σεμνός.

Δὲν μοὶ συμβαίνει ὅ,τι συμ-
βαίνει ὑμῖν καὶ ὅ,τι μοὶ ἀναγγέ-
λει ἡ ἐπιστολὴ ὑμῶν.

Συγχεώρηται ὑμῖν νὰ μὴ ἐν-
θυμῆσθε τὸν ζήλόν σας καὶ τὰς
πρὸς ἐμὲ φιλικὰς (2) ὑπηρεσίας
ὑμῶν· ἀλλ' εἰς ἐμὲ δὲν ἐπιτρέπε-
ται νὰ τὰ λησμονήσω.

Εἰς τὴν κοσμιότητα ἐνυπάρ-
χει πλειοτέρα κενοδοξία παρὰ
εὐμένεια.

Ἐπῆλθε τὴν νύκτα βροχῇ,
βρονταὶ καὶ ἀνεμος σφοδρός.

Importer. (§ 194) — — —
— — — — — déference, θ.

Convenir. (§ 194) — — —
— — — — — modeste.

— — — — — Arriver. — — —
— — — — — annoncer.

— — — — — Etre permis. — — — — —
— — — — — se rappeler. zèle.

— — — — — — — — — — — être
— — — — — permis. — — — — —

— — — — — Politesse, θ. — — —

— — — — — Vanité, θ. — — — — —
— — — — — bienveillance, θ.

— — — — — Survenir. — — — — —
— — — — — tonnerre. — — — — — violent.

Ῥήματα θεωρούμενα ὡς ἄμεσον ἢ ἔμμεσον συμπλήρωμα ἄλλου ῥήματος.

(§ 196—201).

Ἐκ τῶν ῥημάτων τῶν συντασσομένων μεθ' ἐπομένου κατὰ τὴν
ἀπαρέμφατον ῥήματος, τὰ μὲν ἀποβάλλουσι πᾶσαν πρόθεσιν, τὰ δὲ
ἀπαιτοῦσι τὴν πρόθεσιν à, τὰ δὲ ἄλλα τὴν de, καὶ ὀλίγα τινὰ δέ-
χονται ποτὲ μὲν τὴν à ποτὲ δὲ τὴν de, χάριν εὐφωνίας.

1. Ῥήματα ἀποβάλλοντα πᾶσαν πρόθεσιν πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου,

Aimer mieux.

Aller.

Compter.

Croire.

|| Daigner.

|| Devoir.

|| Entendre.

|| Faire.

(1) Συμφέρειν τινί, importer à quel
qu'un, être de l'intérêt de quelqu'un.

(2) Φιλικαὶ ὑπηρεσίαι, bons offices.

Falloir.
 Imaginer(s).
 Laisser.
 Oser.
 Paraitre.
 Penser.
 Pouvoir.
 Prétendre.

Savoir.
 Sembler.
 Sentir.
 Valoir.
 Valoir mieux.
 Venir.
 Voir.
 Vouloir.

2. Ῥήματα ἀπαιτοῦντα τὴν πρόθεσιν ἀ πρό
 τῆς ἀπαρεμφάτου.

Abaisser(s').
 Aboutir.
 Accorder(s').
 Accoutumer, et (s').
 Acharner(s').
 Aguerrire, et (s').
 Aider.
 Aimer.
 Animer, et (s').
 Amuser(s').
 Appliquer(s').
 Apprendre.
 Apprêter, et (s').
 Aspirer.
 Assigner.
 Assujettir, et (s').
 Attacher(s').
 Attendre(s').
 Autoriser.
 Augmenter(s').
 Avilir (s').
 Avoir.
 Balancer.
 Borner, et (se).
 Chercher.
 Complaire (se).

Concourir.
 Condamner, et (se).
 Consister.
 Conspirer.
 Consentir.
 Consumer (se).
 Contribuer.
 Coûter.
 Désapprendre.
 Décider, et (se).
 Demander.
 Dévouer, et (se).
 Déterminer (se).
 Disposer, et (se).
 Divertir, et (se).
 Donner.
 Dresser.
 Égosiller (s').
 Employer, et (s').
 Encourager, et (s').
 Engager, et (s').
 Enhardir, et (s').
 Enseigner.
 Entendre (s').
 Étudier (s').
 Évertuer (s').

Exceller.	Préparer, et (se).
Exciter, et (s').	Prétendre.
Exhorter.	Provoquer.
Exposer (s').	Rechigner.
Fatiguer (se).	Réduire.
Former, et (se).	Renommer.
Habituer, et (s').	Répugner.
Hésiter.	Résigner (se).
Inciter.	Résoudre (se).
Instruire.	Réussir.
Intéresser.	Servir.
Inviter.	Songer.
Mettre, et (se).	Soumettre (se).
Montrer, et (se).	Suffire.
Nécessiter.	Tarder.
Obstiner (s').	Tendre.
Parvenir.	Tenir.
Penser.	Travailler.
Persévérer.	Trouver.
Persister.	Viser.
Plaire (se).	Vouer, et (se).
Plier, et (se).	

3. Ῥήματα ἀπαιτοῦντα τὴν πρόθεσιν *de* πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου.

Accuser, et (s').	Aviser (s').
Achever.	Blâmer.
Abstenir (s').	Brûler.
Affecter.	Cesser.
Affliger (s').	Charger, et (se).
Ambitionner.	Commander.
Appartenir (1).	Conjurer.
Applaudir.	Conseiller.
Appréhender.	Contenter (se).
Avertir.	Convenir.

(1) Appartenir, τριτοπροσώπως ἐκλαμβανόμενον.

Craindre.	Flatter (se).
Dédaigner.	Frémir.
Dédire (se).	Garder (se).
Défendre.	Gémir.
Désirer.	Glorifier (se).
Délibérer.	*Haïr.
Dépêcher (se).	*Hasarder (se).
Désaccoutumer.	*Hâter, et (se).
Désespérer.	Imputer.
Déshabituer (se).	Indigner (s').
Défier (se).	Ingérer (s').
Désister (se).	Inspirer.
Détourner.	Jurer.
Différer.	Manquer (2).
Dire.	Méditer.
Discontinuer.	Mêler (se).
Disconvenir.	Menacer.
Disculper (se).	Mériter.
Dispenser, et (se).	Négliger.
Dissuader.	Ordonner.
Douter (se).	Pardonner.
Épargner.	Parler.
Empêcher.	Permettre, et (se).
Enjoindre.	Persuader, et (se).
Enorgueillir (s').	Piquer (se).
Enrager.	Plaindre, et (se).
Entreprendre.	Proscrire.
Essayer (1).	Presser, et (se).
Etonner (s').	Promettre, et (se).
Excuser (s').	Proposer, et (se).
Exempter (s').	Punir, et (se).
Éviter.	Rappeler (se).
Feindre.	Recommander.
Féliciter (se).	Refuser.

(1) Τὸ μὲν ἰνεργητικὸν ῥῆμα *essayer* απαιτεῖ τὴν πρόθεσιν *de*, τὸ δὲ ἀντωνυμιακὸν *s'essayer*, τὴν *à*.

(2) Τὸ οὐδέτερον ῥῆμα *manquer à* απαιτεῖ μὲν τὴν πρόθεσιν *de* ἐν γένει, τὴν δὲ *à*, ὅταν ἐκλαμβάνηται ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ πράττειν παρὰ τὰ προσήκοντα, παραβιάζειν τὰ καθήκοντα.

Regretter.	Souffrir.
Réjouir (se).	Sourire.
Repentir (se).	Souvenir (se).
Reprocher, et (se).	Suggérer.
Résoudre.	Supplier.
Rire.	Tenter.
Risquer.	Trembler.
Rougir.	Vanter (se).
Sommer.	

4. Ῥήματα δεχόμενα ποτέ μὲν τὴν πρόθεσιν
 à ποτέ δὲ τὴν de πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου,
 χάριν εὐφωνίας.

Commencer.	Se *hasarder.
Consentir.	Forcer.
Continuer.	Obliger.
Contraindre,	S'occuper.
Convier.	Oublier.
Demander.	Refuser.
S'efforcer.	Solliciter.
Engager.	Tâcher.
S'empreser.	Tarder.
S'ennuyer.	Se tuer, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ s'es-
S'entêter.	crimer.

καὶ αἱ μετὰ τοῦ ῥήματος être σχηματιζόμεναι ἐκφράσεις c'est
 à moi, à toi, à lui, à elle, de ἢ à, c'est à nous, à vous, à eux,
 à elles, de ἢ à.

Θέμα 58.

Προτιμώτερον, (1) λογικῶς ἐξε-	— Raisonnablement. être
ταζομένων τῶν πραγμάτων, τὸ νὰ	examiné. — —
μὴ ἔχη τις πολλὰ ἀνευ εὐχα-	— posséder. — — —
ριστήσεως, ἀλλὰ νὰ ἔχη ὀλίγα	plaisir. — — —

(1) Προτιμώτερον, ἰξυπακουμένου τοῦ προτίμησιν, valoir mieux.
 ῥήματος εἶναι, être préférable, ἢ, κατὰ

μετ' εὐχαριστήσεως. Πενία (1) ἄ-
λυπος (2) ἀρετωτέρα πλούτου πι-
κροῦ.

Πῶς τολμᾷ ὁ ἄνθρωπος οὗτος
νὰ ἔρχηται ἐνταῦθα;

Ἢλπίζον νὰ ἔλθω νὰ τοὺς
καταλάβω (3) αἴφνης; ἐπιτοπίως.

Πολλάκις πράττει τις κακῶς
νομίζων ὅτι πράττει καλῶς.

Κρείττον ν' ἀσχολεῖται τις εἰς
τὸ παίζειν ἢ εἰς τὸ κακολογεῖν.

Ἠθέλησα διὰ φόβου ν' ἀπο-
τρέψω τοὺς ἐγκληματικούς πο-
λίτας ἀπὸ τοῦ νὰ προσβάλλωσι
τὴν πατρίδα.

Ταῦτα εἰπόντος τοῦ Ἰππάρ-
χου, ἀπήλθομεν ἵνα λουσθῶμεν,
καί, μετὰ τὸν λουτρόν, ἐπανήλ-
θομεν οἴκαδε.

Οἱ ἄνθρωποι ἀγαπῶσι νὰ εὐρί-
σκωσι προφάσεις διὰ νὰ δικαιο-
λογῶσι τὰ σφάλματα αὐτῶν.

Ἀδύνατον νὰ σὲ πιστεύσω ὅ-
ταν τοιαῦτα λέγῃς.

Οἱ ἐν παροιμίαις (4) λαλοῦν-
τες λέγουσιν ὅχι ἀλόγως ὅτι ἐάν
χωλῶ (5) παροικίσης θέλεις μά-
θει καὶ σὺ νὰ ὑποχωλαίνῃς.

Δὲν διδάσκουσι τοὺς ἀνθρώ-
πους νὰ ἦναι τίμιοι, ἀλλὰ τοὺς
διδάσκουσι πάντα τὰ λοιπὰ.

Μὴ ἀναμένῃς τὴν τελευταίαν
ὥραν διὰ ν' ἀρχίσῃς νὰ (6) ζῆς
ἐναρέτως.

(§ 316)

Oser. (§196)

Espérer (compter.)

(§ 105)

(§ 196)

S'occuper,

(§ 316) — médire, ῥ. οὐδ.

(§ 196

Détourner.

(§ 198) — attaquer.

Hipparque.

sortir (aller.) (§196).

(§ 197)

Trouver. prétexte.

justifier.

Croire.

Proverbe.

boiteux.

(§ 199) — boiter.

(§ 103)

(§ 199)

Attendre.

(§ 206)

(1) ἄλυπος, qui est sans peine.

(2) ἀρετωτέρος, préférable, meilleur.

(3) καταλαμβάνειν αἴφνης, surpren-
dre.

(4) λαλεῖν ἐν παροιμίαις, parler par

proverbes.

(5) Παροικίῃν, habiter avec quel-
qu'un.

(6) Ζῆν ἐναρέτως, κατὰ λέξιν, vivre
vertueusement, δκλ. bien vivre.

Ὁ σοφὸς προτιμᾷ ν' ἀπατάται
παρὰ νὰ ἀπατᾷ.

Πᾶς τις ἀγαπᾷ νὰ βλεπῆται,
νὰ ἐνδεικνύηται καὶ νὰ χαιρέτῃται
καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἀγνώστων.

Μὴ μὲ (1) ἐπιπλήττετε, ἀξιῶ
νὰ φέρωμαι κατὰ τὸν τρόπον μου.

— — — — — (§ 196) — — — —

— — — — — (§ 318) — — — —

— — — — — (§ 197) — — — —

— — — — — Etre montré. — — être
salué. — — — — —

— — — — — Prétendre (en-
tendre) (196) — — — — —

Θέμα 59.

Ὁ ἀξιῶν ὅτι θέλει καταπείσει
τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ ἀγνοεῖ τοὺς
ἀνθρώπους.

Νομίζομεν ὅτι διορῶμεν παν-
ταχοῦ τὸν θάνατον καὶ, ὡς ἐκ
τούτου, μάλιστα προσπαθοῦμεν νὰ
τὸν (2) παραβλέπωμεν.

Πολλάκις καὶ αὐτὸς ὁ κατα-
κτητὴς βιάζεται νὰ χύσῃ δάκρυα
ἐπὶ τῶν νικῶν αὐτοῦ.

Οἱ ἄνθρωποι, ἵνα δικαιολογή-
σωσι τὰς κακίας αὐτῶν, προσπα-
θοῦσι νὰ δυσφημῶσι τὴν ἀρετὴν.

Ὁ Κύριος δὲν ἤθελε νὰ ζῆ εἰ-
μὴ μέχρι οὗ ὑπερβῆ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ κατὰ τὰ εὐεργετήματα.

Ὁ Καίσαρ (4) αὐτοπροσώπως
συναινῆ ἵνα σᾶς ἀκούσῃ ἐνταῦθα.

Ὁ Διονύσιος τὸν Ἐπαμινώνδαν
ἐδίδαξε τὸ ἀδειν κρούων τὴν λύ-
ραν.

Πᾶς τις φοβεῖται νὰ γνωρίσῃ
τὸν ἐαυτὸν του, διότι δὲν ὑπάρ-

Prétendre (§196) — — con-
vaincre. adversaire. — — — —

— — — — — (§ 196) — — entrevoir.

— — — — — — — — — — —
— — — — — tâcher, ἔ. οὐδ. — (§
200) — — — — —

— — — — — Conquérant.
être forcé. (§ 201) — — — — —

— — — — — — — — — — —
— — — — — Justifier.

— — — — — chercher.

— — — — — Souhaiter. (3) — — — — —
— — — — — surpasser. — — — — —

— — — — — (§ 289) — — bienfait.

— — — — — Consentir, ἔ.
οὐδ. (5) — — — — —

— — — — — Denys. — — — — —
— — — — — apprendre. — — — — —

— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —

(1) Ἐπιπλήττειν, réprimander, gron-
der, quereller. Ἐνταῦθα προτιμητέον τὸ
τελευταῖον.

(2) Παραβλέπειν, voir avec indiffé-
rence, perdre de vue.

(3) Souhaiter. (Ὁρα Συντακτ. § 201,
σσμ 2αγ).

(4) Αὐτοπροσώπως, en personne.

(5) Consentir. (Ὁρα Συντακτ. § 178
καὶ 198).

χει τοιοῦτος, οἷος ὄφειλε νὰ ἦ- ναι.	_____ — Devoir. — (§ 196 καὶ 357) _____
Ὁ ἀγαθὸς ἐλπίζει πάντοτε νὰ ἴδῃ μεταμελούμενον τὸν ἀμαρ- τωλόν.	_____ — (§ 201, σημ. 2 ^α) — _____ Se repentir (s'amender.) _____
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος μοὶ ἐφάνη πάντοτε εὐνοῶν (1) τὴν ἀξίαν ὑ- μῶν.	_____ — _____ _____ — mérite. _____
Πρέπει νὰ σινειθίσῃ τις νὰ ὑ- ποφέρῃ τὰς προσβολὰς τῆς τύχης.	_____ — S'accoutumer. — _____ _____ — outrage. _____
Οἱ ἀγαθοὶ (2) ἄνθρωποι ἀπο- φεύγουν ν' ἀμαρτάνωσι καὶ ἀκό- μη δι' ἀγάπην τῆς ἀρετῆς.	_____ — Eviter. _____ _____ — pécher. — _____
Ὁ Πομπήσιος, ὑπεύθυνος εἰς τὰς ἐπιμόνοους (3) αἰτήσεις ὁλοκλή- ρου τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, εἶχαν ἀπο- φασίσει νὰ (4) συγκροτήσῃ μάχην.	_____ — Céder, ῥ. οὐδ. — _____ — _____ _____ — _____
Μὴ μόνον (5) ἐπικινεῖτε τὸν ἀγχθὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ καὶ μι- μεῖσθε αὐτόν.	_____ — _____ _____ — _____ _____ — (§ 219 καὶ 221)
Οὐδέποτε ἐπιχειρεῖ νὰ γίνῃς διαιτητῆς μεταξὺ δύο φίλων.	_____ — Entreprendre. — _____ _____ — arbitre. — _____
Οἱ παῖδες, καὶ (6) τιμωρού- μενοι, δὲν ἀποτρέπονται ἀπὸ τοῦ νὰ θεωρῶσι καὶ νὰ ἐξετάζωσι τὰ πράγματα μετὰ περιεργείας.	_____ — Etre puni. _____ _____ — être détourné. _____ _____ — examiner. _____ _____ — curiosité, θ.

(1) Εὐνοεῖν, favoriser.

(2) Ἀγαθοὶ ἄνθρωποι, hommes de bien, gens de bien.

(3) Ἐπίμονοι αἰτήσεις, demande ins-
tante, δηλ. instance, θ.

(4) Μάχην συγκροτῆν, livrer bataille.

(5) Μὴ μόνον ἐπικινεῖτε, κατὰ λέξιν,

ne louez pas seulement, δηλ. ne vous
bornez pas à louer, ne vous contentez
pas de louer.(6) Καὶ τιμωρούμενοι, κατὰ λέξιν,
même étant châtiés, δηλ. même par
les châtimens.

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τοῦ συμπληρώματος
τῶν ῥημάτων. (§ 198 — 201.)

Θέμα 60.

Οἱ βασιλεῖς τὴν μὲν εἰρήνην
πρέπει ν' ἀγαπῶσιν ἐκ κλί-
σεως, τὸν δὲ πόλεμον νὰ ἐπιχει-
ρῶσιν ἐξ ἀνάγκης.

Τὸ μὲν μῖσος κατὰ τοῦ προ-
εώπου, ὁ δὲ φθόνος κατὰ τοῦ
ἐπαγγέλματος καὶ τῆς κοινωνι-
κῆς τάξεως διευθύνεται.

Αἱ τῆς θείας Προνοίας βουλαὶ
(1) ἅπαντα τὰ συμβεβηκότα κα-
νονίζουσι καὶ προΐστανται (2)
αὐτῶν.

Κλείσατε τὰ ὦτα εἰς τὰς κα-
κὰς συμβουλάς καὶ εἰς τὰς ἐπι-
κινδύνους εἰσηγήσεις.

Τὸ σύμπαν ἐστὶ ναὸς, τὴν ὁ
ποῖον ὁ Θεὸς πληροῖ ἐκ τῆς δό-
ξης καὶ τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Πᾶς πολίτης ὀφείλει νὰ ὑπη-
ρετήσῃ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ὁ μὲν
στρατιώτης διὰ τοῦ αἵματος αὐ-
τοῦ, ὁ δὲ ἱερεὺς διὰ τοῦ ζήλου
αὐτοῦ.

Οἱ Ῥωμαῖοι ἔσχον συνειθισμέ-
νοι νὰ μάχωνται καὶ νὰ νικῶσι.

Ἡ ἐνθύμησις τῶν καλῶν πρά-
ξεων διαχέει ἡδονικὴν εὐωδίαν
ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ ὀραρίζει αὐτὴν
Πλεῖονα τῶν ἐξήκοντα ἄμερι-

Paix, θ.
— (§ 196) — inclinati-
on, θ.

*Haine, θ. — (§ 207) per-
sonne, θ. — envie, θ. —
état. — social.
condition, θ.

— Providence θ. décret.
— événement.
régler. — présider, ρ. οὐδ.
(§ 203)

Fermer. —
conseil. — (§ 204) —
insinuation, θ.

Univers. — (209)
— remplir, (§ 163) —
— (§ 137).

— Devoir. —
servir. —
— sang —
— prêtre. (§ 207). — zèle.

Romain — être accoutumé.
(3) (§ 200) —

souvenir. —
répandre. délicieux, parfum.
— embellir. (§ 219) —

(1) Βουλαί, ὄν. ἐποφίσεις, décrets. || (3) Être accoutumé (ὄρα προηγουμέ-
(2) Προΐστανται, ἄλλ. προἰστέλλουσι. ἡμῶς σελ. 98, 99, καὶ Συντακτ. § 200.

κανικῶν πλοίων εἰσῆλθον εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν ἢ ἐξῆλθον.

Ἡ χριστιανικὴ (1) ἀγάπη μᾶς ἐπιτάττει ἵν' ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον ἡμῶν καὶ ἵνα τῷ παρέχωμεν συνδρομὴν.

Ὁ ἀδελφός μου σπουδάζει τὰ φυσικὰ ἐπιστήμας καὶ τὴν χημίαν, καὶ εἰς αὐτὰ ἐνασχολεῖται ἐξ ὀλοκλήρου.

Ἄπας ὁ κόσμος τὴν τύχην λατρεύει, καὶ πάντες παραπονοῦνται κατ' αὐτῆς.

Ὁ μὲν πλούσιος ἔλαβε τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, ὁ δὲ πένης τὰ κακὰ αὐτοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ζωὴν.

Ὁ Πλούταρχος εἰς μὲν τὴν τύχην ἀποδίδει τὸ μεγαλεῖον τῆς Ῥώμης, εἰς δὲ μόνον τὴν ἀρετὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Τὸ παρὸν ἀνήκει εἰς πάντας, ὅσοι καὶ ἂν ὑπάρχωμεν, εἰς μὲν τοὺς σοφοὺς τὸ παρελθόν, εἰς δὲ τοὺς ἐπισήμους (2) ἄνδρας τὸ μέλλον.

Vaisseau. entrer, ῥ. οὐδ. —
— — sortir. (§ 203 καὶ 305)

Commander. — — prochain.
— — — donner.
assistance, θ.

— — Étudier.
— science, θ — —
— (§ 203) — — s'adonner.

— — Fortune, θ. adorer.
— — se plaindre. (§ 203)

— — Recevoir. — —
— — (§ 207) — —

— — — Fortune, θ.
attribuer. — —

— — (§ 207) — — — —
— (§ 116) — —

— Appartenir, ῥ. οὐδ. — —
(§ 277) — — — —
savant. — — — —

Ἀναφορικὰ ἀντωνυμίαι θεωρούμεναι
ὡς συμπλήρωμα τῶν ῥημάτων.

(§ 209 — 231.)

Θέμα 61.

Ἐνθυμήσου ἢν ἔλαβες ἐκδού. — Se souvenir. — (§ 209) —

(1) Χριστιανικὴ ἀγάπη, charité chrétienne. — (2) Ἐπίσημοι ἄνδρες, grands hommes. —

λευσιν, λησμόνησον δὲ ἦν προσέφερες.

Τὸ μοχθεῖν ἐστὶν ἀνάγκη· ὁ ὑποφέρων γενναίως τὰ κακὰ ὅσα τῷ στέλλει ὁ Θεός, σφῆς ἐστί.

Ἐκλέξατε ὅποιον θέλετε μεταξὺ ὄλων τῶν ἀνθρώπων, δὲν θέλετε εὖρει κανένα ἀπηλλαγμένον παθῶν.

Ἡ εὐδαιμονία ἀνήκει εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἀποκαβίστησιν (4) εὐτυχεῖς.

Ἡ ἡδονή, διὰ τὴν ὁπρίαν εἶναι τις βέβαιος ὅτι θέλει μεταμεληθῆ, δὲν δύναται νὰ διαμένῃ ἀτάραχος.

Εἰργάσθημεν πολὺ, καὶ ἔχομεν ὅπως (1) ζῶμεν ἐν εὐπορίᾳ.

Ὁ κόσμος δὲν δύναται ν' ἀναδείξῃ (2) εὐδαιμόνας· πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν ἀλλαγῶν τὴν εὐδαιμονίαν πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποβλέπομεν.

Αἱ θέσεις, τὰς ὁποίας ἐπιδιώκομεν, οὐδέποτε, καθ' ἡμᾶς, εἰς τὴν ἰκανότητα δίδονται.

Τὸ παρὸν μηδενίζεται εἰς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὀμιλοῦμεν.

Εἰς τρυφεράν ἡλικίαν θεωρεῖται ὡς νόμος ἡ θέλησις ἐκείνων ἐξ ὧν πηγάζει ἡ ζωὴ.

Ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἔδωκε πνεῦμα, φιλοτιμοῦνται νὰ ἐξασκῶσι τυραννικὸν κράτος ἐπὶ τῶν δοξασιῶν.

service. — — (§ 209) — offrir (rendre.)

souffrir. — nécessité, ὁ supporter — — (§ 209) —

— — sage. —

Choisir (§ 210) — —

— — — — —

— — débarrassé (exempt).

— — — — —

— — — — —

(§ 210, σημ.) — —

— — — — —

— (§ 213 καὶ 183) — —

— (§ 105) — — Se repentir.

— — — — —

Travailler, ῥ. οὐδ. — —

— (§ 217) — —

— — — — —

— — — — —

chercher. — —

(§ 214) — —

aspire, ῥ. οὐδ. (ἀ.)

Place, ὁ (§ 214) — recher-

cher (aspire) — —

capacité, ὁ (mérite). — —

— — S'anéantir. — —

— — (§ 218 2ον.) — —

— — Vendre. — — (§ 102)

— — — — — (§ 218, 3ον.) — —

provenir (venir), ῥ. οὐδ. —

— — (§ 214) — —

— — Se piquer.

— — exercer. — —

— — opinion, ὁ.

(1) Ἀποκαβίστημι εὐτυχεῖς, faire des heureux.

(2) Ἐχομεν ὅπως ζῶμεν, κατὰ λέξιν, nous avons afin que, pour

que nous vivions. ἢ μετὰ τῆς ἀπερμ-
φρασεύ, nous avons pour vivre. Προτι-
μητικὰ δὲ ἡ ἀποδιδόμενος ἑκφρασις· nous
avons de quoi vivre.

Δὲν ἤξεύρω περὶ τίνος (1) συλλογίζεται πρὸ τοσούτου καιροῦ.

Ἰπάρχουσι πληγαὶ ἐξ ὧν γενναία τις καρδία σπανίως δύναται νὰ (2) θεραπευθῇ.

Τὸ περὶ οὗ ὁ φιλάργυρος σκέπτεται ὀλιγώτερον ἐστὶ τὸ βροθεῖν τοὺς πένητας.

Συγχωρῶ τὴν χεῖρα διὰ τῆς ὁποίας ὁ Θεὸς μ' ἐτιμώρησε. (3)

— — — — — (§ 217) — —

— Blessure, θ. — — (§ 213)

— — — — — (§ 217) — —

Penser, ρ. οὐδ.
secourir. — —

— — — — — (§ 215) — —

Θέμα 62.

Οἱ αἰῶνες τῆς βαρβαρότητος καθ' ὅς τὰ πάντα (4) ἀπόλυνται, παρασκευάζονται πάντοτε διὰ τοῦ πολέμου.

Οὐδεὶς μένει ἄλλος ἢ ἐγὼ ἐν ᾧ διορῶνται τὰ ἴχνη βασιλείας.

Θέλετε βαστάζει βάρος ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἡ Ῥώμη ὑποκύπτει;

Οὐδὲν ὑπάρχει κακὸν, ἐξ οὗ νὰ μὴ γεννᾶται καλόν.

Ὁ Τηλέμαχος ἠκολούθει τὴν θεῶν περικυκλουμένην ὑπὸ πλῆθος νυμφῶν ὑπεράνω τῶν ὁποίων ὕψυτο αὐτῆ.

Οἱ Λάπωνες Δανοὶ ἔχουσι χονδρὸν μαῦρον γάτον εἰς τὸν ὁποῖον ἐμπιστεύονται ὅλα τὰ ἀπόκρυφα αὐτῶν, καὶ τὸν ὁποῖον συμβουλευόνται εἰς τὰς ὑποθέσεις των.

Περίεργον βιβλίον ἤθελεν εἶ-

— — — — — (§ 216 καὶ 294)

(§ 216) Être aperçu. — —

— Soutenir — (§ 216). —

— succomber, ρ. οὐδ. —

— — — — — (§ 218, 2.ον)

— Suivre. —

être environné. — —

— — — — — (§ 214) —

Lapons-Danois. — —

— — — — — (§ 214) — —

confier. — secret.

— — — — — (§ 209) — consulter.

Curieux. — — —

(1) Συλλογίζεσθαι, penser, réfléchir, ρ. οὐδ. Τὸ μὲν penser ἀπαιτεῖ τὴν πρόθεσιν ἀ πρὸ τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ, τὸ δὲ réfléchir, τὴν πρόθ. sur.

(2) Θεραπεύεσθαι, être guéri. Πρῶτι-

μῆτιον δὲ τὸ οὐδέτερον guérir, ἔκπερ συντάσσεται μετὰ τῆς προθέσεως de.

(3) Τιμωρεῖν, punir: ἐπὶ Θεοῦ, κτλ-λιον τὸ frapper.

(4) ἀπόλυνται: être perdu (p é t i r.)

σθαι εκείνο εις τὸ ὁποῖον δὲν
ἤθελεν ἐμπεριέχεσθαι ψεύδος.

Ὁ τρόπος καθ' ὃν μὲ ἐδέχθη
μ' ἐξέπληξε.

Δὲν γνωρίζετε τὸ πρόσωπον
περὶ τοῦ ὁποῖου ἐπρόκειτο;

Ἀνακαλέσατε τὴν μνήμην τοῦ
αἵματος ἐκ τοῦ ὁποῖου (1) κατὰ-
γεσθε.

Οἱ λόγοι ἐπὶ τῶν ὁποῖων ὁ ἄ-
σεβής στηρίζεται εἰσὶν ἐλεεινοί.

Ἡ Ἀφροδίτη ἀναβαίνει εἰς τὴν
νέφος ἐκ τοῦ ὁποῖου εἶχεν ἐξέλθει.

Οὐδεμία παρέχεται ἡμέρα κα-
θ' ἣν νὰ μὴ λαμβάνω καὶ νὰ μὴ
ἀποδίδω στίχους.

Ὁ κατηγορούμενος κατὰ τοῦ
ὁποῖου εἶχον ἐπισωρευθῆ τσαῦται
βαρεῖται κατηγορίαι, ἀθωώθη.

Ἡ στιγμή καθ' ἣν ὀμιλῶ ἐστὶν
ἤδη μακρὰν ἐμοῦ.

Πιστεύεται ὅτι ὁ κύκνος ἔδει,
καὶ λέγουσιν ὅτι ἡ φωνὴ αὐτοῦ
ἀποβαίνει μάλιστα εὐφρῶς καὶ
ἐμμελὲς κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν
πλησιάζει εἰς τὸ τέρας τοῦ βί-
ου αὐτοῦ.

— (§ 216) — — —

— être contenu. — — —

Manière, θ. — — — re-
cevoir. — surprendre.

— — Personne, θ. (§ 213.)

— — — s'agir

Rappeler. — — —

— (§ 218, 3^{ov}) — — —

Raison, θ. (§ 216) — — —

— — — s'appuyer. — pitoyable.

Vénus, θ remonter, β. οὐδ. —
nuage. (218, 2.ov) — — —

— — — (§ 218 2.ov) — — —

— — — Vers. — — —

Accusé. — (§ 216).

— — — s'accumuler. — — —

grave. accusation, θ.

— (218 2.ov) — — —

— (§ 102.) — Cygne. —

— (§ 103) — — —

devenir, β. οὐδ. — fort. —

mélodieux. — — —

— — — (§ 218, 2.ov)

(1) Κατὰ γένος, tirer son origine, des-
cendre ἢ sortir de.

Προσωπικαὶ ἀντωνυμῖαι θεωρούμεναι
ὡς ἄμεσον ἢ ὡς ἔμμεσον συμπλήρωμα τῶν
ρημάτων. (§ 219 — 231.)

Θέμα 63.

Εἶμεθα τόσον μάταιοι, ὥστε ἡ	— — — — — (§ 274) Vain. —
τιμὴ πέντε ἢ ἕξ ἀνθρώπων, οἵτι-	estime, θ. — — — — —
νες μᾶς περιστοιχοῦσι, μᾶς τέρ-	— environner. (§ 219). —
πει καὶ μᾶς εὐχαριστεῖ.	amuser. — — — — —
Ἐκάστη στιγμή, ἔλεγον ἐν ἐ-	— Instant — — — — —
μαυτῷ, μοί ὑπικλέπτεται μερίδι-	— dérober. (§ 220) — — — — —
τινα τῆς ζωῆς μου καὶ με(1) ὠθεῖ	— — — — —
ἐν βῆμα πρὸς τὸν τάφον.	— pas. — — — — —
Θέλω νὰ τὴν ἴδω μόνον, νὰ	— — — Voir. — — — — —
τὴν ἀκούσω καὶ νὰ τὴν τιμω-	— (§ 219 — — — — —
ρήσω.	punir.
Ὁ σοφός, ὁ ἀκούων ἔμφρονά	Sage, — — — — — sensé.
τινα λόγον, ἐπαινεῖ αὐτὸν καὶ	— parole, θ. — (§ 219) — — — — —
τὸν ἐπικρμόζει εἰς ἑκατόν.	— appliquer. — — — — —
Τὰ ἐπίγεια (2) οὐδαμῶς εἰσὶν	— — — — —
ἄξια ὄψεως προσκολλᾶται τις εἰς	— S'attacher. — — — — —
αὐτά.	— (§ 222, σημ.) — — — — —
Πᾶν ὅ,τι μολίνει τὴν ψυχὴν,	— — — Souiller. — — — — —
λυπεῖ αὐτὴν καὶ τὴν ἀκυρόνει.	— (§ 219) — — — — — noircir.
Δὲν φθάνεις εἰς τὸν βροτὸν λόγον	— Arriver. — — — — —
εἰμὴ δ' ἐνὸς μόνου δρόμου, διὰ	— — — — —
δὲ γιλιῶν μακρύνεσαι αὐτοῦ.	— — — s'écarter. (§ 223) — — — — —
Ὁ Θεὸς ἐπιφυλάττει (3) μὲν	— Réserver. — — — — —
ἐκυτῷ μόνῳ τὰ οὐράνια πράγμα-	— — — céleste. — — — — —

(1) ὠθεῖν, pousser (avancer) || (3) Ἐπιφυλάττειν ἐκυτῷ, réserver à
(de). (Ὁρα Συντακτ § 287.) || soi même, ἀντωνυμικῶς se réserver.
(2) Τὰ ἐπίγεια, les choses terrestres. || (Ὁρα Συντακτ. § 230, σημ.)

τα διανέμει δὲ μετὰ τῶν βασι-
λέων τὰ ἐπίγεια.

Ἐάν δὲν ἐκολακεύομεν ἑαυτοὺς,
ἢ κολακεῖα τῶν ἄλλων δὲν ἠδύ-
νατο νὰ μᾶς βλάψῃ.

Ὁ στρατηγός, μὴ ὦν κύριος ἐ-
αυτοῦ, δὲν δύναται νὰ ᾔναι κύριος
τοῦ στρατοῦ.

Ἔχετε ἀρχηγόν, ὅστις συλλο-
γίζεται (1) περὶ ὑμῶν, καὶ λη-
σμονεῖ ἑαυτὸν.

Ὁ Ῥωμαϊκὸς λαὸς ἀνέθεθεν ὁ
ἴδιος εἰς τὴν γερουσίαν τὸ δικαί-
ωμα τοῦ διοικεῖν καὶ κυβερνᾶν
αὐτόν.

Ὁ Ἀνακρέων εἶχε λάβει παρὰ
τοῦ Πολυκράτους δῶρον πέντε
ταλάντων· διεσκέφθη περὶ αὐτῶν
ἐπὶ δύο νύκτας ὀλοκλήρους καὶ
ἀπέδωκεν αὐτὸ εἰπών· « εἰς οὐ-
δὲν μοὶ χρησιμεύει δῶρον ὑπερ-
μὲ ἀποστρεφεί τοῦ ὕπνου.»

partager. — — —

— — — Flatter. — — —

— — — (§ 220) — — —

— — — Maitre. — — —

— — — Chef — singer, β. οὐδ.

— — — oublier.

(§ 230, σημ.) — — —

— — — Remettre.

— — — sénat.

conduire. (§ 219) — gouverner.

— — — Anacréon. — — —

— — — talent, singer, β. οὐδ.

— — — durant — — —

rendre. (§ 219) — — —

— — — servir. — — —

— — — priver. (§ 163.) — — —

Θέμα 64.

Ὁ Εὐρῆης εἶχε γράψῃ πρὸς τὸν
Λεωνίδα· « Πέμψον μου τὰ ὅπλα
σου. Ὁ Λεωνίδας ἀπεκρίθη· » Ἐλ-
θε νὰ τὰ λάβῃς.

Οἱ κενόδοξοι ἠγεμόνες δὲν ἐ-
πιζῶσιν ἑαυτοὺς.

Ἐὐσπλαγγισθεῖς (2) τὰ δυστυ-
χῆ αὐτὰ ὄντα, τοῖς ἔδωκεν, ὡς
καὶ πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ πρὸς
ὁδοιπορίαν μὲσά.

Ἐάν τὸ κοινὸν ἔσχε συγκατά-

Xerxès. — — —

— — — (§ 222) — — —

— — —

— — — (§ 219) — — —

— — — Ambitieux. — — —

survivre, β. οὐδ. (§ 230, σημ.) — — —

— — —

— — — (§ 220) — — —

— — —

— — — Voyage. — — —

— — — Public. — — — indulgence, θ.

(1) Συλλογίζεσθαι, penser, singer. (Ὁρα πρὸς γερουσίαν· τ. 86, σελ. 4.)

(2) Εὐσπλαγγισθεῖς, ayant eu pitié de, touché de pitié (pour).

Εσιν τινὰ πρὸς ἐμὲ, τοῦτο δ-
φείλω εἰς τὴν προστασίαν ὑμῶν.

Ὁ παραμυώδης λόγος αὐτὸς
ἐστὶν ἀληθέστατος· ἕκαστος εὐ-
χεται εἰς ἑαυτὸν νὰ ἐπέλθῃ πλειο-
τέρα εὐδαιμονία ἢ εἰς ἄλλον.

Ἀναδεχθῆτε τὸ τέκνον τοῦτο
φροντίσετε (1) περὶ αὐτοῦ.

Ἐχετε ὀλίγην ἰδιοκτησίαν, προ-
σθέσετε εἰς αὐτὴν καὶ τὴν ἰδι-
κὴν μου.

Ἐμελλον νὰ σὰς φέρω ἐν βί-
βλιον, δὲν τὸ ἐνεθυμήθην πλέον.

Ὅλοι λέγουσι περὶ τοῦ αὐταρέ-
σκου ὅτι ἐστὶν αὐτάρεσκος· οὐδεὶς
δὲ τολμᾷ νὰ τὸ εἶπῃ πρὸς αὐτὸν
τὸν ἴδιον.

Σὰς δίδω (2) συγγνώμην, μὴ ὀ-
λον ὅτι δὲν εἴσθε ἄξιος τοῦτου.

Ὁ χρόνος, ὅμοιος πρὸς τὴν
πιτῆσιν τῶν πτηνῶν, παρέρχεται
καὶ διατρέχει χωρὶς νὰ τὸ (3)
παρατηρήσωμεν.

Ἀναλάβετε (4) τὴν ὑπόθεσιν
ταύτην, φροντίσατε περὶ αὐ-
τῆς.

Δὲν εἶμαι ἀχάριστος, καὶ θέλω
τὸ ἀποδώσει βεβιαίως εἰς αὐτόν.

Οἱ περιφρονούντες περισσάτε-
ρον τοὺς ἀνθρώπους θέλουσι ἀχά-
ρην νὰ θαυμάζωνται (5) ὑπ' αὐτῶν.

(1) Φροντίζειν περὶ τινος, avoir soin
de quelque un, donner ses soins à qqn ἢ à
quelque chose. (Ὁρα Συντακτ. § 222)

(2) Δίδειν συγγνώμην, faire grâce.
(Ὁρα Συντακτ. § 231, 5ον, σημ.)

(3) Παρατηρεῖν τι, remarquer quel-
que chose, s'apercevoir de quelque
chose.

(4) Ἀναλαμβάνετε, prendre sur soi
quelque chose, se charger de quelque chose.

(5) Ἀντι τῶν de lui, d'elle, d'eux,
d'elles, par lui, par elle, par eux, par
elles, συμπληρωμάτων τοῦ παθητικοῦ
ῥήματος, ἐκλαμβάνεται ἢ ἀντωνυμίας ἐπ-

— (§ 331, 5ον) —

— protection, θ. —

Proverbial. —

— souhaiter.

— arriver, β. οὐδ. —

bonheur. —

Se charger. (§ 184) —

(§ 222)

— Fortune, θ.

ajouter. (§ 222, σημ.) —

—

Devoir. — appporter. —

(§ 222, σημ.) —

— Fat.

—

— oser. (§ 196) —

(§ 226) —

—

—

—

Vol. — passer, β. οὐδ.

— remarquer

(s'apercevoir) (§ 231, 5ον, σημ.)

— Affaire, θ.

— (§ 222, σημ. 1) —

—

— Ingrat. —

— rendre. (§ 224) —

Mépriser. —

—

— être admiré. (§ 223) —

Σά: ἀπονέμομεν τὴν συγγνώ-
μην ἡμῶν, καὶ τοι μὴ ὄντας ἀ-
ξίους αὐτῆς.

— Accorder. grâce, θ.

— (§ 231, 3ο)

Θέμα 65.

Πρώτα τις τὸν Θαλῆν τι πράγ-
μα ἐστίν, ὅπερ ἔχουσι κοινῶς οἱ
πλείστοι τῶν ἀνθρώπων· «τὴν ἐλ-
πίδα, ἀπεκρίθη, διότι καὶ ὁ μη-
δὲν ἄλλο ἔχων, κέκτεται αὐτήν.

Μωρός τις σκοπεῖων (1) νὰ πα-
λίση τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, λίθον
ἐξ αὐτῆς ὡς δαίγμα (2) περιέφερον.

Ἐάν οἱ φίλοι σου πράττωσι
σπουδαῖα σφάλματα, ἔλεγχε (3)
αὐτοὺς δι' αὐτὰ ἐλευθέρως.

Αἱ προσιπάθειαι, τὰς ὁποίας κα-
ταβάλλει τις πρὸς αὐξήσιν τῆς πε-
ριουσίας του, τὸν ἐμποδίζουν ν' ἀ-
πολαύσῃ αὐτήν.

Ἔ λοιπὸν, Κύριε, βραδύσατέ με
μᾶλλον, καὶ ἀφίσατέ με νὰ γε-
λάσω μὲ ὄλην μου τὴν ὄρεξιν·
τοῦτο θὰ μοι προξενήσῃ περισσό-
τερον καλόν.

Διὰ νὰ ἔχη τις ἀληθεῖς φίλους,
πρέπει νὰ ἦναι ἱκανὸς ν' ἀποκτή-
σῃ καὶ ἄξιός νὰ ἔχη.

Ἐάν σπείρῃς τὸ κακὸν, τὸ κα-
κὸν θέλεις θερίσαι, νὰ (4) περιμέ-
νῃς τοῦτο.

— (§ 167) —

— Posséder. (§ 219) —

Sot. — pierre, θ.

— (§ 223) — échantillon. —

Grave.

— (§ 224) —

— (§ 105) —

Fortune, θ.

— jouir, β. οὐδ. — (§ 223)

— Battre. (§ 221) —

— laisser. —

— faire.

— (§ 273) —

— Semer.

— moissonner (récolter.) —

(1) Σκοπεῖν, se proposer, avoir
l'intention de, vouloir, ἀνευ προθέσεως
(§ 196).

(2) Περιφέρειν τι, colporter quelque
chose.

(3) Ἐλέγχειν τινα διὰ τι, blâmer

quelqu'un de quelque chose, repro-
cher qq. c. à quelqu'un.

(4) Νὰ περιμένῃς τοῦτο,
δηλ. νὰ προσδοκῇς κτλ. Προσδοκᾷ τι,
s'attendre à quelque chose, (ὄρα Συν-
τακτ. § 224, σμ.)

Ὅσον πλέον γινώσκει τις τὸν λαόν, τόσον πλέον προσκολλᾶται εἰς αὐτόν.

Νὰ μένη: ἐν τῷ κήπῳ ἀναμείνων με, καὶ διαβάδισον ἐκσὶ μίαν σιγμῆν.

Ὁ πλοῦτος ἐστὶν ὡς ὁ χρόνος: δύναται τις νὰ τὴν ἔχη χωρὶς νὰ τὴν χαίρηται ἢ καλῆ χρῆσις τῷ δίδει (1) ἀξίαν.

Ἡμέραν τινα ἐν Ῥώμῃ, ἐλέφης τις λοιδορηθεὶς ὑπὸ παιδαφίων κεντοίντων τὴν προβοσκίδα αὐτοῦ διὰ τῶν κέσων αὐτῶν, συνέλαβεν ἐν εἰς αὐτῶν, καὶ τὸ (2) μετεώρισεν. Πάντες ἐνόμισαν οἱ ἔμελλε νὰ τὸ συνθλάσῃ. Οἱ παρόντες ἐν τῇ σκηνῇ ταύτῃ ἐξέβαλον κραυγὴν· ἀλλὰ σιγῆλὰ κατέθεσε τοῦτο κατὰ γῆς, καὶ ἀπεμακρίνθη, κρίνων διὰ παῖς αὐτῆς τῆς ἡλικίας ἢ το ἀρκούντως τιμωρημένος ὑπὸ τοῦ φόβου.

— — — Connaitre. —

— — — S'attacher.

(§ 223. σγμ. 2^a) — — —

— — — Rester, ῥ. οὐδ. — — —

— — — Se promener. — — —

(§ 224, σγμ.)

— — — Jouir, ῥ. οὐδ. — — —

— — — (§ 302) — — —

— — — Etre tourmenté. —

— — — piquer, trompe, θ.

— — — saisir.

— — — broyer. — — —

— — — Scène, θ. — — —

— — — déposer (re-

mettre.) — — — s'éloigner.

— — — juger. — — —

Συμπλήρωμα τοῦ μετοχικοῦ ἐνεστώτος.

(§ 232—240).

Θέμα 66.

Οἱ ἀσπίδες ἐμφανιζόμενοι καὶ ἐξφανιζόμενοι μίς ἐπλήρουν χαρᾶς καὶ τρόμου.

— — — Étoile, θ. (§ 233 paraitre. —

— — — remplir. (§ 163) — — —

— — — terreur, θ.

1) Δίδειν ἀξίαν τινὶ, donner du prix, de la valeur, à quelque chose, ἢ fai-

re valoir quelque chose.

(2) Μετεώριζεν, enlever en l'air.

Ἀποτρέποντες τὸν νοῦν τῶν ἀπὸ τὸν θάνατον οἱ ἄνθρωποι δὲν αισθάνονται τὴν πικρίαν αὐτοῦ.

Οἱ ἄνδρείοί μας περιπλεκόμενοι συλλημβάνονται ἀπὸ τῶν τριχῶν.

Τὰ ἐλαττώματα τοῦ νοῦς αὐξάνουσι γγράφοντα, ὡς καὶ τὰ τοῦ προσώπου.

Αἱ πρῶται ἡμέραι τοῦ ἔαρος ἔχουσι ὀλιγωτέραν χάριν τῆς ἀρτιγενούς ἀρετῆς τοῦ νεανίου.

Ἄκουε τοὺς ὄφεις, νομίζει ὅτι τοὺς ἐλέπει ἐρποντας πέριξ αὐτοῦ, ἢ κρεμαμένους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἢ συστρεφόμενους (2) περὶ ἑαυτοῦ, ἢ ἐφορμῶντας καθ' ἑαυτοῦ. Ἐπρεπε νὰ ἀποθάνῃ ἢ νὰ διαφύγῃ. Κύπτει καὶ, ἔχων τὰς χεῖρας ἐσθηγμένους ἐπὶ τῶν τρεμάντων γονάτων του, ἐξέρχεται τοῦ σπηλαίου.

Μόνον αἱ ἀγαπῶσαι ψυχαὶ εἰσὶν ἱκαναὶ πρὸς τὴν σπουδὴν τῆς φύσεως.

Οἱ τρεῖς περιηγηταὶ ὠχρῶντες ἐβλεπον διὰ τοῦ φωτός τοῦ κερανοῦ διαβαίνοντας τὸν λέοντα, τὸν τίγριν, τὴν λύγχα, τὴν λεοπάρδαλιν τρέποντας ὡς αὐτοί.

Αἱ βόμβαι, διαβρῆγνύμεναι, τρέρουσι περὶ τῶν θάνατον καὶ τὴν πυρκαϊάν.

Δὲν ἐφάνοντο (3) πανταχόθεν

— — — — — (§ 233 καὶ 239) —

sentir. amertume, θ. —

— — — — — S'accrocher.

(§ 235, σημ.) se prendre. — —

Défaut. — — — —

Vieillir. (1) (§ 239, σημ. 1π) — — —

(§ 116) — — — —

— — — — — Printemps.

— — — — — (§ 263)

naissant. (§ 233) — — — —

— — — — — Serpent. — — — —

— — — — — (§ 234) — — — —

— — — — — être pendu. — — — —

— — — — — rouler, β. οὐδ. (§ 237) — —

— — — — — s'élançer. (§ 235 σημ.) — —

— — — — — — — — — —

— — — — — Se courber. — — — —

— — — — — — — — — —

— — — — — — — — — —

caverne, θ.

— — — — — (§ 234) — — — —

— — — — — Capable (*proprie.*) — — — —

— — — — — — — — — —

— — — — — Voyageur. (§ 234) — — — —

— — — — — — — — — —

— — — — — foudre, θ. — — — —

— — — — — lynx.

— — — — — léopard. (§ 234) — — — —

— — — — — Bombe, θ. éclater, β. οὐδ. — — — —

— — — — — — — — — —

— — — — — incendie.

— — — — — — — — — —

(1) Vieillir, β. οὐδ. ἐν γένει ἢ πρόθεσις ἐπιτίθεται πρὸ τοῦ μετοχικοῦ ἐνεστώτος, ἵνα ἐκφράσῃ αὐτὸς περιστασίον τινα τῆς πράξεως τὴν ὁποῖαν ἐμφάνει τὸ ῥῆμα τῆς προτιθέσεως, ἢ τὸν τρόπον

καθ' ἃν, ἢ τὸ δὲ αὐτὸ γίνεται ἢ πράξις αὐτοῦ.

(2) Συστρέφειν περὶ ἑαυτοῦ, rouler sur soi-même.

(3) Ἐφάνοντο, ἀπὸ ἐβλέποντο.

εἰμὴ γυναῖκες τρέμουσαι, μικρὰ
 παῖδια μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς
 ὀφθαλμοὺς τρέχοντα πρὸς τὴν
 πόλιν. Οἱ βῆες μυκώμενοι καὶ τὰ
 πρόβατα βελάζοντα ἤρχοντο ἀγε-
 ληδὸν (1) ἀφίοντα τὰς παγείας
 βοσκὰς, καὶ μὴ δυνάμενα νὰ εὐ-
 ωσιν ἀρκετοὺς σταύλους διὰ νὰ ἐξα-
 σφαλισθῶσι.

Τινὲς σοφροὶ δι' ἐσχυρίσθησαν
 ὅτι φυλαὶ τινὲς ζῶων ὁμοιολό-
 των πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐξτφανί-
 σθησαν.

Αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων, ἀδια-
 λείπτως αὐξάνουσαι, θέλουσι κλη-
 ροδοτήσῃ λυπηρὸν κληροδότημα
 εἰς τὰς μελλούσας γενεάς.

Courir, ῥ. οὐδ.

(§ 234)

laisser. (§ 235) gras.

paturage.

étable.

être mis à couvert.

Savant. prétendre.

race, θ. ressembler

(approcher). (§ 236)

disparaître, ρ. οὐδ.

Vice. — continuellement.

etroit, ῥ. οὐδ. (§ 336)

léguer. triste.

génération, θ.

Χρῆσις τῶν ῥημάτων avoir καὶ être μετὰ
 τῶν μετοχικῶν παρωχημένων τῶν οὐδετέ-
 ρων ῥημάτων.

(§ 243—250.)

Θέμα 67.

Αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιτημαί
 ἅπασαι ἐγεννήθησαν παρὰ τοῖς
 ἐλευθεροῖς ἔθνεσι.

Ἄφου ᾠδεύσαμεν δύο λεύγας,
 ἴδομεν ἐπὶ ὕψους τινὸς ὠραίαν
 οἰκίαν (2) λιθόκτιστον.

Art. —

(§ 245) naltre, ῥ. οὐδ.

*Hauteur, θ.

Ἐλίπσθαι, εἶπε γὰρ ἐνταῦθα προτιμητέον
 τὸ παθητικὸν νὰ τραπῇ εἰς τὴν ἐνεργητι-
 κὴν φωνήν. (Ὁρα Συντακτ. § 102 καὶ §
 212.)

(1) Ἀγελῶν, en foule.

(2) Λιθόκτιστος, construit, bâti en
 pierre, ἢ ἀπὸ ὧν οἰκία λιθόκτιστος, mai
 son de pierre.

Κυρία, ἔπρεξα κατὰ τὴν δια-
ταγὴν ὑμῶν εἰς τὸν αἰμαλόν.

Ἐμεινον ἐπέκεινα τοῦ ἐνός, ἔτους
εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου εἶδον εὐρεί-
πια μόνον τῆς Ἰταλίας ταύτης
τῆς τῶσον ποτὲ περιφύμου.

Τὰ στρατεύματα ἡμῶν πρὸ
ἐνός, περίπου μηνός ἐξεστράτευ-
σαν (2).

Πολλοὶ ἔλεγαν ὅτι τὸ μονα-
ρχικὸν πολίτευμα ἦτο προσιμώ-
τερον τῆς δημοκρατίας, ἥτις εἶχε
παρεκκλίνει εἰς ἀληθῆ μοναρχίαν.

Καθ' ἐκάστην δημόσιοι κήρυ-
κες ἀναγγέλλουσι εἰς τὴν πόλιν
πόσον ὁ Νεῖλος κούσῃ-θη.

Τίς ἄνθρωπος εἰσεδύσε βαθύ-
τερον τοῦ Τακέτου εἰς τὰ ἔγκατα
τῆς πολιτικῆς;

Αὕτη ἤθελε δώσει δι' ὑμᾶς
τὴν ἑαυτῆς ζωὴν ἅπασαν, τὸ μόνον
ὑπολειπόμενον αὐτῇ ἀγχιόν.

Ἀνέβη (4) ἐπὶ δύο ὥρας διὰ τὰ
φθᾶττ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους.

Τὸ βαρομετρον κατέβη τέσσα-
ρας βαθμοὺς κατὰ τὴν ἡμέραν.

Οἱ Τάρταροι διετέλεσαν πλα-
νώμενοι εἰς τὰς ἐκτεταμένους ἐρή-
μους αὐτῶν.

Δὲν ὀρεῖλω εἰμὴ μόνον εἰς ἑ-
μαυτὸν, οὐχί εἰς ἔνδοξον αἷμα,
τὸ μεγαλείον, εἰς τὸ ὅποιον ἀνέ-
θεν.

— Courir, ῥ. οὐδ. —
— — rivage.

Rester, ῥ. οὐδ. (1) — — —

— (§ 302, 2^{ον}) — — — rui-
ne, θ. (débris.) — — —

— autrefois. — — —

— environ. — — (§ 245).

— — — Monarchi-
que. état. — — —

république, θ. — — —

dégénérer. (3) — — —

— — — Crieur.

— — — croître, ῥ. οὐδ.

— — — Descendre, ῥ. οὐδ.

— — — Tacite. — — — profondeur, θ.

— — — (§ 246, σημ. 1^{ον})

— — — Rester, ῥ. οὐδ. — bien.

— — — Monter. — — — —

— — — sommet. — — —

— — — Baromètre. descendre, ῥ. οὐδ.

— — — degré. — — —

— — — Tartare. demeurer. (§ 246, 1)

— — — étendu (vaste.)

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

— — — — — — — — —

(1) Rester, (ὄρα Συντακτ § 246.)

(2) Ἐκστρατεῖν, entrer en cam-
pagne.

(3) Dégénérer, ῥ. οὐδ. (ὄρα Συντακτ.

§ 246, σημ. 1^{ον} καὶ 2^{ον}).

(4) Ἀναβαίνειν, monter, ῥ. οὐδ. (ὄρα
Συντακτ, § 246 σημ. 1^{ον} καὶ 2^{ον}).

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ κατα-
κλυσμοῦ ἡ βροχὴ ἐπίπτεν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέ-
ρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Αἱ δεισδαιμονίαι διόκησαν
ἀριθμὸν τινὰ ἐτῶν, καὶ ἐπесαν
ἐπιτα μετὰ τῆς δυνάμεω. τῶν
ὀπαδῶν αὐτῶν.

Μεσημβρία ἐσήμαινεν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν τῆς Παλαιάς, ὅταν
ἐβρίφη ὁ πρῶτος καινοσολισμὸς

Εἶχε διαμένει δεκατέσσαρας
μῆνας εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Ὁ ἵππος τοῦ ἔμεινεν εἰς τὸν
δρόμον.

Ἡ γλῶσσα μου, παρεμποδιζο-
μένη εἰς τὸ στόμα μου, εἰκοσάκις
ἔμεινεν ἀκίνητος.

— — — Déluge
— tomber, ῥ. οὐδ. (§ 145) —
— (§ 294) — — —

Superstition, θ. durer, ῥ. οὐδ.
(§ 294) — — —

— — — puissance, θ.
sectateur. — — —

— Sonner, ῥ. οὐδ. (§ 246) —
— Notre-Dame. — — —

— Demeurer. (§ 246) —
— (§ 302) — — —

— — — (§ 246, σημ. 2^a) — — —

— — — Etre embarrassé.

— — — (§ 246, σημ. 2^a) — — —

Θέμα 68.

Ὅταν ὁ Μέντωρ ἔπαυσεν (1)
ἄδων, οἱ Φοίνικες; (2) ἀπέβλεψαν
πρὸς ἀλλήλους.

Ἀφ' οὗ ὁ λοιμὸς ἔπαυσεν, ὁ
ἅγιος Κάρλος Βορομαῖος διέτα-
ξε νὰ τελεσθῶσι πάνδημοι εὐ-
χαρισταί (3) πρὸς τὸν Θεόν.

Ὁ μέγας οὗτος θόρυβος ἔπαυ-
σεν.

Ἡ οἰκία αὕτη θὰ τῷ εἶχεν
ἀρμόσει.

Συμφώνησαν νὰ προσβάλλωσι
τὸν ἐκθρόν τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

— — — Cesser.
— Phéniciens. — — —

— — — Contagion, θ. — — —
— — — Boromé. — — —
— être rendu. solennel.

— — — Bruit.
— (§ 246, σημ. 1^a, 2^a) — — —

— — — Convenir, ῥ. οὐδ. (§ 247)
Convenir. — (§ 247) — — —

(1) Παύειν, cesser, ῥ. οὐδ. (ὄρα Συν-
τακτ. § 246, σημ. 1^{ην} καὶ 2^{αν}.) — ὄρα
καὶ προσηγορίαι, σελ. 21, σελ. 1ον.

(2) Ἀποβλέπειν πρὸς ἀλλήλους, se re-
garder (les uns les autres).

(3) Εὐχαρισταί, actions de grâce.

Πρέπει νά συγχωρήσετε τὸν υἱὸν υἱῶν ὡμολόγησεν (4) ὅλα τὰ ἁμαρτήματα αὐτοῦ.

Ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν μὲ διέφυγε.

Ἡ λιτανεία διήλθε πρὸ τῶν παραθύρων μου.

Ἄδουσιν ἡ ὥρα πετᾶ, καὶ τὰ δεινὰ αὐτῶν παρήλθον.

Ἡ λέξις αὕτη μὲ διέφυγε, συγχωρήσατε τὴν εἰλικρίνειάν μου.

Ἐζήσαν τριάκοντα ἔτη χωρὶς ν' ἀρήσῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ πᾶγμα παράδοξον ὑπέπεσον εἰς τὴν αὐτὴν νόσον καὶ ἐξέπνευσαν τὴν αὐτὴν ὥραν.

Ἡ μίσθωσις τοῦ ἀγροκτηνωτοῦ ἡμῶν ἔληξε τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Ἡ ἀνακωγὴ δὲν εἶπεν παρέλθῃ, καθ' ἣν ἡμέραν ἤρξατο ἡ προσβολή.

Τὸ μικροσκόπιον μὰς ἀποκαλύπτει εἰς ἕκαστον γνωστὸν ἀντικείμενον μύρια ἕτερα ἀντικείμενα, ἅτινα διέφυγον τὴν διάγνωσιν ἡμῶν.

Ἐυχαριστοῦμαι νά δικαιολογήσω διὰ τῶν σφαλμάτων τῆς λατινικῆς μεταφράσεως ὅσα ἐνδέχεται νά μὲ διέφυγον εἰς τὴν γαλλικὴν.

Ἐμείνυμεν ἀκίνητοι, προσδοκῶντες ἑτακτὸν τι συμβεβηκός. Ὁ ἐξαδέλφος σας, ὅστις ὑπέρξε

— — Pardonner.
— — convenir. (§ 247) —
faute, θ. (tort). —

Différence, θ. — — —
échapper, ρ. οὐδ. (§ 250).

Procession, θ. passer, ρ. οὐδ. —
— — —

— — — Voler. ρ. οὐδ. —
— — passer, (§ 246, σημ. 1^η)

— — — Echapper, ρ. οὐδ.
— — franchise, θ. —

— — — (§ 294). — — —
— — quitter. — — —

— — — étrange. succomber, ρ. οὐδ. —
— — — expirer, ρ. οὐδ.

(§ 249) — — —
Bail. fermier.

— — — expirer. (§ 249) — — —

Trève, θ. — — — expirer.
(§ 249, 2^α) — — — — —

— — — Microscope. — — découvrir.
— — — objet.

— — — — —
— — — échapper. (§ 250) con-

naissance, θ. — — —
— — — Excuser.

— — — — —
— — — — —

— — — échapper. — — (§ 250).
— — — — —

— — — Demeurer. (§ 246, σημ. 2^α). —
attendre. extraordinaire. — —

Cousin. — — — — —

(4) ὁμολογῆν τι, avouer, reconnaître quelque chose, ή convenir, avouer.

τερον ἀπαυτῶν τὴν πρόβειον de πρὸ τοῦ συμπληρωματος αὐτοῦ.

γραμματεὺς πρεσβείας, διέμινε	secrétaire. légation, θ. —
τρία ἔτη ἐν Λονδίῳ.	(§ 248) — — — — —
ἔμεινε ἀφώνος μετὰ τὰς πρώ-	— — — — —
τα· λέξεις τῆς προσηρῆσεώς της.	— — — compliment —

Χρῆσις τῶν ἐγκλίσεων καὶ τῶν χρόνων.

(§ 251—265).

Θέμα 69.

Οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ τοὶ ἐν ἀνωμά-	— — — — — Inégal.
λῳ χώρῳ μαχόμενοι, ἀποκρούου-	lieu — repousser. (§ 251)
σι πανταχόθεν τοὺς Γαλάτας. Ὁ	— — — — — Gaulois.
Βρέννος συσσωματεῖ αὐτοὺς, (1)	Brennus. rallier. (§ 219) —
λύει τὴν πολιορκίαν καὶ στρατο-	— — — — — camper, ῥ. οὐδ.
πεδεύει (2) μίλιζ τινὰ μακρὰν	(§ 287) — — — — —
τῆς Ῥώμης. Ὁ Κάμιλλος τὸν ἀ-	— — — — — Camille. —
κολουθεῖ μετὰ τῆς αὐτῆς προθυ-	— — — — — ardeur, θ.
μίας, τὸν προσβάλλει αὐθις καὶ	— — — — —
τὸν καταστρέφει. Οἱ πλείστοι τῶν	— — — — — défaire. —
Γαλατῶν ἐφρονεύθησαν ἐν τῇ θέσει	— — — — —
αὐτῶν.	— — — — —
Μετ' ἡλίγων ἀκούεται ὑπόκο-	— — — — — (§ 102). Sourd.
φος θόρυβος τῶν δολοφόνων, οἵ-	— — — — —
τινες συντρίβουσι τὰς ἐξωτερικὰς	briser. (§ 251) — — — — —
θύρας. Ἡ Ἀγριππίνη ἀνασκιρτᾷ,	— — — — — Tressaillir, ῥ. οὐδ.
καθεται ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῆς,	— — — — —
προσηλόνει (3) τὸ οὖς, ὃ κρότος	— — — — —
πλαισιάζει, τὸ σίφος εἰσέσχεται,	approcher, ῥ. οὐδ. — — — — —
περιστοιχιζει τὴν κλίνην. Ὁ ἐκκ-	entourer. — — — — — Centurion.
τόνταρχος ἐκβάλλει τὸ ξίφος αὐ-	tirer. — — — — —
τοῦ καὶ κτυπᾷ τὴν βασιλισσαν	— — — — —
εἰς τοὺς κροτάφους.	— — — — — tempe, θ.

(1) Λύει πολιορκίαν, lever un sié- ρα Συντακτ. § 287, σχη. 2av).
fo. (2) Μίλιζ τινὰ μακρὰν τῆς Ῥώμης (ᾠ- (3) Προσηλόνει τὸ οὖς, prater 1°-
reille.

Ὁ Ἀντίβας ἀνεγνώρισε τότε ὅτι ἐν τοῖς πράγμασι τοῦ πολέμου ὑπάρχουσι στιγμαὶ εὐμενεῖς καὶ κρίσιμοι, αἵτινες ποτὲ δὲν ἐπανέρχονται.

Ὅλοι ἐκεῖνοι ὅσοι ἐμελέτησαν περὶ τῆς τέχνης τοῦ κυβερνᾶν τοὺς ἀνθρώπους ἀνεγνώρισαν ὅτι ἐκ τῆς ἀγωγῆς τῆς νεολαίας ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τῶν Ἐπικρατειῶν.

Ἔσο ἔξιμθος, ἀλλέως ἀποθνήσκεις.

Ὁ θεὸς ὑμῶν εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις; Ὁχι, ἀλλ' ἐπανέρχεται αὔριον.

Ἐσυμπέραινεν ὅτι ἡ σύνεσις ἐστὶ (1) προτιμητέα τῆς εὐγλωττίας.

Ἐνόμιζον ὅτι ἠδύναντο νὰ παράγωσι ζῶα μὲ τὸ χρώμα, τὸ ὁποῖον ἤθελον.

Οὐδεὶς ἤξευρε τί ἐστὶν αὐράνιον τόξον.

Ἄγνωῶ ἐὰν ὁ ἀδελφός μου ἔλθῃ ἐφέτος εἰς τοὺς Παρισίους.

Ὁ Θεὸς θέλει σὰς τιμωρήσῃ ἐὰν ψεύδῃσθε.

Ἐὰν δὲν μεταβάλλῃς τὴν διαγωγὴν σου, θέλεις ὑποφέρει δυστυχήματα.

— Reconnaître. (§ 253) —

— (§ 385) — favorable.

— décisif. — — —
revenir, ῥ. οὐδ.

— — — Méditer.

— — — reconnaître.

— — — dépendre, ῥ. οὐδ. sort.
empire.

— Secret. — (§ 251),

— — Se trouver (être.) —
(§ 302). — — — (§ 251)

— Conclure. — sagesse, θ.

— — — (2) —

— Produire. — — —

— — — — (§ 385) —

— Ignorer. (§ 378) — — —

— — — (§ 307) —

— (§ 258) — — —

— (§ 377, σημ. 2^α) —

— — Changer. —

(1) Ἐν γένει ὅταν ἐπὶ τινος φράσεως ὑπάρχωσιν δύο ῥήματα σχετικῶς τιθέμενα, καὶ τὸ τῆς κυρίας προτάσεως ᾗται κατὰ παρελθόντα χρόνον, τὸ ῥήμα τῆς δευτερευούσης τίθεται μὲν κατ' ἐνεστώτα τῆς ὀριστικῆς, ἐὰν αὕτη ἐμφαίνῃ ἀξίωμα

ἢ ἀλήθειαν συνῆθε τίθεται δὲ κατὰ παρτατικόν, ἐὰν ἐκφράξῃ ἴδιον γεγονός ἢ φρόνημα. Οὗτος ὁ γενικὸς κανὼν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς παρουσίας φράσεως καὶ τῶν δύο ἐπομένων.

(2) Ὅρα τὸ προηγούμενον σχολίων.

Ἐάν ἐγὼ ἔλεγον λέξιν, σὰς ἐ-
θανάτονον (1).

Μυριάκις εὐδαίμων ἔάν ἡ θα-
νάσιμος λύπη μου εἰς τὸ ζόφος
τοῦ τάφου μὲ κατεδύθιζε μετ' αὐ-
τῆς!

— — — — —
— — — — — (§ 262, σημ. 2^a).
— — — — —

Mortel.

— — — — — ténèbres, θ. πλ. (nuit.)

— — — — — plonger.

Θέμα 70.

Ἐάν φέρησαι (2) καλῶς, θέλεις
γίνει ἀξίος τῆς κοινῆς ὑπολήψεως.

Ἐάν ἐψεύδῃσαι, ἤθελες τιμωρη-
θῆ.

Μὴ λησμονῆς ποτὲ τὴν χάριν,
ἣν σοὶ (3) ἀπένευμον.

Ἐάν (4) εἶχον λάβει τὴν ἐπι-
στολὴν σου μίαν ὥραν πρότερον,
θὰ εἶχον ἀναχωρήσει μάλιστα τὴν
σήμερον.

Οἱ Τύριοι ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι,
οἵτινες ἐδάμασαν τὰ κύματα, ἐ-
τόλμησαν νὰ (5) ἐκτεθῶσιν ἐν εὐ-

— — — — — (§ 377 σημ. 2^a). — — — — —

Estime, θ.

— — — — — (§ 260 καὶ 261) — — — — —

Service.

— — — — — (§ 262)

Tyrien. — — — — —

— — — — — (§ 253) dompter. — — — — —

— — — — — s'exposer. — — — — —

(1) Θανατόνειν, faire mourir, don-
ner la mort.

Ὅταν τίθενται Ἑλληνιστὶ κατὰ τὸν
παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς τὰ ῥήματα
δύο προτάσεων ἐνουμένων διὰ τοῦ ὑπο-
θετικοῦ συνδέσμου ἂν ἢ ἔάν, τὸ ῥήμα
τῆς ὑποθετικῆς προτάσεως ἐκφέρεται Γαλ-
λιστὶ ἤτοις μὲν ὡσαύτως διὰ τοῦ παρα-
τατικοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ
ὑπερσυντελικοῦ· τὸ δὲ ῥήμα τῆς κυρίας
προτάσεως ἐκφέρεται ἢ διὰ τοῦ παρα-
τατικοῦ τῆς ὀριστικῆς ἢ διὰ τοῦ πα-
ρρωχημένου τῆς ὑποθετικῆς. Ὁ μὲν πα-
ρρωχημένος εἶναι πλέον ἐν χρῆσει, ὁ δὲ
παρατατικὸς ἔχει περισσότεραν ἐνέργειαν.
Ἐάν ἐγὼ ἔλεγον λέξιν, σὰς ἐθανάτονον.
Si je disais un mot, on vous donnait
la mort, ἀντὶ si j'avais dit un mot,
on vous donnait la mort, ἢ on vous
aurait donné la mort.

(2) Ἐάν φέρησαι, κτλ. Μετὰ τὸ
ὑποθετικὸν σύνδεσμον ἂν, ἔάν, τὸ ἐκ
τούτου ἐξαρτώμενον ῥήμα, καὶ τοι σημαίνει
μέλλοντα χρόνον, τίθεται Γαλλιστὶ κατὰ
τὸν ἐνεστώτα τῆς ὀριστικῆς ἀντὶ τοῦ ἀ-
πολύτου μέλλοντος, καὶ κατὰ τὸν ἀόρι-
στον παρρωχημένον ἀντὶ τοῦ προηγουμένου
μέλλοντος, ἐνῶ εἰς ἄλλας τινὰς γλώσσας
λαμβάνεται ὁ μέλλων, ἐπὶ τοιαύτας πε-
ριπτώσεις, κατὰ προτίμησιν καὶ χάριν
κομψότητος.

(3) Χάριν διανέμειν, rendre un ser-
vice.

(4) Μετὰ τὸν ὑποθετικὸν σύνδεσμον εἰ
λαμβάνεται ὁ ὑπερσυντελικὸς ἵτηξ ὀριστι-
κῆς καὶ τῆς ὑποτακτικῆς ἀλλ' ὁ πρῶ-
τος τρόπος εἶναι πολὺ περισσότερον ἐν
χρῆσει.

(5) Ἐκτεθεσθαι ἐν πλοιαρίῳ, s'expo-
ser, se mettre dans un vaisseau.

θραύστω πλοιαρίω, κύμασι (1) ριπταζόμενοι, ἐμέτρησαν τὰς ἀθύσους τῆς θαλάσσης, παρατήρησαν τὰ ἄστρα πόρρω τῆς γῆς, τέλος, οἵτινες συνήνωσαν τόσους λαούς, τοὺς ὁποίους ἡ θάλασσα εἶχε διαχωρίσει.

Οἱ ἀρχαῖοι, θαυμάζοντες τὸ πῦρ, ἐνόμισαν ὅτι ἦτο οὐράνιος θεσαυρὸς, τὸν ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι εἶχον ἀποκλέψει ἀπὸ τῶν θεῶν.

Πολὺ δυσηρεστήθην (3) χθὲς, φιλτάτη μοι ἐξαδέλφη, διότι σ' ἐγκατέλειψα (4) τοσοῦτον κατεσπευσμένως.

Ἐάν ἐξετέλεσες τὴν (5) ἡμερούσιον ἐργασίαν σου πρὸ τῆς ἐσπέρας, ἀναπαύθητι τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας· δύνασαι νὰ πράξεις τοῦτο· ἀλλ' ἴδωμεν τὸ ἔργον σου.

Ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκεν ἀρχὴν καθολικῆς συνέσεως, ὡς ἔδωκε τὰ πτερὰ εἰς τὰ πτηνὰ καὶ τὴν διφθέραν εἰς τὰς ἄρκτους.

Ὁκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ μοι ἔγραψεν ἐπιστολὴν πλήρη θρήνων.

Μὴ παραλείψατε (6) νὰ ἐκτελήτε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον (7) ὑπεσχέθητε.

fréle. — — —
— mesurer (*sonder.*) — — —
— observer.
— loin. — — —
— réunir. — (§ 273). — — —

séparer.
— — —
— (2) — — —
— (§ 209) — — —
(§ 257) — Dérober. — — —
— (§ 253) — — —
— — —
— — —

Se reposer. (§ 294) — — —
— (§ 357 καὶ 196) — — —
— — (§ 254) — Principe.
universel. raison, θ. — — —
— — —
fourrure, θ. — — —
— — —
— — —

— (§ 253) — — —
— Lamentation, θ. — — —
— — —
— — —

(1) Κύμασι ριπταζόμενοι, κατὰ λέξιν, s'abandonnant aux vagues, ἑλληπτικῶς δὲ καὶ κομψότερον, à la merci des vagues.

(2) Ὅρα προηγ. σελ. 121, σελ. 1.

(3) Δυσηρεστοῦμαι, regretter, être fâché.

(4) Τοσοῦτον κατεσπευσμένως, si précipitamment, ή avec tant de précipi-

tation.)

(5) Ἡμερούσιος ἐργασία, travail du jour, journée, θ.

(6) Παραλείπειν, omettre, ῥ. ἑν., manquer (de), ῥ. οὐδ.

(7) Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις λαμβάνεται ἡ προηγούμενος μέλλων ἢ ἡ ἀόριστος παρωχημένος (passé indéfini)· ἀλλ' ὁ πρώτος εἶναι εὐχρηστότερος.

Ἀπόδοτε πιστῶς τὴν παρακαταθήκην, τὴν ὅποιαν σὰς ἐνεπιστεύθησαν, καὶ μὴ ἀποκαλύπτετε ποτὲ τὰ ἀπόρρητα.

Οἱ τόποι οὗτοι εἰσὶ μονήρεις· οὗτος ἐπανῆλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον.. Ναι, πολὺ (1) ἐβράδυνον.

Ἦθελον λυπηθῆ (2) πολὺ ἂν ἄλλος μαχητὴς κατέβαινε πρῶτος εἰς τὸ Τρωϊκὸν παράλιον.

Rendre. — dépot.

(§ 209) — —

confier. — — révéler.

— — —

— — — Solitaire.

— rentrer, ῥ. οὐδ. — —

— — — (§ 255, σημ.)

— — —

— Guerrier. descendre, ῥ. οὐδ.

— — — rivage. (§ 261)

Θέμα 71.

Χριστιανοί, προσευχόμενοι ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἐνδόξου τούτου ἀνδρός, ἅς σκεφθῶμεν περὶ ἡμῶν αὐτῶν.

Καλῶς προεἶδες ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἤθελε (3) μὲ συγκινήσει.

Παιδίον θέλει ὑποφέρει μεταβολάς, τὰς ὁποίας δὲν ἤθελεν ὑποφέρει (4) ἀνὴρ.

Δὲν τολμῶ (5) νὰ ἐλπίσω ὅτι θέλετε μοὶ κάμει τὴν τιμὴν ταύτην.

Σεῖ, πολῖται, ἐπειδὴ, ἡ νύξ

— Prier. — —

— — —

— — — songer, ῥ. οὐδ. —

— — — (§ 263, σημ. 1_n)

— — — Prévoir. (§ 254). — —

— — — (§ 261) — attendre.

— — — Supporter. changement. — — — (§ 261)

— — —

— — — Oser. (§ 196) — — —

— — —

— — —

— — —

— — —

(1) Ἐνίστι γίνεται χρῆσις ὡσαύτως τοῦ προηγουμένου μέλλοντος πρὸς ἐνδειξιν τῆς ἀμφιβολίας καθ' ἣν εἴμεθα περὶ τινος γεγονότος. Λέγεται J'aurai trop tardé, ἀντὶ j'ai peut-être trop tardé.

(2) Λυπεῖσθαι, avoir des regrets, λυπεῖσθαι πολὺ, avoir trop de regrets, ἐπειδὴ ἡ ὑποθετικὴ ἐγκλίσις παρίσταται ἀρίστον ἔνοιαν, ἀπαιτεῖ πάντοτε συμπληρωματικὴν ὑποθετικὴν πρότασιν, ὡς ἐπὶ τὸ κλειστόν ἐκφραζομένην, ὡς ἐν τῇ προούσῃ φράσει· ἀλλ' ἐνδέχεται πολλὰκις νὰ ἐξυπακούεται, ὡς δηλοῦται εἰς

τινας ἐπομένας φράσεις.

(3) Ἦθελε μὲ συγκινήσει, ἐνταῦθα ἐξυπακούεται ὑποθετικὴ συμπληρωματικὴ πρότασις ὡς, Π. Χ.: εἰάν μοι ἐγράφετο, εἰάν μοι παρεδίδοτο (αὕτη).

(4) Δὲν ἤθελεν ὑποφέρει, ἐξυπακούουμένης τῆς ὑποθετικῆς προτάσεως, εἰ ἂν οὗτος εὕρισκετο εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις, ἢ ἄλλων τοιαύτων.

(5) Ἐλπίζειν τι, espérer, se promettre quelque chose· ἐταῦθα, προτιμητικῶν se promettre.

ἐπῆλθε, ἀπέλθετε (1) εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν.

Σύνελθε, Ὁκτάζιε, καὶ παῦσαι μεμψιμοιῶν. Πῶς; θέλεις νὰ φεῖδωνται σοῦ, ἐνῶ σὺ οὐδενὸς ἐφείσθης;

Ἄναψον μέγα πῦρ, πολὺ καυστικόν, ρίψον εἰς αὐτὸ ὅλον τὸν σωρὸν τοῦτον τῶν χαρτιῶν.

Ἀφ' οὗ οἱ γονεῖς ἐπεδοκίμασαν τὸν γάμον, ὁ Χάκτας εἶπε πρὸς τὸν Ρενέ· Κτίσον τὴν καλύβην σου, φέρε ἐκεῖ τὸν κλοιὸν διὰ νὰ φορτώσωμεν τὰ φορτία, καὶ τὰ ζύλα διὰ ν' ἀνάψωμεν τὸ πῦρ.

Κύριοι, ὀρίσατε (3) εἰς τὴν τράπεζαν, τὸ γεῦμα παρετέθη.

Ἄς ἀποθάνωμεν ἀπὸ τοσαύτης φρίκης ὁ θάνατος ἄς μὲ ἀπαλλάξῃ.

Δὲν θέλωμεν δυνηθῆ νὰ ὑπάγωμεν μετὰ σοῦ εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ

— Se retirer. (§ 307) —

— (§ 263, σημ. 2α) —

Se plaindre. — — — épar-
gner. — — —

Allumer. — — — ardent.

jeter. (2) — — —

monceau (fatras.) — — —

— — — Approuver.

mariage. — — —

— — — Bâtit.

— — — collier.

charger. fardeau. — — —

— — —

— — — Etre servi.

— (§ 267, σημ. 2α) —

— — — Trépas. — —

délivrer. — — —

— — — Campagne, θ.

(1) Πρὸς τὸ ἐκφράζειν τὴν ἐντολὴν λαμβάνονται ὁ μίλλον καὶ ἡ προστακτικὴ ἐπίσης· ἀλλ' ἐν γένει ὁ πρῶτος τῶν δύο χρόνων τούτων ἐκφράζει αὐτὴν ἀσθενῶς συγκριτικῶς πρὸς τὸν δεῦτερον ἐκφραστικότερον ὄντα.

(2) Ὅσακις τὸ δεῦτερον ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς δὲν λήγει εἰς *s* καὶ ἔπεται κατόπιν αὐτοῦ ἡ ἀντωνυμία ἐν ἡ *y*, παρεντίθεται, χάριν εὐφωνίας, ἐν *s* μεταξὺ τοῦ ῥήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας, καὶ ἐνόνται δι' ἐνωτικῶς σημείου οὕτω π.χ. Donne-s-en, pense-s-y, va-s-y.

ἢ: ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ἐνόνται τὸ *s* εἰς τὸ ῥῆμα· donne-s-en, pense-s-y.

Ὅταν δὲ αἱ ἀντωνυμίαι ἐν, *y* ᾖναι συμπληρώματα τοῦ ῥήματος, ὅπερ ἔπεται μετὰ τὴν προστακτικὴν, ἐνδέχεται νὰ γίνῃ παῦσις στιγμικῶς μεταξὺ τοῦ κατὰ

τὴν ἀπαρέμφατον ῥήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας, καὶ τότε δὲν γίνεται χρῆσις τοῦ εὐφωνικοῦ *s*. Π. χ. Daigne y conduire ce vénérable bienfaiteur de l'humanité. Tu entends ce bruit, va y mettre ordre.

(3) Πολλάκις πρὸς μετρικαὶν ἐνδεχομένης τραχύτητος εἰς τὸ προστάζειν ἢ εἰς τὸ παραγγέλλειν, μεταχειρίζονται τυχὰ ῥήματα ἢ ῥηματικὰς ἐκφράσεις, αἵτινες ἀφ' ἑαυτῶν ἐμφαίνουσιν ἰδίαν ὑποταγῆς, ὑποκλίσεως, καὶ πρὸ τοῦ κατὰ τὴν ἀπαρέμφατον τεθεμινοῦ ῥήματος προστάσσονται· οἷον Daignez, veuillez, veuillez bien, faites-nous l'honneur, le plaisir, ayez la bonté, l'obligeance, etc. Π. X. veuillez bien m'écouter. Faites-moi le plaisir de venir me voir.

θείου σου, ὡς σοὶ τὸ εἶχονεν ὑπο-
σχεθῆν, ὕπαγε ἐκεῖ σὺ μόνος.

Ἀπόθανε, ἐπειδὴ τὸ κακὸν τοῦ-
το δὲν δύνασαι νὰ θεραπεύσης,
ἀπόθανε τέλος, ἐπειδὴ πρέπει ἢ
τὸ πᾶν νὰ ἀπολέσης ἢ ν' ἀπο-
θάνης.

Ἐὰν ὑπάγης εἰς τὸν κήπον σή-
μερον, φέρε ἐκεῖθεν κόμαρα καὶ
τινα εὐμορφα ἄνθη.

Ἄγαπα τὸν Κίνναν, κόρη μου,
ἐν τῷ ἐνδόξῳ τούτῳ βαθμῷ, προ-
τίμησον τὴν πομπὴν τούτου κάλ-
λιον ἢ τὴν τοῦ γένους μου.

Ὡς στῆριγμα λαμβάνων φοίνι-
κος κλάδον, τὴν μὲν ἡμέραν ἤθε-
λον (1) ὀδηγεῖ τὴν κάμηλόν σου,
τὴν δ' ἐσπέραν εἰς τὸ χαρμόσανον
χειλος πηγῆς ἀποκέντρον ἤθελον
προσφέρει τὸ ποτήριον εἰς τὸ δι-
ψαλέον στόμα σου (2).

— (§ 163, σημ. 2^x), —
Guérir.

— (§377, σημ. 2^x) —
Fraise, θ.

Cinna.
Illustre. — rang.
préférer. pompe, θ.

Appui. prendre. dattier.
— (§ 262) —

— riant.
bord. source, θ.
— coupe, θ.
— altéré.

Συμπλήρωμα τῶν ἐπιρρήμάτων. — Ἰδιωτικαὶ
ἐκφράσεις ἐπιρρηματικάι.

(§ 266—281).

Θέμα 72.

Ἡ τιμὴ συνίσταται οὐχὶ εἰς
τὸ λέγειν τὰ καλὰ, ἀλλ' εἰς τὸ
πράττειν συμφώνως πρὸς τοὺς
λόγους.

— Consister, ῥ. οὐδ. —
agir. conformément. (§ 267) —

(1) Ἦθελον ὀδηγήσαι, κτλ.
δτλ θὰ εἶχον ὀδηγήσαι κτλ.

(2) Ἦθελον προσφέρει τὸ
ποτήριον κτλ, j'aurais offert κτλ.

ὑπονοούμενης, ἐκ τῆς ἐννοίας, τῆς ὑποθε-
τικῆς προτάσεως· εἰάν ἤθελες νὰ γίνης
σύζυγός μου, si tu avais voulu devenir
ma compagne.

μαζόμενον παρ' όλου τοῦ κόσμου (1) τί τὸ ἀναδεικνύον τοὺς ἥρωας ἀνδρεία, μεγαλοψυχία καὶ φυσικὴ ἀγαθότης, ὡς πρὸς τὴν καρδίαν ὡς πρὸς δὲ τὸ πνεῦμα ταῦτα ζωηρότης, οὐξονοια, μέγεθος τῆς μεγαλοφυΐας.

Τὸ δέκατον καὶ τὸ δέκατον ἔνατον σύνταγμα ἐλαφροῦ ἰππικοῦ ἔφθασαν τὴν προτερῆαν τῆς μάχης.

Οὐδέποτε ἡ χελιδὼν κατασκευάζει τὴν φωλεάν αὐτῆς μακρὰν τοῦ ἀνθρώπου.

Πᾶν τέλειον ἐστὶ πλησιέστατον ἐλαττώματος.

Οἱ ἐν ἀγροτικῇ οἰκίᾳ κατοικοῦντες πρέπει νὰ κατοικῶσιν ὅσον ἐνεστιν (2) ἤττον μακρὰν οἱ μὲν τῶν δέ.

Ἰπάρχουσιν ὀρυκτὰ ἐντὸς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὴν ἐπαύριον καὶ τὴν μετ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς ὀλεθρίας ἐκείνης καταστροφῆς ἀπέθανον πολλοὶ τραυματισμένοι.

Οἱ ἐχθροὶ εἰσὶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως.

Ἀπέσυραν τοῦτο κάτωθεν τῆς τραπέζης.

Ἰδοὺ ἦλθες, Φίλιππε, ἰδοὺ (3) ἦλθες, ἀχρεῖα.

Διατί μὲ ζῆτεῖτε; διατί (4) ἀνησυχεῖτε; Ἰδοὺ ἦλθον.

valeur, θ.

— vivacité, θ. pénétration, θ. grandeur, θ.

Régiment.

(§ 271)

Hirondelle.

— Perfection, θ.

— Minéral. dedans. —
(§ 272, 2^{ov}) dessus.

Lendemain.

Funeste.

déroute, θ. — (§ 273)

Tirer. — (§ 272)

(§ 270) — Vaurien.

(1) Ἀναδεικνύειν, (ἐνταῦθα) mettre au jour, créer. Τί τὸ ἀναδεικνύον τοὺς ἥρωας, quelle est la chose créant, qui crée les héros, δηλ. ce qui fait les héros.

(2) ὅσον ἐνεστιν ἤττον μακρὰν, le

moins loin (qu'il est) possible. ἐξυπακούεται qu'il est.

(3) Ὀρα ἀκολουθῶς, σελ. 129, σχολ. 5.

(4) Ἀνησυχεῖν, s'inquiéter, se mettre en peine.

Είδετε τὰ χειρόκτιά μου; ἰδοὺ αὐτά.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, εἰς τὸν ἐλιγμὸν δάσους τινός, (1) ἰδοὺ κλέπται ἡμῖν παρουσιάζονται.

ἰδοὺ κρούει (2) τις τὴν κώδωνα.

Εἶδες τὴν ἀδελφὴν μου; ἰδοὺ ἔρχεται (3).

Ὁ Καῖσαρ τέμνει (4) πᾶσι τὰς διόδους (5) μετὰ τοῦ Ἑβρου καὶ στρατοπεδεύει ὅσον ἐδυνήθη πλησιέστερον τῷ ἐχθρικῷ στρατοπέδῳ.

(§ 270)

Détour.

— — — se présenter.

— — — Sonner.

Passage. — Ébre.

— camper.

Θέμα 75.

Πολλὰ τῶν πτηνῶν μεταβάλλουσι, κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, χροῶμα καὶ φωνήν.

Ἰδέτε ὅποια ἀρθρινία ἀγαθῶν περικυκλοῖ ὑμᾶς! πόσους καρπούς σπανίους παράγει ἡ γῆ! πόσα πλούτη σᾶς δωροῦσιν οἱ ἀγροὶ καὶ αἱ ἄμπελοι! πόσα

(§ 273) — Changer. suivant.

— — Abondance, θ.

environner. — — —

— — produire. — — —

— — — vigne, θ. — — —

(1) Ἰδοὺ κλέπται κτλ. Ὅταν ἑλληνιστῶν, μετὰ τὸ ἐπιβῆναι ἰδοὺ ἔπιται εὐσεβτικὸν καὶ ῥῆμα κατὰ προσωπικὸν χρόνον, ὡς ἐν τῇ παραοχῇ φράσει, Γαλλιστῶν, παρεντίθεται ὁ σύνδεσμος que μεταξὺ τοῦ voici, voilà καὶ τοῦ εὐσεβτικῶν, τὸ ὅποιον ἀποδεικνύει ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος. Ἰδοὺ κλέπται κτλ. voilà que des voleurs κτλ.

(2) Ἡ προηγουμένη παρατήρησις ἐφαρμόζεται ἐπίσης ὅταν ἀντὶ εὐσεβτικῶν ἔπιται ἡ ἀντωνυμία τις μετὰ ῥήματος ὡς ἐνταῦθα.

(3) Ἰδοὺ ἔρχεται. Ὅταν τὸ ῥῆμα κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον, ὡς ἐν τῇ παραοχῇ φράσει, εἴη ἑλληνιστῶν ὡς ὑπακτι-

μενον προσωπικῆν ἀντωνυμίαν, ἢ ἐξυπακουσίαν, ἢ ἐκφραζομένην, αὐτὴ ἡ ἀντωνυμία, γαλλιστῶν, πιστικητικῶν προτάσσεται τῶν ἐπιβῆναι τῶν voici, voilà, ὡς συμπλήρωμα, καὶ κατόπιν τούτων τίθεται ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία qui, ἥτις ἀποδείξει τὸ ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος. Ἐπὶ δὲ τοῦ ῥήματος venir, ὡς ἐνταῦθα, πολλοὶς παρεκλείπειν τούτο ἐκφέροντες μόνον τὰς λέξεις voici, voilà, μετὰ τῆς ἀντωνυμίας. Ἰδοὺ ἔρχονται, les voici, les voilà, ἀντὶ les voici, les voilà qui viennent.

(4) Τίμνειν, δηλαδ. παρεμποδίζειν.

(5) Διόδος, passage, δηλ. συγκοινωνία, communication.

ζῶα παρέχουσιν ὑμῖν τὸ γάλα των πρὸς τροφήν σας ! καὶ τὸ ἔριόν των πρὸς ἱματισμόν σας !

Ἱπποκράτης ὁ τοσαύτας νόσους θεραπεύσας, ἀπέθανεν ὁ ἴδιος αὐτὸς ὑπὸ νόσου.

Θέλω ὀλιγωτέραν μὲν ἀνδρίαν, εὐπειθειαν δὲ περισσοτέραν.

Ναί, Σίμων, ἢ πρὸς ὑμᾶς φιλία μου ἀρκούντως ἤδη ἀπεδείχθη ἱκανὸν κίνδυνον ἤδη διέτρεξα.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν εἶχε τόσην ἀξίαν, (1) ὅσην αὐθάδειαν καὶ ὑπερηφάνειαν.

Σχολαστικὸς, ἀκούσας ὅτι ὁ κόραξ ζῆ ὑπὲρ (2) τὰ διακόσια ἔτη, ἠγόρασεν ἓνα διὰ νὰ δοκιμάσῃ (3) τοῦτο.

Πῶς (4) μετὰ τοὺς τρῶμους τοῦ ναυαγίου λησμονοῦμεν εὐκόλως τὴν καταιγίδα !

Πόσα κακὰ ἐπιφέρει ἡ ἀργία εἰς τοὺς ἀνθρώπους !

Πόσῃ ὀλίγην σύμπνοιαν (5) ἔχουσι τὸ στόμα καὶ ἡ καρδιά.

Ἡ γλῶσσα πολλῶν κακῶν πρόξενός ἐστιν.

Διατί δὲν πράττειτε τὰς ἀρετὰς, τὰς ὁποίας εἰς τοὺς ἄλλους παραγγέλλετε ;

toison, θ. — — — —

Hippocrate. — — — —

maladie, θ. guérir. — — — —

— — — — Valeur, θ.

obéissance, θ. — — — —

— Simon. — — — —

— — — — —

assez. (§ 273) — — courir.

— — — — —

— mérite. — insolence, θ.

— orgueil.

Niais. — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— (§ 274) — Frayeur, θ.

— — — — —

tempête, θ.

— (§ 273) — — Oisiveté, θ.

— — — — —

— — Accord (intelligence), θ. — — — —

— — — — —

Cause, θ. — — — —

— — Pratiquer. (§ 278)

— — — — —

recommander.

(1) Τὸ ἐπιβίτον ὅσον καὶ τὸ ἐπιβήμα ὅσον λησμονούμενα ὡς ἀλληλοσχετικὰ, τὸ μὲν πρῶτον τῶν ἐπιβιτών τὸ σὸς, τοσοῦτος, τὸ δὲ ἄλλο, τῶν ἐπιβήματων τὸ σὸν, τοσοῦτον, μεταφέρονται διὰ τοῦ que καὶ τίθεται ἡ πρόθεσις de κατόπιν τούτου, ἰὰν ἡ ἐπικείμενη λέξις ἦναι οὐσιαστικὸν ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει.

(2) Ἴπὲρ τὰ διακόσια, plus de deux cents.

(3) Δοκιμάζαν τι, éprouver quelque chose, faire l'expérience de quelque chose.

(4) Τὰ ὅς, πῶς, προτασσόμενα ἐπιβίτου, μεταχῆς, βήματος, καὶ ἄλλου ἐπιβήματος, ἀντὶ τοῦ ὅσον, πῶσον, μεταφέρονται ὡσαύτως εἰς τὴν Γαλλικὴν διὰ τῶν αὐτῶν ἐπιβήματων que, come bien.

(5) Ἐχῶν σύμπνοιαν, être d'accord, ἢ être d'intelligence.

Δείκνυε ἡμῖν τὴν εὐνοϊάν σου διὰ τῶν πράξεών σου μάλλον ἢ διὰ τῶν λόγων.

Διατὶ βραδύνετε νὰ ἐπανέλθητε εἰς τὸν θεὸν ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλετε παρουσιασθῆ ποτε; Πόσον θέλετε νὰ πληρώσητε τὸν ἴππον τοῦτον;

Ἦναγκάσθη ν' ἀναχωρήσῃ ταχύτερον ἢ ὡς ἐπεθύμει.

Montrer. — — —

— — — (§ 281). — plutôt.

— — discours.

— (§ 278). Tarder, ῥ. οὐδ. —

revenir, ῥ. οὐδ. — — —

— — comparaitre, ῥ. οὐδ. —

— — — Payer. (§ 279)

— — —

— — — (§ 281)

Συμπλήρωμα τῶν προθέσεων.

(§ 282—313.)

Θέμα 74.

Ἀνδριάντες μαρμάρινοι ἰδρύθησαν Ἐρρίκῳ τῷ τετάρτῳ, βασιλεῖ τῆς Γαλλίας. Ὁ ἡγεμῶν οὗτος ἀπεικονίσθη (1) ὡσαύτως καὶ ὀρειχάλκινος.

Τὰ ὀπωροφυλάκια, ἐνθα φυλάσσονται αἱ ὀπῶραι, πρέπει νὰ ἔχωσιν καλὸν ἐπίστρωμα ἐξ ἀχύρων.

Ὁ Ἀλκιβιάδης εἶχε μεθ' ἐαυτοῦ ξένον (2) ἐξ Ἀρκαδίας, ὅστις οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ τὸν ἀποχωρισθῇ.

Ἴδου πίναξ ἐξωγραφημένος κατὰ τὸν Ῥαφαήλ.

Ἀγέσκαπτον τάφρους μήκους πέντε ποδῶν.

Αὐτὰ τὰ φυτὰ ἔχουσι φύλλα μακρὰ σχεδὸν τριῶν δακτύλων,

— — —

— — —

— — —

— (§ 283, 2ον). — — —

— — —

Cellier. — — —

— — fruit. — — —

— — — litière, θ. (§ 283) —

paille, θ.

— — —

Hôte. (§ 285) — — —

— — —

— — —

Voici, tableau. — — —

d'après. Raphaël.

Creuser, fossé. — — —

(§ 286). — — —

— — Plante, θ. — — —

— — —

(1) Ἀπεικονίζεσθαι, être représenté, être figuré.

(2) Ξένος, étranger, invité de table.

τὰ ὅποια καταπίπτουσι πρὸς τὴν γῆν.

Ὁ βασιλεὺς προσεκάλεσε τὸν πραιτωρα εἰς δεῖπνον (1) ἐπέδειξεν ὅλον τὰ πλοῦτή του, πολλὰ ἀργυρᾶ (2) σκευὴ καὶ μέγα πρὸς ποτηρίων χρυσῶν, κεκοσμημένων λίθοις πολυτίμοις· ἐνυπῆρχε δὲ μεταξὺ ἄλλων ἀγγεῖον οἰνοδόχον (3) μονόπετρον, ἑσκαμμένον ἐν σχήματι ποτηρίου, μετὰ ὠτίου χρυσοῦ.

Τὰ τεῖχη τῆς Βαβυλωνος εἶχον διακοσίαν ποδῶν ὕψος ἀπὸ τῆς βάσεως μέχρι τῆς κορυφῆς, τὸ δὲ πλάτος αὐτῶν πεντήκοντα. Τὸ ὑπὸ τῶν Σινῶν κτισθὲν τεῖχος εἶναι ἔτι ἐκπληκτικώτερον· τὸ μῆκος αὐτοῦ ἦτο τετρακοσίων λευγῶν, καὶ τὸ πλάτος ἐξετείνετο εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα βημάτων.

Ὁ στρατηγὸς ἀπηγόρευσε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐποχοῦμενος (4). Διευθύνετο δὲ εἰς τὸ στρατόπεδον ἐξ οὗ ἀπέιχε δύο ἡμερῶν δρόμον.

Ἀνὴρ τις περιβεβλημένος ἐσθῆτα (5) κυανόχρουν, προσῆλθε συγχαίρων ἡμᾶς ἀφιχθέντας.

Θέμα 75.

Σοφός ἐστὶν ὁ ἔχων ἤσυχον τὸ πνεῦμα ἐκ τῆς μετριότητος καὶ τῆς σταθερότητος..

(1) Ἐπιδεικνύσειν, κατὰ λέξιν, montrer avec pompe, avec ostentation· ἐνταῦθα, ἀπλῶς exposer.

(2) Λίθος πολυτίμος, pierre précieuse, ἢ pierre brillante.

— tomber (*trahner*). ῥ. οὐδ. —

— Inviter.
— préteur. — souper. —

— Vaisselle, θ.
— coupe, θ. (§ 283) —

creusé. — forme, θ. coupe, θ.
— anse, θ. —

Mur. Babylone, θ. —
— (§ 286.) — —

base, θ. — Sommet.

— Chinois. —
— — — étonnant.

longueur, θ. — — (§ 286)
— lieue, θ. — largeur, θ.

s'étendre. — —
— pas.

— Dictar.
— — —

— — (§ 307) —
— — être éloigné. —

(§ 187 — —
— — Enveloppé (*vêtu*).

robe, θ. (§ 284) — venir.
féliciter. — —

— — — —
— Par modération, θ.
(§ 289) — fermé.

(3) Ἀγγεῖον μονόπετρον, vase d'une seule pierre.

(4) Ἐποχοῦμενος, δηλ. ὢν ἐφ' ἀνάξιος.

(5) Κυανόχρουν, couleur d'azur.

Οι βασιλεῖς εἶχον φέρει λυγρίαν ἐκ λίθων πολυτίμων καὶ θαυμασίως (1) κατεσκευασμένην, ἣν ἤθελον νὰ θέσωσιν ἐν τῷ Καπιτωλίῳ.

Ὁ γηραιὸς στρατηγὸς, καταβεβλημένος ὑπὸ τοῦ γήρατος, ἦτο φιλάσθενος καὶ ὅλα του τὰ μέλη ἦσαν παράλυτα.

Οἱ πύργοι ἀπέιχον διακοσίους πόδας ὁ εἰς ἀπὸ τοῦ ἄλλου.

Οὐδεμία πτελέα ἐπίσκοπος ἔχει πλέον τῶν εἴκοσι ποδῶν ὕψος.

Ὁ στρατάρχης ἔλαβε τὸ παιδίον ἀπὸ τῆς χειρὸς.

Οὐδεὶς ἐξισώθη μὲ αὐτὸν κατὰ τὴν ἐλευθεριότητα.

Ἡ σκυθρωπότης (2) ἐστὶ πρᾶγμα τρομερὸν, σκληρὸν, ἀποτρόπαιον, διὸ ἀποφευκτέον αὐτὴν παντὶ σθένει.

Τοὺς Ἀθηναίους ἠκροάσθησαν ἐν σιωπῇ.

Ἀνὴρ, οὗ τὸνομα προλλάκις ἐμνημονεύθη, διέκρινε τὰ πράγματα ἐν ἀποστάσει χιλίων ὀγδοήκοντα σταδίων τινὰ τῶν πτηνῶν βλέπουσιν ἔτι μακρότερον.

Ὁ Ἀγησίλαος ἦτο χωλὸς κατὰ τὸν ἓνα πόδα.

Ὁ Φωκίων ἐνεκα τῆς ἡλικίας ἦτον ἀδύνατος τοὺς πόδας καὶ ἐφέρετο ἐν φορείῳ.

————— Candélabre. (§ 283) —————

————— placer. —

————— Être accablé.

————— infirme. —

membre. — perclus.

Tour, θ. — (§ 287) —

————— Orme. étêté.

(§ 286) —

Maréchal. prendre. —

(§ 292) —

Nul. être égal. — (§ 289)

————— générosité, θ.

————— affreux. cruel. détestable.

(§ 289) —

Être cité. —

————— distance, θ. —

————— stade. —

————— Agésilas. —boiteux. (§ 289)

————— Faible. (§ 291) —

————— litière, θ.

(1) Θαυμασίως κατεσκευασμένη, κακοψότερον, d'un travail admirable.
τὰ λέξιν, admirablement travaillé, ἢ (2) Σκυθρωπότης, humeur chagrine.

Οἱ Ἀφρικανοὶ πωλοῦσι τὰ πολυτιμότερα αὐτῶν πράγματα ἀντὶ τεμαχίων τινῶν ὑάλου, κρυστάλλου.

Ἡ οἰκία αὕτη ἐπωλήθη τῷ θεῷ μου ἀντὶ ἐξήκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄμαξα (1) τέθριππος ἐπωλεῖτο ἐν Ῥώμῃ ἀντὶ τετρακοσίων χιλιάδων στατήρων.

Τὸ περιττὸν καὶ ἀντὶ δραχμῆς διδόμενον ἀκριβὸν ἐστὶ.

Θέμα 76.

ὑπὸ τοὺς τροπικοὺς ὁ ὑπερβολικὸς καύσων δι' ἀφθόνου δρόσου μετριάζεται.

Ὁ Μιλτιάδης ἠσθένει ἐκ τῶν πληγῶν, τὰς ὁποίας εἶχε πάθει ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Πάρου.

Ὡς ἐκ τῆς θλίψεως οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς χύνονται δάκρυα.

Οἱ βάρβαροι τῆς Ἄρκτου ἐπὶνον ἐντὸς βοείων κεράτων.

Διὰ τῆς ὁμοιοῦσας τὰ ἀσθενέστερα Κράτη αὐξάνονται, τὰ δὲ δυνατώτερα ἀπόλλυνται διὰ τῆς διχονοίας.

Ὁ Πύρρος ἐπολιόρκει τὴν πόλιν Ἄργος ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, ὅτε ἐφρονεύθη (2) λιθοβοληθεὶς.

Ὁ μάχαιραν διδοὺς διὰ μάχαιρας θνήσκει.

Γονίμους ποιοῦμεν τὰς γαίας διὰ τῶν ποτισμάτων.

Μήπως ὁ Ἡρακλῆς ὑπέφερε

— (288) Fragment. — verre.

Oncle. — (§ 288)

Char.

(§ 302)

sesterce.

Sous. tropique.

chaleur, θ. (§ 289)

rosée, θ. être tempéré.

— Etre malade.

blessure, θ.

— Paros.

— Tristesse.

(§ 291)

Barbare. Nord.

— corne, θ.

— Concorde, θ. faible.

— s'accroître.

— périr, β. σὺδ.

Pyrrhus.

Argos. — Péloponèse.

— (§ 290)

Glaive.

—

(§ 289) — Irrigation, θ.

— Hercule.

(1) Ἄμαξα τέθριππος, char à quatre chevaux.

(2) Λιθοβοληθεὶς, κατὰ λίξιν,

frappé d'un coup de pierre, κάλλειν δὲ ἀπλῶς, d'un coup de pierre, ἰλλίει τῆς μετοχῆς frappé.

πρὸς τέρψιν αὐτοῦ τὰ ἄθλα ὅσα
ἐξετέλεσε μετὰ τοσοῦτου ἀγῶνος
πρὸς σωτηρίαν τῶν ἐθνῶν;

Ὁ Θεμιστοκλῆς ἐξησφάλισε
τὴν θάλασσαν (1) καταδιώκων
τοὺς πειρατάς.

Οἱ ἀρχιγοὶ ἡμῶν κατεστρά-
φησαν διαιρέσαντες (2) τοὺς στρα-
τοὺς αὐτῶν.

Ἡ χώρα τῶν πολεμίων ἠρη-
μώθη ἐκ τῆς διαρπαγῆς.

Θέλομεν ἐξετάσει αὐτὸ τὸ
πρᾶγμα μετὰ σκέψεως καὶ με-
τ' ἐπιμελείας.

Ἐπὶ τινα χρόνον δὲν ἀφῆκαν
τὰ ὄπλα, ἀλλὰ δὲν συνεπλάκηναν
σπουδαίως· ὁ χρόνος ἐδαπανᾶτο
εἰς τὸ προκαλεῖν τὸν ἐχθρὸν,
ὅτε διετέλει ἡσυχος, εἰς τὸ ὑ-
ποχωρεῖν αὐτῷ ὅτε ἀντετάσσε-
το, τέλος εἰς τὸ ἐπαπειλεῖν αὐ-
τὸν μᾶλλον ἢ εἰς τὸ μάχην με-
τ' αὐτοῦ συγκροτεῖν.

— Plaisir. — travaux. πλ. —
accomplir. — — effort.
— salut. —

— Assurer (rendre sur.)

Chef. — —

(§ 291) diviser. troupe, θ.

Territoire. — être désolo-
lé. par. (§ 291) pillage.

— Examiner. —

— — réflexion, θ. —

— soin. (§ 289, σημ. 1η)

Pendant. — — — quitter.

sérieusement. — —

— provoquer. —

céder, β. οὐδ. — — —

— menacer. —

Θέμα 77.

Ἐν εἰσι ἐξακοσιοστώ ἐξηκοστῷ
δευτέρῳ ἀπὸ κτίσεως τῆς Ῥώμης
ἐξεβράβη ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ὁ
πρῶτος ἐμφύλιος πόλεμος.

Οἱ Ἰσραηλῖται περιπλανήθησαν
ἐπὶ εἴτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ.

Ὁ αὐτοκράτωρ Καλιγούλας
ἐφρονέθη τὴν εἰκοστὴν τρίτην
Ἰανουαρίου.

— — — (§ 293) —

— — Fondation, θ. —

éclater, β. οὐδ. — — —

Israélite. errer, β. οὐδ.

(§ 294) — — —

(§ 302). —

— Caligula.

— (§ 294) — — —

(1) Καταδιώκειν, poursuivre, donner
la chasse. Ἐνταῦθα πρῶτην ἢ τελευ-
ταία ἔκφρασις.

(2) Διαιρέσαντες, κτλ. ayant divisé,
pour avoir divisé κτλ.

Ὁ Ὀμηρος ἔζη πολλά (1) ἔτη πρὸ τοῦ Ῥωμύλου.

Πρᾶγμα πολὺ παράδοξον! ἔλησμονεὶ καὶ γράφον ὅτι ἡ χεὶρ του εἰχε γράψει ὀλίγον πρότερον.

Οἱ αἰχμάλωτοι δὲν ἐπανήλθον εἰς τὴν πατρίδα των, εἰμὴ μετὰ πολλὰ ἔτη.

Τὸ συμβᾶν τοῦτο ἐγένετο πρὸ ἑκκαίδεκα ἐτῶν.

Ὁ Αὐγουστος παρευρίσκειτο εἰς τὸ θέαμα ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἐνίστε δὲ ἡμέρας ὀλοκλήρους.

Ὁ ἀρκτικοδυτικὸς ἀνεμος ἐπικρατεῖ τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου.

Τὸν χειμῶνα, ὑπὸ τὸ κλίμα τῶν Παρισίων, οἱ ποταμοὶ πηγνυνται ἐνίστε τοσοῦτον, ὥστε ἄμαξαι, βαρὺ φορτίον φέρουσαι, δύνανται νὰ διέρχωνται ἐπὶ αὐτῶν ὡς ἐπὶ γέφυρας.

Ἐν τῷ πρώτῳ Καρχηδονικῷ πολέμῳ, οἱ Ῥωμαῖοι ἐπολέμησαν κατὰ θάλασσαν εἴκοσι τέσσαρα ἔτη κατὰ τῶν Καρχηδονίων.

Ἡ πυρπόλησις τῆς Ῥώμης ἐξηκολούθησε τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας.

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατοῦ, πολιορκούμενοι πανταχόθεν, βλέποντες ἤδη πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν τοὺς ἵππους ἄνευ βοσκῆς καὶ τοὺς ἀνδρας ἄνευ ὕδατος, ἄνευ ξύλων, ἄνευ τροφῶν, ἐζήτησαν ὄπως συνθηκολογήσωσιν.

Homère. — (§ 294) —

— Romulus.

— — Extraordinaire.

Prisonnier. — rentrer, ῥ. οὐδ.

Événement. —

(§ 295) —

Auguste. assister. —

(§ 303) —

Nord ouest. —

régner. —

— — Sous. —

— — geler, ῥ. οὐδ.

char. —

— — passer. —

— — pont.

— — Punique.

— — se battre.

sur. — (§ 294) —

— contre Carthaginois.

Incendie. —

continuer. (§ 294) —

Chef. — être assiégé

(cerné.) —

— depuis. —

— — fourrage.

— — parlementer.

(1) Πολλά ἔτη, bien des années.

Τὸ bien λαμβανόμενον ὡς ἐπιφύημα πούσθητος, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ beaucoup,

ἀπαιτεῖ πάντοτε τὸ ἄρθρον μετὰ τῆς προθέσεως; de πρὸ τοῦ συμπληρωματικοῦ οὐσιαστικοῦ.

Θέμα 78.

Ὁ Διονύσιος ἐτυράννησεν ἐπὶ τριάκοντα ἔτη τὰς Συρακούσας· εἶχε δὲ ἀναβῆ εἰς τὸν θρόνον ἐν (1) ἡλικίᾳ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν.

Δὲν θέλω διστάσει εἰς τὸ νὰ δώσω παραίνεσιν πρὸς ἐσὲ, τὸν ὁποῖον ἀγαπῶ λίαν φιλοστόργως καὶ ὅστις εἶσαι νεώτερος ἐμοῦ κατὰ τινα ἔτη.

Κατὰ (2) διάταγμά τι τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος οὐδεὶς πολίτης Ῥωμαῖος ἡλικίας πλέον τῶν εἴκοσιν καὶ ἥττον τῶν τεσσαράκοντα ὄφειλε νὰ μένη ἔξω τῆς Ἰταλίας πλέον τῶν τριῶν ἐτῶν κατὰ συνέχειαν.

Ὁ πλανήτης τοῦ Διὸς συμπληροῖ τὴν περιστροφὴν του εἰς δώδεκα ἔτη.

Πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ ἠσθένησεν.

Ὁ Φαέθων ἐζήτησεν (3) ἐπὶ μίαν ἡμέραν τὸ ἄρμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Εἶχον προσκαλέσει αὐτοῦ εἰς δεῖπνον (4) διὰ τὴν ἐπαύριον.

Εἰς ποίαν ὥραν τοῦ ἔτους εἶναι προτιμότερον νὰ ὑπάγῃ τις

Denys. — (§ 294) —

monter, ῥ οὐδ.

Hésiter, ῥ οὐδ.

avis.

D'après. édit.

Devoir.

(§ 273)

Jupiter. accomplir. révolution, θ. — (§ 296).

(§ 294)

Phaéton.

char.

Invité.

souper.

(§ 293)

Préférable.

(1) Τὸ οὐσιαστικὸν καὶ τὸ ἐπίθετον ἄπερ δηλοῦσι τὴν ἡλικίαν, συντίσσανται τὸ μὲν πρῶτον μετὰ τῆς προθέσεως ἅ πρὸ αὐτοῦ, τὸ δὲ δεύτερον μετὰ τῆς προθέσεως de πρὸ τοῦ συμπληρώματος.

(2) Κατὰ διάταγμα τι κτλ. Ὄταν ἡ πρόθεσις κατὰ ἔχη ὡς συμπλήρωμα οὐσιαστικὸν ἐκφράζον τὸν κα-

νὸν ἢ τὸν τρόπον καθ' ὃν γίνεται τι, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει, ἐκφέρεται γαλλιστὶ διὰ τῆς προθετ. ἐκφράσεως d'après.

(3) Ὁ Φαέθων ν ἐζήτησεν κτλ. Τὸ ὄνομα τὸ δηλοῦν διὰ πόσον καιρὸν γίνεται, ἔχειναι ἢ θέλει γίνεαι τι συντίσσανται γαλλιστὶ μετὰ τῆς προθέσεως pour.

(4) Τὸ ὄνομα τὸ δηλοῦν τὸν καιρὸν

πρὸς ἐπίσκοπὸν τοῦ τόπου τοῦ-
του;

Κατὰ ποίαν ὥραν ἐξετελέσθη
ὁ φόνος; Τὴν νύκτα κατὰ (1) τὰς
δύο ὥρας τῆς πρωίας.

Τὸ δένδρον τοῦτο παράγει καρ-
πὸς μόνον καθ' ἕκαστον δεύτε-
ρον ἔτος.

Συνεπληρώθησαν χθὲς πέντε
ἡμέραι, ἀφότου τὸ παιδίον τοῦ-
το ἐγεννήθη.

Ἐξαπέστειλα πρὸ τεσσάρων
ἡμερῶν τὸν ἀνεψιόν μου εἰς
Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ Νέστωρ καὶ ἡ ἀδελφή του
δὲν θέλουσι φθάσει αὔριον τὴν
ἐσπέραν, ὡς ἠλπίζον, ἀλλὰ μό-
νον μεθαύριον. Θέλετε λοιπὸν
τοὺς ἴδει, ἐπειδή ἔσονται κατ' ἐμὲ
ἀναχωρῶ ἀπόψε ἢ αὔριον τὸ
πρωτὶ τὸ βραδύτερον.

Θέλω σὰς ἴδει, ἐλπίζω, τὴν
πρώτην (2) ἡμέραν.

Πρὸ πολλοῦ ἐπιθυμῶ νὰ πε-
ριέλθω τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

Τινὰ μικρὰ ζῶα ζῶσι μόνον
μίαν ἡμέραν.

Ὁ θεῖός μου ἐστὶ κατὰ πέντε
ἔτη νεώτερος τοῦ πατρὸς ὑμῶν.

Ἡ Ἰρλανδία ἐστὶ κατὰ τὸ
ἥμισυ μικροτέρα τῆς μεγάλης
Βρετανίας.

Συνεκροτήθη μεγάλη μάχη

pays.

— — — — — Être commis.
meurtre. (§ 294)

— — — — — matin.

— — — — — Produire.

— — — — — (§ 297)

Naitre, ῥ. οὐδ.

Envoyer. (§ 295) — — — —

neveu. — (§ 307) — — — —

— — — — — (§ 295) — — — —

Visiter. — — — — —

— — — — —

— — — — — (§ 293). — — — —

Oncle. — — — — —

— — — — —

— — — — — (§ 286) — — — —

— — — — —

Bretagne, θ.

Être livré. — — — — —

πρὸς τὸν ὅποιον ἐρίζεται ἢ ἀναβάλλεται
πρᾶξις, πρᾶγμα ὅπερ μέλλει νὰ γίνῃ,
ὡς ἐν τῇ παραφθ. φράσει, συντάσσεται
γαλλισι μετὰ τῆς προθέσεως pour καί
ἐγίστε μετὰ τῆς à.

(1) Τὸ ὄνομα τοῦ ῥητοῦ χρόνου καθ' ὃν
πρᾶξις, πρᾶγμά τι γίνεται, ἐγείνην ἢ
θέλει γίνεαι, συντάσσεται μετὰ τῆς à, προ-
κειμένου περὶ ὥρας, ὡς ἐνταῦθα.

(2) Τὴν πρώτ. ἡμέραν, au premier jour.

δέκα μίλλια μακρὰν τῆς πρω-
τευούσης.

Τινὲς ἀπέθανον ἐκ χαρᾶς.

Ἡ φύσις παράγει τὰ ἄνθη διὰ
μίαν ἡμέραν.

Ἐφθασαν ἐκ Κορίνθου εἰς Ἀ-
θήνας ἐν ἥττονι (1) τῶν δέκα ὡ-
ρῶν διαστήματι.

(§ 287, σημ. 2*) — — —

— — — (§ 289). — — —

— Produire. — — —

— (§ 305) — — —

Θέμα 79.

Λούκιος ὁ Σκιπίων ἐπολέμη-
σεν ἐν Ἀσίᾳ.

Αἱ ἀποικίαι τῶν Τυρρίων εἰσι
δισεπαρμέναι ἐφ' ὅλης σχεδὸν
τῆς σφαίρας· ἡ Καρχηδῶν ἐν
τῇ Ἀφρικῇ, αἱ Θῆβαι ἐν τῇ
Βοιωτίᾳ, τὰ Γάδειρα πρὸς τὸν
Ἰκεανόν.

Ὁ Φίλιππος παρεσκευάζε κα-
τὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν
φρικῶδη πόλεμον.

Ἐὰν ἦτο ἐν Ἀθήναις τὴν αὐ-
τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ φόνος
οὗτος ἐξετελέσθη ἐν Πάτραις,
τούτου συμμετοχος δὲν ἐγένετο.

Ἐπεριπάτουν ἐν τῷ σκεπαστῷ
διαδρόμῳ μου, καὶ ἤμην ἐν τῷ
οἴκῳ ἐλεύθερος παντός πράγμα-
τος.

Ὁ Ἰνδὸς ἐκβάλλει διὰ δύο
στομίων εἰς τὴν θάλασσαν.

Κατὰ (2) τίνα μῆνα αἱ βροχαὶ
ἐπισυμβαίνουν ἐν Αἰγύπτῳ
καὶ ἐν Ἰνδίας;

Lucius. — — —
(§ 302, 2^{ov}) — — —

Colonie, θ. Tyrien. être dis-
séminé. — (§ 302, 3^{ov}) — —
globe. Carthage. (§ 302, 2^{ov}) —

— — —
Béotie. Cadix. —

— Préparer. (§ 302, 3^{ov}).
— terre, θ. — — —

— Terrible. — — —

— — — (§ 302, 4^{ov}) — — —

— (§ 294) — — —

— être commis. — — —

— compliée. — — —

— Se promener. (§ 303) —

— allée, θ. — — —

— — — — —

— Indus. se jeter. — — —

— embouchure, θ. (§ 307) — —

— (§ 293) — — —

— Arriver (Avoir lieu) — — —

— — — (§ 302).

(1) Ἐν ἥττονι διαστήματι τῶν κτλ.
ou moins de κτλ.

(2) Ὡταν ἡ πράξις ἢ τὸ πρᾶγμα ἔ-
γινεν ἢ μέλλει γὰ γίνη κατ' ἀόριστον ἔ-

ποχὴν ἢ στιγμὴν τῆς περιόδου τοῦ προ-
κειμένου χρόνου, τὸ χρονικὸν ὄνομα συν-
τάσσεται μετὰ τῆς προθέσεως dans, π.χ.
Dans le quinzième siècle, dans l'au-

Οι μὲν λοιποὶ ὄφεις κρύπτονται ἐντὸς τῆς γῆς· αἱ δὲ ἔχιδναι ἀποχωροῦσιν ὑπὸ τοὺς λίθους.

Τὰ πάντα ἔχουσι παρ' ἡμῖν ὅπως ἐπιθυμῶ.

Προτιμῶ πολὺ κάλλιον ἵνα μὲν ἐν τῷ οἴκῳ, ἐὰν δύναμαι τοῦτο νὰ πράξω φρονίμως.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐδείπνησα κατὰ τύχην παρὰ τῷ Φιλίππῳ.

Αὕτη ἡ ἐντολὴ ὑπάρχει ἐν τῷ Πλάτῳ.

Οἱ βασιλικοὶ τοποτηρηταὶ ἀφικθέντες εἰς Εὐβοίαν, κυριεύουσι ταχέως τὴν Ἐρέτριαν, σηκώνουσι τοὺς κατοίκους, οὓς ἀποστέλλουσιν εἰς Ἀσίαν πρὸς τὸν Δαρείον, ἔπειτα δὲ πλησιάζουσι τὴν Ἀττικὴν καὶ ἄγουσι τὰς δυνάμεις τῶν εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μαραθῶνος.

Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς Πειραιᾶ.

Κύριος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος, ὅστις ἔφερε τέσσαρας ἐλέφαντας εἰς Ῥώμην.

— — — — — Serpent. se cacher. — — — — — Vipère. θ. se retirer. — — — — —

— — — — — Chez. (§304) — — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — — (§383) — — — — —

— — — — — Raisonnablement.

— — — — — souper, ρ. οὐδ.

— — — — — (§304) — — — — —

— — — — —

— — — — — Précepte. — — — — —

(§304, σημ. 2^a.) — — — — —

— — — — — Lieutenant.

aborder, ρ. οὐδ. (§309) — — — — —

s'emparer. — — — — —

enlever. — — — — —

— — — — — (§309) — — — — —

— — — — — se rapprocher.

(1) — — — — — conduire.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — — Curius. — — — — —

— — — — — amener. — — — — —

(§307) — — — — —

Θέμα 80.

Οἱ Μακεδόνες προέβαινον κατὰ τῶν πολεμίων ἐν ἤχῳ αὐλοῦ ὡς οἱ Κρήτες ἐν ἤχῳ λύρας.

Τὸ παρεκτρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς ἀληθείας, πρᾶγμα ἐπικίνδυνον.

Macédonien. marcher, ρ. οὐδ. (§307) — — — — —

flûte, θ. — Crétois — — — — —

S' éloigner. (§305) — — — — —

— — — — —

— — — — —

née, etc, δηλ. dans le cours du quinzième siècle, dans le cours de l'année. (1) Ὅρα προηγουμένως σελ. 80, σχολ. 3,

Λούκουλος ὁ Ῥωμαῖος στρατηγός, ὁ τὸν Μιθριδάτην νικήσας, μετεκόμισε πρῶτος τὸν κέρασσον εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ὀρτυγος τινος διαφυγόντος ἀπὸ τῆς ἐσθῆτος τοῦ Ἀλκιβιάδου καθ' ὅν χρόνον ὠμίλει δημοσίᾳ, οἱ Ἀθηναῖοι ἔτρεζαν ἐφ' ἑμίλλῳς (1) πρὸς τὸ πτηνὸν καὶ συλλαβόντες ἀπέδοκαν αὐτὸ τῷ Ἀλκιβιάδῃ.

Τὰ στρατεύματα μετέβαινον ἐν τάξει (2) ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκεῖνου.

Ὁ Καῖσαρ μετὰ πορείας ταχείας (3) καὶ νυχθημερινᾶς ἀφίχθη εἰς τὸν ποταμὸν Λίγειρον, ἐξάπατων τούς συλλογισμοὺς ἅπαντας.

Οἱ Γαλάται πανστρατιᾷ ἐκινήθησαν πρὸς τὴν πόλιν Ἀλίσίου, εὐτολμοὶ (4) καὶ εὐελπιστοῦντες.

Ἐκστρατεύσωμεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἔνθα ἀναμένουσιν ὑμᾶς λάφυρα πολυπληθέστερα δι' ἔργων (5) ἤττον ἐπιπόνων.

Ἦθελεν ὅπως μεταβάντες προσβάλλωσι τοὺς Μακεδόνας εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Θέλω πέμψει εἰς ὑμᾶς τὸν ἀνεψιόν μου ἅμα ἐπανελθόντα ἐκ τῶν ἀγρῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ αἰ-

Lucullus. — — —

rappporter. — cerisier.

(§ 309) — — —

Caille, θ. — S'échapper.

(§ 305) — robe, θ. —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

Troupe, θ. se rendre. —

— — —

— — — Marche, θ.

— — —

(§ 307) — — — Loire, θ.

— — — calcul.

— — —

Gaulois. — — —

(§ 308) — — —

Alise. — — —

— — —

— — — (§ 307) — — — Capita-

le, θ. — — —

butin. — — —

— — — pénible.

— — —

Attaquer. — — —

(§ 310) — — —

— — — (§ 307) — — —

— — — (§ 303) — — —

— — —

— — —

(1) Ἐφ' ἑμίλλῳς, à l'envi, ἐπιρρήματικὴ ἔκφρασις.

(2) Ἐν τάξει, en bon ordre.

(3) Πορεία ταχεία καὶ νυχθημερινή,

marche forcée de jour et de nuit.

(4) Εὐτολμος, plein d'ardeur,

Εὐελπιστῶν, plein de confiance.

(5) Ἔργα ἐπίπονα, travaux pénibles.

κοδικοπότης ἐπανήλθε καὶ αὐ-
τὸς ἐκ τοῦ δαίπνου.

Ἐξέλθε, ἀπελθε ἀπὸ τῆς πα-
ρουσίας μου.

Μέλλουν ἵνα μεταβῶσιν εἰς
Λονδίνον, διερχόμενοι τὴν Τερ-
γέστην, τὴν Βενετίαν, τὴν Γερ-
μανίαν, τὴν Ἑλβετίαν καὶ τὴν
Γαλλίαν.

Αἱ νικηφόροι λεγεῶνες διέβη-
σαν τὰς Ἄλπεις, αἱ δὲ ἄλλαι τὸ
ὄρος Γράϊον.

Ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Ἀσίας,
διαπλέων ἐκ τῆς Αἰγίνης πρὸς
τὰ Μέγαρα περιεπλάνουν τὰ
ὄλεμμά μου ἐπὶ τῶν περιτοι-
χούτων με τόπων· ὄπισθεν ἐ-
μοῦ ἔκειτο ἡ Αἴγινα, πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν τὰ Μέγαρα, ἐκ δε-
ξιῶν, ὁ Περαιεὺς, ἐξ ἀριστερῶν,
ἡ Κόρινθος, πόλις ποτὲ λίαν πε-
ρίφημος.

Ὁ Μιθριδάτης κατέφυγε πρὸς
τὸν Βόσπορον, ἐνθα ὁ τῶν Ἑρω-
μαίων στρατὸς δὲν ἠδύνατο νὰ
εἰσχωρήσῃ.

Revenir, ῥ.οδ. —

(§ — 306) —

— S'éloigner. (§ 305) —

Devoir. —

— passer, ῥ. οὐδ. (§ 314)

Trieste. —

— Suisse, θ. —

Victorieux, légion, θ. —

(§ 314) —

— Graien.

(§ 305) —

— Egin. (§ 305) —

environner. —

— devant.

célèbre.

— S'enfuir. (§ 308) —

Bosphore. —

pénétrer.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ.

Α'.

Σύνδεσμος que χρησιμεύων πρὸς ἔνωσιν δύο
συγκριτικῶν λέξεων.

(§ 315—328)

Θέμα 81.

Τὸ ὄν ὑπὸ τοῦ ὁποίου παρά-
γονται αἱ οὐράνιαι κινήσεις, ἐστὶν
ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ῥωμαῖοι υπέταζαν τοὺς
Γαλάτας διὰ τῆς περὶ τὴν πολε-
μικὴν τέχνην ἐπιδεξιότητος μάλ-
λον ἢ διὰ τῆς ἀνδρείας των.

Ὁ ἡμέτερος στρατὸς ἦτον ὀ-
λιγώτερον πολυάριθμος τοῦ τῶν
πολεμίων.

Ἡ φύσις ἐστὶ τόσον θαυμα-
στά εἰς τὰ μεγάλα, ὅσον εἰς τὰ
μικρὰ πράγματα.

Παρητηρήθη ὅτι ὅλα τὰ ποι-
μνία ὑπακούουσιν εἰς τοὺς ποι-
μένους προθυμότερον ἢ οἱ ἄνθρω-
ποι εἰς τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν.

Αἰρετώτερον (1) ἀφ' οὗ ἤλπισέ-
τις ὀλιγώτερα, νὰ εὔρη περισσό-
τερα ἢ νὰ εὔρη ὀλιγώτερα.

Οὐδὲν ἀγαθὸν (2) ὑπάρχει πο-
λυτιμώτερον τῆς φρονήσεως.

Être. — être produit.

mouvement. —

(§ 316) —

Subjuguer.

Gaulois. —

adresse, 0. —

valeur, 0. —

— — —

Nombreux. —

— — —

— — — Admirable.

— — —

— — — objet,

— — — (§ 102). — (§ 328 —

— — — Obéir, ῥ. οὐδ. —

— — —

— — — chef. —

— — — — Attendre.

— — —

— — — (§ 318) —

— — —

Précieux. sagesse, 0.

(1) Αἰρετώτερον (ἐστὶ), il vaut mieux. | (2) Ὅρα περὶ προηγουμένως σελ. 23, σελ. 3.

Οὗτος ὁ πόλεμος τόσον ὑπῆρ-
ξεν ἐπιτυχῆς ὅσον δίκαιος.

Ταπεινώτερόν ἐστι τὸ ν' ἀ-
πωλέσῃ τις τὰς κατακτήσεις του,
ἀφ' ὅσον ἦτο ἐνδοξον ν' ἀποκτήσῃ
αὐτάς.

Ἡ ἀποποίησης ὑμῶν ἐστι τό-
σον (2) δίκαια, ὅσον ἡ ἰδική μου
αἴτησις.

Ὁ Θεὸς ἐστι τόσον (3) ἀνώτε-
ρος ἐμοῦ, ὅσον τὸ ὄν ἀνώτερον τοῦ
μηδενός.

Οὐδὲν ἀνήκει τόσον εἰς ἡμᾶς
ὅσον ἡ θέλησις ἡμῶν.

Τὸ ὠραῖον τοῦτο φυτόν ἐστι
τόσον εὐάρεστον εἰς τὴν ὄρασιν
διὰ τὰ ἄνθη καὶ τὸ αὐτοῦ φύλ-
λωμα, ὅσον ἐπωφελὲς εἰς τὴν γε-
ωργίαν διὰ τοὺς σπόρους αὐτοῦ.

Ἡ τιμωρία μου ἐστὶ τόσον
ἄδικος ὅσον καὶ φρικώδης.

Τὸ πνεῦμα συνίσταται ἥττον
εἰς τὸ πολλὰ λαλεῖν ἢ εἰς τὸ (4)
ἐγκαίρως λαλεῖν.

Ὁ πίθηκος ἀπειθής ἐστι τόσον
ὅσον καὶ ἀλλόκοτος.

— — — — —
— (1) — — — — —

Humiliant. — — — — —
perdre. — conquête, θ. —

(§ 319) — — — — —

Refus. — — — — —

demande, θ, — — — — —
— — — — — élevé.

— (§ 322 καὶ 120) — — — — —
néant.

— Appartenir. — — — — —

— — — — — Plante, θ. —

— — — — — feuillage.

— — — — — graine, θ. —

Supplice. — — — — — (§ 317) —

— — — — — épouvantable.

— Consister, ρ. οὐδ. —

— — — — — Singe. — — — — —

— — — — — extravagant.

Θέμα 82.

Τὸ ὄνομα τοῦ Θεμιστοκλέους
ἐστὶν ἐνδοξότερον ἐκείνου τοῦ
Σόλωνος.

Οὐδεὶς δεσμὸς φιλίας ὑπάρχει

— — — — — illustre. — — — — —

— — — — — Lien. — — — — —

(1) Ὁρα Συντακτικ. § 317 καὶ 321.

(2) Τὸ συγκριτικὸν τῆς ἰσότητος ἐκ-
φράζεται ἐνίοτε, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει,
διὰ τοῦ ἐπιρρήματος autant, τὸ ὅποιον τί-
θεται μετὰ τὸ ἐπίθετον. Τόσον δίκαια

ὅσον κτλ. juste autant que κτλ.

(3) Τόσον ἀνώτερος ἐμοῦ
ὅσον κτλ. aussi élevé au-dessus de
moi que κτλ.

(4) Ἐγκαίρως, à propos.

ἀσφαλέστερος τῆς συμφωνίας
καὶ κοινότητος τῶν σχεδίων καὶ
θελήσεων. —

ὦ! εὐτυχεῖς αἱ κοινωνίαι τῶν
ἀνθρώπων, ἐὰν εἶχον τοσαύτην
φρόνησιν ὅσην αἱ τῶν μελισσῶν!

Ἡ ὑπερηφανία ἐστὶν ἐπαίτης
ἀκόρετος, φωνάζων τοσοῦτον με-
γαλοφώνως ὅσον ἡ ἀνάγκη, καὶ
ἀκόρεστοτέρα τούτου.

Τί καλλίτερον ὑπάρχει (1)
τῆς γλώσσης; τί δὲ χειρότερον;

Οὗτος ὁ περιβλεπτός ἀνὴρ
οὐχ ἥττον θεωρεῖτο ὡς ἀγαθός
οἰκογενειάρχης ἢ ὡς ἀγαθὸς πο-
λίτης.

Προτιμότερον τὸ ὑβρίζεσθαι
(2) τὰ αἰσχίστα ἢ τὸ ἐξυβρίζειν
τινα.

Πολὺ εὐκολώτερον τὸ κα-
τακτηῆσαι χώρας (3) ἢ πάθος
τι δαμάζειν.

Οὐδὲν τοσοῦτω ὠραῖον ὅσῳ
ἢ εἰλικρίνεια.

Ἡ ἐλευθεριότης συνίσταται εἰς
τὸ δίδειν πολλὰ ἥττον ἢ εἰς τὸ
δίδειν ἐγκαίριως.

Εὐκολώτερον ἐστὶ τὸ κρίνειν
τὸ πνεῦμα ἀνθρώπου τινος ἐκ
τῶν ἐρωτήσεων μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν
ἀποκρίσεων αὐτοῦ.

Πολλάκις ἡ τῆς ἀρετῆς πρόοδος
ἐστὶ ταχύτερα τῆς ἡλικίας.

Ὁ Εὐρέξης ἐνίκηθη μᾶλλον ὑπὸ

sûr. accord.

— communité, θ. projet. —
volonté, θ.

— — Société, θ.

— — — (§ 273) —

sagesse, θ. (§ 276) —

— — Mèdiant.

insatiable. — —

— — besoin. —

— — —

— — —

— — —

— — Distingué. —

— — être considéré. —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — Aisé. (§ 148)

conquérir. — — —

— — —

— — —

Sincérité, θ.

Libéralité, θ. —

— — — — —

— — à propos.

— — Encore. — juger.

— — —

question, θ. — — —

— — —

— — Progrès.

— prompt. —

Xerxès. — — (§ 281) —

(1) Ὁρα προηγουμένως σελ. 23, σελ. 3. καὶ σελ. 22, σελ. 3.

(2) Ὑβρίζεσθαι τὰ αἰσχίστα, être in-

juré, ἢ recevoir une injure. — Ἐξυ-
βρίζειν, injurier, ἢ faire une injure.

(3) Χώρα, pays, contrée, province.

τῆς συνέπειας τοῦ Θεμιστοκλέους,
ἢ ὑπὸ τῶν ὀπλῶν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Τιμόθεος δὲν ἦτο κατώτε-
ρος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὡς πρὸς
τὴν στρατιωτικὴν δόξαν.

Τὸ πράττειν φρονίμως προ-
τιμητέον (1) τοῦ σκέπτεσθαι εὐ-
φρόνως.

Ὁ Ἀλέξανδρος κατεδίωξε τὸν
εχθρὸν μετὰ πλειοτέρας φρονή-
σεως ἢ μετ' ἐπιμονῆς.

Ἡ ἡγεμονία αὐτῆ ἀνεκούφισε
τοσοῦτους δυσήνους ἕσους ἐν ἐν-
δείᾳ ὄντας ἐγνώρισε.

Οὗτος ὁ σεβάσμιος ἀνὴρ ἦτο
παράδειγμα ἀρετῆς, καὶ οὐδεὶς
ὑπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μᾶλλον ἀ-
κέρσιος, οὐδὲ μᾶλλον ἀδιάφθορος
αὐτοῦ.

prudence, θ. —

Timothée. — — inféri-
eur. — — —

militaire. —

Agir, ρ. οὐδ.

— penser, ρ. οὐδ.

— Poursuivre.

— — — prudence, θ.

— — — acharnement.

Princesse, θ. — soulager,

— misérable. — —

misère, θ. — — —

— Vénéralde. — — —

modèle. — — —

— — — — —

intègre. — — — pur.

— — — — —

Θέμα 83.

Ἡ φιλαργυρία, ἢ κενοδοξία,
ἢ ὀργή, εἰσι νόσοι τοσοῦτω ἐ-
πικίνδυνοι καὶ δημώδεις, ὅσω ἀ-
πασαί σι σωματικαὶ ἀσθένειαί.

Τί ἐνδέχεται νὰ δοθῆ πρὸς τὸν
ἄνθρωπον μεγαλῆτερον τῆς δό-
ξης, τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀθανασίας;

Ἄλλο τὸ ἐπαινεῖν καὶ ἄλλο
τὸ κολακεύειν ἢ κολακεία ἐ-
στὶ μομφὴ μᾶλλον ἢ ἐπαι-
νος.

Ὅλα τὰ πάθη μεταμορφῶν-
ται ἕσον (2) τὸ δυνατὸν εἰς τὰ
ἴμματα τῶν ἄλλων.

Avarice, θ. —

— — — — —

— — (§ 323) populaire. —

— corporel, infirmité, θ.

— — — — —

— — (§ 316) — — —

— — immortalité, θ.

— Louer. (§ 326) — —

— — — — —

— reproche. — — —

éloge.

— Passion, θ. se déguiser.

— — — — —

— — — — —

(1) Προτιμητέον (εἶναι), valoir mieux. || (2) Ὅρα Σουτ. § 276.

Ἰπὸ τὴν βασιλείαν καλοῦ βασιλείως δὲν χρειάζονται ἄλλαι συστάσεις, οὐδ' ἄλλη ἰσχὺς (1) εἰμὴ ἢ τῆς δικαιοσύνης.

Αὕτη ἐστὶ κατὰ δύο ἔτη τῆς ἑξαδέλφης αὐτῆς πρεσβυτέρα.

Πολλοὶ ἄνθρωποι εἰσὶν ὀλιγώτερον ἀφ' ὅσον φαίνονται μωροί.

Ἡ φύσις ἰσχύει (3) ἀσυγκρίτως περισσότερον τῆς τέχνης.

Ὁ χρόνος ἐστὶ σκληρότερος ἀφ' ὅσον νομίζετε.

Ἰδοῦ (4) εἶσαι ἀθάνατος, ἀλλ' ἄλλως (5) ἀφ' ὅσον δι' ἰσχυρίζεσο.

Οἱ ὀβελίσκοι τῆς Αἰγύπτου εἰσὶν ἔτι τὴν σήμερον τασούτω διὰ τὸ κάλλος, ὅσα διὰ τὸ ὕψος αὐτῶν, ὁ κυριώτερος στολισμὸς τῆς Ῥώμης.

Πολλοὶ ἄνθρωποι οὐδαμῶς εἰσὶν οἷοι θέλουσι νὰ φαίνωνται.

Ὁ ἄνθρωπος ἐστὶν αὐχ ἦττον ἐκτεθειμένος εἰς τὴν πλάνην ἢ ὅσον προσιδιάζει εἰς τὴν ἀλήθειαν.

Αἱ νόσοι τῆς ἀπονίας εἰσὶ τασούτω (6) μᾶλλον ἀνιαραὶ, ὅσα δὲν προβλέπεται τὸ τέρμα αὐτῶν.

Ἐπεζήτησον τὰς χρηστὰς ἠδονὰς (7) ὅσα ἠδεῖα ἐστὶν ἢ μετὰ

— Règne. —

— — — — — recom-

mandation, θ. — — — —

— (§ 416) — — — —

Cousine, θ — ἀγέ. (2)

— (§ 273) — — — —

(§ 319 καὶ 320.) — — — — sol.

— Pouvoir. — — — —

— (§ 316, σημ. — — — —

— — — — — (§ 320).

— — — — —

— — — — —

— — — — — Prétendre.

Obélisque. — — — —

— — — — —

— — — — — beauté, θ. — — — —

— principal. — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — — (§ 321 καὶ 322) — — — —

— — — — —

— — — — — Exposé. — — — —

(§ 321) — — — — être propre. — — — —

— — — — —

— — — — — Langueur, θ. — — — —

— — — — — rude. — — — — être

prévu. (§ 402 καὶ 242.) fin — — — —

— — — — — Rechercher, honnête.

plaisir. — — — — —

(1) ἰσχύς, force (morale), crédit.

(2) Ὅρα προηγουμένως σελ. 137, σχολ. 1.

(3) ἰσχύειν, avoir de la force, pouvoir, ε. ἐνεργ. ἐνταῦθα.

(4) Ἰδοῦ εἶσαι κτλ. Ὅρα προηγουμένως σελ. 129, σχολ. 3.

(5) Ἄλλως ἀφ' ὅσον κτλ. autrement que κτλ.

(6) Αἱ ἑλληνικαὶ ἰσχυροὶ τὸ α φ, τασούτω μᾶλλον, τὸ α φ, τασούτω ὀλιγότερον. ὅσα φ, μεταφρίζονται Γαλλικῶς διὰ τῶν d'autant plus... que, d'autant moins... que.

(7) Τὰ ὅσα φ, ὅσα εἰς πρώτων πρότασιν ἐκφραζόμενα καὶ σχετικῶς εἰρήμενα μετὰ τῶν ἐπόμενων τῶσων,.

τῆς ἀρετῆς ἠδονή, τοσοῦτω πι-
κρά ἀνευ αὐτῆς.

Θέμα 84.

Ὀλος ἔσεται ὁ βίος, ἂν πᾶς
τις ἐκλέξη, τοιαύτη ἔσεται καὶ
ἡ φήμη αὐτοῦ μετὰ τὸν θάνα-
τον.

Δυνατὸν νὰ (1) παραστήσῃ τις
ζῶα μετὰ περισσοτέρας χάριτος
λαλοῦντα ἢ καθ' ὅσον παρέστη-
σεν αὐτὰ ὁ Λαφονταίος;

Ὁ Νούμας κατέστησε τὴν θρη-
σκίαν τοσοῦτω ἐμβριθῆ, ἀπου-
δαίαν καὶ μετρίαν, ὅσω τὰ σκό-
τη (2) τῆς εἰδωλολατρίας τὸ ἐ-
πίτρεπον.

Ὅσω (3) πλέον ἡρέμωσεν καὶ φι-
λοπροσηγῶρως ὠμίλουσεν πρὸς αὐ-
τὸν, τοσοῦτω μᾶλλον μετέ-
χειρίζετο μετὰ περιφρονησεως.

Ὅσω περισσώτερον (4) φιλόζωός
τις ἔσται, τοσοῦτω μᾶλλον τα-
ράττει αὐτὸν πᾶν ὅ,τι ἀπειλεῖ
τὴν ζωὴν.

Ὁ Ἀλέξανδρος, υἱὸς τοῦ Φι-
λίππου, ὡς ἀναφέρεται, μόνον
τὸν στρατηγὸν Φωκίωνα ἠσπά-
ζετο εἰς τὰς ἑαυτοῦ ἐπιστολάς.

amer. —

84.

— Choisir. (§ 325) —

—

— Grace, θ. —

— (§ 321) —

— La Fontaine, Numa. —

— sérieux (§ 323). —

grave. — modeste. —

— idolâtrie, θ. —

permettre. —

— (§ 327). —

Traiter —

— (§ 327, σημ.) —

Alarmer. —

—

— Etre rapporté. (§ 402) —

—

τοσοῦτον, τοσοῦτω, τοσοῦτω, εἰς
δευτέραν πρότασιν, μεταφράζονται Γαλ-
λισί διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπαναλαμβάνομαι
νοῦ, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει.

(1) Παρίστημι ζῶα λα-
λοῦντα, κατὰ λέξιν, représenter
des animaux parlans, δηλ. faire par-
ler des animaux.

(2) Τὰ σκότη, les ténèbres. Τὴν οὐ-
σιαστικὴν ténèbres εἶναι ἐν χρήσει μόν-
ον κλιθοντικῶς.

(3) Ὅταν τὰ ὄσων, ὅσω τις πρῶτην
πρότασιν καὶ τοσοῦτω, τοσοῦτω
εἰς δευτέραν πρότασιν, συνοδεύσῃσιν ἐπιθε-
τον ἢ ἐπίρρημα κατὰ συγκριτικὸν ὕπερο-
χῆς ἢ μειώσεως, Γαλλισί ἐκφέρονται
μόνον τὰ συγκριτικὰ ἐπιφράγματα plus,
moins ἐπαναλαμβανόμενα, παρελείπε-
μενων τῶν ὄσων, ὅσων, τοσοῦτον,
κ:λ. (Ὁρα Συντακτ. 227, σημ.)

(4) Φιλόζωος, qui aime la vie, qui
tient à la vie.

Ἐπὶ τοσοῦτον ὁ Φωκίων εἶχε δυναθῆ νὰ ἐφελκύσῃ τὸν Μακεδόνα.

Τοσαύτη (1) χαμέρπεια ὑπάρχει εἰς τοὺς πλείστους ἐπαίνοους, ὥστε μᾶλλον ἐξευτελιζοῦσι τοὺς ἐπαίνουντας ἢ (2) τιμῶσι τοὺς ἐπαινουμένους.

Γινώσκω τὸ γεγονός τοσοῦτο (3) μᾶλλον καθ' ὅσον ἐγένετο ἐμοῦ παρόντος.

Οἱ στρατιῶται ἐπροτίμησαν νὰ καταστραφῶσι (4) μᾶλλον ἢ νὰ παραδοθῶσι.

Οὐδεὶς ἐστὶ ποτὲ οὔτε τῶσον εὐτυχῆς, οὔτε τῶσον δυστυχῆς ὅσον φαντάζεται.

Ἐάν ἤμην εἰς τὴν θέσιν σου δὲν ἤθελον ὑπάγει ἐκεῖ, (5) καθότι οὐδὲν σ' ἀναγκάζει εἰς τοῦτο.

Ἡ φιλία τῶν ἀνθρώπων διαμένει (6) μόνον ἐφ' ὅσον καὶ αὐτῶν ἀνάγκαι.

Τὰ συγγράμματα (7) εἰσὶ τὰ κάτοπτρα τῶν ἠθῶν, καὶ (8) δυνατὸν εἰπεῖν ὅποσον τὸ σύγ-

— — captiver.

— — Bassesse, θ.

— — louange, θ.

— — avilir.

— — honorer.

Savoir, fait.

— Se rendre.

(§§ 21 καὶ 322). — S'imaginer.

— — Place, θ.

— — obliger.

— — Durer, β. οὐδ.

— — besoin.

Miroir.

(1) Τοσαύτη χαμέρπεια κτλ. Ὄταν τὰ ἐπίθετα τῶσον τῶσοῦτος τροπολογῶσι τὸ οὐσιαστικὸν καὶ σχετίζονται μετὰ τοῦ συνδέσμου ὡς τε, μεταφράζονται Γαλλιστὶ διὰ τοῦ tant καὶ aussi διὰ τοῦ autant.

(2) Ὅσα συντακτ. § 320, τῶσοῦτος (3) Τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον, d'autant plus que, d'autant mieux que.

(4) Ὄταν αἱ δύο λέξεις τοῦ συγκριτικοῦ ἴναι ἀπαρέμφατοι καὶ ἡ συγκριτικὴ γίνῃται διὰ τοῦ ἐπιρρήματος mieux ἢ διὰ τοῦ plus καὶ τοῦ συνδέσμου que,

ἡ πρόθεσις de τίθεται πρὸ τῆς δευτέρας ἀπαρέμφατος, διότι εἶναι συμπληρωματικὸν οὐσιαστικὸν ἐξυπακουομένου, ὡς ἐν τῇ παραρτήσῃ φράσει.

Ἐνίοτε ὁμοίως ἐπιτρέπεται ἡ ἀρχαίσις τῆς de.

(5) Καθότι, οὐδὲν κτλ. d'autant que κτλ.

(6) Ἡ φιλία διαμένει μόνον κτλ. l'amitié ne dure qu'autant que, κτλ.

(7) Σύγγραμμα, ouvrage, écrit, Ἐν ταῦτα προτιμητέον τὸ τελευταῖον.

(8) Ἄνατον εἰπεῖν, on peut dire.

γραμμα, τοιοῦτος καὶ ὁ χαρα- || (§ 325) — —
κτῆρ.

B.

Προτάσεις χρησιμεύουσαι ὡς συμπλήρωμα
ἢ ἐξαρτώμεναι ἀπ' ἄλλων προτάσεων.
— Ἐγκλίσεις καὶ χρόνοι λαμβανόμενοι
κατὰ τὰς προτάσεις ταύτας.

Θέμα 85.

Πέπεισμαι, συναισθάνομαι, θεω-
ρῶν τὴν ταχύτητα τῆς διανοί-
ας, τὴν δύναμιν (1) τῆς μνήμης,
τὴν διανοητικὴν (2) δύναμιν τοῦ
προορᾶν τὸ μέλλον, ὅτι ἡ ψυ-
χή, ἣτις κέντηται ἀπάσας τὰς
δυνάμεις ταύτας ἀδύνατον νὰ
ᾖ θνητή.

Ὁ Φίλιππος καὶ ἡ ἀδελφὴ
αὐτοῦ μᾶς παραγγέλλουσιν ὅ-
τι θέλουν ἔλθει εἰς ἐπίσκεψιν
ἡμῶν τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα
εἰς τὴν ἡμετέραν (3) ἀγροικίαν.

Πέπεισμαι ὅτι ὅσα λέγεις ἔ-
χουσιν ὡς λέγεις.

Μοι φαίνεται, λέγει ὁ Βολ-
ταῖρος, ὅτι ὁ Κορνῆλιος ἐχη-
ρήγησε (4) πρωτότυπα εἰς ὅλα
τὰ γένη.

Etre convaincu. sentir.
considérer. — pensée, θ.

prévoir. — — —

— posséder. —

faculté, θ. — — —

— — Mander. (§ 328) —

— (§ 294) prochain. —

— (§ 328) — — —

(§ 329, σημ. 2^a). — — —

Donner. — — —
genre.

(1) Δύναμις, puissance, θ.

(2) Διανοητικὴ δύναμις, faculté, θ.

(3) Ἀγροικίαι, maison de campagne.

(4) Πρωτότυπον, modèle.

Οὐδαμῶς ἀληθές ἐστιν (1) ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἰσι καλῆτεροι πένητες ὄντες ἢ πλούσιοι.

Εἰς τὸν διεφθαρμένον τοῦτον κόσμον φαίνεται ὅτι, μόνον διὰ τὸ ἄπατώμεθα ἀμοιβαίως, συνδεόμεθα ὁμοῦ.

Ἡ θρησκεία (2) διατάσσει νὰ ἐεργετώμεν τοὺς κακοποιούντας ἡμᾶς.

Νομίζεις λοιπὸν ὅτι εἶμαι ἀναίσθητος εἰς τὴν προσβολήν; Ἀγνοῶ ὅποια εἰμι καὶ τίς μ' ἐγέννησε.

Ἐφοβήθησαν μὴ λάβῃ τὴν αὐτὴν τύχην τῶν λοιπῶν ὀδοιπόρων.

Μὴ περιμένῃς νὰ σοὶ ἀπαντήσω περὶ τούτου.

Ἄπαντες ὀφείλομεν νὰ εὐχώμεθα ὅπως ἐπιτύχῃ εἰς τὴν τολμηρὰν ἐπιχείρησιν αὐτοῦ.

Συαινῶ ἵνα οὗτος ὁ ἔπαινος δημοσίως δοθῇ πρὸς αὐτόν.

Ἡ σχεδὸν ἀδιάκοπος βροχὴ μᾶς ἐμποδίζει νὰ περιδιαβάσωμεν.

Ἐκ τούτου ἐπεταὶ ὅτι τὰ πάντα κυβερνῶνται ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας.

Ὅταν ἡ φωνὴ σου προσβάλῃ τὰ ὦτα αὐτῶν, ἀμφιβάλλεις μὴ ἡ παλαιὰ αὐτῶν φιλία ἀνακαινισθῇ αἴφνης;

Προφυλάχθητι (3) μὴ ὁ φωτίζων ἡμᾶς ἀστὴρ σὲ ἴδῃ ποτὲ

— Corrompu. —
—sembler. (§331, σημ.)—

se fier. —
— (§ 330) —

Croire. — (§ 333) —
— outrage. —
— (§ 329) —

Appréhender. (§334) —
—
— (§ 333) —

— Devoir. —
souhaiter. — (330) —
— entreprise, θ. —

Consentir. — — — (§330)
—
— Continuel. — —
empêcher. (§ 338.) —

— S'ensuivre. (§ 329) —
—
— Providence, θ.

— — Frapper.
— — douter. (§ 337)
— — se réveil-

ler. —
— — Éclairer, β. οὐδ.
— astre. —

(1) Ὁρα Σοντ. § 328 καὶ 333.

(2) Προτάσσειν, prescrire, vouloir.

(3) Προφυλάσσεισθαι, se garder, prendre garde. Ὁρα Σοντ. § 338.)

παράτολμον πόδα θέτοντα εις
τούτους τούς τόπους.

Θέμα 86.

Φαίνεται ότι οι καρποί αναγγέλλονται υπό των ανθέων, ως τα ευεργετήματα πρέπει να αναγγέλλονται υπό των χαρίτων.

Ευκόλως πιστεύουσιν οι άπατεώνες ότι και οι άλλοι εισι τοιοῦτοι.

Προφυλάγῃτη μὴ τύχη και σὲ καταλάβῃ μωρὰ ἀλαζωνεία.

Ἐκπλήττομαι πῶς δὲν βλέπει τὸν κίνδυνον ἔνθα κείται.

Διέταξεν ὅπως προσκαλεθῶσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰ ανάκτορα.

Δὲν δύναται τις ν' ἀμφιβάλλῃ (1) ὅτι οἱ δύο πόλοι σκεπάζονται ἀπὸ θόλου πάγου.

Παροτρύνας αὐτοὺς διὰ προτροπῶν, τοὺς διατάττει ἵνα ἐτοιμασθῶσι πρὸς ἀναχώρησιν.

Ἡ εἰδήσις τῆς ἀσθενείας ὑμῶν ἐπέφερε (2) τὸν φόβον μήπως ἀπολέσητε τὴν ζωὴν.

Δὲν σοὶ φαίνεται ὅτι ἔχω δίκαιον;

Ἡδύνατό (3) τις νὰ νομίσῃ ὅτι ὑπῆρξατε ἀσθενής.

Sembler. (§ 331)

être annoncé.

(§ 120)

grâce, θ.

— Croire. fourbe.

(§ 329)

(§ 120)

Se garder. — (§ 338)

— sot. orgueil.

S'étonner. (§ 340)

Ordonner. (§ 330)

(§ 102.)

(§ 337) — — Pöle.

— coupole, θ.

Ranimer. — — exhortation, θ. — ordonner.

— — — — —

— — — — — (§ 334)

— — — — — Perdre.

— — — — — (§ 353)

— — — — —

— — — — — (§ 350)

(1) Δὲν δύναται τις νὰ ἀμφιβάλλῃ κτλ. Μιτὰ τὰ ῥήματα donner, ἀμφιβάλλειν, contester, ἀμφισβητεῖν, disconvaincre, νὰ συμφωνεῖν, nier, ἀρνεῖσθαι, μεταχειριζόμενα ἀρνητικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς. τὸ ἔθμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως, συδιόμενον μετὰ τῆς κυρίας προτάσεως διὰ τοῦ

συνδέσμου que, λαμβάνει ἐν γίνετι τὸ ἀρνητικὸν ne, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει.

(2) Ἐπιφέρει τὸν φόβον, inspirer la frayeur, faire trembler.

(3) Ἡδύνατό τις νὰ νομίσῃ κτλ. quelque un pourrait croire, ou pourrait croire, on croirait, on dirait κτλ.

Μοί φαίνεται παράλογον νὰ ἀμφισβάλῃ τις ἐὰν οὗτος ἐμμένῃ (1) εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ.

Καὶ (2) ἐκ τίνος κρίνετε ὅτι δὲν ἐνθυμοῦμαι τοῦτο (3);

Ὁ Ἐπίκουρος ἀμφισβητεῖ ὅτι κατ' οὐδένα καιρὸν ὁ σοφὸς ἐνδέχεται νὰ μὴ εὐτυχῇ.

Φοβοῦμαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο μὴ ἔχῃ ἐπακλόουθα λυπηρὰ διὰ τὸ Κράτος.

Ὅστις περιγελά τούς ἄλλους, πρέπει νὰ φοβῆται μὴ ἀμοιβαίως περιγελάσωσι καὶ αὐτόν.

Θέλω νὰ μάθω τί (4) πράττετε, τί ἀναμένετε, καὶ ἐπὶ πόσον καιρὸν, κατὰ τὴν γνώμην ὑμῶν, ἐνδέχεται νὰ παρατείνηται αὕτη ἡ ἀπουσία, ἥτις μᾶς ἀποχωρίζει.

Εἶναι καιρὸς νὰ φανῇ καὶ νὰ τρομάξωσιν ἐκ τῆς θέας αὐτοῦ.

Γνωρίζετε τίνα δυνάμενον νὰ διοικήσῃ μετὰ μετριοπαθείας;

Δὲν ἀμφισβητῶ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐστὶ μᾶλλον ἀφθονοπάροχος καὶ πλουσιωτέρα τῆς Λατινικῆς.

Φοβοῦ μὴ ὁ ἐν τῷ κόλπῳ σου οὗτος περιθαλπόμενος ὄφρις σὲ τιμωρήσῃ ποτὲ διότι τὸν συντηρήσῃς.

— Paraitre. absurde. —
douter. (§ 330) — — —

— — — Jurer. (§ 353) —

— — — Contester. (§ 337) —
— — — sage.

— — — être heureux.

Appréhender. — — —
(§ 334) — — suite, θ. — — —

— — — Rire, ῥ. οὐδ. — — —
— — — craindre. (§ 334) —

— — — Attendre. — — —

— — — être prolongé (se
prolonger.) — — — — —
séparer.

— — — (§ 332) — — — — —
Trembler, ῥ. οὐδ. — — — — —

— — — (§ 333) — — — — —
Commander. — — — — —

— — — Contester. (§ 337) — — — — —

— — — abundant. — — — — —

— — — (§ 334) — — — — —
— — — — — — — — —
— — — — — — — — —

conserver.

(1) Ἐμμένειν εἰς τὸν λόγον, tenir sa parole.

(2) Καὶ ἐκ τίνος κρίνετε κτλ. et sur quoi jugez-vous κτλ.

(3) Μὴ ἐνθυμῆσθαί τι, ne pas se souvenir de quelque chose, perdre la mémoire de quelque chose.

(4) Ἡ οὐδετέρα ἀντωνυμία τί, ἐὰν τίθεται μεταξύ δύο ῥημάτων, ἐκφέρεται Γαλλιστὶ διὰ τῆς δεκτικῆς ἀντωνυμίας ce καὶ τῆς ἀναφορικῆς, τοῦ ἐπομένου ῥήματος τιθεμένου κατὰ τὴν χριστιανικὴν ἢ τὴν ὑποθετικὴν, κατὰ τὰς περιπτώσεις, οὐχὶ δὲ κατὰ τὴν ὀπιτακτικὴν.

Θιωρούμενοι ὁμοῦ σύμπαντες
καὶ θαδίζοντες ἐν τάξει ὑπὸ μέ-
γαν τινὰ στρατηγόν, οἱ στρατιω-
ται ἀποτελοῦσι τὸ καταπληκτι-
κώτερον θέαμα τῶν ὄντων ἐν τῷ
κόσμῳ.

Οὐδὲν πρέπει ν' ἀπαιτῆται τὸ
ὅποσον νὰ ἦναι περιττόν.

Αἱ ἀποτυχίαι εἰσὶν οἱ μόνοι
διδάκκαλοι, οἵτινες δύνανται νὰ
μας ἐπιπλήξωσιν ἐπωφελῶς.

Τὰ καθήκοντα τῆς κοινωνίας
ἀπαιτοῦσι τὸ φεῖδασθαι ὅπως οὐ
τῆς φιλαυτίας τῶν ἀνθρώπων.

Οὐδαμῶς θέδαιον ὅτι θέλομεν
ἰδεῖ τὴν αὔριον ἡμέραν· ἀλλὰ
εὐχαίως δυνατόν ἐστὶ νὰ μὴ τὴν
ἴδωμεν.

Πρῶτοι ἦσαν οἱ Τύριοι, οἵτινες
ἐδάμασαν τὰ κύματα.

Ἰπάρχουσιν ὀλίγαι περιπτώ-
σεις, καθ' ἃς νὰ μὴ ἦναι ἀνά-
γκη τὰ πάντα ἢ νὰ λέγωνται ἢ
νὰ κρύπτονται.

Ἦτο ἡ ἀτρομηντοτέρα ψεύτρια
ἦν ἐγώ· ῥισα.

Φεῦ! δὲν φοβοῦνται μήπως
ἐκδικῆσθαι ποτὲ τὸν πατέρα του,
ἀλλὰ φοβοῦνται μήπως σπογγίσθαι
(2) τὰ δάκρυα τῆς μητρός του.

Consideré. — — — — —

former. imposant.
— (§ 343) — — — — —

Rien. — — — — — exiger. (1) — — — — —

Revers. — — — — —
— (§ 344) — — — — —

— reprendre. utilement. — — — — —

Exiger. (§ 348) — — — — —
amour-propre. — — — — —

— (§ 333) — — — — —

— (§ 332) — — — — —

— — — — — Tyrien. — — — — —

(§ 344, σημ.) dompter. — — — — —

— — — — — Conjoncture, θ.
(§ 342 καὶ 345) — — — — —

— — — — — Intrépide. — — — — —

(§ 342) — — — — —

Hélas! — (§ 102) — — — (§ 334)

Θέμα 88.

Τὸ Εὐαγγέλιον ἐστὶ τὸ καλή-
τερον δῶρον, ὅπερ ἤδυνάθη ὁ Θεὸς
νὰ χαρίσθαι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Evangile. — — — — —
présent. — — — — — (§ 364)

(1) Ὁρα Συντακτ. § 333 καὶ 348. || μητρός, δηλ. μήπως παρεγερῆσθαι τὴν
(2) Μήπως σπογγίσθαι τὰ δάκρυα τῆς || μητέρα του.

Ὁ Πομπήιος ἐπεθύμει (1) μάχας δυναμένας νὰ τὸν διακρίνωσι μεταξὺ ὄλων τῶν στρατηγῶν τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ.

Θεωρεῖτε πάντοτε τὸν πόλεμον ὡς τὴν μεγαλητέραν μάστιγα, δι' ἧς ὁ Θεὸς δύναται νὰ καταθλίψῃ Κράτος τι.

Καλῶς ὀλίγα (2) πράγματα γνωρίζομεν.

Ἐὰν αἱ χῶραι ἄπικσαι ἦσαν ἐξευγενισμένοι καὶ πεπολιτισμένοι, ὡς ἔπρεπε νὰ ἦναι, οὐδεμία ἤθελεν ὑπάρξει ἐν ἧ τὰ θηρία νὰ προσβάλωσι τοὺς ἀνθρώπους.

Καὶ ποθεν ἔλαθεν αὐτὴν τὴν τοσοῦτω σπουδαίαν πληροφορίαν; Ἄδιάφορον (4) πόθεν τὴν ἔλαθεν, ἀρκεῖ ὅτι ἐστὶ βεβαιωτάτη καὶ ἀκριβεστάτη.

Θέλω λέγει πρὸς τὴν νεολαίαν Ἄγετε διαγωγὴν τοιαύτην ὥστε ν' ἀπολαμβάνητε τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων ὑπόληψιν.

Θέλω ὑπάγει εἰς μονήρη τόπον (5), ἐνθα θέλω διατελεῖ ἡσυχος.

Τοσαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε μηδενὶ ὑπέικει.

Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀντωνῖνος ἐστὶν εἰς τῶν καλλιτέρων ἡγεμόνων, οἵτινες ἐβασίλευσαν.

Διέταξεν ὅπως ἀπομακρυνθῶσιν ἅπαντες ἐκ τοῦ ναοῦ.

Pompée. — — — — —

— — — — — distinguer.

— — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — —

Regarder. — — — — —

— — — — — fléau.

(§ 343) — — — — — — — — — — —

affliger. état (empire.) — — — — —

— — — — — (§ 345)

Savoir.

— Pays. — — — — — être civili-

sé. — — — — — être policé.

— — — — — — — — — — —

(3) — — — — — bête, θ. — — — — —

attaquer. — — — — —

— D'ou. — — — — —

(§ 274) — — — — — important. renseigne-

ment. — — — — — (§ 351) — — — — —

suffire. — (§ 351) — — — — — certain. — — — — —

— — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — —

Mener. — — — — — (§ 341)

— obtenir. — — — — —

— — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — —

(§ 342) — — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — —

— — — — — Puissance, θ. (§ 340) — — — — —

— céder, ῥ. οὐδ. — — — — —

— Antonin. — — — — —

— — — — — — — — — — —

(§ 343, σμ.) — — — — — — — — — — —

Ordonner. (§ 330) — — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — —

(1) Ἐπιθυμῶν τι, désirer quelque chose, aspirer à quelque chose.

(2) Ὅλα γὰρ πράγματα κτλ. nous connaissons peu de choses, ἢ il y a peu de choses que κτλ.

(3) Ὅρα Συνακτ. § 333 καὶ 342.

(4) Ἄδιάφορον (εἶναι), cela est indifférent, il n'importe.

(5) Μονηρῆς τόπος, lieu solitaire, retraite, θ.

Ἐπέμεινε τοσοῦτον ὥστε ἐπέ-
τυχε τὴν συγχώρησιν τοῦ φίλου
αὐτοῦ.

Ἐξ αὐτῶν ἀπηργήθη ὅπως πα-
ραδώσωσι πρὸς τοὺς Ῥωμαίους
τὴν πόλιν Λιλυβείαν καὶ τὸν λι-
μένα ἐν Σικελίᾳ.

Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ κύ-
ων ὑπάρχει τὸ μόνον ζῶον, τοῦ
ὀπολου ἢ πίστις ἐστὶ δεδοκιμασ-
μένη.

Ὁ Πιττακὸς διέταξεν ὅπως ὁ
μέθυσος ἄνθρωπος, ὅστις ἤθελε
πράξει σφάλμα, διπλασίως τιμω-
ρῆται.

Ἄξιό τὰ πάντα νὰ προέρχων-
ται καὶ νὰ ἐξαρτῶνται παρ' αὐ-
τοῦ.

Ὅχι, δὲν θέλω νὰ καταβάλῃτε
ἐξοδα καὶ νὰ παραγγείλῃτε νὰ
ἀγοράσωσι τί δι' ἐμέ.

Οἱ Αἰγύπτιοι διίσχυρίζονται
ὅτι πρῶτοι αὐτοὶ εἰσέστησαν ἔορ-
τὰς καὶ λιτανείας πρὸς τιμὴν
τῶν θεῶν.

Δὲν ὑπάρχουσι σχεδὸν ἐπαι-
νοί, ἐξ ὧν τὸν ἥρωα δύναται τις
νὰ εἰκάσῃ, ἐὰν τὸ ὄνομα δὲν ἐ-
προτάσσητο.

Ἄλλ' ἢ ἀθανασία, ὅπου
ἀποθνήσκῃ ὁ δίκαιος, ὡσπερ ἀρ-
τιφανῆς ἀστὴρ ἐπὶ τοῦ τάφου
αὐτοῦ ἀνατέλλει.

Insister, ῥ. οὐδ. (§340) —
obtenir. —

Exiger. —
(§ 348) livrer. —

Lilybée, θ. —

Fidélité, θ. (§ 344) —
être éprouvé (être à l'épreuve.)

Pittacus. ordonner. —

doublement.
(§ 348 καὶ 388).

Prétendre, (§ 349) —
provenir (venir.) —

Vouloir (entendre.) —
dépense, θ. — (§ 349) —

Égyptien. prétendre, ῥ. οὐδ.
(§ 349) — établir.

procession, θ. —

Presque. éloge.
(§ 345) —

deviner. —

Immortalité, θ. —

Juste. — (§ 325)
naissant. astre. — tombe, θ.

se lever.

Θέμα 89.

Ὁ βασιλεὺς Φίλιππος (1) προσέβη || Philippe. —

(1) Προβαίνειν, marcher en avant, || prendre les devants.

ὄπω; καθέξῃ τὰ στενὰ καὶ ἐμπο-
δίσῃ τοὺς Ῥωμαίους μὴ εἰσχω-
ρήσωσι διὰ τῆς διόδου ταύτης,
ἣτις ἐκλείετο διὰ στενῶν φαράγ-
γων (1).

Ἀνεγίνωσκον ἀκαταπαύστως τὴν
ἐπιστολὴν ταύτην, καὶ δὲν ἠδύνα-
μην νὰ πείσω ἑαυτὸν ὅτι ἦτο
τοῦ Φιλοκλέους.

Δὲν ἠδύνατο νὰ πεισθῇ ὅτι
τοῖς ἦτον ὄχληρός.

Ἡ ποιητικὴ εὐφυΐα τοῦ Τορ-
κουάτου, ὁ μόνος πλοῦτος, ὃν εἶχε
κληρονομήσει ἐκ τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ, διεδηλώθη (2) παιδιᾶθεν.

Ἄς καταπέσῃ ἐπ' ἐμὲ ὁ οὐρα-
νός, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐκδικηθῶ.

Ὅταν σὰς εἶπον τοῦτο, ἐνόη-
σα νὰ μὴ τὸ εἰπῆτε πρὸς πάντας.

Ὀλίγοι ὑπάρχουσι (3) λέξεις,
αἵτινες εὐστόχως τιθέμεναι δὲν
δύνανται νὰ συντελώσιν εἰς τὸ
ὕψος τοῦ λόγου.

Μόνος ὁ ἀνθρώπος οὐδὲν ἀπαν-
τᾷ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ὃ ἡ καρδία
αὐτοῦ δύναται νὰ προσηλωθῇ.

Οὐδὲν ἄλλο θεατρικὸν (4) πόνη-
μα διήγειρε τοσοῦτ' τὴν εὐαι-
σθησίαν μου.

Καὶ οἱ λησταὶ αὐτοὶ δὲν δια-
νοοῦνται ὅσα λέγουσι· καὶ ἂν ἦσαν

— Occuper. défilé. —

empêcher. (§ 338) — —

pénétrer, ῥ. οὐδ. — —

— être fermé. — —

gorge, θ.

Relire. — —

(§ 333) — persuader. — — —

Philoclès.

— — — — — (§ 354) —

— — Importun.

— — Génie.

— — — — — (§ 344). —

— se manifester. — —

— — — — — (§ 355) — — — —

Pourvu que. (§365). se venger.

(§349) — — — — —

— Heureusement. — (§ 345) —

— — contribuer, ῥ. οὐδ. —

sublime. — —

— — — — — Rencontrer.

— — — — — (§ 333) — —

Exciter. — — sensibilité, θ.

— Brigand. — — penser.

— — — — — (§ 355) — —

(1) Φάραγξ, défilé, gorge, θ.

(2) Παιδιᾶθεν, dès l'enfance.

(3) Ὀλίγοι ὑπάρχουσι λέξεις κτλ.
(ὄρα προηγουμένως σελ. 23, σελ. 3.)

(4) Θεατρικὸν πόνημα, pièce de thé-
âtre. — Ο ὁ δὲν ἄλλο θε α τ ρ ι-
κ ὂ ν π ὄ ν η μ α δι ἡ γ ε ι ρ ε κτλ.

μετοφράζεται κατὰ λέξιν. Aucune pièce
de théâtre n'a excité κτλ. Προσηλωτός
δὲ ὁ τρόπος οὗτος. Il n'y a aucune
pièce, il n'y a point de pièce κτλ.
qui κτλ., τιθέμενος κατὰ τὴν ὑποτακτικὴν
τοῦ ἰσομένου ῥήματος. (ὄρα Συντακτ.
§ 315.)

οἱ ἀσεβέστατοι καὶ οἱ πλέον κα-
κοῦργοι τῶν ἀνθρώπων, δὲν δύ-
νανται ν' ἀντιφάσκωσι (1) πρὸς
τὴν γενικὴν γνώμην.

Ἦσαν πολὺ ἐκστατικοὶ πῶς
εἶχον βραδύνει ἐπὶ τοσοῦτον ν'
ἀναχωρήσωμεν.

Κυρία, λησμονεῖτε ὅτι ὁ Θη-
σεύς ἐστὶν ὁ πατὴρ μου καὶ ὁ σύ-
ζυγος ὑμῶν ;

Βεβαιοῦσιν (2) ὅτι ὁ Θεσεύς
ἐφάνη εἰς τὴν Ἥπειρον.

Ἡδύνατό τις (3) νὰ εἶπῃ ὅτι τὸ
βιβλίον τῆς εἰμαρμένης ἠνοίχθη
πρὸς αὐτὸν τὸν προφῆτην.

Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ
παριστάνωμεν εἰμὴ δράματα ἐν
οἷς ὑπάρχουσιν ὀλίγοι ὑποκριταί.

Ἦθελεν εἶπει τις, βλέπων ὑμᾶς
ἀθρόους ἐν θορύβῳ, ὅτι ἡ Ῥώμη
φοβεῖται εἰσέτι τινὰ προσβολὴν
τῶν Γαλατῶν.

Ἄς συγγράψῃ ὅστις θέλῃ πᾶς
τις δύναται εἰς τοῦτο τὸ ἐπάγ-
γελμα νὰ καταναλίσκῃ (4) ἀνεμ-
ποδίστως (5) μελάνην καὶ χάρ-
τιν.

impie. — scélérat.

opinion, θ. (sentiment.)

surpris. — 330)

tarder. —

Oublier. (§ 353)

Thésée. —

Assurer. —

(§ 350) —

Destin. être ouvert.

Représenter (jouer.) —

acteur.

(§ 350) —

Assemblée. — tumulte. —

insulte, θ.

Écrire. —

métier. — perdre.

Θέμα 90.

Ὁ Θουκυδίδης συνέγραψε τὴν ἥ || Thucidide. écrire.

(1) Ἀντιφάσκωσι πρὸς τι, être en contradiction avec quelque chose.

(2) Βεβαιοῦν, assurer, prétendre. (§ 349).

(3) Ἡδύνατό τις νὰ εἶπῃ, κατά λέξιν, quelqu'un pourrait, on pourrait dire, on dirait que κτλ. (Ὁρα Σύντακτ. § 350).

Παρατηρεῖόν ὅτι αἱ Γαλλικαὶ ἐκφρά-
σαι, on dirait que, on croirait que, on
eût dit, on eût cru, ἰσοδυναμοῦσι μετὰ
τοῦ ἑλληνικοῦ ῥήματος φαίνεσθαι.

(4) Καταναλίσκωσι, consumer, perdre.

(5) Ἀνεμποδίστως, sans empêchement, sans en être empêché, impunément.

ιστορίαν αὐτοῦ, ὡς λέγεται, μάταιον ἀφ' οὗ ἀπεσύρθη ἀπὸ πῶν δημοσίων πραγμάτων, καὶ ἀφ' οὗ καταδικάσθη εἰς ἐξορίαν.

Ἐνῶς τὸ πᾶν ἀλλοιοῦται (2) εἰς τὴν φύσιν, ἢ φύσιν αὐτὴ μένει ἀναλλοίωτος καὶ ἀφθαρτος.

Οὐδεὶς σχεδὸν ἀποθνήσκει ἐκ θλίψεως. Πόσοι, ἀφ' οὗ ἔπαθον τὰς σκληροτέρας καὶ τὰς πλέον πολυπλασίους ἀπωλείας, ἀπέθανον;

Ὁ ὀργιζόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἔχων τὰ μέσα ὅπως ἱκανοποιήσῃ ἑαυτὸν, ἄς ἀναβάλῃ τὴν ἐκδίκησιν μέχρις οὗ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ἀποσβεσθῇ.

Ἡ εὐτυχία μᾶς ἀποφεύγει καθ' ὅσον ἡμεῖς αὐτὴν διώκομεν.

Ἐφ' ὅσον τὰς συμβουλὰς ἡμῶν θέλετε ἀκολουθεῖν, δύνασθε νὰ βασισηθῆτε εἰς τὴν ἡμετέραν ὑπεράσπισιν.

Καθ' ὅν καιρὸν ἡ Σικελία ἤμαρζε κατὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δύναμιν της, ἡ νῆσος αὐτὴ ἐκέκτητο ἀπειρά (3) καλλιτεχνικὰ ἀριστουργήματα.

Ἀφ' οὗ ὁ Χάνης τῆς Ταρταρίας ἐγευμάτισε, κήρυξ κηρύττει ὅτι οἱ ἄλλοι ἡγεμόνες τῆς γῆς ἅπαντες δύνανται νὰ φάγωσι.

Ὁ φίλιππος δυσηρέτησεν ὄλους τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ ταύτην τὴν ἐβδομάδα, ἐκτὸς ὅτι ἐτιμωρήθη πολλάκις.

se retirer.

(1)

être condamné;

Pendant que.

immuable.

Tristesse, θ.

cruel.

multiplié.

Moyen.

ajourner.

être éteint.

Bonheur.

(§ 361)

Tant que (§ 360)

compter, ῥ. οὐδ.

Fleurir.

ῥ. οὐδ.

puissance, θ.

posséder.

Kan.

*Héraut. crier.

Philippe. mécontenter.

outré que.

(1) Ὁρα Συνακτ. § 356, σελ. 189.

(2) Ἀλλοιοῦσθαι, être changé· προτιμῶν δὲ τὸ changer λαμβανόμενον οὐ-

δετέρως.

(3) Καλλιτεχνικὰ ἀριστουργήματα, chefs-d'œuvre d'art.

Ἡ Ἰταλία ἅπαντα δενδρόφυτος
τοσοῦτόν ἐστιν, ὥστε ὁμοιάζει πρὸς
ἀπέραντον δενδρῶνα.

Τῷ ἀνήγγειλον τὴν εἰδησιν τοῦ
παραδόξου συμβάντος τοῦτου, ἅμα
(1) μ' ἐπλησίασεν.

Ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἐσπούδασε
μετὰ προθυμίας καθ' ὅλον τὸ ἔτος
τοσοῦτον (2) ὥστε ἔτυχε τῶν
βραβείων τῆς τάξεως αὐτοῦ.

Ἄμα (3) ἔφθασαν, εὐθὺς ἀνε-
χώρησαν αὐταί.

Φροντίσον ὅπως τὰ πάντα ᾧσιν
ἔτοιμα, ὅταν θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν
οἰκίαν.

Ὁ Νέστωρ προῦβαινε εἰς τὴν
φρόνησιν καθ' ὅσον προῦβαινε εἰς
τὴν ἡλικίαν.

Αὐτὸς μελετᾷ, ἐν ᾧ σὺ παίζεις.

Πρὸ πολλοῦ καιροῦ οἱ ἄ. θρω-
ποι ἔχουσι (4) ὡς εἰδῶλον τὴν
δόξαν.

Ἐὰν ἡ ἀηδὼν ἦναι ὁ ἀοιδὸς τῶν
δασῶν, τὸ κανάριον ἐστὶ τοῦ θω-
ματίου.

— (§ 368) —

vaste. verger.

— Annoncer. —

— aborder.

— Etudier (travailler.)

— ardeur, θ. —

— gagner (remporter.)

Avoir soin. — (§ 330) —

— Avancer. — sages-

se, θ. — (§ 361) —

— (§ 362) —

— (§ 295) —

— Idole.

— Rossignol. —

— serin. —

Θέμα 91.

Ὁ Ἐπαμινώνδας ἐκράτησε τὸ
βέλος εἰς τὴν πληγὴν μέχρις οὗ
τῷ ἀνήγγειλον ὅτι οἱ Βοιωτοὶ
ἐνίκησαν.

— Garder.

(§ 363) — — — — — Béotien.

(1) Ἄμα μὲ ἐπλησίασεν. (ὄρα Σύντακτ. § 356, σελ. 189).

(2) Τοσοῦτον ὥστε, si bien que.

(3) Ἄμα ἐφθασαν. Τὰ ἅμα, εὐθὺς ὥς, μεταφράζονται γαλλικῶς διὰ τῶν σύνθετων συνδέσμων dès que, aussitôt que,

ne pas plus tôt ... que, σύντασσομένων μετὰ τῆς ἐριστικῆς καὶ τῆς ὑποθετικῆς, οὐχὶ δὲ μετὰ τῆς ὑποτακτικῆς.

(4) ἔχειν τι ὡς εἰδῶλον, avoir quelque chose pour idole, faire son idole de quelque chose.

Ὁ Θεὸς θέτει τοὺς βασιλεῖς ὑπεράνω τῶν ἄλλων, ὅπως ὦσιν οἱ πατέρες τῶν λαῶν.

Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀνετράφη καλῶς ἢ μελλόνυμφος, καὶ αὕτη πάνυ ἀρκούντως ἐπαικιάθη.

Οὐδὲν προτρέπει τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν σπουδὴν, ὅσον τὰ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους διανεμόμενα βραβεῖα.

Παρασκευάζεσθε πάντοτε διὰ τὸν θάνατον (1), ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἔλθῃ καὶ σὰς καταλάβῃ (2) ἐξ ἀπροόπτου.

Ὁ Δίων γαλεῖς ὡς πρέσβυς ὑπὸ τοῦ Διονυσίου ἐκίνησεν εἰς θαυμασμὸν τοὺς Καρχηδόνιους τοσοῦτον (3) ὥστε οὗτοι οὐδέποτε ἐθύμασαν πλέον ἄνθρωπον ἑλληνιστὶ ὁμιλοῦντα.

Πᾶν ζῶον, ἅμα γεννηθῆ, τείνει εἰς τὴν συντήρησιν αὐτοῦ.

Ὀδεύομεν ἀκαταπαύστως πρὸς τὸν τάφον (4), ὡς ὕδατα τὰ ὅποια ἀπόλλυνται ἀνεπιστρεπτεῖ.

Ἐὰν φρονῆς συνετῶς, θέλεις εἶσθαι εὐτυχής.

Ἄγαπῶ τοὺς μεγιστάνας, ἅμα ἐκπίπτωσι.

Ῥήτωρ, καὶ μέτριος ὢν, κατορθώνει νὰ ἀκούεται, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ ἦναι οὐτιδανός.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν θαυμάζει ὅ,τι

— Placer. —

— — — (§ 363) —

— — — (§ 365) Être élevée.

— fiancée, θ. — —

— Engager (encourager.) —

— — — § 373) —

Se préparer. — — —

— — — (§ 363 σ. καὶ 389).

Dion. — — — —

Denys. — — — —

— Carthaginois. — — —

— — — Dès que. — ten-

dre. — conservation, θ. —

— — — (§ 371, σημ.) —

— Se perdre. — — —

— Penser, ῥ. οὐδ. — — —

— Grand. — — —

tomber, ῥ. οὐδ. (§ 356, σελ. 189.)

— — — Médiocre. — — —

— — — (§ 365) — — —

— nul. — — — —

(1) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, en cas que, μετὰ τῆς ὑπὸ τῆς ἰσχυρῆς.

(2) Καταλαμβάνειν ἐξ ἀπροόπτου, surprendre.

(3) Τοσοῦτον ὥστε, au point que, με-

τὰ τῆς ὀριστικῆς.

(4) Ὡς ὕδατα, comme des eaux, ἢ tels que des eaux. (Ὁρα Συντακτ. § 371, σημ.)

βλέπει συχνάκις, καίτοι μὴ γινώσκων τὴν αἰτίαν τούτου· ἐὰν δὲ συμβαίη τι, τὸ ὅποιον οὐδέποτε εἶδε, τοῦτο ἀποβαίνει δι' αὐτὸν θαῦμα.

Πρέπει ν' ἀγαπάτε ἐμὲ, οὐχὶ δὲ τὴν περιουσίαν μου, εἰὰ νὰ ἤμεθα ἀληθῶς φίλοι.

Ἄς μὲνωμεν ἐνταῦθα, μήπως ἔλθῃ.

Προσβαλλόμενος ὑπὸ πολυαριθμῶν ἐχθρῶν ὁ Κάτων οὐδὲν ἀπόλεσε τῆς κοινῆς ὑπολήψεως, καὶ ἐφ' ὅσον ἐζήσεν, εἶδεν ἐπαυξανόμενον τὸ κλέος τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ.

— — (§ 363, σμ. 4) — —

— — — — (§ 342) — —

— (§ 331) — — — —

— Fortune, θ. — — — —

— Rester, ῥ. οὐδ. — — — —

— (§ 334). — — — —

— Attaqué. — — — —

— — — — perdre.

— — — — estime, θ. — — — —

— — — — (§ 360) — — — — s'ac-

— crottre, renom. — — — —

Θέμα 92.

Ὁ εὐεργετικὸς ἄνθρωπος δὲν ἀγανακτεῖ ἀχαρίστους τυγχάνων, διότι εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην δὲν ἐπιστηρίχθη (1), καὶ διότι ἀμείβεται (2) ἀπὸ τῆν εὐχαριστικῶν ὅτι εὐεργέτησεν.

Ὁ Θεὸς ἐξελέξατο (3) τὸν Κύρον πρὶν γεννηθῆ.

Θέλω εἶσθαι πατὴρ ὑμῶν ἕως ὅτου ἐπανεύρητε ἐκεῖνον, ὅστις οὐκ ἐγέννησε.

Καὶ ἐὰν ὁ Πλάτων οὐδένα ἀνέφερε λόγον, ἡ μαρτυρία (4) αὐτοῦ μόνη ἤθελε μὲ πείσει τωσοῦτον.

Bienfaisant. — — — —

s'indigner. — — — —

attendu que. (§ 359) — — — —

— — — — (§ 380) — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— (§ 366) Retrouver. — — — —

— — — — — — — —

— — — — (§ 374) — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

— — — — — — — —

(1) Ἐπιστηρίζεσθαι, s'appuyer, compter (sur).

(2) Ἀμείβεσθαι, être récompensé, être payé.

(3) Ἐκλέγεσθαι, choisir, faire choix.

(4) Μαρτυρία, témoignage, καὶ κατ' ἐκτασίαν, autorité, &c.

μεγάλη ἐστὶν ἡ ὑποταγή μου πρὸς τὴν μεγαλοφυίαν αὐτοῦ.

Ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου βλέπετε τὴν Περσικὴν μοναρχίαν ἐπαισθητῶς ἀποκλίνουσαν, (1) μέχρι οὗ τέλος πάντων ἡ μαλακότης τῆς δυναστείας τῶν Σοφίδων ἐπροξένησε τὸν ἐντελῆ αὐτῆς ἀλευθρον.

Τὰ διὰ τοῦ ἐμπορίου συστηθέντα Κράτη ἀνυψοῦνται κατὰ μικρὸν καὶ χωρὶς γὰρ τὸ παρατηρῆ τις.

Ὁ Θεὸς ἔθεσε τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν κορυφὴν σχεδὸν τῆς κεφαλῆς, ἵνα δύνανται ἀπὸ τοῦ ὕψους τούτου γὰρ ἐκπληρῶσιν εὐκολώτερον τὸ ἔργον αὐτῶν.

Ὁ ἀσθενὴς τοῦ ὁποῖου ἡ ἀσθένειά ἐστὶν ἀνίατος, δὲν παύεται ποτε ὅτι πλησιάζει (2) εἰς τὴν τελευταίαν ὥραν καὶ ἐνῶ ἤδη τὰ πάντα ἐνεκρώθησαν ἐν αὐτῷ, ἡ ἐλπίς ζῆ εἰσέτι.

Οἱ προύχοντες δὲν σᾶς ὑποστηρίζουσιν, ἐκτός ἐάν ἐπαινῆτε αὐτούς.

Μηδὲν ἀποφάσισον (3), πρὶν αὐτὸ ἐξετάσῃς ἐπὶ πολὺ καιρὸν.

(1) Οἱ σύνθετοι σύνδεσμοι ἕως οὗ, ἕως ἔ-του, μέχρις οὗ, μεταφράζονται διὰ τῆς συνδετικῆς ἐκφράσεως *jusqu'à ce que*, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον μετὰ τῆς ὑποτακτικῆς, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς ἰριστικῆς, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ φράσει.

(2) Πλησιάζει εἰς κτλ. (Ὁρα προηγουμένου σελ. 80. σχολ. 8.

(3) Μηδὲν ἀποφάσισον πρὶν κτλ. — Πολλῶς ἐν τῇ γαλλικῇ ἐκφράζεται μόνον ὁ ἀπλοῦς σύνδεσμος *que* ἀντὶ διαφό-

_____	déférence. θ.
_____	_____
_____	Persan.
_____	décliner, ῥ. οὐδ.
_____	mollesse, θ.
_____	Sophis.
_____	_____
_____	ruine, θ.
_____	Commerce.
_____	s'élever.
_____	(§ 367)
_____	_____
_____	Placer.
_____	sommet.
_____	_____
_____	*hauteur, θ. — — s'acquitter.
_____	_____
_____	Incurable.
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	Grands. πληθ. — — soutenir. — — (§ 363)
_____	_____
_____	Décider.
_____	_____

ρων συνθέτων συνδέσεων. Τὸ δ' ἐπόμενον ἔγκλιμα τίθεται κατὰ τὴν ἔγκλισιν τὴν ἀπαιτούμενην ὑπὸ τοῦ συνδέσμου, τοῦ ὑποίου μέρους τι δὲ ἰλλείψως παραλείπεται. Ὅθεν ἐν τῇ παρούσῃ φράσει, π. γ. ἀντὶ γὰρ εἰπωμεν. *Ne décidez rien avant que κτλ. λέγομεν. Ne décidez rien que κτλ. τιθεμένου κατὰ τὴν ὑποτακτικὴν τοῦ ἐπομένου ῥήματος, διότι ὁ σύνθετος ἀνὰντὶ *que* ἀπαιτεῖ κατόπιν αὐτοῦ τὴν ἔγκλισιν ταύτην.*

Καὶ ὅλον τὸν κόσμον ἀπο-
κτᾶ ὁ φιλάργυρος, δὲν ἐπαρ-
κεῖται.

Ἡ σύζυγος καὶ ἡ θυγάτηρ σου
ἐφαντάσθησαν ὅτι πολὺ περισσό-
τερον θέλεις βασιλεύεσθαι ἐφ' ὅσον
μακρὰν σοῦ διατελέσουν.

— Πᾶν ζῶον, ἅμα γεννηθῆ, ἐπι-
ζητεῖ τὴν ἡδονήν, μισεῖ τὸ ἄλγος
καὶ ἀπωθεῖ αὐτὸ (1) ὅσον δύναται.

Καὶ ἀν' ἧναι δυσφόρητος ἡ ἀλή-
θεια, μοὶ εὐχαριστεῖ ὅμως.

Ἡ χεὶρ (2) καθ' ὃ ἀγαπᾶται ἡμι-
σεῖται ἀφίρει ἢ προσθέτει ἀξίαν
εἰς τὸ προσφερόμενον πρὸς ἡμᾶς
δῶρον.

————— (§ 374) Pos-
séder. —————
être satisfait.

S'imaginer. —————
— être tourmenté. (§ 360) —

————— Naitre, ῥ. οὐδ.
rechercher. ————— douleur, θ.
— repousser. — (§ 277) —

————— (§ 367) —

— Oter. — ajouter (donner.) va-
leur, θ. (pri v.) —

Θέμα 95.

Ἐὰν ἀπατῶμαι πιεζῶν εἰ, τὴν
ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, ἀπατῶμαι
εὐχαριστῶς, καὶ δὲν θέλω νὰ μ'
ἀφαιρέσῃ τις τὴν πλάνην, ἥτις μὲ
ἀποκαθιστᾷ εὐτυχῆ ἐφ' ὅσον ζῶ.

Πρὶν ἢ τιμωρήσωσιν αὐτὸν,
πρέπει νὰ τὸν ἀκούσωσι.

Ἐνεθυμούμην αὐτὸ καὶ ἔὰν ἀκό-
μη δὲν μὲ εἰδοποίησι.

Ὡς περ ἡ εὐτυχία προέρχεται
ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὕτω καὶ ἡ ἀρετὴ.

Οὐδὲν ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ
ἐπάγγελμα τόσῳ φοβερὸν ὅσω
τὸ νὰ ἀποκτήσῃ τις μέγα ὄνομα,
διότι ἡ ζωὴ τελειοῖται, ὅτε τὸ
ἔργον μόλις προῦσχεδιάσθῃ.

— Se tromper. —

————— (§ 370) —

— erreur, θ. —

————— (§ 360). —

————— (§ 363 καὶ 103) —

————— (§ 241) —

Se rappeler. —

(§ 374). — avertir.

————— (§. 371) —

Métier. — terrible. —

—————

— S'achever. —

ouvrage. — être ébauché.

(1) Ὅσον δύναται. Ἐν τῇ ἑλληνικῇ
λέξι πακοῦνται πολλάκις τὰ ἐπίθετα τῶν
σοῦς, τῶσο ὅσοις καὶ τὰ ἐπιφθέματα
τόσον τσοῦτον ὡς προηγούμενα τοῦ ὅσοις

καὶ ὅσον ἐν τῇ Γαλλικῇ ἐκφέρονται
πάντοτε τὰ ἐπιφθέματα tant, autant.

(2) Καθ' ὅτι, suivant que, selon que,
μετὰ τῆς βριστικῆς.

Ὁ Μωϋσῆς ἀπέθανε πρὶν δυνη-
θῆναι νὰ διαβῆ τὸν Ἰορδάνην.

Ἄνθρωπος καίτοι ἀγνωστος ἐν-
δέχεται νὰ ἔχῃ πολλὴν ἀξίαν.

Ἡ ἀρετὴ ἐστὶ πάντοτε ἀρετὴ,
εἴτε μένουσα ἀσημος, εἴτε κατα-
φανῆς οὖσα.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἔρχεται
ὁ ζωγράφος, εἰπὲς αὐτῷ νὰ περι-
μῆνῃ.

Μὴ ἀρχίσαιτε πρὶν ἢ σὰς εἰδο-
ποιήσω.

Καθ' ὑπόθεσιν (2) ὅτι περὶ τοῦ
συμφάντος δὲν ἐπληροφόρηθη ὅσον
εἶδει ταχέως.

Εἴτε ἡ Ἰουλία ἐσπούδασε τὴν
γλῶσσαν αὐτῆς, καὶ τὴν ὠμίλει
κατὰ κανόνας, εἴτε ἡ συνήθεια
ἀνεπλήρου τὴν ἐκμάθησιν τῶν κα-
νόνων, αὕτη μοὶ ἐφαίνετο ἐκφρα-
ζομένη ὀρθῶς.

Ἄντὶ νὰ (3) δυνηθῆναι νὰ τρέξῃ,
μόλις βαδίζει.

Ὅχι ὅτι θέλω νὰ σὰς ἐπιπλή-
ξω περὶ τούτου.

Οὐδέποτε τιμωρεῖται μὴ ἀξίος
ὢν τιμωρίας.

Ὡς συμπόσιον ἀνευ συνδιαλέ-
ξεως, οὕτω καὶ ὁ πλοῦτος ἀνευ
τῆς ἀρετῆς, οὐδὲν ἔχει θέλητρον.

Moise. — (§ 363) —

———— Jourdain.

———— (§363, στ.μ. 4.) —

———— Mérite.

———— (§ 382) —

———— (§ 363.) —

———— (1) —

Avertir.

———— (§ 363) —

Événement.

Soit que. (§ 382) —

———— principe. — usage.
suppléer. connaissance, θ.

s'exprimer. correctement.

———— (§ 364) —

Non que. (§ 363) —

———— (102 καὶ 240) —

De même que. (§371) —

———— conversation, θ.

———— charme.

Θέμα 94.

Θέλωμεν δώσειν (4) λόγον τῷ
Θεῷ περὶ τῶν πράξεων ἡμῶν, εἴτε

(1) Ὡρα προηγ. σελ. 164, σελ. 3.

(2) Καθ' ὑπόθεσιν ὅτι, supposé que,
μετὰ τῆς ὑποτακτικῆς.

(3) Μακρὰν τοῦ γὰ, ἀντι γὰ, με-

ταφρίζονται διὰ τοῦ loin que, bien loin
que, μετὰ τῆς ὑποτακτικῆς, ἢ διὰ τοῦ
loin de μετὰ τῆς ἀπαρμυφάτου.

(4) Δίδειν λόγον, rendre compte.

ἂν ἐζήσομεν ἐν ἐνδείᾳ, εἴτε ἐν εὐ-
δαιμονίᾳ· ἀλλ' ἡ λογοδοσία τοῦ
πλουσίου ἔσται τρομερωτέρα.

Ἐνδιαφέρει νὰ σὲ νομίζωσι συ-
νετόν καὶ ἐμφορῶν.

Οὐδὲν δύναμαι νὰ εἰπῶ (2)
χωρὶς σὺ νὰ τὸ μάθῃς.

Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ πωλῇ τις
τὸ δέρμα τῆς ἀρκτου (3) πρὶν τὴν
φονεύσῃ.

Ἐὰν ὁ Θεὸς θέλῃ (4) ν' ἀναδεί-
ξῃ κατακτητὰς, προτάττει αὐτῶν
τὸν τρόπον· ἐὰν δὲ θέλῃ ν' ἀνα-
δείξῃ νομοθέτας, τοῖς ἀποστέλλει
τὸ πνεῦμα τῆς συνέσεως καὶ προ-
νοίας αὐτοῦ.

Ὅσοι ὀλίγον (5) καὶ ἂν τις ᾖναι
ἀγαθός, ὑπολαμβάνει εὐκόλως ἀγα-
θότητα παρὰ τοῖς ἄλλοις.

Ὅσον ὀλίγα (6) καὶ ἂν ἔχετε
χρήματα, πρέπει νὰ ἐλεῆτε (7)
τοὺς πένητας.

Πλησιάσατε ἵνα (8) σὰς ὀμι-
λήσω.

Διατί δὲν μοὶ ἔλεγες τοῦτο.

Θέλομεν προκαταβάλλει τὰς δα-
πάνας τῆς ἐπισκευῆς τῆς ὑμετέ-
ρας οἰκίας, ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ ν' ἀ-
φαιρεθῇ τὸ κατανάλωμα ἐκ τῆς

— — — — Indigence, θ. — — —

prospérité, θ. — — — compte.

— — — — terrible.

Importer. (1) — — — —

— — — — prudent.

— — — — —

— — — — § (367) — — — —

— — — — —

Peau, θ. — — — —

— — — — —

— (§ 377. σημ.) — — — —

— — — — Conquérant. — — — —

érouvante, θ. — — — —

— — — — législateur — — — —

— — — — sagesse, θ. — — — —

prévoyance, θ. — — — —

— — — — —

— — — — Supposer. — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — (§ 331) — — — —

— — — — —

Approcher, ρ. οὐδ. — — — —

— — — — —

— (§ 355, σημ.) — — — —

— — — — Avancer. frais.

réparation, θ. — — — —

— — — — (§ 368) — — — —

— — — — être déduit. dépense θ. — — — —

(1) Ὁρα Συντακτ. § 378, σημ.

(2) Χωρὶς νὰ τὸ μάθῃς, sans que κτλ.
ἦ, δ' ἐλλείψεως, ἀπλῶς que κτλ. μετὰ
τῆς ὑποτακτικῆς. (Ὁρα προηγ. σελ. 164,
σχολ. 3).

(3) Πρὶν τὴν φονεύσῃ. (Ὁρα προηγου-
μένως σελ. 164, σχολ. 3).

(4) Ἐὰν ὁ Θεὸς θέλῃ ν' ἀναδείξῃ κτλ. (Ὁ-
ρα συντακτ. § 377, σημ. 4.)

(5) Ὅσοι ὀλίγον καὶ ἂν τις ᾖναι ἀγα-
θός, pour peu que κτλ. μετὰ τῆς ὑπο-
τακτικῆς.

(6) Ὅσον ὀλίγα καὶ ἂν ἔχετε κτλ., si
peu que κτλ. μετὰ τῆς ὑποτακτικῆς.

(7) Ἐλεῖν τινα, faire l'aumône à
quelqu'un.

(8) Πλησιάσατε ἵνα κτλ. (Ὁρα προ-
ηγούμην. σελ. 164, σχολ. 3.)

πρώτης τριμηνίας τοῦ ἐνοικίου.

Οἱ στρατιῶται ἐραβοῦντο μὴ πως ἀπογίνῃ θανατηφόρον τὸ τραῦμα τοῦ Σκηπίωνος.

Διατί δὲν ἀνεχώρησες πρὸ ἐνὸς μηνός;

Διατί νὰ (1) φοβηθῆς; διατί νὰ τρέμῃς πρόωρα;

Ἐρροβείσθε ἵνα μὴ πράξω ὅ, τι ὑπεσχέθην.

Ὡσπερ οἱ νόμοι εἰσὶν (2) ἀνώτεροι τῶν ἀρχόντων, οὕτως οἱ ἀρχόντες εἰσὶν ἀνώτεροι τοῦ λαοῦ.

Δὲν πρέπει οὔτε τις (3) νὰ κλείη τὸ βελάντιον τοσοῦτον ὥστε ἡ εὐεργεσία νὰ μὴ δύνηται νὰ τὸ ἀνοίξῃ, οὔτε νὰ τὸ ἔχῃ τοσοῦτον ἀνοικτὸν ὥστε ἅπαντες νὰ ἀντλῶσιν (4) ἐξ αὐτοῦ.

loyer.

(§ 334)

Mortel. blessure, θ.

(§ 355, σημ.)

Trembler, β. οὐδ.

(§ 335)

§ 370 371.

Magistrat.

Fermer.

bourse, θ. (§ 340)

ouvrir.

(§ 341)

puiser.

Θεμα 95.

Ὁ Βασιλεὺς Φίλιππος αὐτὸς ἐκινδύνευσε. Τραυματισθεῖς ὁ ἵππος αὐτοῦ ἀρηνίασε καὶ κατὰ γῆς τὸν ἔρριψε. Παρ' ὀλίγον (5) νὰ συλληφθῇ.

Τίς ἀνθρώπος ἐστὶ τοσοῦτον δυστυχῆς, (6) μὴ αἰσθανθεῖς ποτε τὴν εὐεργεσίαν τοῦ Θεοῦ;

Être blessé.

s'emporter.

lancer. (§ 339)

Éprouver.

(1) Διατί νὰ φοβηθῆς; αὐτὴ ἡ ἔλλειπτική φράσις μεταφράζεται ἀπλῶς διὰ τῆς ὑποθετικῆς: Pourquoi craindreis-tu? τοιαῦτα δὲ ἐρωτηματικαὶ φράσεις πηλάκις ἐκφέρονται γαλλιστὶ τίθεμένου τοῦ ῥήματος κατὰ τὴν ἀπέρεματον, οὕτω πῶς: Pourquoi craindre?

(2) Εἶμαι ἀνώτερός τινος, être au-dessus de quelque'un ou de quelque

chose.

(3) Δὲν πρέπει οὔτε τις νὰ... κτλ. (ὄρα Σύντακτ. § 331 καὶ 357 σημ.)

(4) ὄρα προηγ. σελ. 79, σελ. 1.

(5) Παρ' ὀλίγον νὰ... κτλ. peu s'en fallut que κτλ. (ὄρα Σύντακτ. § 339 καὶ 391.)

(6) Μὴ αἰσθανθεῖς, δηλ. ἕστεις δὲν ἡσθάνθη,

Παραδώσατε, ὡς (1) γράψετε, τὰς πρὸς ἐμὲ ὑμε-έρας ἐπιστολάς πρὸς τινὰ φίλον ὑμῶν.

Ἐὰν δὲν ὑποχωρῆτε, δεόν νὰ διαμάχεσθε.

Ἐλάβον τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου ὅταν ἐξηρχόμην τῆς οἰκίας.

Πρὸ (2) πολλοῦ ἐπεθύμουν νὰ σὰς ἀναμύσω.

Ἐδέχθη νὰ τῷ παραχωρήσῃ ἕνα ἐκ τῶν ὠραίων ἀραβικῶν αὐτοῦ ἵππων διὰ δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας, ἐὰν μόνον (3) ἤθελε τὸν πληρώσει τοῖς μετρητοῖς.

Προσεφέρθη κατὰ τρόπον τοιοῦτον (4) ὥςτε δύσκολον θέλει εἶσθαι νὰ δικαιολογήσῃ τις τὴν αὐτοῦ διαγωγὴν.

Οὔτοι οἱ καρποὶ ἐπροφυλάχθησαν κάλλιστα, παρεκτός (5) ὅτι ὀλίγοι τινες μὲν ἤρχισαν νὰ φθαρῶσι.

Πρὸ δέκα ἡμερῶν περιεπλανῶντο εἰς τὰ δάση.

Ἰδοὺ ὁ κανὼν, (6) ἐπὶ τούτῳ μὲν τοι ὅτι ὑπάρχουσιν ἐξαιρέσεις.

Θέλομεν σὰς ἐπισκερθῆ εἰς τὴν ἐξοχὴν (7) ὑμῶν ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ ἔλθητε καὶ ὑμεῖς νὰ διατρίψετε τινὰς ἡμέρας εἰς τὴν ἰδικὴν μας.

Remettre. — — —

— — — Céder, ῥ. οὐδ. — —
(§ 331 ἢ 357) — — —

— — — (§ 372) Sortir, ῥ. οὐδ.
— — — (§ 305)

— — — Souhaiter. —
— — — (§ 330 ἢ 357) rencontrer.

Consentir. — — céder. — —

— — — (§ 368) — — —

Agir. — — — — —
(§ 340) — — — — —

— — — justifier. — — —

— — — Se conserver.

— — — se gâter.

— — — (§ 295) — — Errer, ῥ. οὐδ.

— — — Règle. — — —

— — — (§ 307) — — —

— — — Passer. — — — (§ 303) — — —

(1) ὡς γράψετε, à ce que κτλ. (ἔρα Συντακτ. σελ. 189 § 156)

(2) Πρὸ πολλοῦ κτλ. (ἔρα Συντακτ. § 295.)

(3) Ἐὰν μόνον, moyennant que, μετὰ τῆς ὑποθετικῆς.

(4) Κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε, de

telle manière que, de telle façon que, μετὰ τῆς ὀριστικῆς.

(5) Παρεκτός ἔστι, si ce n'est que.

(6) Ἐπὶ τούτῳ μὲν τοι ὅτι, bien entendu que.

(7) Ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ κτλ. à condition que, μετὰ τῆς ὀριστικῆς.

Ἐπανάληψις τῶν Συνδέσμων.

Θέμα 96.

Ὁ Θεὸς θέλει νὰ ἀισθανώμεθα ὅτι ἐστὶν ὁ Κύριος καὶ ὅτι κρατεῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὴν τύχην ἡμῶν.

Βλέπομεν λάμπουσιν τὴν ἀστραπὴν πρὶν ἢ ἀκοίσωμεν τὴν ἐκρηξίν τοῦ κερανοῦ, διότι ἡ ὕρασις ἐστὶ ταχύτερα τῆς ἀκοῆς, καὶ προβαίνει αὐτῆς.

Πρὶν ἀναπτυχθῶσιν αἱ κλίσεις ἡμῶν καὶ γνωρίσωμεν τί εἴμεθα, ἐκλέγομεν στάδιον, τὸ ὁποῖόν ἐστὶν ἴσως πρὸς ἡμᾶς ἀντίθετον.

Ἐὰν ἀνθρώπος τις πολλάκις ἀσθενῶν ἔφαγεν ἐν κερασίῳ καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐσυναγχώθη, βεβαίως τις θελεῖ τῷ εἰπεῖν, ἵνα τὸν παρηγορήσῃ, ὅτι αὐτὸς ἔπταισεν.

Λουδοβίκος ὁ ἕννατος, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἦτο πεπεισμένος ὅτι ἡ κυριαρχία οὐδαμῶς ἐστὶ πλέον ἢ τυραννία, ἀλλὰ οἱ μὲν λαοὶ ζῶσι μόνον διὰ τὸν ἡγεμόνα, ὁ δὲ ἡγεμὼν δι' ἑαυτόν.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔαρος, ὅταν ἡ χιτῶν ἀναλύηται, ὅταν ἡ γῆ ἐκκαλύπτῃται, καὶ τὸ χόρτον ἀναφύεται, οἱ ποιμένες ἀγούσι τὰ πρόμνια εἰς τὰ βοσκάς.

Ἐὰν οἱ ἀνθρώποι ἦσαν συνετοὶ καὶ ἠκολούθουν τὴν τοῦ ὀρθοῦ (1) λόγῳ διάσκεψιν, ἤθελον ἀπαλ-

— — —	Sentir.
— — — — —	(§ 379).
— — — — —	sort.
— — — — —	Briller, ῥ. οὐδ.
— — — — —	éclair.
— — — — —	éclat. foudre, θ.
— — — — —	prompt. ouïe, θ.
— — — — —	(§ 380) devancer.
— — — — —	(§ 363) Être développé. pen-
— — — — —	chant.
— — — — —	(§ 380) — — — — —
— — — — —	état.
— — — — —	contraire.
— — — — —	Être
— — — — —	malade.
— — — — —	cerise, θ.
— — — — —	suiwant.
— — — — —	être enrhumé.
— — — — —	— — — — —
— — — — —	consoler.
— — — — —	— — — — —
— — — — —	Louis.
— — — — —	— — — — —
— — — — —	souveraineté, θ.
— — — — —	— — — — —
— — — — —	(§ 380) — — — — —
— — — — —	Commencement.
— — — — —	fondre. (§ 380)
— — — — —	se découvrir.
— — — — —	herbe, θ.
— — — — —	pousser, ῥ. οὐδ.
— — — — —	(§ 307) — pâture, θ.
— — — — —	Sage.
— — — — —	(§ 381) suivre.
— — — — —	— — — — —

(1) Ἡ τοῦ ὀρθοῦ λόγου διάσκεψις, la lumière de la raison.

λάττεσθαι (1) πολλῶν μόχθων.

Ὁ Θουκυδίδης, εἰς τῶν ἰσχυροτέρων ἀνταγωνιστῶν τοῦ Περικλείους, ἔλεγε συχνάκις· Ἄφ' οὗ κατέβαλον (2) αὐτὸν καὶ τὸν κατέχω ὑπ' ἐμέ, φωνάζει ὅτι παντάπασι δὲν ἐνίκηθη, καὶ περὶ τούτου τοὺς πάντας καταπέθειν.

Ἐπειδὴ ἡ κενοδοξία δὲν χαλιναγωγεῖται (3), ἡ δὲ δίψα τοῦ πλούτου μᾶς καταφλέγει ὅλους, ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι ἡ εὐτυχία μᾶς ἀποφεύγει ἐφ' ὅσον ἡμεῖς τὴν ἐπιδιώκομεν.

Ὁ Θεός, εἴτε ἀνυψοῖ τοὺς ἠρόνους, εἴτε ταπεινοῖ αὐτοὺς, εἴτε μεταδίδει τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἡγεμόνας, εἴτε ἀποσύρει αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν, τοὺς διδύσκει τὰ καθήκοντα αὐτῶν κατὰ τρόπον ὑπέρτατον καὶ ἐπάξιον αὐτοῦ.

Ἄδιαφοροῦμεν πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ταλαιπωρίαν τῶν ἄλλων, ὅταν δυνάμεθα νὰ παραμελῶμεν αὐτοὺς ἄνευ βλάβης ἡμῶν, ἢ ὅταν δὲν ὠφελώμεθα βοηθοῦντες αὐτοὺς.

— — — — — peine, θ.

Thucidide. — — — — —

antagoniste. — — — — —

— — — — —

— — — — — tenir.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Comme. (§ 372) — — — — —

— — — — — enflammer (consumer.)

— — — — —

— — — — — fuir. — — — — — (§ 361) — — — — —

poursuivre (chercher.)

— — — — — (§ 382) Élever. — — — — —

— — — — — abaisser. — — — — —

communiquer. — — — — —

— — — — — retirer. — — — — —

— — — — —

— — — — —

souverain. — — — — —

— — — — — Besoin.

— — — — — malheur.

— — — — — négliger.

— — — — —

— — — — —

Συμφωνία τῶν χρόνων καὶ τῶν ἐγκλίσεων.

Θέμα 97.

Δὲν ἐννοῶ πῶς δύναται τις νὰ ἐκτιθηται χιλιάκις ὡς σὺ ἔπραξες, καὶ πῶς δὲν ἐφρονεύθης χιλιάκις ἐπίσης.

— — — — — (§ 389) — — — — —

S'exposer. — — — — —

— — — — — (§ 379) — — — — —

— — — — —

(1) Ἀπαλλάττεσθαι τινος μόχθου, être délivré, se délivrer d'une peine, s'épargner une peine.

(2) Καταβάλλειν, terrasser.

(3) Χαλιναγωγεῖσθαι, être réfréné, avoir un frein.

Δὲν μ' ἀρέσκει νὰ ὑπάγατε ἐκεῖ.
 Ἄν καὶ αἱ πόλεις τῆς Ἑλλάδος
 ἀπετέλουν τοσαύτας δημοκρατί-
 ας, τὸ κοινὸν ὅμως συμφέρον τὰς
 συνήγαγε.

Πτηνὰ τινὰ, τὰ ὅποια κολυμ-
 βῶσιν ὡς οἱ κύκνοι, ἀνυψῶσι
 τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἴδον τὸ
 πτέρωμα, φοβούμενα μὴ (1) βρέ-
 ξωσιν αὐτὰ, καὶ διὰ τὰ τοῖς χρη-
 σιμεύωσιν ὡς ἱστία.

Μολονότι ὁ Θεὸς καὶ ἡ φύσις
 ἐποίησαν ἴσους τοὺς ἀνθρώπους
 ἴσους, πλάσας αὐτοὺς ἐκ τοῦ αὐ-
 τοῦ πηλοῦ, τὴν ἰσότητά ὅμως
 ταύτην ἡ ἀνθρωπίνη ματαιότης
 δὲν ἀνέχεται.

Ἐπάκουσον, ἐὰν θέλῃς νὰ σὲ ὑ-
 πακούσωσι ποτε.

Ἀρκεῖ ὅτι μοι (2) παρήγγειλε
 νὰ σὰς ὑποδεχθῶ καλῶς διὰ τὰ
 σὰς προσφέρω τὴν ἐντιμοτέραν
 ὑποδοχὴν.

Ὅταν ἀπαξ ἡδὲ τις τὸ μέσον
 τοῦ (3) ἐπάγεσθαι διὰ τοῦ δειλε-
 ἄσματος τῆς ἐλευθερίας τὸ πλῆ-
 θος, τοῦτο ἀκολουθεῖ ὡς ὁ τυφλὸς,
 ἀρκεῖ μόνον ν' ἀκούσῃ τὸ ὄνομα
 αὐτῆς.

Ἀνάγκη νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς
 τὴν δύναμιν τῆς ἀληθείας, ἀφ' οὗ
 ἀπαξ τὴν ἐπιτρέψωσι νὰ δια-
 λάμψῃ καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν λαμ-
 πρότητα.

— — (§ 389) — — —
 — — (§ 363 καὶ 391) — — —
 Former. — république, θ.
 — — — intérêt. —

— — — Nager.
 — cygne. élever.
 — — — — —
 plumage. — — — — —
 — — — — — servir.

— — — (§ 390)
 Faire. — — — — —
 égal. former. — — — — —
 — boue, θ. égalité, θ. — — — — —
 — — — — — Vanité, θ.

Obéir. — — — — —
 (§ 389) — — — — —
 — — — — — (§ 351 καὶ 390) — — — — —
 — — — — — — — — — — —
 — — — — — honorable.
 accueil.

— — — — —
 — — — — — Appât.
 — — — — — — — — — — —
 — — — — — — — — — — —
 — — — — — (§ 365 καὶ 389) — — — — —

— — — — — (§ 389) — — — — —
 Force, θ. — — — — —
 — — — — — permettre. (§ 389) — — — — —
 — — — — — — — — — — —
 éclat.

(1) Φοβούμενα μήπως βρέξωσιν κτλ. craignant de mouiller, ἢ de peur de mouiller κτλ.

(2) Ἀρκεῖ ὅτι κτλ. Il suffit que, ἢ

c'est assez que, μετὰ τῆς ὑποτακτικῆς.

(3) Ἐπάγεσθαι διὰ τοῦ δειλεῖσματος τῆς ἐλευθερίας κτλ. ἐπάγεσθαι, δηλ. ἀλίσκεσθαι, prendre par l'appât κτλ.

λάβωσι τὰς ἀμοιβὰς αὐτῶν εἰς
χρήματα καὶ οὐχὶ εἰς γαίας.

Πάντοτε εἶχεν ἀμφισβητήσει
ὅτι ἡ λατινικὴ γλῶσσα εἶναι το-
σοῦτω ἄφθονος καὶ τοσοῦτω πλου-
σία ὅσῳ ἡ ἑλληνική.

Καὶ ἂν ὁ Δάτις δὲν ἐνόμιζε τὴν
θέσιν κατάλληλον διὰ τὸν στρατὸν
του, πεποιθῶς ὅμως ἐπὶ τοῦ ἀ-
ριθμοῦ τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ
ἐπεθύμει νὰ ἔλθῃ (1) εἰς χεῖρας το-
σοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον ἐθεώρει
ὡς σπουδαιότατον νὰ συγκροτήσῃ
μάχην πρὶν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔλ-
θωσιν φέροντες ἐπικουρίας εἰς τοὺς
πολεμίους.

Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ Μίλων
ἔμεινε εἰς τὴν γερουσίαν (3) μέ-
χρις οὗ ἡ συνεδρίασις διελύθη.

Δὲν ζητοῦμεν ἵνα γίνῃ ὁ νικη-
τὴς τῆς Κύρωπης, ἀλλὰ ζητοῦμεν
νὰ ἦναι ὁ πατὴρ τῶν λαῶν αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς, διὰ νὰ τιμωρήσῃ τὰ
ἁμαρτήματα τῶν λαῶν ἢ διὰ νὰ
ἀσκήσῃ τὴν χριστιανικὴν (4) ἀγά-
πην τῶν βασιλέων, ἐπέτρεψε πολ-
λάκις ἵνα ὁ λοιμὸς καὶ ἡ πείνα
ἀφανίσωσι τὰ κράτη.

Ἐπεθύμουν ὥστε εἰς προσεβη-
κυτῆν ἡλικίαν νὰ ἐξέρχεται ὁ ἄν-
θρωπος τῆς ζωῆς ὡς ἀπὸ συμ-
ποσίου.

Οἱ Ῥωμαῖοι δὲν ἠθέλον μάχας
διακυβευομένας (5) ἀπρεπῶς, οὔτε

Contester. (§ 337)

(§ 323)

abondant.

(§ 363)

Position, ἢ. avantageux.

important.

Milon.

sénat.

séance, ἢ.

Demander.

Péché. (§ 357)

exercer.

permettre.

peste, ἢ. — famine, ἢ. (§ 391)

désoler.

(§ 330)

(§ 391)

banquet.

Être *hasardé.

(1) Ἐρχεσθαι εἰς χεῖρας, en venir aux
mains.

(2) Ἐπιβοηθεῖν, prêter du renfort.

(3) Μίχρις οὗ κτλ' (ὄρα προηγουμ.

σελ. 166, σελ. 1.)

(4) Χριστιανικὴ ἀγάπη, charité, ἢ.

(5) Διακυβεύεσθαι être *hasardé.

νίκας νικηθείσας διὰ πολλοῦ ἀλ-
ματος.

Ἐπεθύμει νὰ τῷ εἴχετε γνω-
στοποιήσει ταχύτερον ποῖαι ἦσαν
αἱ προθέσεις ὑμῶν.

Μὲ ὅλον ὅτι πάντες οἱ ἀκρα-
ταὶ ἔκρινον ὅτι τὸ προταθὲν ζή-
τημα ἀρκούντως ἐλύθη, ἐν τούτοις
ἕκαστος ἔκρινεν ὅτι ἡ ἀπόκρισις
ὑπῆρχε συντομωτέρα ἀφ' ὅσον τὴν
ἐπεθύμει.

Δὲν ἤξευρον ὅτι ἐσπούδασες
τοσοῦτον ἐμβριθῶς τὰς ἀρχαίας
γλώσσας.

Πόσοι ἄνθρωποι δὲν εἶχον πι-
στεύσει ὅτι ἐστῆθησαν παγίδες
εἰς αὐτοὺς, οἵτινες ἐγένοντο θύ-
ματα τῆς ἀφροντισίας αὐτῶν.

Διὰ νὰ εὐτυχῇ τις τί χρειάζε-
ται ἄλλο (1) ἢ τὸ οὐδὲν ἐπιθυμεῖς;

(§ 392)

Intention, θ.

(§. 363) — Audi-
teur. — être proposé.

être résolu.

court.

(§ 320 καὶ 392) souhaiter.

(§ 333 καὶ 392)

(§ 333 καὶ 392) — Embu-
che, θ.

sécurité, θ.

— Être heureux.

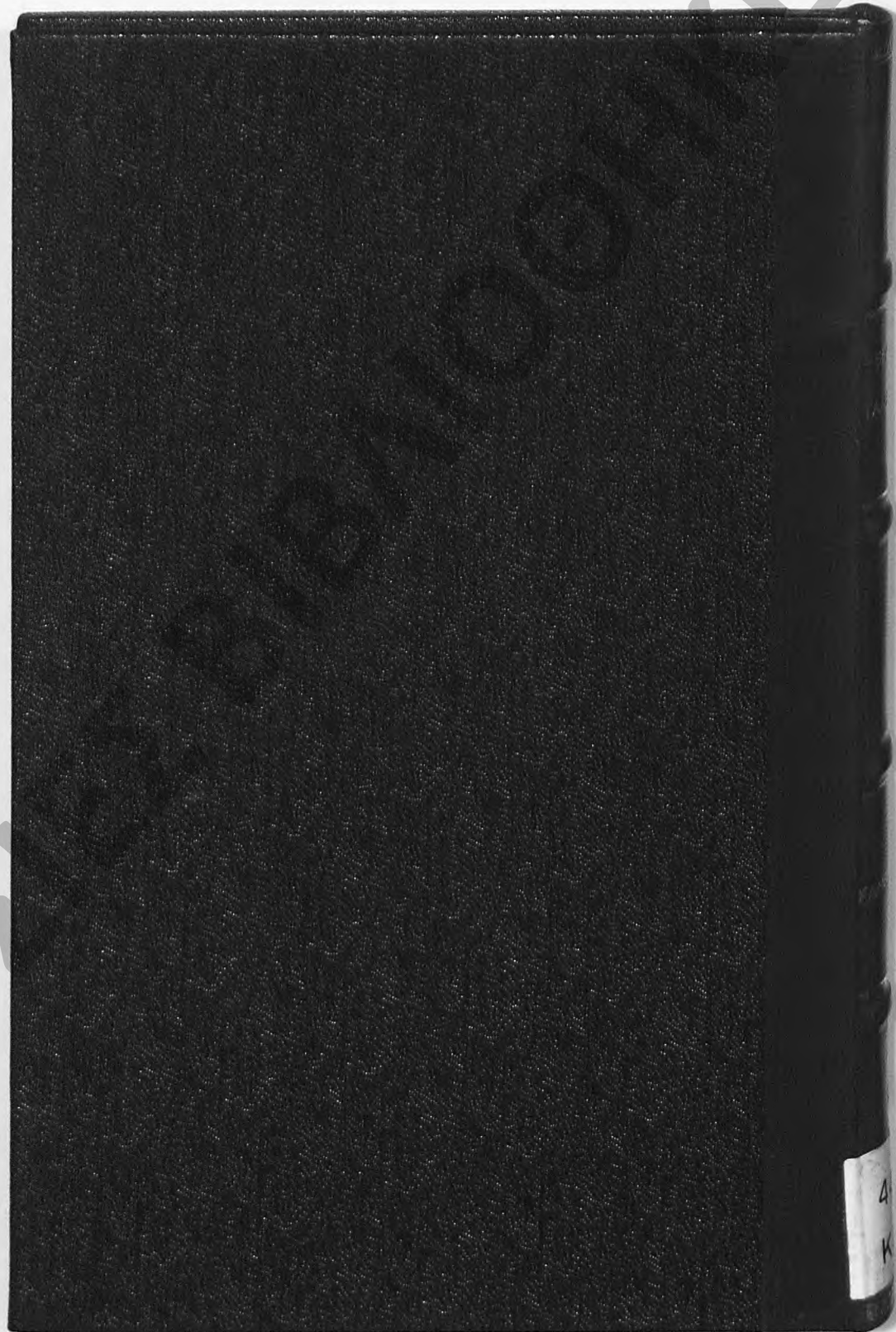
(1) Τί χρειάζεται αἰ ἄλλο ἢ κτλ.
κατὰ λέξιν, que faut-il autre chose
sinon que. Δίγεται δὲ κάλλιον Que

faut-il sinon que, μετὰ τῆς ὑποτακτι-
κῆς, ἢ sinon de, μετὰ τῆς ἀπαρεμφότου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β'. ΜΕΡΟΥΣ.

Παπαχαραλάμπειος Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ναυπάκτου

Παπαχαραλάμπειος Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ναυπάκτου